GÖNÜLDEN
ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER

(KİTAP - 144-12)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (144-12)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ

"İZ-TERZİ BABA"

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(KİTAP-144-12)

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(144-12)

NECDET ARDIÇ

TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin

Pehlivan Caddesi No: 29/5

Servet Apt. 59 100

Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi

Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.

Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

Sahife no

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRHMANİRRAHÎM:

Muhterem okuyucularım her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu ve devamı olan (30) kitap, uzun senelerden beri yapmaya çalıştığımız konulu sohbetlerimiz aralarında, verdiğimiz çay molalarında, ayrıca herhangi bir yerde sorulan sorular üzerine ve daha bir çok vesile ile her hangi bir seyir takib etmeden, bu konuşmaların kayda alınmış seslerinin sonradan yazıya dönüştürülmesi yoluyla oluşmuştur.

Gerçekten oldukça uzun bir çalışma süresinden sonra kayda alınan bu kitapların oluşumu adeta bir ekip çalışması ile meydana gelmiştir.

Kardeş ve evlâtlarımızdan hangisinin işleri ve durumu uygun ise kendilerine verdiğim ses kayıtlarını bilgisayarda dinleyerek kayda almışlardı. Bende bunları tarih sıraları itibari ile (30) bölüme bölüp bu kadar kitap meydana gelmiş oldu.

Bu kitapların sayfa ve yazı düzenleme ve kontrollarını yapıp okunacak hale getirdikten sonra kitaplarımızın arasında yerlerini almış oldular. Bunların içinde bazı mevzuların tekerrürü olabilir. Çünkü bu sohbetler değişik mahallerde ve değişik kimselere yapılmış olduğundan ve aynı mevzuun başka kimselere de aktarılması gerektiğinden, kitapların hepsini okuyanlar bazı tekraraları görebilirler.

Aslında bunlar tekrar değil eğitim gereği başkalarına da aktarılması gereken bilgilerdir. Ancak aynı mevzu değişik zamanlarda değişik mertebeleri itibari ile yine de aynı sohbet değildir, her sohbetin kendine ait özelliği olduğundan, yine onların hepsi ayrı sohbetlerdir.

Bu vesile ile ses kayıtlarını yazı kayıtlarına döndüren bütün kardeş ve evlâtlarımıza emekleri yönü ile teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'tan dünya ahret saadeti ve ilâh-i idrakler dilerim.

Sayın okuyucularımızın da azami istifade etmelerini niyaz ederim, Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışlarımızı arttırsın inşeallah. "İz-Terzi Baba" Necdet Ardıç Tekirdağ

01-cd-8-Soh-Ara-Soh-Fenâfillâh

Fenâfillâh

-İşte fenâfillâh mertebesine eriştiğin zaman, o senin mübarek gecendir ve o geceler içerisinde Kuranı Keriym sana nazil olmaya başlar. Ancak inen yeni bir Kuran değil, onda mevcut olan ayetlerin hakikatlerinin sana, aynî yakınlık olarak açılmasıdır. Daha evvelce okuyup geçtiğin yerlerde, ne derin ifadelerin olduğunu görmüş olmandır.

Korku Bahsi

"innâ künnâ münzirîn" "muhakkak ki biz korkutucuyuz" Buradaki özel korku, onu idrak edememe korkusu olması lazımdır. Çünkü ömrümüz süratle geçiyor. Bu geçişi yakalayıp durduramayıp bize gelen kitabı iyi anlayamayıp ve Hakikat-i Muhammediyye'yi de anlayamama korkusu olması lazım gelmektedir. Yoksa cehennemden korkarım asarım keserim nefsî bireysel manadaki korku değil, nezaket korkusu. Havf zaten bu, esas korku bu. Her mertebenin korkusu kendine göre. Emmâre mertebesi korkusu başka, levvâmenin başka, mülhimenin korkusu başka yani her mertebe, şeriatın, tarikatın, hakikatin, marifetin korkuları başka. En sonda bunu idrak ettiğinde "elâ inne evliyaullah la havfun aleyhim vela hüm yahzenûn" ayetiyle kişi sükûnet bulmakta. Neden? Kendi beşeriyeti kalmadı ki artık, neyinden korksun.

Korkulacak tek şey var bu âlemde, yanmaktan, fakirleşmekten, efendim zelzeleden şundan bundan ayrı, bunlar beşeri korkular. Tek korku nezaket korkusudur. Ne bu, hakkın varlığını gönlünden unutma korkusu. Gaflete düşme korkusu, günlük çalışmalarımızın içersinde. İşte havf bu, gerçek korku bu ve ne diyorlar korku ittikâ, ittikâ da bu. Hani biz ittikâ'yı şüphelilerden sakınma gibi beşeriyet mertebesinde öyle doğru orada, ama esas ittikâ sakınma, yani korkma, Cenâb-ı Hakk'ın varlığının sende olduğunu unutup beşeriyetinle yaşamaya dönmen korkusu. Yani gaflete düşme korkusu. Ne diyor "elâ inne evliyaullah" "muhakkak ki Allahın velileri" yani dostları, veli dost demek,

Allahın dostları, velileri için “inne evliyaullah la havfun” bakın “onlar için korku yoktur” “vela hüm yahzenun” onlar fiil-i muzarî, gelecekte mahzun da olmazlar.

Hikmetli İşler

“fihê yüfriku külle emrin hakim” “bütün hikmetli işler o gecede ayrılır, o gecenin hakikatine erişen kimselerin gelmiş olduğu mertebeleri ayrı ayrı idrak edip, bu işlerin tahakkukunu hikmetlerle ayırıp sağlamaları kendi kemâlatları icabıdır. “fihê yüfreku” yani o gecenin içerisinde ayrılır, “küllü emrin hakim” bütün hikmetli işler o gecede meydana gelir. İşte zahir olarak demesi böyle batın olarak da, biz kendi hakikatimizi anladığımız gecede hikmetli işler artık meydana gelir, ayrılır birbirinden ve kişi kendisi hikmetiyle hikmetsiz işleri yani, ilahi işlerle bireysel beşeri işleri birbirinden ayırır. Bu hikmet kendisinde olur. “emran min indina “ “yanımızdan bir iş” yani Zati bir iş “inna künna mürselin” “muhakkak ki biz peygamberler göndermekteyiz” “rahmeten min rabbike” “rabbinden bir rahmet olarak” bak mertebe değişti.

Zat mertebesi Rububiyet mertebesini anlatmakta. Yani Ulühiyet mertebesi diyor ki biz rahmetimizi, Rab mertebesinden göndeririz, yani Esmâ-i İlâhiyeyle göndeririz. “İnnehu hüvessemiul âlim” “muhakkak ki o duyucu ve bilicidir” diye bak, ESMA’ÜL HÜSNA’YI bir başka mertebe anlatıyor. Eğer kendisi anlatsa, ben “hem duyucuyum hem görücüyüm derdi, “innehu” “o muhakkak ki o” “hüvessemiul alîm” yani o Allah, Semidir, Halimdir, yani bilici ve duyucudur. “Rabbüs semavati vel ard vema beynehüma inküntüm mukının" “rabbüs semavati vel ard” “o semavat ve arzın rabbidir” bak “o semavat ve arzın rabbidir” diye Rabbi, bir başka mertebe anlatıyor.

İşte Ulühiyet mertebesi, Rububiyet mertebesinin özeliklerini, bize talim ediyor. Yani Allah, Rab mertebesini, kendinde olan Rab mertebesini bize talim ediyor. Ne yapıyor “O” “rabbüs semavatü vel ard” “semavat ve arzın rabbidir o allah terbiye edicisidir “ diyor. “vema beynehüma” ve

aralarında olan yani semavat ve arzında arasında olanlar, kuşlar, gökyüzünde bulutlar, neler varsa "inküntüm mukının" eğer siz yakîn ehliyseniz bu işleri idrak ettiyseniz bunun böyle olduğunu bilirsiniz diyor. Göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunanların rabbidir, eğer yakîn ehli iseniz bunun böyle olduğunu kabul ve tasdik edersiniz. "la ilahe illahu yuhyi ve yümit rabbüküm ve rabbü abaikümül evvelin" "duhan" "la ilahe illahu " bak hu "o "diye, "ben" demiyor. Allah'ı ahadiyet mertebesi burada anlatıyor. O Allah öyle bir Allah ki ondan başka ilah yoktur, "yuhyidir" yani hay sahibidir hayat sahibidir ve "yumit" ve öldürür, yani hayatı alır. "Rabbiküm" sizin rabbiniz ve "rabbu abaikümül" evvelin, evvelki babalarınızın da rabbi budur. Daha evvel başka Rablar geçmedi.

Evvelki babalarınızın yöneldikleri de odur, sizin de yöneldiğiniz odur diye bildirmekte. Bakın yuhyi, hay sahibi. İşte "hayvan" diye biz kışladığımız o varlıkların kaynağı burası. Allahın "yuhyi" ismi onlar mübarek varlıklar, bizde beden olarak o sınıftayız. Ondan başka ilah yoktur, mealen "diriltir ve öldürür sizin de rabbiniz önceki babalarınızın da rabbidir" muhterem gönül ehli dostlar berat gecesini mümkün olduğu kadar gerçek ve geniş manasıyla anlamaya çalışalım bu bizlere çok şeyler kazandıracaktır böyle bir idrak ve anlayış içerisinde çalışmalarına devam eden sâlike miraç yolu açılacaktır. Bu yol ancak böyle açılır başka türlü açılmaz Allah (c.c) cümlemize bu mana yolculuğunda kolaylık versin.

Şurada bir hatıramı arz edeyim. Bu bölümü oluşturmaya çalışırken üç defa kesinti oldu, hatta bir seferinde yazıların bulunduğu çanta tesadüfen arabadan çalındı. Şunlar not halindeydi arkadaşa verdim bilgisayarda temize çeksin diye, Tarık Bey yapıyordu. Arabayı o bir alış veriş merkezine gidiyor nerede işte o büyük alış veriş merkezine parkta bırakıyor geliyor ki arabanın kapağı açılmış çanta yok kayıp, bizim kitap da çantanın içinde bu bölüm. Hay Allah, bu bölümü oluşturmaya çalışırken üç defa kesinti oldu. Evde bir başka yerde arıyorum, arıyorum, üç beş on sayfa,

hazırladığım öndeki sayfalar yok. Hay Allah, bir kısmı elimde geliyor yedi sekiz dokuz on 15-16-17 gidiyor üç defa arabadan çalındı. Bu olayların neticesinde bölümü tekrar gözden geçirmem gerektiğini anladım. Bu düşünceler içerisinde nihayet bu haliyle kısaca neticeye ulaşmış oldu hamdü senalar olsun. Bu hal de böyle oldu, miraçta da zannediyorum, miraç hadisesini yazarken eski atikten eski ahit yeni ahitten yani kitab-ı mukaddesten o peygamberlerle ilgili o yazıları aldım. Orada başka şey oldu onları da misal olarak vereyim içerisine dedim, mesela Musa (a.s)'ın Tur dağındaki miracını,

Tevrat bugünkü Tevrat ne şekilde veriyor misal olsun diye idi. İsâ (a.s.)'ın göğe çıkışını İncil nasıl veriyor misal olsun diye alayım dedim. Şimdi Hz. Rasulullahın mirâcını yazıyorken, bölümde geldi Musa (a.s) yazılarını yazıyorum, kalemi bastırdım çıt, o basmalı kalem, eee olur yazmaya başlıyorum, iki harf yazıyorum çıt, e aynı kalem bu. Değişen bir şey yok. Hay Allah bu da tesadüf, tekrar yazıyorum bir kelime yazamıyorum çıt kırılıyor. Anladım ki tamam tevafuk daha ilerisi yok. Onlar girmeyecek yani içerisine ve sonra onların hepsini çıkarttım sadece bizimle ilgili kısımlarını bıraktım. Nihayet bu haliyle kısaca neticeye ulaşmış oldu hamdü senalar olsun. Şimdi burada, 97 tarihinde yine belki, bunu da hacdayken yazmışımdır, beratla ilgili bir şiirimiz varmış, onu da buraya ilave etmişiz.

BERAT'INI AL

Ulaşınca mübarek ay'a,
Dikkat et kalmayasın yaya,
Dal hemen o derin derya'ya,
Şabandan Berat-ı'nı al.

Duhan-ı oku bir yüzünden, "yani duhan suresini oku, berat gecesi ile ilgili ya"

Manalar çıkar özünden,

Seyreyle mübin-i gözünden, "hani kitabül mübin incelir dedi ay, açık kitabı seyreyle gözünden"

Ha’mim’den Berat-ı’nı al.

Kuran-ı oku hece hece,
Değerlensin bu güzel gece,
Ağlıyarak yalvar gizlice,
Kuran-ı Kerimden Berat-ı’nı al.

Tavaf eyler Melekler gökte,
Sende tavaf eyle gönülde,
Bu sırlara biraz eğilde,

Beyt-ül Ma’mur’dan Berat-ı’nı al. “Beyt-ül Ma’mur Kabe-i muazzamının tam istikametinde meleklerin tavaf ettiği, esma alemindeki Kabe. Meleklerin kabesi yani Zati tecelli, Esma alemindeki. Burada yazıyordu ama dipnot olarak okumadık.”

Tavaf eyler insanlar yerde,
O’na yönelirler her yerde,
Ziyaret edersin ilerde,
Beyt-ül Haram’dan Berat-ı’nı al.

Nefsini iyi tanı bu gün,
Dün çok gerilerde kaldı dün,
Rabbının hitabıyla öğün,
Nefsinden Berat-ı’nı al.

“Venefahtü’”den al haberi,
Sil gönlünden hüznü, kederi,
İdrak eyle gerçek kaderi,
Ruhun’dan Berat-ı’nı al.

Kendinden kendinedir varış,
Haydi yürü zamanla yarış,
Hak yolunda seyran’a alış.
Kendinden Berat-ı’nı al.

Bazen Musevi bazen isevi,
Sonunda olursun Muhammed-i,
İdrak edersen sen Ahmed-i,
Kıbleteyn'den Berat-ı'nı al.

"Fevellü vecheke" dedi Rabb,
Döndü Beytullah-a bu türab, "yani toprak beden"
İfşa etti lisanı Arab,
"Fevellü vecheke"den Berat-ını al.

İzle onu hep adım adım,
Ne güzeldir o, tadım tadım,
Anlayınca şaşırıp kaldım,
Peygamberin'den Berat-ı'nı al.

"Rabbena lekelhamd" dedi Hak,
Gözlerini açta iyi bak,
Ten gömleğini çıkar da yak,
Rabb'ından Berat-ı'nı al.

Derviş isen gerçekten eğer,
Şu fakire verdinse değer,
Rabb'ın bir gün seni de sever
Necdet'ten küçücük Berat-ı'nı al.

Sonu öyle bitmiş. Unutuyorum neler var içinde. Evet, bunu böylece bitirdikten sonra hamdü senalar olsun.

Padişah Hikâyesi

Eskiden padişahlar tebdil-i kıyafet eder de halkın arasına karışırmış tebaasını kontrol etmek için. İşte pazara çıkıyor satışlar nasıl gidiyor fahiş fiyatla satıyorlar mı temiz mal satıyorlar mı diye. IV. Murat mı hangisiyse işte bir gün, lalasıyla birlikte veziriyle birlikte, çıkmış pazarı dolaşıyor. Pazarda büyük herkes ticaretini yapıyor, ama kimse farkında değil oradan padişahın geçtiğinin. Kıyafetini değiştirmiş halk gibi giyinmiş. Bir müddet sonra karşılarına bir kişi çıkıyor,

durduruyor onları. Ey padişahım diyor şu kulunuza bir lütufta bulunun diyor. Şimdi bakıyor padişah iş sakat, tanıyor foyası çıkacak meydana. Hemen gizlice cebine atıyor, iki sarı lira avucuna koyuyor. Şimdi o karşısına çıkan kişi altına bakıyor sarı liralara, bakıyor padişaha, bakıyor padişahım diyor, koca bir padişaha bu kadar ita ata, yani lütuf yakışmıyor diyor. Ne yapacaktık diyor. İşte daha fazla ver. Vermezsem ne yaparsın diyor. Seni ifşa ederim bütün pazar yerine padişah olduğunu açıklarım diyor. O da diyor, hadi açıkla bakayım o zaman bu da kalmaz elinde diyor. Yani ona ortak olur hepsi.

Dinleyiciye: Şimdi sende açıkla beni.

Dinleyici: Baba ben bende, cebir yoluyla gittim.

-Cebir yoluyla aldılar değil mi? Ama onlar cebretseler de sen hibe yoluyla verdin. Yani onlar cebretseler de hibe yoluyla verdin. Cebir kendinden kendine olur.

Dinleyici: Hayır cebir olsaydı. Mehmetçiğim zahmet etme sen çok ısrar ettin de bende onun için.

Mekke-Kâbe'nin Hakikatleri

-Şurası bakın şimdi bu çok enteresan bir hadise, köşe olarak bu Hacerül Esved köşesi, Marifet mertebesinin köşesi. Burada Selam, Zat-ı İlahiyi Selam işte. Bu köşe bakın şuradan gelip şu yarıya kadar, bunun sahası. Buradan da bu yarıya kadar, yani şöyle bir üçgen, Marifet köşesi, sadece bu nokta değil. Şu yarıya kadar yani Sıfat mertebesiyle Zat mertebesi bu ortada kesişiyor. Zat mertebesiyle efal mertebesi yani şeriat mertebesi de bu ortada kesişiyor ve tam bunun ortasında da böyle dört köşe bir kapak var, altında bir şeyler var galiba işte. Tam burası, burası öyle bir enteresan yer ki "insanı kâmil" ile süfli insanın birlikte olduğu yer burası. O zaman "insanı kâmil"i, süfli insandan yani sıradan bir insandan ayırmak mümkün değil bu mertebede.

Dinleyici: İmamın durduğu yer…

-O taraflarda tamam. Bazen imam gerilerde duruyor ama tamam o durduğu yer. Anlaşılıyor mu? Çünkü bak burası şeriat mertebesi, bu köşe şeriat mertebesi ama başladığı yer burası. Yani o zeminin o duvarın orta yeri. Kapı burada kapıyı da Marifet mertebesi, Hakikat Marifet mertebesi içine almakta ve burası "meracel bahreyni yeltekıyan" yani iki denizin birleştiği yer ama birbirine geçmediği yer. Neden? Çünkü "abdiyyet" ile Ulühiyet öyle yakın ki birbirine İnsan-ı Kamil de burada yaşıyor, buraya iniyor ama o dilediğinde her tarafa geziyor ayrı. Ama diğer insanlardan hiç farkı yok. O mertebede, işte buradan eğitim başlıyor yavaş, yavaş geliyor Şeriat mertebesinin kemaline. Buraya geldiği zaman Tarikat mertebesine ulaşmış oluyor. Bu köşede de tarikat mertebesinin kemaline geliyor. Devam ediyor burada Hakikat mertebesine ulaşıyor köşeyi dönüyor, köşe oluyor.

Dinleyici: Dört köşe.

-He sonunda dört köşe oluyor. Burada Hakikat mertebesinin kemali ve Hakikat mertebesiyle Marifet mertebesi burada birleşiyor. Bak bu mertebede, Hakikatle Marifette olanı ayırmak mümkün değil. İkisi birbirine o kadar yakın ki. Yani şöyle bu tavanın altı bakın birinci kat, üstü ikinci kat ama ortada birleşiyor ikisi de.

Dinleyici: Hakikatin kemalatı marifetin başlangıcı oluyor.

-Başlangıcı oluyor. Diğer mertebeler de öyle şeriatın kemali tarikatın başlangıcı oluyor nokta aynı nokta ama birisi yukarıya doğru birisi aşağıya doğru oluyor. Şurası işte İseviyet mertebesi şu geçit bu hicr denen yerde Museviyet mertebesi burası da genelde Muhammediyet mertebesi ve bu ortası da makam-ı Mahmut, şimdi bakın burada üç tane Kabe-i Muazzama var. Bir bu, şu da öyle ama biz bunu böyle yapalım, ikincisi bu üçüncüsü de bu ortadaki, küçülmüş olan üç tane. Birincisi bu, ikincisi bu, üçüncüsü bu, ama bak üçünde de üç tane şeyde Medine-i Münevvere'de dikkat ettiyseniz şu desenler o kadar çoktu ki duvarlarda yerlerde sağda solda, ben bunu hep düşündüm nedir bu diye. Sordum oradaki görevlilere süsleme dediler.

Tabi bir yönüyle süsleme ama neyi süsleme Hakikat-i İlahiyeyi süsleme, yani ilahi hakikatleri bu semboller içerisinde süsleyerek ortaya çıkarma. Bu ilk itibariyle baktığımız zaman köşeleri itibariyle bakıyoruz. Şimdi şöyle yaptığımız zaman bak, bu taramalar var ya bu taramalar, Marifet mertebesi bu dörtgen, dörtgenin tamamı, yani dörde bölersek bunu, dört tane Kâbe ortaya çıkar. Yani kareyi ortadan iki çizgi çizmekle dört parça, işte dört makam, yani bunun üçgen olarak yarıya bölündüğü zaman, makamın zahiri, bu içte kalan da bu makamın batını olmakta. Yani bir surette görünen tarafı, diğeri de batını, özü, hakikati. Diğerleri de aynı, burası şeriat mertebesinin zahiri, taranmış yerler, taranmayan açık yerler de batını, yani daha hakikati, sureti bir tarafa şurası da özü. Buranın…

Dinleyici: Aynanın içi görüntüsü,

-Evet yansıması. Şimdi gelelim ikinciye burada işte Zat Sıfat mertebeleri anlattıktan sonra burada da işte kelimeleri, "lâ ilâhe illâllah", "Kelime-i Tevhid" leri nedir, yani buralar, sonra buralarda da sırasıyla, her köşenin kendine ait zikri, hangi köşede hangi zikir çekiliyor? Ya Allah, ya Hak, ya Hu, dediğimiz zikirler hangi köşelere ait? Şimdi sırayla dokuz, 10, 11, 12 bu ortadakini gösteriyor. Şimdi bir "lâ ilâhe illâllah", bu tarafa doğru geliyoruz, Ya Allah, İbrahimiyet mertebesi zikri, üç Ya Hu, dört Ya Hak, beş tekrar buradan başlıyoruz Ya Hay, altı Ya Kayyum, yedi ya Kahhar, sekiz ya Fettah, dokuz yani şurası Ya Vahid, 10 Ya Ehad, 11 Ya Samed, 12 Allah. Bakın yine Allah aynı hizaya geldi. "lâ ilâhe illâllah" Allah, aynı hizaya gene gelir.

Dinleyici : ?

-Köşeleri itibariyle bak şimdi, bir iki üç dört köşe, beş tekrar bak, ikinci bir Kâbe oldu, üç Kâbe iç içe burada, üç kere dört 12 oluyor. Beş altı yedi sekiz dokuz, 10, 11, 12.

Dinleyici: 18 tane de yönü oluyor hocam. Yön olarak bakarsanız,

-Ara yönler olarak,

Dinleyici :-Şimdi yukarısı aşağısı sağı solu önü arkası altı. Üç tane Altı 18 oluyor.

-Evet, 18 oluyor. Burası da Makam-ı Mahmut'un Bâtıni yani içindeki üçüncü…

-Nedir dediler, ziyaretin nedir dediler, tafsilde aramaktır dedim. Yani burayı ziyaret etmeye niye geliyorsun? Tafsilatıyla aramaktır, çünkü bulunduğu yerde kişi bunun eğitimini yapsa da, müşahede olarak net göz ile siluet olarak görmediği için, tafsilatını bilemez. Ama burada ilmini almadan oraya giderse, işte 120 rahmetin 10 tane rahmete düşer.

NEDİR DEDİLER

-Ziyaretin nedir dediler, yani orada girmekteki kastın, tafsilde aramaktır dedim.

-Mekken nedir dediler, Zati tecellimin şerhidir dedim.

-Haremin nedir dediler, Zatımın şerhidir dedim.

-Zemzemin nedir dediler, Bâtıni pınarımdır dedim.

-Tavaf yerin nedir dediler, Efal alemimdir dedim.

-Direklerin nedir dediler, Sıfat, Esma, Efal tecellilerimdir dedim.

-Birinci sıra direklerin nedir dediler, 99 Esma tecellilerimdir dedim.

-Arka direklerin nedir dediler, "yani bir yukarıdakiler," Esma tecellilerimin tafsilidir dedim.

-İkinci katın nedir dediler, Sıfat tecellilerimin tafsilidir dedim.

-Terasın nedir dediler Uluhiyet, tecellilerimin tafsilidir dedim.

-Kaben nedir dediler, Zati tecellimin Cem'idir dedim.

-Tavaf nedir dediler, Zatıma gelen yoldur dedim.

-Birinci dönüşün nedir dediler, hayat sıfatının, ikinci işte Esma-i İlahiyenin dönüşümleri, beşinci yedinci dönüşüm…

-Hacer'ül Esved nedir dediler, Zatımdan Efal alemine bakan gözümdür dedim. Yani seyrederim gelen geçeni, tespit ederim kim geldi bana diye computere yazarım.

-İlk selamın nedir dediler, Hakikatime giriştir dedim.

-İkinci selamın nedir dediler, Marifetime giriştir, zatımı selamlamaktır dedim.

-Siyah çizgin nedir dediler, "yani var ya bu tavafın başladığı yer" Uluhiyete gidiş Sıratullahtır dedim.

-Birinci köşen Ruknü ırakî nedir dediler, Umumi şeriatımdır dedim.

-İkinci köşen rüknü şami nedir dediler, Gerçek tarikatımdır dedim.

-Üçüncü köşen rüknü Yemani nedir dediler, Gerçek hakikatimdir dedim.

-Dördüncü köşen rüknü Hacerül Esved nedir dediler, gerçek Marifetimdir dedim.

-Altınoluğun nedir dediler, Rahmetimin Şeriat ve Tarikat ehline aktığı yerdir dedim. İşte burası yarısı şeriat yarısı tarikat mertebesi altınoluk da buraya akmakta.

-Tavaf niçin soldan döner dedim, "niçin döner tavaf sola doğru? Düşünür mü ama insan hiç değil mi gider döner sadece herkes o tarafa dönüyorsa o tarafa döner ama neden döner?

Dinleyici : Kalp solda olduğu için.

Sağ aklı küllümdür her şeyi ihata eder dedim."

-Ya örtü nedir dediler, Ehadiyetimin gizlenmesidir dedim.

-Ya kapın nedir dediler, Zatımın girişidir dedim

-Ya içinde ne var dediler, üç direk, İlmel Aynel Hakkel Yakîn dedim.

-Hicrin nedir dediler, Zatımın açık yanıdır dedim.

-Hatimin nedir dediler, Şeriat, Tarikat, mertebesinde sınırımdır dedim. "Hatim var ya bu sınır işte."

-Makam-ı İbrahimin nedir dediler, dostluk Hullet mertebemdir dedim.

-Enin niye 11 metre dediler, biri sen biri de benim dedim.

-Boyun niye 12 metre dediler, Zatıma gelen mertebelerimdir dedim.

-Yüksekliğin niye 13 metre dediler, Resulümün şifresidir dedim.

Çocuk sesleri niye dediler

-Çocuk sesleri niye dediler.

Dinleyici : …

"O çocuk sesleri olmazsa o sahne tamam olmaz. Anne için de öyle çevre için de öyle. Annesi de Hacer Hanımın halini yaşıyor orada. Kısacık da olsa çünkü Allahın huzuruna durmuş çocuk, bağırıyor canhıraş, ama hiç, Allahın huzurunda olunca, çocuğuna hiç bakmıyor dokunmuyor. Zaten çocuklar o zaman bağırmaya başlıyorlar. Sünnette, diğer zamanlarda işte birisi bakıyor, şu oluyor bu oluyor neyse yahut çabuk namazını kılıyor alıyor çocuğunu kucağına, çocuk emniyette hissediyor kendisini, ama yere bırakıldığında çocuk terk edildiğini zannediyor. Farza başlandığında herkesle aynı şekilde hiç çocuklarla ilgilenilmeyince çocuklar terk edildi diye basıyorlar yaygarayı. Hay Allah, Gidiyorsunuz oraya şimdi dünyanın en muazzam yeri, dünyanın en nurani, ruhani yeri, en güzel hafızı, en güzel sesi ortam olarak en güzel, hoparlörler muazzam hiçbir yankı yok, sanki binlerce hoparlörden tek ses çıkıyor gibi, adeta gökyüzünde bir fanus içerisinde duruyormuşsunuz, melekut âleminde ibadet ediyormuşsunuz gibi. Cay cay cay oradan, vay vay vay buradan, hele kadınların çok olduğu tarafa düştün mü

yandın. Çünkü çocuklar orada daha çok. O gün bir çocuk kaybetmiş annesini, pıtır pıtır dolaşıyor. Ağlamaya başlıyor, anneee, işte kendi Arap lisanıyla annesi de tabi, eyvah çocuk gitti nereye, farz namazında ama kafa çocukta…

Dinleyici: Ayaklarına bağlıyorlar.

Bazıları da ayaklarına bağlıyorlar o çocuk tepiniyor tepiniyor kurtarmak için, kurtarmaya çalıştıkça bağırıyor, bağırdıkça ağlıyor. Ama işte Hacer validenin halini yaşıyor orada çocuk, sahibi çocuğu nasıl bıraktı, o topuk tekmelemeye başladı, güneşin altında su aramaya gitti, o Safa Merve arasında, o hali yaşıyor işte. Onlar olmasa bu şey tamam olmaz orada, mana tamam olmaz."

İsmail'in o günden yankısıdır dedim.

Mültezemin nedir dediler

-Mültezemin nedir dediler, kapının yanıdır bekleme yeridir dedim. "Hani kapının yanında bir boşluk var ya Kâbe-i Muazzamanın, şu ara, kapıyla köşe arası, mültezem diyorlar. İşte efendimiz de bir rivayete göre buradan miraca çıkmış. O kapıdan girme için bekleme yeri.

-Dokuz minaren nedir dediler, dördü Şeriat, Tarikat Hakikat Marifet, beşi Hazerat-ı Hamsedir dedim.

-İki şerefelerin nedir dediler, Zahir ve Batın davetimdir dedim. "Yani iki şerefe biriyle zahir alemden, bir de batın aleme davet ediyor."

-Sa'yın nedir dediler, Zatıma gelen yoldur zaman tünelidir dedim.

-Safan nedir dediler, Akl-ı külün zuhurudur dedim.

-Merven nedir dediler, Nefs-i küllün zuhurudur dedim.

-Birinci gidiş nedir dediler, Akl-ı külden nefs-i külle nüzüldür dedim.

-Geriye dönüş nedir dediler, Nefs-i külden akl-ı külle uruçtur çıkıştır dedim.

-Üçüncü yürüyüş nedir dediler, İbrahimiyet tevhidine ulaşmaktır dedim.

-Dördüncü yürüyüş nedir, Museviyet tevhidime

-Beşinci yürüyüş nedir, İseviyet teşbihine

-Altıncı yürüyüş nedir, habibinin gerçek tevhidine ulaşmaktır dedim.

-Yedinci yürüyüş nedir dediler, Zatımla halkımın arasına girmektir dedim. "Demin o padişahın hikayesi gibi."

-İhram nedir dediler, İnsandaki örtümdür dedim.

-Neden beyazdır dediler, Renksiz olmak içindir dedim.

-Rıdan nedir dediler, "o ihramın bir parçası, rıda bir parçası izar ya" Rıdan nedir dediler azametimdir dedim.

-İzarın nedir dediler, Kibriyamdır dedim "bu hadisi şeriftir."

-İhramdan çıkmak nedir dediler, renklere boyanmak içindir dedim. "Yani beşeriyete tekrar dönmek için"

-Hervele yapmak nedir dediler, Azametimi göstermektir dedim.

-Haccın nedir dediler, Hakikatimde Cemalimi seyirdir dedim.

-Umren nedir dediler, hakikat-i Muhamedide habibimi seyirdir dedim. "Yani umre hahikat-i Muhammedi için, hac hakikat-i ilahi için."

-Vedan nedir dediler, İzafidir dedim birlikte olanın vedası olmaz dedim.

-Bunları soran kim dediler, Soran da söyleyen de ben dedim.

-Peki tavaf edenler kim dediler, Hepsi suretlerimdir dedim.

Kapıların niye 95 dediler

-Kapıların niye 95 dediler, biri star yıldız kapısıdır diğerlerinin toplamı 13 eder o da habibimin şifresidir ondan habersiz girilmez dedim. "95'ten bir çıkarılırsa 94 o da 13 yapar. Bu da 12 yapar.

Kâbe-i Muazzamanın Oluşumu

Nuh, hakkında Nuh tufanı olduğu zaman, Cenab-ı Hakk Kâbe-i Muazzamayı göğe çekti ve Beytül ma'mur ismiyle oraya koydu, diye bir rivayet var. Bilemiyoruz sağlığı sıhhati ne kadar. Şu veya bu şekilde onun yapılışı değil, o mertebenin orada olması daha ziyade bizi ilgilendiriyor. Muhakkak, insanlar için ilk kurulan ev Mekke'de bulunan mübarek ve âlemlere doğru yolu gösteren Kâbe'dir. Orada açık alametlerle İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse emniyet içinde olur. İnsan aklının şimdilik çok zor veya imkansız gibi olan bu ifadelerin Bâtıni yönlerinin kavranması, bizim de anlayamayacağımız hususlardır. Ancak gönlümüze geldiği ve idrak edebildiğimiz kadarıyla iktifa edeceğiz.

Mevlam "errahman allemel Kur'an, halekal insan ve allemehul beyan" sırrını "errahman" dört ayeti cümlemize lütfetsin. Yukarıdaki ayetin açık ifadesinden de anlaşılacağı gibi insanlar için ilk kurulan ev Mekke'deki Kâbe'dir. O zamanki ismi Beytülatik. Kâbe-i Şerif hakkında ilgili kitaplarda çok geniş malumat vardır. Bizde kısaca onun evveliyatından bahsetmeye çalışalım. Rivayetler derler ki, Cenâb-ı Hakk Âdem (a.s)'ı cennetten çıkarınca yeryüzünde garip kalmasın diye onu cennetten bir arkadaş olmak üzere bir ev indirmişti. Bu ev bugünkü Kâbe'nin yerine konmuştu. Bu yerin seçilmesinin sebebi ise, dünya henüz gaz ve ateş yumağıyken, yavaş, yavaş o mahalden soğumaya başlamış, o mahalden bugünkü oluşumuna başlaması dolayısıyla da merkez olmuştur. Yani ilk kabuk tutmaya başlayan yeri orasıymış. Aradan geçen süre içerisinde nihayet Nuh Tufanıyla o tufanda, Cenâb-ı Hakk cennetten indirdiği Beytini tekrar gökyüzüne çekmiş ve Beytül mamur ismiyle

meleklerine tavaf ettirmeye başlamıştır. Bu hususta değişik rivayetler var bu kelime-i Tevhid kitabında daha geniş malumat var bu manada. Öyle derler ki çok fazla meleğin tavaf etmesinden dolayı, bir meleğe tavaf ettikten sonra 70 bin sene sonra bile sıra gelmezmiş. Nihayet yine aradan bir müddet geçtikten sonra takriben günümüzden 5000 yıl kadar evvel, Cenâb-ı Hakk İbrahim (a.s) aynı yerde aynı temeller itibariyle beytini yapmasını ilham ve emir etmiştir. Yeri geldiğinde buraya tekrar değineceğiz. Ey aklı ve gönlü çalışan kardeşim, iyi bil ki Cenâb-ı Hakk âlemdeki bütün oluşumları senin bünyende de ferdi olarak var etti. Yani bu âlemde de ne kadar oluşum varsa onların hepsi bizde var, ufak, ufak. İşte bunlardan ilk var ettiği de senin gönlündür. Gönül âlemindir, yani Kâbe'ndir.

Mekke ise senin varlığındır. Bunları anlamaya çalış. Kâbe'nin kapısını aç orayı faaliyete geçir, yabancıları sokma varsa çıkar. Oradaki putları, gayrı sevgileri, gönlünden haktan başka ne varsa boşalt. Zira mana âleminde ağırlık istenmez. Âlemlere doğru yolu gösteren Kâbe'dir, buradaki âlemler sözü çok geniş manadadır. Belki bir gün Kâbe-i Şerifin olduğu koordinat bir hareket noktası olacak, diğer gezegenlerle irtibat kurmak için veya oradan gönderilecek sinyaller daha güçlü olup çok uzaklara kadar gidebilecek. Zaman bu ayetin hükmünü daha ileride açığa çıkaracaktır. Ancak biz bugün bize lazım olanı anlamaya çalışalım.

Belki de Kâbe-i Muazzama tam orta yerde oradan kullanılan aletlerle daha ilerilere uzaklaşabilecek. Çünkü âlemlere rahmettir diyor. Dünyaya rahmet demiyor, âlemlerle ilgisi var oranın. Orada açık alametler, bu ifadenin dahi hakikatine ulaşmak mümkün değildir, hele hiç görmeden. Görünce bazı hakikatler anlaşılır ancak tamamını anlamak belki çok seneler sonra ilim yoluyla çözülebilir. Orada açık alametler vardır diyor. Ancak gördüğümüz kadarıyla mücmel olarak yani toplu olarak bütün âlemleri kapsamına almış ve bünyesinde barındırmaktadır. Ayrıca bunun için Beytullah yani Allahın evi ismini almıştır. Oradaki mimarinin her taşının dahi bir ifadesi vardır, kısaca

anlatmaya çalışırsak. Tavaf edilen yer cisimler âlemi, birinci kat Melekût âlemi, ikinci kat Ceberut âlemi üçüncü kat Lâhut âlemi, ortada duran Kâbe-i Şerifte İnsan-ı Kamil. Böylece Hazeratı Hamse, yani beş Hamse olarak tanımlanan ve 18 bin âlemi de kaplayan bu ifade, orada şeklini buluyor. Yani o Kâbe-i muazzama dediğimiz o külliye içerisinde, bütün âlemler mevcut. Tavaf edilen yer, yani ayakla basılıp, tavaf edilen yer Efal âlemi. Yani faaliyet âlemi, bizim bulunduğumuz bu âlemin tamamı, yeri göğüyle birlikte hepsiyle birlikte. Merdivenlerle çıkılan, yedi sekiz merdiven mi ne kadar var, birinci kat diyelim biz ona.

Birinci kat Melekût âlemi o direkler hep Esmaül Hünsanın zuhurları, tecellileri. Her bir Esmanın zuhuru var. Biz o Kâbe'deki veya herhangi bir yerdeki direkleri yukarısını tutuyor zannediyoruz değil mi? Yani tavanı tutuyor zannediyoruz, kökü aşağıda tavanı tutuyor zannediyoruz, değil tam tersi. Onlar yukarıdan aşağıya uzanan esma-i ilahiyeler her birisi. Yani gök âleminden yer âlemine uzanan manalar, ama görünüşte aşağıdan yukarısını tutan. Bu âlemden bahsederken, gökten bahsederken, direksiz gökyüzü halk ettik biz diyor. Hangi direk tutacak ki mana âlemini, gökyüzünü, o zaman Tuba ağacı gibi, kökleri gökte tecellileri aşağıda.

İşte Kâbe-i Muazzamanın direkleri aynen böyle. Allahın Sıfatlarını, İsimlerini Fiillerini mana âleminden, madde âlemine göndermekte. Tecelli ettirmekte. İşte yere bastığız zemin Efal âlemi, birinci kat merdivenle çıkılan yerler Esma âlemi, onun üstü yani ikinci kat diyelim Sıfat âlemi, onun üstü Ulûhiyet âlemi sonsuz, yani teras terasın üstü Ulûhiyet âlemi sonsuz. Ortadaki Kâbe-i muazzama da ortada durmuş Naz eder, sevgili, bu işler ezelidir ezeli, yeni değildir ezelidir. O da İnsan-ı Kamil yani Hakikat-i Muhamediye, yani Kâbe-i Muazzama, Safa ve Merve arası say mahalli de zaman tünelidir orası da, âlemin başlangıcından sonuna kadar ne varsa o tünelin içinde var. Yedi minare Sıfat-ı Subutiye o gün yedi minaresi vardı, şimdi dokuz minare oldu. Sıfat-ı Subutiye, Hayat İlim İrade Kudret Kelam Semi Basar,

çevresindeki direkler ESMA'ÜL HÜSNA yeryüzüne tecellisi, 78 kapısının, bak o zaman ben saydım 78 kapısı vardı, şimdi 95 kapısı var, büyütüldü yani bu kitap okunduğunda bu numaralar yanlış verilmiş denirse şeyi o, o günkü haliyle bunlar. Eski haliyle 87'deki haliyle 78 kapısı var. O zaman numaraları yoktu, bunların üstünde. Ben saydım çevresinde dolaşarak, böyle tavaf ederek dışarıdan, küçüklü büyüklü alt girişi olan kapılar müstahdem girişi kapıları var, ana işte, ziyaretçilerin girişi, yani ibadet ehlinin girişi var, görevlilerin girişi var, ayrı, ayrı. 78 kapısının ayrı, ayrı ifadeleri, bunların hepsi daha göremediğimiz sonsuz manevi alametleri orada mevcuttur. Orada makam-ı İbrahim denilen İbrahim makamı vardır, bir de yer vardır.

Ziyaret yeridir, İbrahim (a.s) Kâbe'yi kurarken, üzerine çıkıp iskeleyi kullandı ve üzerinde ayak izlerinin bulunduğu camekanla muhafaza edilen Kâbe kapısı yönünde, takriben on metre kadar ilerisinde bulunan bir mahal, ziyaret yeri, hacıların tavaf namazlarını kıldıkları yerdir. İşte seninde gönlünde bir makam-ı İbrahim vardır, o makamda Tevhid başlar, gerçek tevhide giden yolun başlangıcıdır. Çünkü İbrahim (a.s) tevhidin babasıdır. "Kim oraya girerse emniyet içinde olur", ayeti devam ediyoruz. İşte ister Mekke'deki Kâbe'ye gir, ister gönlündeki Kâbe'ye gir, her ikisinde de emniyet içinde olursun. Nefsin her türlü vesvese ve bozgunculuğundan kurtulursun "Maide 97" "Allah Kabeyi o Beyti Haramı, her bakımdan faydalanma vesilesi kıldı." Her bakımdan insanlar ve insana fayda sağlar. Eğer o manzume oraya kurulmamış olsaydı bu işler hiç bilinmemiş olacak, kimse onlardan faydalanmayacaktı ve Sırr-ı İlahi meydana çıkamayacaktı.

02-Vakit

Makâmı İbrahimin İdrâki

-… Diyordu. Rabbimiz yaptığımızı kabul buyur, şüphesiz sen hem işitir bilirsin dediler. O vakti hatırlamak ne demek? Buradaki vakitten kasıt, birincide seni İbrahim (a.s) vaktiyle yapmış olduğu bu işi, güncel hale getirip hatırda tutman

içindir ve geçmişe ait çok değerli bilgiler vermektedir. İkincisi ise bizlere bilimsel olarak ışık tutmaktadır. Şöyle ki, "o vakti hatırla" yani "veyz yerfeu" o vakit denilen şey, sendeki gönül varlığının farkına vardığın vakittir. Yani sendeki iç âleminin varlığını idrak ettiğin vakittir o vakit, o vakti hatırla demesi. Buna dikkat et veled-i kalbin olan İsmail ile öz varlığın olan İbrahim'in yardımlaşarak gönül Kâbe'sinin ilim duvarlarını birlikte yükseltmeleridir. Bu oluşum, mana âlemi yolundaki çalışmaların çok mühim bir kısmını teşkil eder. Eğer bu yöndeki idrak ve açılım olmasa kişi suret, şekil ve madde âlemi bağımlılığından kurtulamaz, Kâbe'sini de yapamaz.

Rabbimiz yaptığımızı kabul buyur, gerek madde gerek mana Kâbe'sini yapmaya çalışıyoruz, Rabbimiz iki yönlü bunarlı bizden kabul eyle. Muhakkak ki sen duyucu ve bilicisin. Semî ismiyle her şeyi duyar Alîm ismiyle her şeyi bilirsin. Bu özelliklerinden insana da vermiştir. Eğer kullanmasını öğrenirse duyuşu ve bilişi Allahın duyuşu ve bilişi ile olur. "O vakti hatırla ki" hani İbrahim'i Kâbe'nin yanına yerleştirmiştik herhangi bir şeyle şirk koşmaması, evimi temiz tutması, tavaf edenlere kıyama duranlara rükû edenlere ve secdeye varanlar için, "hani akşam okumuştuk'ya" evimi temiz tutması için, temizlik görevi ona verilmişti.

"O vakti hatırla ki" yine daha evvelce de geçtiği üzere İbrahim (a.s) hayatını, daha sonra onun sendeki makamını hatırla ki, onu Kâbe'nin yanına yerleştirmiştik. İbrahimî hakikatlerin Kâbe'nin hakikatleriyle çok yakından ilgisi olduğundan, onları yan yana getirmiş işte bizim de içimizde gönlümüzde bulunan manevi Kâbe'nin yanına, bir makam-ı İbrahim idraki yerleştirmemiz gerekiyor. O makam-ı İbrahim gönül Kâbe'sine şirk sokmamak, yani kesreti sokmamak. Tevhide aykırı bir şeye yol vermemek ve tertemiz tutmak, gönül Kâbe'sini tavaf eden ehl-i gönüle ve yeni gelen fikirlere, yani misafirlere kolaylık sağlamak. Orada kıyama duran hak fikirlere ve rükuya varan hak düşüncelere ve secdeye varan ehl-i dîlan düşüncelere yardım etmesi ve

onları ağırlayıp güçlendirmesi için Kâbe'nin yanına yerleştirdiğini beyan etmektedir. Allah cümlemizin mana âlemini bu idrakler üzerine açsın. Bak şunu demek istiyor ayette bak, "herhangi bir şeyle şirk koşmaması evimi temiz tutması tavaf edenler kıyama duranlar, rükû edenler, secde edenlere, secdeye varanlar için, temiz tutması." Bunlar ümmet, hangi ümmet? Bizim ümmetlerimiz bizdeki ümmet. Şimdi bizim içimizde öyle bilgiler var ki, bu bilgilerin bir kısmı, şirk koşmamak için Tevhid bölümlerinin bazı bilgileri, şirki uzaklaştırmak için. "Evimi temiz tut gönül hanesini temiz tut tavaf edenler için" yani gönül hanesinde Allah isminin etrafında, Esmâ-i İlâhiyeyle tavaf edenler için, yani merkez Allah esması kaynağı olarak, diğer Esmâ-i İlâhiye, ESMA'ÜL HÜSNA'LAR ile onun etrafında tavaf etmek. Yani onu nefsanî manada kullanmadan, hacı olma yönünde, haccı olma yönünde kullanmak.

Dinleyici: ?

-Bu makam-ı İbrahim'in hazırlanması yönünde buradaki hakikat. Tavaf edenler, kıyama duranlar yani o kişi nefsinin hakikatini idrak etmeye başladığı zaman, aaa burası böyleymiş diye, Allah esmasının önünde, yani Allahın önünde değil bak, Allah esmasının önünde, kendindeki hayat, irade, ilim, kudret, gibi Esmaları onun önünde kıyamda durdurması yani hürmete geçirmesi, neden? Kaynaklarını Allah Esmasından aldığını anladığı zaman, diğer Esmâ-i İlâhiyelerin rüku etmesi, boyun bükmesi o Esmâ-i İlâhiyenin nefsani güçlerinin, Allah Esması önünde boyun bükmesi ve nihayet secde etmeleri, o kadar… gönülden kabullenmeleri, Allah Esmasının üstünlüğünü diğer Esmâ-i İlâhiye, sendeki güçlerin kabul edip ona secde etmesi. İşte bu İbrahim, makamındaki hazırlanma bu. Hacı olmak için, işte bunlar için benim Kâbe'mi temiz tut diyor. Bu gelen misafirler için yahut oluşan misafirler için. "O vakti hatırla ki yine daha evvelce geçtiği üzere İbrahim (a.s)'ın hayatını, daha sonra, onun sendeki makamını hatırla ki, onu Kâbe'nin yanına yerleştirmiştik." İbrahimî hakikatlerin, Kâbe'nin hakikatleriyle çok yakından ilgisi olduğundan onları yan

yana getirmiş, işte bizim de içimizde gönlümüzde buluna manevi Kâbe'nin yanına, bir Makam-ı İbrahim idraki yerleştirmemiz gerekiyor. O makam-ı İbrahim gönül Kâbe'sine şirk sokmamak, yani kesreti sokmamak. Tevhide aykırı bir şeye yol vermemek ve tertemiz tutmak, gönül Kâbe'sini tavaf eden ehl-i gönüle ve yeni gelen fikirlere, yani misafirlere kolaylık sağlamak.

Orada kıyama duran hak fikirlere ve rükuya varan hak düşüncelere ve secdeye varan ehl-i dîlan düşüncelere yardım etmesi ve onları ağırlayıp güçlendirmesi için Kâbe'nin yanına yerleştirdiğini beyan etmektedir. Ve onun tam kapı karşısında olduğu için, bu öncelikli hazırlık yaptıktan sonra ancak hacı olmaya Kâbe'ye gitmeye yol açılmış oluyor. Bunları yapmadan girersek bilgisiz olarak gitmiş olmamız anlaşılıyor. "İnsanları hacca çağır, insanları gönül âlemine de çağır, hem zahir hem batın haclarını yapsınlar. Yaya ve binekli olarak gelsinler" yaya yani kendi güçleriyle binekli, yani yardım alarak kendi güçleriyle ortaya çıkaramadıkları hakikatler ile veya başkalarının tecrübelerinden yararlanarak gelsinler. Uzun yollardan, düşünce hayatlarındaki uzun tefekkür yollarından (Bakara 126) "İbrahim rabbine dua ederek burasını emin belde kıl dedi." Bizde bu hükümden yararlanıp hem haccı ifa hem de gönül âlemine girerek oralarda emin olarak ebedi hayatımızı yaşayalım.

Hac (Sefa, Merve, Arafat Hakikatleri)

(Ali İmran 97) "İnsanlardan yol bakımından gücü yetenlere Allah için beyti hac etmek farzdır." Artık ayetleri okuyorum...(Bakara 158) "Muhakkak ki Safa ve Merve Allahın işaretlerindendir." Burayı okuyalım… Bu çok geniş kapsamlı ifadenin hakikatine ermeye çalışılması Safa nedir, Merve nedir, Allah'ın işareti nedir? Bunları bilmeli bir bakıma Safa ve Merve, Havf ve Reca yani korku ve ümittir. Bir yönüyle. Hacer validemizin su aramak için koşması, kâh korkuya kâh ümide kapılmasıdır, iki arada koşması. Ayrıca Safa safiyete erme, Merve mürüvvet ve sekînet halidir. Bunlar da Allah yolunun işaretlerindendir. (Bakara 200) "Arafat'tan ayrıldıktan sonra Meş'aril Haram yanında Allah'ı

zikret.” Bu ifadeler de çok geniş kapsamlı ifadelerdir. Arafat yaşamından sonra, yani Arafat’a çıktıktan sonra, hacı olduktan sonra Müzdelife’ye doğru gidiliyor. Müzdelife’de Meş’aril Haram denen yerde Allah’ı zikretmek çok mühim bir oluşumdur. Bunların hepsinin zahir ve batın ifadeleri vardır. Kişide oluşan Arafat tecellisinden sonra o yaşam ve idrak içerisinde Meş’aril Haram yani, herkese açılmayan işaretler manasınadır. Meş’ar şiar, işaret, haram da mahrem herkese açılmayan işaretler.

O idrak seviyesine ulaşınca o halde zikir zakir, mezkûr olacak, zakir zikir mezkûrun birleştiği idrak hali olarak düşünülebilir. (Bakara 195) “Hac ve umreyi Allah için ifa edin.” Bazı hadisler Allah’ın seçkin insanları üç sınıftır, gazi, hac ve umre yapmış kişi. İbn-i Abbas (r.a)'ten Peygamber (a.s) şöyle buyurdu, “Hac etmek isteyen kimse acele etsin geciktirmesin.” Çok mühim. Ne diyor işte oğlumu evlendireyim, kızımı evlendireyim şunu yapayım bunu yapayım, bak hep geciktirmek. Abdurrahman bin ya murdan bir grup cemaatin, Rasulullah (s.a.v) efendimize gelip hacla ilgili sorular sorduğunu gördüm. Rasullullah (a.s) onlara “Hac Arafat’tır.

Her kim arefe günü şafaktan önce orada bulunursa haccı tamam olmuş olur diyordu.” Bu hadis-i şerifin izahı için Arafat’ın ne olduğunu müşahede etmek gerekiyor. Arafat, zahirde kelime olarak bir dağı ifade ediyorsa da manada kişinin idrakinin en yüksek seviyeye çıkması, İrfaniyetinin artması demektir. Sadece senenin bir gününe rastlayan oradaki ilahi tecelli bulunanların bütün varlıklarına sirayet eder, onları varlıklarından boşaltır ve yepyeni bir kimlikle doldurur. Arafat’ta insanlar halsiz takatsiz bir hoş olurlar. Pek varlıklarını fark edemezler.

Kafa çalışması ve tefekkür fazla yapamazlar. İşte o sürede kendilerinden bir şey istenmez ancak onlara çok şey sunulur. Kim uyanık ise bu halleri idrak eder ve müşahede eder. Kimliğinin değiştiğini, halsiz kaldığını fark eder. Bazıları bunları sıcağın tesiriyle olduğunu zannına kapılır. O sıcak her gün başka yerlerde de vardır ancak, kişiler öyle

hoş ve hayal gibi değildirler. İşte Arafat'ta vakfe süresi için de insanların gönüllerine ve beyinlerine, öyle güçlü bir nüfus vardır ki orada yeni bir şey üretmeye imkan ve ihtiyaç da yoktur. Orası toplama yeridir bu yüzden fazla ibadet yapılamaz. Hatta namazların kısaltılması dahi bu gerçeğe çok uygun düşmektedir. Namaz ibadet zikir kişinin ürettiği kendinden çıkan kazançtır. Hâlbuki Arafat tecellisi kişiye tamamen dıştan ilahi lütuf olarak gelmektedir. Eğer kişi orada çok ibadet yapmaya kalksa gelen tecelliye set çekme ihtimali vardır.

Bakın bu bilinen bir şey değildir oranın esrarındandır bu. Orada sadece karşılıksız verilir alınmaz. Haremler ve Arafat'tan başka hiçbir yerde böyle değildir. Haremler ve Arafat'tan başka, yani Mescid-i Haram ve Hazreti Peygamberin kabri, Harem-i Şerif'ten başka hiçbir yerde böyle değildir fiiller. Kişi yapabildiğinin karşılığını görür fakat oradaki bütün işleri yapan Allah'ın ilahi vaadi ve rahmetidir. Hatta oraya bir kişi baygın dahi çıkarılsa bu oluşumlar onda da farkında olmadan oluşur.

Bakın baygın olduğu zaman hiçbir ibadet kabul edilmez insanda. Ama Arafat'a baygın olarak da çıksa hacı olur. Neden? Diğer yerlerde kişiden bir şeyler beklenmekte, ama orada kişiye verilmekte. Baygın olması onun bundan mahrum olması demek değil çünkü ruhaniyetine işte verilmekte, orada onun aklına değil maneviyatına verilmekte her şey. Dağıtılmakta yani. Bu yüzden baygın da olsa hacı olmuş olur. Fakat hiçbir yerde baygın bir insanın ibadeti geçerli olmaz. Ne büyük sır ve lütfü ilahidir. Ey aziz kardeş, Mevla'mızın bu kadar büyük lütuflarına mazhar olmuş bizler insan suretleri daha ne kadar gaflet yollarında dolanıp duracağız. Suret ve şekil ehli olacağız. Ne zaman gerçek varlığımızı idrak etmek için faaliyete geçeceğiz. Allah (c.c) hemen hepimize kendini tanıma özelliği versin nefsini bilen kişilerden eylesin.

Dinleyici: Âmin.

-Ey gönlü hak sohbetiyle dinlenen kişi, kısaca sana bir sır daha duyurmaya çalışayım. Öyle müşahede ettik ki Cenâb-ı Hakk, Habibine Medine'de ilahi saltanatını vermiş kendisi de Mekke'de ilahi saltanatını ilan etmiş. Sen bu sözlerden birçok şey çıkarabilirsin, söz yumağının sonu gelmez daha fazla kafanızı yormamak için bu kısa izahlarla önsöze son veriyorum bundan sonra Medine günleri ve Mekke günleri diye iki bölüm halinde tarih sırasına göre şiirciklerimi sunmaya çalışacağım.

Allah cümlemizin yardımcısı olsun istikametimizi ne zaman, eğriltsek bizi hemen doğruya sevk etsin Âmin. Ben ne şair ne yazarım, ancak ipek böceği gibi sevgi yumağı sarar, fakat onu kendim çile yaparım. İçinde kalıp ölmem, delmeden dışına çıkar sonra ondan aşk bezi dokur isteyenlere elbise dikerim. Benim mesleğim terzilikti zaten. Fakat ne yazık ki diktiğim elbiseler görünmediği için, pek rağbet görmez. Fakat İbrahim (a.s) cennetten gelen gömlek gibi, giyilebilecek her türlü bedene uyum sağlar. Esnektir, şişman giyse açılır uzun giyse uzar. Yazabildiklerimizin dışında yazamadığımız daha Cenâb-ı Hakkın nice sırları ve lütufları olmuştur, Allah'ımıza sonsuz şükranlarımızı sunar sevgili Habibine de sâlatü selam ederiz. Allah (c.c) cümle yapılan haclarımızı kabul buyursun,

Dinleyici: Âmin

-biz acizlerin kusurlarını hoş görsün.

-Şimdi şurada Tekirdağ'ından çıkarken istasyona kadar, yani havaalanına kadar gidiyorken yolda yazdığımız bir şiir var ondan başlayalım, birkaç şiir okuyalım, daha fazla yormayalım kafanızı.

HOŞÇAKALIN CANLAR "1990'da yazılmış bu."

Göründü yine Kabe yolları,
ömrün geçiyorken nice yılları
Kucaklamaya açtık kolları,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize.

Haydi gönülden çıkalım yola,
yeni haccımız mübarek ola,
Varlığımız sırlarla dola,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize.

Yaş 52'ye dayandı,
biraz sıbgatullaha boyandı
Gönül habibullaha yandı,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize.

Duymuş İbrahim'den çağrıyı,
nasıl keser nefs bu ağrıyı,
Sürdük Kabe'ye doğru varlığı,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize.

Kabe'nin bütün taşları kesme,
nefsinle fırtına gibi esme,
Sende gidersin ümidini kesme,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize.

Hac cümle ihvanı çeken yoldur,
çık o yola gönlünü doldur,
Güzelce hemen nefsini oldur,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize.

Eğer ister isen marifet,
gidince Kabe'yi tavaf et,
Açılır sana makam-ı hayret,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize.

Bu alemin en güzel işi,
kopar nefsin takmışsa da dişi,
Yazık kendini bilmezse kişi,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize

"yani nefsin dişini sana takmışsa da çek patır patır kopar bakma onun acısına macısına"

Bir gün kısmet olur sana da,
dua edersin belki bana da,
Değer bu cana da canana da,
hoşça kalın canlar size haydin eyvallah bize.

Mekke Anıları (Tünel Hadisesi)

-Şimdi bunu okuduk, bir nüshasını da uğurlamaya gelenlere de verdik. İstediler hadi o kalsın dedik sizde. Şimdi hacca gittik orada bir tünel hadisesi olmaz mı o sene.

Dinleyici:87'diydi değil mi hocam.

-90'da daha evvel de bir sefer olmuştu galiba da

Dinleyici:-87'de Irak

-Irak hadisesi olmuştu. Hamdü senalar olsun biz yoktuk orada o hadise olmuş iki üç saat sonra çıktık biz dışarıya oteldeydik. Şimdi bunu okuyanlar bizim orada olduğumuzu bilenler, eyvah bunlar kaldılar orada. Daha gitmeden biliyorlardı hadiseyi, hoşça kalın canlar dedi veda ettiler bize daha gitmeden, eyvah eyvah diye kara şeylere girmişler. Telefon ediyorlar çıkaramıyorlar tabi herkes arıyor telefonlar kalabalık bir türlü uymuyor. O gün bugünkü gibi daha düzenli değil oraları geldik neyse, sonra haber alanlar rahatladılar ölmüş orada biliyorlar bizi. Çıktım pazarda dolaşıyorum geldikten sonra bir tanıdıklardan birisi geldi yanıma hayretle böyle gözleri açılmış sevdiğimiz insanlardandı, neredeyse pazarın ortasında sarılacak, aaa Necdet Bey geldiniz mi biz sizi gitti zannetmiştik.

-Şey Gönül Abla şeyin hanımı hatırlıyorsun semercinin hanımı bakan öyle acayip acayip bakıyor, gittik diye. Tünelden güme gittik diye yayılmış. Daha işimiz varmış.

Tavaf ve Kâbe'nin katları

Dinleyici: Hocam tavafta Kâbe'nin üstteki mermer yerde mi tavaf etmek, yoksa en üstte tavaf etmek sevap yönünden daha fazla, Efal mertebesinde mi Sıfat mertebesinde mi?

-Her katta bir tavaf yaparsanız her mertebenin tavafını yapmış olursunuz.

Dinleyici: O mana mı çıkıyor?

-O da düşünülebilir tabi, o idrakte olursa kişi haliyle tabi

- . Şey yapabilirse insan

-Tabi haliyle çok güzel olur. Vakit bulabilirsek olsun Efal mertebesi tabi çok doğru teşhis, yerde Efal mertebesinde birinci kattan yapılırsa biraz uzun oluyor ama ruhlar mertebesinde öyle idrak ederse kişi, Esma mertebesi işte ruhlar, âlem, melekût yani deniyor ona. Orada daha yukarıda Sıfat mertebesi, Sıfat-ı Zatiye subutiye mertebesi idrak daha yukarıdan düşünülerek en üstte de … en üstten de, Lâhut mertebesinden. Ondan sonra in aşağıya git Kâbe'ye dayan işte, bende İnsan-ı Kamilim beni tavaf edin şimdi de. Eee Öyle oluyor zaten, o gelecek, onun o sırrı, iş gelecek İnşallah sıralı…

Dinleyici: ?

Arafat

-Tabi hac aslında burada yapılıyor orada tatbikatı yapılıyor sadece. Eğitimi burada tatbikatı orada yapılıyor. Arafat'a çıkıldığı zaman gerçekten orada imamlar işte biraz Kuran okurlar, dua yaptırırlar falan, bunlar da şeriat mertebesi olacak normaldir. Öyle düşünüyorduk bizde gittiğimizde İnşallah çevremizdeki arkadaşlarla birlikte evvela bir Yasin okuruz, Arafat'a çıkınca, sonra bir Tebareke okuruz, sonra bir zikir yaparız katılan katılır katılmayan katılmaz diye. Orada bir cümbüş yaparız diye. Başladım ben Yasin-i şerif okumaya, e bir sayfayı okudum tükendim, ikinci sayfaya başladım tamam yok okuyacak hal yok.

O zaman anladım ki bu iş böyle değil yani bildiğiniz gibi değil. Orda tefekkür sadece mümkün olduğu kadar, tabi yapılabilen duasını yapabilir yine kendi sabahtan akşam kadar dua yapacak hali yok zaten yapamaz, belirli bir duasını yapar namazını ibadetini yapar ama orada "dua" duasızlık demek aslında Arafat'ta. Neden? Çünkü dua

ettiğimiz zaman bizden hakka doğru bir şeyler çıkmakta değil mi? Gerek manevi olarak beynimizden bir şeyler çıkmakta, gerek lisan olarak dilimizde bir şeyler çıkmakta ama orada alış yok veriş var. Yani Cenâb-ı Hakkın hiçbir yerde yapmadığı Kâbe'den ve Mescid-i Nebevinin dışındaki yerlerin tamamındaki ibadet şekilleri orada değişik. Yani Kâbe-i Muazzama Mescid-i Nebevi ve Arafat oradaki ibadetler çok bambaşka ibadetler. Bilhassa Arafat'taki ibadet fazla uzatılmaması gerekiyor. Tabi gereği yapılacak kulluk yönüyle bir ibadet yapılacak ama teferruata ifrata kaçmadan. Çünkü orası hakkın veriş yeri alış yeri değil. Şimdi biz ibadet etmeye başladığımız an bizden bir çıkış oluyor. O bizden çıkış Cenâb-ı Hakk'tan gelene mani oluyor bize ulaşmasına mani oluyor, bak iş tam ters çalışıyor.

Dinleyici: Tefekkür etmek en güzeli.

-En güzel tefekkür etmek müşahede etmek, sakin sükûnet halinde, hakkın deryasında sekine diyorlar buna gönlünden sükûnet halinde beklemek orada yani Tecelli-i İlahiyeyi müşahede…

Dinleyici: Hocam o zaman bu dersleri böyle gönlümüzden aklımızdan geçirebiliriz değil mi?

-Tabi tabi, zaten en güzel yeri orası. İşte ibadet etmekle biz bir şemsiye açmış oluyoruz. Allah'tan gelen tecelliye o şemsiye mani olmuş oluyor. Bize kısmen ulaşmış oluyor, çünkü bizim dualarımız itiyor onları, bakın çalışma tam tersi oluyor.

Dinleyici: … sonra yapılan dua uzun olması, Allah'ın rahmetini engelliyor mu. O dua engelliyor mu . İbadet değil de artık…

-Şuhud orada müşahede. Ama tabi oranın da kendine ait bir duası var tabi çok fazla uzatmadan, tabi sabahtan akşama kadar da hep dua edilecek halde değil zaten.

Dinleyici: Namazdan sonra… Vakfenin duası.

-İşte o Arafat duası o kadar olur yani, oradaki sürenin o yarım saat, kaçta kaçını alır değil mi? Yine o duanın dışında

çok uzun bir süre orada kalınıyor. Yani çok fazla nafile ibadetlerle çok fazla zikirlerle meşgul olmadan, tabî olarak yapılan duaları yaptıktan sonra tefekküre yönelmesi kişinin lazım.

Dinleyici: Peki hocam Arafat'ta… keşfetmiş…

-Aynı şey aynı şey, onlara daha çoğu geliyor, çünkü daha çok çektikleri için daha çoğu geliyor. Kim ne kadar çekebilirse o kadarını alıyor. Olta attığın zaman küçük olta atarsan küçük balık gelir.

Dinleyici: Hocam demek ki dersleri çok iyi çalışıp öyle gitmek lazım oraya.

-E Biraz hazırlıklı gitmek lazım.

Dinleyici: Şimdi bir yere gidiyorsun kabul görmen için bir tanıdık vasıtasıyla kabul görmen için kartın arkasına yazıyor ya hamili kart yakînimdir diye. Sen kartları dağıttın hocam herkes gidecek şimdi, işi burada bitirdik burada bitti yani iş.

Dinleyici: Allah herkese nasip etsin.

Dinleyici: Gerçekten… orada bazı şeyler güzel karşılaşıyor... ama ne olduğunu bile miyor.

Dinleyici: ?

-Medine'ye vardığımızda 17.06. Pazar günü GÖZÜMÜN NURU GÜZELİM PEYGAMBERİM atlayarak birkaç tane bir şiir okuyayım. Peki, buna başladım okuyayım.

GÖZÜMÜN NURU GÜZELİM PEYGAMBERİM

Hoş gör bu günahkârı kalmadı artık ârı,

Belki biraz yanık bağrı, seni sevmek olur karı,

Medet ya Rasullullah medet sallallahu Muhammed sallalahu aleyke Ahmed .

Utanarak girdim ravzana, ne olur baksan bu günahkara,

Kalmasın vuslat başka bahara, düşünürüm günahımı kara kara,

Medet ya Rasullullah medet sallahualeyhivesellem. “Diyerek işte böyle devam ediyor.”

Sevgililerin dizilmiş sıraya, biganeyim giremem araya,

Oturtmuşum gemiyi karaya nasıl girerim aşk-ı saraya

Medet ya Rasullullah,

Belki seversin biraz beni de, hatalarım kalmış olsun geride,

Aşk hükmüne vererek seride, lütfeyle, lütfeyle al beytine.

Dinleyici: On üçüncü sayfada…

-13’ü geçtik 29…

Dinleyici: 31 olsun

-31 olsun. Tersi olsun yine on üç olsun da. On üç olsunda bizden olsun.

-10’nun başı 30’dan başlıyor.

LÜTFEYLE BİZİ DE AL GÖNÜL BAĞINA YA HAZRETİ MUHAMMED

İster gözüm görmek seni, ne olur yalnız bırakma beni,
Hep tecellin olsun yeni, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Ağlar gözüm zâri zâri, görürüm diye o yâri,
Olursam da belki nâri, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Gaflet girdi gözümüze, söz işlemez özümüze,
Yorgunluk çöktü dizimize, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Aşkın düştü içimize, beyaz düştü saçımıza,
Mecnun dendi başımıza, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Dün yine kaldı mazide, ne kazanç kaldı terazide,
Tek dolaşma arazide, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Seni sevmek değil hakkım, fakat başka ne yapacaktım,
Belki sınıfta çakacaktım, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Derdimi deşme derinden, oynar kalbim yerinden,
Aşk kervanı seferinden, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Sevgin ulaşınca canlara, hayat verince,-gelir de hamlara,
Ulaşırlar makamlara, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Var mı cihanda sana benzer, seni bilmeyen şaşkın gezer,
Bu sırrı aşıklar çözer, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Varlığım dolmuş aleme, sığar mısın sen bedene
Seni beşer zannedene, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

İsmin tevhidle yazılmış, aşıklar bu isme sarılmış
Aşk helvası kanla karılmış, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Düştüm yoluna koydum baş, kemale geliyor artık yaş,
Seni sevmek ne kadar hoş, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Seni bilen bilmeyen sever, böylece lütuflara erer,
Bu işler nelere değer, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Gayri kalmayalım gaflette, aşalım yolları gayretle,
Sen hep bizleri affeyle, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Ümidini kestin neden, nedir seni dünyaya çeken,
Gaflet tohumları eken, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Doldur gönlünü Rasullle, öğren yolunu usulle,
Başla yeniden gusülle, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

Varlığın yansın baştanbaşa, gönlünü ulaştır arşa,
Nefesin geçmesin boşa, lütfeyle bizi de al gönül bağına.

İHTİŞAM-I RASULALLAHI GÖR

Medine'ye gelen kardaş,
hemen temizlen paklaş,
ravzaya doğru yaklaş
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Yollar dolup taşıyor,
akıl buna şaşıyor,
gayret neler aşıyor,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Babüsselamdan içeri,
nasıldır sevgi mahşeri,
çekiyor kendine beşeri,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Huzura doğru gidince,
ağlanır hep ince ince,
gözün aç vakti gelince,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Varınca o kutlu yere,
cümlemize aşkını vere,
selam eyle peygambere,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Acele duanı eyle,
eziyet olmasın gayriye,
yavaşça yürü ileriye,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Selam gönder ruhuna,
kayda geçer adına,

sebep olur şefaatine,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Onu ziyaret her zaman,
yaşadığı gün gibidir,
çünkü varlığı ebedidir,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör

Dolaşıyor ruhu içerde,
sanki zaman asr-ı saadette,
ey gönül bunları yad et de,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Ayrılmak zor o makamdan,
nasıl çıkılır huzurdan,
canları aşk ile kavuran,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.
Cennet bahçesi beyaz direkli,
ümmetinin hepsi yürekli,
bunu yaşamak cidden gerekli,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Minberin ziynetlerle bezenmiş,
ustalar yaparken özenmiş,
emsalsiz bir hünermiş,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Ashabı suffa okur yerinde,
öyle olmak varmış kaderinde,
ne varsa çıkardılar derinde,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Cibril kapısı da yukarıda,
aşık durur mu bir kararda,
dostlar kalmayalım zararda,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Kimi siyah kimi beyaz,
kimi dua kimi niyaz,
kimi neşe duyar kimi haz,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Kimi ağlar gözü yaşlı,
kimi genç ihtiyar yaşlı,
hepsi de akıllı başlı,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Dalga dalga içerde sevgi,
bu hale sebep neydi neydi,
insan baş koyup gönül eğdi,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Kimi Kuran okur sessizce,
kimi yaş döker gizlice,
Rasulü düşünürken yalnızca,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Doldukça dolunca Harem,
ne sırlar açılır mahrem,
kerem ediyor nebi kerem,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Ezan okununca ümmete,
gelir cemaat gayrete,
nasıl varılmaz hayrete,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Bu hal söze gelmez kat'iyyen,
mahrum olursun ebediyyen,
istiyorsan dünya gözüylen,
İhtişam-ı Rasullullahı gör muhteşem Rasullullahı gör.

Medine-i Münevverede Hz. Rasüllullah'ın Muhabbeti

-Şurada kaybettim kendimi bakın, şu mühim bir hadise Medine'ye gidildiği zaman bu "Tevhid" kitabında da var bu bölümlere geldiğimiz zaman orda Hz.Rasüllullah'ın muhabbeti bütün orayı kaplamış ihata etmiş. Ondan başka bir şey ne düşünmek ne anmak ne yaşamak mümkün değil. Adeta Nebinin muhabbeti bütün orasını sardığından, Allah'ı unutursunuz orda, sadece Muhammed ismi yani İsm-i Azamdır orda zahirde olan, Muhammed zahir, Allah batında. Allah yok değil de batında.

Neden? Çünkü orası Muhammedür Rasulullah sancağının asılı olduğu yerdir. Ama Mekke'ye gittiğin zaman da Medine'yi unutursunuz, çünkü Allah'ın Celal tecellisi sarar orda. Mekke'nin esnafları bile başkadır. Medine'nin esnafları başkadır. Mekke'nin esnafı Celalli alırsan al diyor, ama Medine'nin esnafı yumuşaktır yani haline uygun.

Dinleyici: Havası da güzel, insanlar niye öyle oluyor Mekke'de daha sert oluyor insan Medine'de daha yumuşak oluyor?

-İşte o celal tecellisinin Mekke'deki hali, Cemal tecellisinin Medine'deki halidir.

KAYBETTİM KENDİMİ

Sardı ufkumu rasul güneşi,
olmaz diyerek bu halin eşi,
Nasıl kalmaz hayal gibi kişi,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de .

Varlığım galiba çıktı benden,
sıyrıldı ruhum burada bedenden,
Şaşkın dolaşırım ne gelir elden,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de.

Yürürüm sokaklarda ben garip,
nefsin bağını yerlere serip,
Dünyayı hemen bir pula verip,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de.

Oldum bugünler bir garip yolcu,
acaba kim hancı kim yolcu.
İçimde vardı bir büyük sancı,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de.

Suretin güya benim gibidir,
bilmiyorum kendimi nicedir,
Aşk denilen bir güzel hecedir

"-o gelecek aşk hecesi ahh ne oldu okuyacağız tevhidde inşaallah"

kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de

Başımda eser sevda yelleri,
coşturur bazen can gönülleri,
Bulup Muhammedi erenleri,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de.

Rasulin pervanesi olarak,
yeni yeni taze can bularak,
İçin için buhur gibi yanarak,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de.

Canımın canı buradadır burada,
gelmişim canım güzelim yurda,
Ey canlar canı bana buyur da,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de.

Bu hal ne haldir yüce keremkar,
içim sızlıyor yine zâri zâr.

Müflisim kalmadı sermaye kar,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de.

Ravzanda nasıl fırtına eser,
seni seven elbet mecnun gezer,
Kalmadı bende böylece eser,
kaybettim kendimi Medine-i Münevvere'de .

-Bir sarı kitabımız vardı onda, verdik galiba dün akşam, onda BOŞ ÇEVİRME ELLERİMİ YA RASULALLAH vardı,

Dinleyici: Yok mu o sende vardır.

Dinleyici: Necdet Divanı mı?

-He Necdet Divanı 1. kitap. Bide onu okuyalım. Bunun içindede var, hacda yazdığımız bazı şeyler ama, bu daha evvel gittiklerimizde yazdıklarımız.

Dinleyici: 31 de 31 ve ya 33 "Nuket Anne"

Bu 82 de Medinei Münevvrede 4.10.1982

YA RASULALLAH

Yüzüm yok iken geldim kapına,
gönül rüzgarı savurdu katına,
Binmiş idim ben sevgi atına,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Senin ismin ile çarpar kalbim,
gözetmezsen ne olur benim halim,
İsmini anmadan durursa kalbim,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Ravzana aldın bu günahkarı,
yitirmiştim ben ezelden ârı,
Günahımı yüzüme vurma bari,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Sana layık olamadım bir türlü,
ağlar gözlerim geceli gündüzlü,
Kalbim temizlenmedi pürüzlü,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Gönlüm köşesinden çıktı bir ışık,
ben sana belki ezelden aşık,
Sensin bütün cihanda tak maşuk,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

İsmini anmadan geçmez anım,
sana kendimden daha yakınım,
Gönülden gönüllere akanım,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Sevgin kalbimde yanıyor her an,
gözlerimden akan yaş değil kan,
Cemalini gösterdiğin zaman,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Seninçün bu alemde cümbüş var,
cümleler dosttur kalmamış ağyar,
Sana kainat olur hep bahar,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Huzuruna vardım girdim ravzana,
anlayamazsam seni vah bana,
Feda olsun varlığım hep sana,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Gafletle geçiyor şam u seher "yani sabah akşam"
seni bilmek ne zormuş meğer,
Seni anlamadan gidersem eğer,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah

Hicret ettin Mekke'den Medine'ye,
bende hicret ederim içeriye
Kazancımız kalmazsa geriye,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Başımı koydum ezelde önüne,
hesabım kalmasın mahşer gününe,
Yüzümü tuttum hep senin yönüne,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Kölen olsam hep kapında kalsam,
lütfundan mana gülleri alsam,
Varlığımla seni anamazsam,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.
Aciz ve de naciz biçareyim,
baştan aşağı harap yâreyim,
Ciğerim delik pare pareyim,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Lütfetmezsen ne olur benim halim,
yalvaracak güçte değil kâlim,
Geçiyor günler gafletle daim,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

Görüp de cemalin veririm can,
sana salatü selamlar her an,
Aşkındır yine gönlümde yanan,
boş çevirme ellerimi ya Rasullallah.

03-Ehli Beyt

Ehli Beyt

-24.10.2002 Perşembe akşamı Süleyman Bey'in evindeyiz İzmir'deyiz. Sohbetimizi Ehl-i Beyt Hazeratı hakkında, Kerbelâ hakkında. Bir evvelki kasete bir kısmını belirtmeye çalıştık, şimdi devamını yine almaya çalışalım

kaydetmeye çalışalım inşallah. Böylece Kerbelâ'da Hz. Hüseyin efendimiz şehit ediliyor, ama ondan daha evvel Hz. Rasûlu'llah (s.a.v) efendimiz de zehirlenerek şehit ediliyor. Şimdi şöyle bir soru akla geliyor, tabi Cenâb-ı Hakk Hz. Rasûlu'llah'a Cebrail vasıtasıyla kendisine kurulan birçok tuzakları daha evvelden bildirmişti, bildiriyordu. Peki, bunu niye bildirmedi de o zehirli etten yedi, mucizesi yok muydu, göremez miydi? O konu ayrı, eğer Cenâb-ı Hakk efendimizin dünyadan ayrılmasını böyle bir sistem ile kararlaştırmışsa, tabi onu ne Cebrail'le bildirir ne bir başkasıyla bildirir. Bildirse dahi efendimiz onu bile bile yer.

Çünkü Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'in akıbetini kendisi biliyordu ve dedi ki Cebrail (s.a.v) ona haber verdiği zaman, hadis-i şerifte bildiriliyor, Cebrail (a.s) dedi ki senin torunlarının bir tanesi Hüseyin, Kerbelâ sahrasında şehit edilecektir dedi. O zaman gözleri yaşlı olarak ya Cebrail oradan bana git o topraktan bir avuç getir dedi. Bunları söyleyemez miydi torunlarına, gitmeyin oraya, işte çocuklarım orada sizi felaketler tehlikeler bekliyor diye. Çocukluğunda da (s.a.v) Efendimizin Hz. Hasan ve Hüseyin (r.a) çocukları oynarlarken, çocuk yaşlarında bayram varmış.

Bayramda diğer sahabe-i kiramın anneleri babaları yeni elbiseler almışlar. Hz. Hasan ve Hüseyin de üzülmüşler bizim yok elbisemiz diye. O arada üzülüyor efendimiz de yani geliyorlar çocuklar üzüntülü, "oğlum niye böyle üzgünsünüz" işte, "komşunun çocuğuna yeni elbise almışlar da bize yok" diye. O anda efendimiz de üzülüyor biraz tabi. Cebrail (a.s), cennetten hemen iki takım elbise getiriyor. Biri yeşil, biri kırmızı. Orda işte anlıyor da, şehit olacaklar. Kırmızı kan, yeşil de zehir demek ama giydiriyor elbiseleri. Mani olmaz mıydı dua etseydi olmaz mıydı? Olmaz. Çünkü Cenâb-ı Hakkın, takdirine ters düşerdi sonra duası. Onun dışında hareket etmiş olurdu. Arkadan Hz. Ali (r.a) biliyorsunuz, namaz kıldırırken İbn-i Mülcem isminde sahabeden birisiyle ayrıca, arkadaşlarından birisi tarafından hançerlendi. O hadiseden 10 sene evvel bakın, Hz. Ali (r.a) sohbette

bulunuyorken arkadaşlarıyla beraber bir yerde, İbn-i Mülcem de orada, hep birlikte bunlar arkadaşlar. "Ya İbn-i Mülcem benim ölümüm senin elinde olacak" diyor bak, hadiseden 10 sene evvel. "Aman ya Ali nasıl olur bu iş biz dostuz olur mu" diye öylece hemen bildiriyor haber veriyor. Ve aradan 10 sene geçtikten sonra, hadiseler işte seyrini o şekilde işte belirttikten zuhura getirdikten sonra, gerçekten de namaz esnasında zehirli bir hançerle, herkes secdeye vardığı zaman kalkıyor hançerliyor.

Bunlar biliyorlar bu işleri ama takdir-i ilahi olduğu için hiç sesleri çıkmıyor nasıl olsa bir ölüm var, şöyle veya böyle. Arkadan Hz. Hasan (r.a), onu da zehirleyerek öldürüyorlar. Ehl-i Beyt iyice ortadan kalksın da bir daha kimse hilafet davasında bulunmasınlar diye. O da zehirlenerek. Onun da şöyle olduğunu söylüyorlar. Belki yanlışlarım olabilir ama genel seyri böyle Muaviye'nin oğlu vardı ya hani Yezid, biz hani basit olarak Yezid hadi defol gibilerden kullanırız onu. İşte Muaviye'nin oğlu o. Hatta diyorlar belki gayri meşru oğlu, tabi kimse hakkında bir şey denmez ama gelen yazılarda böyle bir şey var. Yezid kötü manada kullanıyoruz ama aslında yezid ne demek, ziyade olsun demek. Ziyadeleşsin çoğalsın, ziyadeden geliyor. Çoğalsın yani ismi o, çoğalsın nesli çoğalsın.

Yahut tuttuğu çoğalsın, İslami topraklar çoğalsın onun elinde diye. Bunun rivayetlere göre hanımlarından bir tanesine haber gönderiyor, yani Hz. Hasan efendimizin hanımlarından bir tanesine haber gönderiyor. Diyor ki "sana bir teklifim var, sana işte bir zehir göndereceğim bu zehiri eşinin diyor şeyine koyarsan ben seni alacağım, evleneceğim diyor" yani onu zehirleyebilirsen ve onun da hayatının böyle sona erdiği söyleniyor, vaatlerde bulunarak. İşte arkadan Hz. Hüseyin (r.a) Kerbelâ'da şehit ediliyor ve bunlar biliyorlar hep bu şahadetlerin, yani sonlarının nasıl olacağını. Hz. Rasûlullah bunları bildiği halde hiç karşılık verip de dua gibi herhangi bir şey gibi tedbirine de gitmiyor. Neden? Çünkü Takdir-i İlahiyenin o yönde o istikamette olduğunu biliyor ve talepte bulunmuyor, talepte bulunmak

edebe aykırı olur bu hususta. İşte her birerlerimiz de kendimiz için kurulmuş takdir-i ilahiye hakkında, aman yarabbi beni şöyle etme beni böyle etme dediğimiz zaman edebe aykırı hareket etmiş oluyoruz, onu tam teslim olmamış oluyoruz, Teslim-i İlahiyeye iradeye teslim olmamış oluyoruz. Peki, bunlar niye oldu böyle? Hz. Allah (c.c) aciz miydi? Üç beş kişi gelecek de onun Ehl-i Beytini ve bu âlemde Allah'ın yegâne kemal zuhur mahalli olan bu varlıkları şahadetle, yani bir başkası tarafından öldürülmekle ortadan kaldırılsın mümkün mü? Niye rahat yataklarında kendi şeyleri içerisinde, normal ecelleri içerisinde bütün ümmeti insanlık âleminin işte genelde kendi yatağında rahmetlik olduğu gibi onların ne eksiği var yahut hakları değil miydi onların da böyle, hayatlarının son bulması.

Cenâb-ı Hakk aciz miydi yapamaz mıydı? Yapardı, ama burada bir bilmemiz gereken bir Hakikat-i İlahiye var. Bunu da çözen Kuran'ı Kerim'deki, ya zannediyorum Maide suresinde veya Nisa suresinde Esteuzübillah "ellezine en'emallahu aleyhim minennebiyyine vessıddikıne veşşühedae vessalihin ve hasüne ülaike rafika". Sadekallahulazim. İşte bu ayet-i kerime bütün bunların hepsini çözüyor. Ama işte diyoruz ya tefsir ehli bunların sadece sûrî yönlerine zahirdeki yönlerine bakarak, gerçekte ifade ettiği manaları bağlantı kurup da değerlendiremiyorlar. Değerlendirseler şimdiye kadar bunlar bu sorunlar kalkardı ortadan. Peki, ayet ne diyor bize "ellezine" "o kimseler ki" "en'emallahu aleyhim" yani "Allahın üzerine nimet verdiği kimseler" şunlardır.

Sonra sıralıyor, özel nimet verdiği kimseler. Cenâb-ı Hakk bütün insanları bütün âlemi nimetlerine gark etmiş. Nimet bunlara verilmiş de ötekilere verilmemiş değil. Bütün âleme istisnasız Cenâb-ı Hakk, her türlü nimetini vermiş, ama bu belirtilenlere bu nimetlerin üstünde fazlu kerem olarak bir başka daha nimetler daha vermiş. Onu sayıyor işte, Allah'ın nimetlerinden hepimiz yararlanıyoruz müşterek olarak bak, havasından, suyundan, hay esmasından, bütün Esma-i İlahiyelerinden ESMAÜL HÜSNALARIN'DAN müşterek

yararlanıyoruz. Onlar olmazsa bizim hayatımız olmaz yani. Ama burada özel nimet nedir bunlar “minennebiyyine vessıddikıne veşşühedai vessalihin” yani “nebilerdir üzerlerine nimet verdiği” diğer insanlardan fazla olarak, ekstra olarak görev olarak verdiği evvela peygamberlik nimeti.

Bakın bu başta ve arkadan sıddıklık nimeti yani tasdik doğrulayıcı, iman nimeti de buna diyebiliriz. Tasdik edici sıddık, tasdik edici doğrulayıcı demek. Ve “şühedai" şehitlik nimeti şehitlik asaleti, “vessalihin” sâlihlik özelliği bakın bunlar, hep Cenâb-ı Hakkın bütün insanlar arasında hepsi bir yerde değil, bunlar değişik değişik kimselere vermiş. Kimisi nebiliğiyle ortaya çıkmış, şey bulmuş vasıf bulmuş ekstra vasıf, kimisi sıddîklığıyla, kimisi şehitliğiyle, kimisi salihliğiyle halk arasında veya hak ile kendi arasında belirli bir mertebeye ulaşmış. Amma bunlar diğer yerlerde ayrı ayrı faaliyet gösteriyor iken (s.a.v) Efendimizin mübarek Ehl-i Beytinde ve kendisinde bunların hepsinin olması lazım eğer bunlardan bir tanesi olmasaydı o aile eksik aile kalırdı.

Anlatabildim mi hadiseyi? Peygamberlik asaleten o ailede var, Efendimizin şahsı içerisinde şahsiyetinde kendisi peygamber, Ehl-i Beytin hepsi peygamberdir. Ama mühürsüz peygamber. Şimdi gül ağacı düşünün en üstte tam manasıyla açmış bir gül var. Altında da dört tane ona yakın tomurcuk güller var veya daha küçük açan güller var, işte o gül de güldür değil mi? Alttaki de güldür. Yani kökü aynı olduğundan hepsi güldür ama tomurcuk ama açmıştır, işte Ehl-i Beyt ailesi böyle bir gül ağacı, yani hepsi gül hepsi peygamber onların. Ama nezaketen zahirde Hz. Ali efendimize velî derler, peygamberliği gizlenmiştir. Yani velayeti zahire çıkmıştır peygamberliği gizlenmiştir.

Ama (s.a.v) Efendimizin de velayeti gizli peygamberliği aşikâr. İşte Hz. Fatıma validemiz de hanımların peygamberidir, ama mühürsüz peygamber. Ama bunlar tabi açığa çıkmaz, ama aslı budur yoksa başka türlü de olmaz, yaraşmaz yani o aileye. En azından bizim böyle kabul etmemiz lazım. Aslı olmasa bile bizim bunları böyle,

muhterem ihtiram göstererek onları böyle nadide olarak tutmamız lazım. Gelelim Hz. Hasan efendimize o da aynen çok mübarek bir zat ve işte o da peygamberdir, ama mühürsüz peygamber. Onun da velayeti zahir, nübüvveti gizlenmiştir. Hz. Hüseyin efendimiz de hakeza zaten onlar için diyecek bir şey yok. Onların lakapları var Hasan efendimiz zannediyorum, cennet yiğitleri yani cennetin en genç yiğitlerinden olacak diye, bir lakabı var ama duada okuyoruz ama şimdi Seyyidül, Hz. Hüseyin efendimiz de şehitlerin Seyidi. Hz. Hasan cennetin seyitleri, o da şehitlerin seyyidi efendimiz yani Hz. Hüseyin efendimiz.

Şimdi peygamberlik bu ailede, beşinde de asaleten mevcut. Hiç şeksiz şüphesiz. Birisi derse ki hayır böyle peygamberlik olmaz o onun kendisini ilgilendirir bizim peygamberimizdir hepsi, ama peygamberlikleri batın, velayetleri zahirdir. Bu bir şey değiştirmez. Burada batında olan, orada zahire çıkacak zaten. Sıddîkıyetleri, zaten hiç şüphe edilmez. Hz. Ali efendimiz daha çocuk iken, 12 yaşlarındayken Hz. Rasûlullah Efendimizle birlikte namaz kılıyordu. Çocuklardan ilk gençliğinde tasdik eden o. Sıddîk tasdik eden manasına, kabullenen yani. Onun dedelerinin, babaların yahut işte kayınpederinin, peygamberliğini ilk kabul edenler bunlar, yani tasdiklik kedilerinde var. Salihlik, zaten günlük işleri. Salah işin dışında bir şey yapmıyorlar, Amel-i Saliha neydi? Salih amel

Amel-i Saliha, Şehitlik

-Manası haktan fiili kuldan olan amel, Amel-i Saliha

-İşte bak manası haktan fiili kuldan olan Amel-i Saliha. Zaten onlar haktan almadıkları bir fiili işlemediler ömür boyu, Kuran'a tabi olarak sünnet-i seniyyeye tabi olarak bütün yaptıkları iş buydu, salihti. Peki, geriye ne kaldı? Bir şehitlik kaldı. Bu dünyaya geldik, şöyle veya böyle nasıl olsa gideceğiz. İşte Cenâb-ı Hakk o ailenin tümümün Fatıma validemiz dahi şehittir, neden? O da evde çalışma şehidi. O kadar çok işi vardı ki ümmetin işlerini görüyordu. İşte babasının işi var beyinin işi var, iki çocuğun bakım işleri var.

O günkü yokluklar içerisinde su yok çamaşır yok, efendim çamaşır deterjanı yok, yani yıkayacak bir şey yok, hepsi kıt kıt kıt, o kadar az su, gidecekler Medine'nin bilmem ne kadar uzağından, kuyudan bir gün Museviler bir gün Müslümanlar su çekecekler, eve getirecekler de banyo yapacaklar, o sıcakta içecekler o suyu. Bunlar işte birçok yerde kadınlar yapıyordu. Babacığım ne olur işim çok bana diyor bir yardımcı hanım ver. Vermiyor Efendimiz sana diyor onun yerine üç tane iki tane kelime öğreteyim onları oku sana daha faydalı olur. "La havle vela kuvvete illa billahil aliyyül azim" gibi duaları oku sana daha yararı olur diyor bak, 24 yaşındaki bir hanım hayatta o kadar yıpranıyor ki bak, şehit hükmünde gidiyor o da.

Zaten babasının, eşinin, çocuklarının şahadetinin açtığı yara onu şehit ediyor. Burada işte, dünyalarını bu şekilde değiştirmeleri bu dört mertebenin kendilerinde kemale ermesi yüzünden, yoksa onların acziyetleri veya Hz. Allah'ın onları unutmuş gibi halleri, meselelerden değil. Onları şereflendirmek için ve bunlar için de teşekkür etmek lazım ayrıca. Muaviye'nin o hali olmasaydı yani o günkü o halleri olmasaydı belki kılıçla değil de yine hançerle basit bir şey tarafından hayatı sona erecekti veya atla koşarken at düşecekti öyle öleceklerdi, bir son olacaktı neticede. Şimdi buradaki şehitliğin diğer yönüne gelelim.

Şehit ne demek? Şahit olmak demek, bak şehit dendiği zaman biz hemen kırmızı kan aklımıza geliyor, bıçakla kesildi aklımıza geliyor değil. O şehitlik o değil, şehitlik onun bir vasfı, yani şehit kelimesinin vasfı o görüntüsü. Kan, kesme, şehitlik değil. Şehit müşahede ehli demek. Savaşta ölen bir kimse, öldüğü anda Hakk için hayatını verdiğinden cennetle Cemâlullahı görür derler, son anında. İşte, Cenâb-ı Hakkı müşahede ettiği zaman hakkın varlığına şahit oldu demek. Şehitlik boyun kesilmek demek değil. O ruh teslim etti, yani boynun kesilmesiyle ruhunu teslim etti demek. Ruhunu teslim etme yolu da bıçakla yahut kılıçla yahut silahla, işte kanı aktı da şehit oldu değil. Şehit müşahededen gördüğü için şehit oldu, yani şahit oldu hakkı görmeye de o

fiil sebep olduğundan şehit oldu deyince de bizim aklımıza, Hakk müşahedesi değilde, kesme kan geliyor hemen.

İşte o Ehl-i Beyt Hazeratı hem Allah'ı müşahede ettiler, ne büyük lütuf oldu, hem de hayatları bu şekilde sona ermiş oldu. Bu meseleyi böyle idrak edip de bu manada anladığımız zaman artık kimin ne kavgası kalır ki, sonra kimden hesap göreceksin Muaviye'den mi hesap soracaksın o, İbn-i Mülcem'den mi hesap soracaksın. Onlar da Hakkın birer fiili olduğunu düşünürsen, sebep, onları sebep kıldı Cenâb-ı Hakk. Yani bu işin daha o zamanlar bu sistem içerisinde millete anlatılıp orada dondurulması lazımdı bu işin. Bu günlere kadar savaşının, muhakemesinin gelmesinin hiç gereği yoktu ve bizi geriye bırakan işte en büyük âmiller bunlar. Velhasıl öyle başladık böyle devam ettik.

Dinleyici: Hakkınızı helal edin hocam.

Hz. Rasûlullahın Nazarı

-Sizde helal edin. Anlaşıldı mı burada bir şeyler. Onun için kimse hakkı da ne buğuz edelim ne işte lanetleyelim, hiç bunlara gerek yok. Çünkü biz onları değerlendiremeyiz mümkün değil, yani onlar Hz. Rasûlullahın nazarına düşmüş kimseler. Yani Hz. Rasûlullahın nazarının onlara ulaştığı kimseler değdiği kimseler. Hz. Rasûlullahın nazarının düştüğü yer eğer iman ehli ise onu cehennem yakmaz, suçu da olsa yakmaz yakamaz ki çünkü. Hz. Rasûlullahın nazarı sarmıştır onu, cehennem ona hiçbir şey yapamaz ama iman ehliyse. Kendisini kabul etmişse yani, ama Hz. Rasûlullahın zamanında yaşamış da iman etmemiş sahabi olmamış, onlar da nazarına düşüyor ama Hz. Rasûlullahın Celali nazarına düşüyorlar bakın, arada fark var. Diğeri Cemali nazarı diğeri de Celali, yani Cemali cennetini oluşturuyor, Celali de onun cehennemini oluşturuyor. Çünkü Hz. Rasûlullah ikisine de sahip. Dilediği yerde Celali hükmünü zuhura getirir kahreder, dilediği yerde Cemalini ortaya getirir hayat verir.

Dinleyici: Hocam Vahşi için önce kızıyordu… sonra Müslüman olunca Celal, Cemale döndü.

-Tabi Müslüman olduğu için bak işte ama ne dedi, hatırladığım zaman çok üzülüyorum dedi. Bana gözükmesin dedi, bakın bu kadarcık bir şey yaptı ki, en çok sevdiği Hamza amcasını şehit etti ki, İslamiyet'e ne kadar büyük faydası oldu faydası, koruyuculuğunu yaptı. Ama daha sonra ne oldu hani bir yalancı peygamber çıktı, Kezzab. Ne yaptılar o orduda o da gitti, nasıl Hz. Hamza'yı şehit etmişse onu Kezzab'ı da o gitti mızrakla vurdu ve böyle üzülüyordu zaman, zaman bir üzüntülü bir şey yaptım, ama hayatımda bir de sevinçli bir şey yaptım onun karşılığında, birine üzülüyorum, birine seviniyorum diyordu. Yine de dengeledi işi yani şimdi orada enteresan bir hadise var "Kelime-i Tevhid"te kısa bir bölüm gelecek inşallah, Uhud'da Hz. Hamza'nın şehit edilmesi ne demek? Hamza Uhud'da yani Ahadda, Uhud ahad demek. Ahadda, yani o savaşta hemzenin elifte yok olması demek, Hamza hemze demek, ahadın elifinde, hemzenin yok olması. Al sana bir problem daha denklem, evet bunu böyle burada bırakıyoruz herhalde.

-Yüce dostum diyor artık, ümmetinin işini bitirdi de onun için, yani ümmetinin işini bitirmişti yani ümmetine vereceğini vermişti artık, kendi kendine kaldı, kendi başına kaldı o zaman ben dedi. Ve de o en sonda söyledi onu bak, bütün ömrü ümmetî ümmetî ümmetî, doğduğu zaman başladı ümmetî diye, en sonda da Refikil Âlâ artık başka diyecek bir şey kalmadı yani, ümmetini selametli ellere bıraktı Kuran'a bıraktı, hadislerine bıraktı, sahabesine bıraktı, Ehl-i Beytine bıraktı emin ellere bıraktı.

Deve Bahsi

Kuran'ı Kerim'de Araf suresindeymiş bir tabir var, "iğne deliğinden deve geçer mi" diye Ehlullahtan birine sormuşlar iğne deliğinden deve geçer mi? Diye vızır vızır vızır vızır. Ama iğne deliğinden devenin geçmesi için iki değişiklik lazım yani, iki taraftan bir değişiklik lazım. Ne olacak? Ya delik devenin geçeceği kadar genişleyecek veya deve ip gibi olacak yani, sırım gibi olacak, hangisine talip olursun.

Dinleyici: Hocam burada niye deveyi sembol olarak alıyor?

-O günün hayat şartları içerisinde en makbul bir varlık ya deve, o günün nakliye vasıtası ve birçok ihtiyaçlarını görüyorlar. Bugünün tırları gibi deve o zaman.

Dinleyici: Yok ben manevi olarak … Deve kindar bir hayvandır da.

-İşte her yönüyle düşünmek lazım sadece tek böyle değil işte hepsini, işte o devede o kin olduğu zaman küçülmez bir türlü ip gibi olmaz. Ama deve gibi de güçlü olacak, şeyine sadık olacak ve sabırlı olacak, bak deve günlerce kaç gün dayanabiliyor, bir hafta mı dayanabiliyor susuz yaşamaya? İşte öyle de gayretli olacak diye ve değerli bir varlık olacak diye deve ayrıca bir özelliği hacca insanları götürmesiydi, hac kervandı vasıtaydı yani, işte bizim de bu varlığımız o günkü belirtilen deveden farkı yok.

-Deve gibi olan nefsimiz, iğne deliği gibi yani kılı kırk yararcasına derler ya, işte bu ilimleri nefsanî ilimlerden ayırıp, ince şekilde o deveyi de biraz incelterek nezaketle oradan yavaş, yavaş geçirebilmek. Bu arada ilimle o deveyi büyütmek, deliği büyütmek ilimle çoğaltarak büyütmek ve de nefs devesini de ezerek, ezerek, oklavada böyle hamur gibi yufka gibi açıp, sonra onu ince ince kesip, ip olup geçirmek. Sonra çorba… Başka türlü kart deve geçmez oradan. … İlacı alır, ayak ağrısı ilacı, çünkü o da şifadır ama bir başka hastalığa şifadır. İşte herkesin, her birerlerimizin hangi yerde eksikliği varsa, fiziki ve ruhsal yaşamda nerede eksikliğimiz varsa o ilacı almalıyız çünkü nerde Miraç, İsra suresinde zannediyorum, "subhanellezi esra" orada diyor ki "*ve nünezzilu minel kurani ma hüve şifaün ve rahmetün lilmüminin*" orada bahsediyor işte bak, Kuran'ı Kerim'den ve "nünezzilu minel kurani" "Kuran'dan bazı sureler indirdik ki onlar içerisinde şifa ve rahmet var" Kimin? Müminler için var "vela yezidüzzalimine illa hasera" İşte bunlar da zalimlerin hüsranlarını arttırır daha çok. Ahirette bu hüsran daha çok, keşke onları dinleseydim de o reçeteleri tatbik etseydim de

diye bu hale düşmeyeydim diye hasret çekerler o gün. İşte bunun da verdiği bilgi içerisinde bize lazım olan şifalar hangileridir.

Fetih

Sure-i Fetih İstanbul'u da feth eder, Mekke'yi de feth eder, gönlü de feth eder ama biz o kılıcı kullanacak kola sahip miyiz? Şimdi bir baba oğluna kontrolsüzce silah teslim ederse, orada tehlike mutlaktır yani. Yüzde 90 tehlike vardır en az, çünkü çocuk onun değerini bilmediği için çocuk tabancasıyla oynamışsa vaktiyle, onu da çocuk tabancası gibi önüne geldiğine sıkar ama sıktığı yerde pat pat pat gider. Bunun sorumlusu kim olur? Baba olur sonra bir bakıma veya çocuk buluğ çağını aşmışsa, çocuğu hapse alırlar ama baba vicdanen mahkûm olmuş olur, kendi kendine pişmanlık mahkûmu olmuş olur.

Yani anlatmak istediğim şey bunların hepsi kontrollü yapılması lazım. Herkese süt genelde herkese lazım iken ama herkese fayda vermez. Bazılarına affedersiniz midesine dokunur, bazılarına gaz yapar, bazılarına bir başka şeyler yapar veya dozunu düşürerek vermek gerekir çocuklarda olduğu gibi. Tabi ki hepimiz Sure-i Fetih'i oluruz ama onu sadece lâfzen okumak lâfzen fayda sağlar. Okuduğumuz ayetleri şuhûden okursak bizde onun açılımı olur, lâfzen okuduğumuz zaman sevap mahiyetinden kazanç sağlamış oluruz. Okuduğumuzun karşı planda arka planda mana planında düzeyi neyse, mertebesi neyse, bize o gelir o kadarı gelir. Yani herkes Fetih suresini okudu da gönül Kâbe'sini fethetti, olmaz.

Bunlar bilinçle yapıldığı takdirde yardımcı olasılıklardır ama bunun en büyük silahı, ilimdir yani Tevhid ilmidir. O silahın nasıl, nerede, nefsinin hangi tarafına patlatacağındır. Yoksa alalım saçmayı, elimize yani av tüfeğini, pat pat pat patlatalım ortada kuş yok hedef yok bir şey yok, kurşunlar da saçmalar da ziyan olur, vaktimiz de ziyan olur, aradığımız arazide çıkıp yorulduğumuzda, çaba kalır vakit kaybı da olur. Yani bunlar belirli bir sistemin, belirli

tatbikatıyla açılım olacak, açılacak şeylerdir. Evvela Nefs-i Emmareyi halletmeden, oradan dışarı çıkmamız mümkün değil, daha bir başka yere gitmemiz mümkün değildir. Çünkü en büyük mania o, en büyük mania içimizde, ayaklarımıza bukuğa/tuzak vurmuş, bir yere götürmezler. Hani geçen akşam mıydı neydi, zaman, zaman konuşuluyor ya, baş taraflarıydı Ehlullahtan birine sormuşlar, efendim lütfetseniz de işte Nefs-i Emmareden nasıl geçilir, bunun bize anlatsanız. O da ne demiş oğlum Nefs-i Emmareye nasıl gelinir, onu sorun evvela da, ondan sonra geçmeyi öğrenin. Şimdi bir yere gelmeden geçmek mümkün değildir.

Köprüye gelmeden ben işte İstanbul köprüsü, Boğaziçi köprüsünden nasıl geçerim. Kardeşim sen evvela köprüye gel bakalım geçmesini ondan sonra düşün mesela yani. Tabi ki okumakta yarar var ama kendi başına kişi okuduğu zaman, belirli bir sayıda belirli bir adette okuduğu zaman, ona faydası olur bir hoş zaman geçirmiş olur sevap almış kazanmış olur. Onu okuduktan sonra mealini de okuduktan sonra zahirde oluşan hakikatlerini idrak etmiş olur. Niçin geldi, Sure-i Fetih Mekke-i Mükerreme'nin fethinin müjdesi için geldi. Tarihi bir hadise olarak bunu öğrenmiş olur.

Ama bu projektörü o, Mekke'den çevirip de kendi beden mülkündeki Mekke'ye yani, gönül hanesine çevirmesi bir eğitim gereği, bir eğitim sistemi içerisinde olur. Orada bakın "*inna fetahna leke fethan mübina*" bak "*inna*" "muhakkak ki biz" "*fetahna*" "açtık" "*leke*" "senin için" nasıl "*fethan*" açmak suretiyle açtık, neyi "*mübina*" zaten açık olanı açtık, bakın üç tane fetih var, o kelimede. Niye, bir defa söylese yetmiyor mu? Biz senin için açtık bunu dese, yetmiyor işte. Bir defa açmak yetmiyor, çünkü arka, arka iç içe iç içe kaç tane kapı var, en az üç tanesinin açılması lazım ki ufuk açılsın. Birinci kapıyı açıyorsunuz biraz daha genişliyor, ikinci kapıyı açıyorsunuz biraz daha genişliyor yani birinci kapıyı açtınız orada kaldınız tamam.

Dinleyici: Yani mutmainneden sonra okunsa daha hoş diyorsunuz.

-Yok, işte bunlar içerisinde var diyorum bunların, yok emmarede de okunur ama anlayış ve faaliyete geçişi ve fütuhatın olması nefis mertebelerinden sonra. Yani Sâfiyeden sonra ancak, çünkü gönül âlemine giriş ondan sonra. Oraya gelinceye kadar eğitim faslı var kişinin kendini eğitmesi faslı var yani kendini temizlemesi faslı var. Kendini temizlemeden gönlümüz put hane halindeyken oraya girsek ne olacak, put haneye girmiş oluruz evvela onların temizlenmesi yeniden oluşması işte İbrahimiyet mertebesinde ancak bu iş oluşuyor. Hani okuduk geçen akşam ya Bakara suresinde "*ve iz yerfeu ibrahimül kavaide minel beyti ve İsmail rabbena tekabbel minna inneke entes semiul alim*" ayetiyle bu sır bize anlatılıyor .

İbrahim o vakti hatırla ki bak, o vakti hatırla ki kendine gel bakalım biraz geriye dön, o vakti hatırla. Hangi vakti? Kabe'nin daha geçmişte yapılış vaktini. O güne git yani diyor, o mertebeyi kendi bünyende yaşa İbrahimiyet mertebesi, veled-i kalbin olan İsmail ile birlikte ancak, veled-i kalb İsmail ortaya gelmedikten sonra Kâbe'yi tamir etmen tamamlaman temizlemen o şeylerin içerisinden yeniden kurman mümkün değil. İsmail var mı cepte gönlünde? Kendi gücümüz yetmiyor çünkü veled-i kalb yani tasavvufta geçer ya kalp o.

Dinleyici: Allah razı olsun herkes hakkını helal etsin de... Hakkınızı alıyorum hocama sormakla, şimdi gönül istiyor Kâbe'ye girmek ama zincirler var arada. Biz dozunu arttırmak için,

-Ondan bahsediyorum.

Dinleyici: Fetihi bilerek okuyoruz "*elem neşrahlekeyi*" bilerek okuyoruz yani çok kısa yoldan girmek için o zincirleri artık oksijenle kesmek için, bende biliyorum tevhid çekmesini bende biliyorum esmaları ama yetmiyor yani en keskin doz ne? Allah sizden razı olsun.

-En keskin doz ne biliyor musunuz? En keskin doz ve "*venefahtü fihi min ruhi*" bu gelmedikten sonra onların hiç biri açılmaz ve kesilmez.

Dinleyici: Bu benlik bizde olduğu müddetçe

-İşte ben bilmem. O Nefha-yi İlahiyeyi alacağın bir yer yoksa bunları kendi bünyesinde çözmesi mümkün değil. Bilse de ezberlese de Fetih suresini sonuna kadar,

Dinleyici: Ezber değil ezber değil .

-Bak şimdi yani o kadar çok ilgilensen diyorum üstünde yani Kelam-ı Kadime bakmadan o Fetih suresini okusan da baştan sona kadar alacağın bir sevaptır neticede bu açılım işi ayrı bir ustalık işidir.

Dinleyici: İşte efendim Allah razı olsun

Dinleyici: Tekirdağ'da çadır kurman lazım sana en kısa yolunu söyleyeyim Tekirdağ'da çadır kuracaksın bir ay mı bir sene mi altı ay mı? Onun anlaşılması için . Allahın yardımı da lâzımdır .

-Üç vakit lazım diyecekti bak bir sene mi desem iki sene mi desem.

Dinleyici: Allah razı olsun hakkınızı helal edin şimdi çadırla yine olmuyor bu iş. Benim anladığım kadar irtibat kesilmeyecek. Benim anladığım bu yani irtibat kesmeyeceksin.

-Onun çadır dediği telsiz kurman lazım diyor.

Dinleyici: Anladım ben anlıyorum. Anlıyorum ben telsiz burada var her tarafta telsizimiz var da maksat irtibatı kesmemek lazım.

Dinleyici: Vakit zaman yeterse gerçek çadır diyorum gerçek çadır diyorum.

-Şu kâğıdın üstünde bir sürü yazılar varken buraya yeni bir şey yazmak mümkün değil.

Dinleyici: Nasıl anlatayım ki ben size anlatılmıyor bu iş.

Dinleyici: Temizlenmesi lazım.

-Zafiyet bu işte yani beşeriyetinin ne olduğunu tanımak kendi varlığının olduğunu mertebelerinin aşamalarını

tamamlamak ve hakkın tecellisini alacak, ayna haline gelmek

Dinleyici: Namaz abdest hac zekât olmuyor bu iş.

-Yani tertemiz böyle bir sayfa haline gelmek işte ondan sonra inen Kuran'ı Kerim buraya kaydolacak kişinin kendi malı olacak.

Dinleyici: Sana boşuna vermiyorum cevabı ben en aciz en adi talebeyim ben burada. Tekirdağ'a gideceksin diyorum çadır kuracaksın bitti. Hani hocamın yanına gideceksin.

-Muhakkak.

Dinleyici: Bunu demek istiyorum.

-Tekirdağ'ı dediği gönül dağına çıkacaksın diyor yani sana.

Dinleyici: Bizde gönül dağı ama olmuyor dilde kalıyor.

Dinleyici: Olur, olur azmedeceksin. Allah razı olsun hakkınızı helal edin.

-İhtâ mı ihdâ mı?

Dinleyici: İhdâ.

-Dal ile ihdâ hidayet etmek, ihdâ hâdi ismine çok hidayet etmek, çok vermek gibi belki başka manası da vardır ama dat lamı yazılıyor dalla mı yazılıyor hangisi? İkisi de olabilir ihdâ demek ihdas etmek.

Dinleyici: Dedenin d'siyle yazılıyor Türkçede Arapça bilmediğim için i-h dedenin d-si a.

-İşte Latin harfleriyle bir d var sadece ama Arap lisanı harflerinde bir dat var yani kalın dat bir de dal var ikisi de dâ ile yazılıyor. Biri ihdâ diye okunuyor biri ihde diye biraz daha ince biri a sesi biri e sesi veriyor. Ama herhalde dal d normal d'dir ihdâ diye bir dâ ile olursa ihdas etmek gibi yani bir yeni şey kurmak gibi olur ama dal ileyse ihdâ hâdiden gelir. Yani hidayet etmekten, ihdâ demek çok hidayet etmek

demek biraz mübalağalı. Hâdi normal hidayetti ihdâ daha fazla.

19 Sayısının Önemi (1)

Dinleyici: Peki Kuran'ı Kerim'de 13 sayısının önemi kadar 19 sayısının önemi nedir?

-Tabi var tabi var. Şimdi 19 evvela nedir onu bilmek lazım. Yani 19, 19, 19 deniyor da onun özelliği ne? 19 şu. 18 bin âlem olarak saymışlar bu âlemleri eskiler, 18 olarak saymışlar. Çokluktan kinaye çok olduğunu belirtmek için de bin demişler 18 bin olmuş. Aslında ne 18 bin ne 18 milyar ne 18 trilyon bu alemlerin yani her birisi kendi içerisinde triyonlar kadar, saymak ihsâ, la ihsâ, saymak yok sayılamamak var mümkün değil la yuab la yuhsâ yani. Çokluktan işte çokluğunu belirtmek için eskiden milyonlar milyarlar trilyonlar yokken bin sayısı çok yüksek sayıydı öyle kullanılıyordu 18 bin demişler ve bu 18 bin âlemi her mertebesiyle idrak eden müşahede eden İnsan-ı Kâmille birlikte 19 olmakta yani 19 İnsan-ı Kâmilin rumuzu olmuş,

Dinleyici: Alamet değil de.

-İşareti, işareti, tasdiki yani, onun rakamlar bölümünde ismi diyelim. Nasıl Muhammed'in rakamlar bölümünde ismi 13, sayısı ise onun da 19.

Dinleyici: Hocam Allah (c.c) 18. (c.c) 13 ama Allah da beş 13 beş daha 18, Allah, Resul, Muhammed, yine 18. Deminden beri siz de anlatıyorsunuz Allah sordu diye söyleyeceğim, hep 18 hep 18 bu kadar tesadüf olmaz hocam.

-18 bin âlem yani bütün varlıkları "Hakikat-i Muhammedî" ye bünyesinde toplamış Rahmetenlil Âlemin işte olması bu yüzden. Onların daha sayıları var gelecek toplu sayıları var bir yerde 503 çıkıyor işte birçok bağlantılar var. Yani bunu biz özel bir araştırma yapmış değiliz ama sıraya geldiğinde karşımıza çıkan tabi sayılar bunlar.

Dinleyici: 19 besmelenin harf sayısı.

-Bir de besmelenin sayısı 19 ama işte İnsanı Kâmilin rumuzu Besmele de. İnsanı kâmil bu âlemlerin anahtarı, Besmele de Kuran'ın anahtarı, her ayetin her surenin başında bu var. İnsanı Kâmille Besmele birleştiği zaman açılmayacak bir kapı yok, ikisi de 19. 113'ün birini öne al 13. 114'üncü Besmele Neml suresinin 30'uncu ayeti, koy o fazladan biri başına 13 bak. Hakikat-i Süleymaniye dahi "Hakikat-i Muhammedî" yeden kaynağını alıyor ve sen var mıydın dün akşam mı okumuştuk orasını?

Dinleyici: Vardım dün akşam.

04-Şia

"Bu cd'nin giriş bölümü 24.10.2002 tarihinde yapılan Ehli Beyt konulu kasetin devamıdır"

19 Sayısının Önemi (2)

-… 19 bir başka yönden, ispatı yani ters yönlü, dokuzla birlikte topladığımız zaman 10 eder. Sıfırı kenara çektiğimiz zaman ahadiyet mertebesi kalır ve sıfır bu âlemlerdir, bir olması âlemlerin bu âlemde hiç yeri yok, bir sıfır koy 10 eder iki sıfır koy 100 eder yani sıfırlar yani hiçler kesreti çokluğu ortaya getiriyor hiçler çokluğu.

Dinleyici:-O zaman hiçliğe 99 diyelim.

-Efendim

Dinleyici:-Esma, Allahın

-99 ESMA'ÜL HÜSNA Allah ismini ifade ettiğimiz zaman yine 100 olur. Yine sıfırları çıkarırsın bir kalır, ahadiyet bütün âlemler.

-99, 9-9 18 yapar yine 18 bin âlem çıkar.

Dinleyici:-Efendim Allah razı olsun. Az evvel dediniz ki Muhammed'in "h"sinde kendini orada gizlemiş peki o zaman "elhamdülillahi rabbil alemin" dediği zaman orada kim kime hamd edecek? Kimse yok ki hamd etsin yine kendisi var.

-Hamd etmek yok övüyor zaten.

Dinleyici:-Yine övemez kimse yok ki övecek başka kimse yok

-Kendi kendini övüyor.

Dinleyici:-Kendini övüyor değil mi?

-Cenâb-ı Hakk kendi kendini övüyor.

Dinleyici:-Allah razı olsun hocam.

-Şimdi bir ressam güzel bir resim yapmışsa kendi kendini övmez mi ne kadar güzel de yapmışım.

Dinleyici:- … ne güzel yapmışım diyor.

-Demiyor mu tabii bir şey ama. Peki, İdris evde yokken kim övecek?

Dinleyici:-Kendi kendini övecek.

-Kendi kendine işte, Cenâb-ı Hakk evvela kendi kendine övdü, Hâbibini de övdü sonra bu âlemleri övdü ki, övülsün diye halk etti. Bak bilinmekliğim için halk ettim, yani övülmek için. -Hadi Allah selamet versin.

Dinleyici:-Allah razı olsun.

-Cümlemizden.

-Pir Hasan Hüsamettin Uşşâki Hazretlerinin … olduğu Uşşâki'de uygun mudur, artıyor mu?

-Gerçekten köklere uygun mu geçmişe uygun mu araştırma yapıyor mu?

Dinleyici:-Yani bu edebe aykırı değildir değil mi Hocam, bunu yüksek sesle söylemek?

-Yok, canım niye edebe aykırı olsun, edebin ta kendisi bir bakıma, çünkü gerçekçi olarak taklitçi olarak yaşamaktansa taklitçi bir ümmet olmaktansa araştırıcı gerçekçi bir ümmet olarak daha yararlı. Hasan Hüsamettin Uşşâki Hz. hani bir şey çıkarmışlardı, divanı diye bir divan çıkarmışlar onun başında Hazreti Pirin bir şiiri vardır orada diyor ki, "deryaların ummanıyam" bak söze bak nasıl tevhid

hakikatini ortaya koyuyor. Baştan sona tevhid, bak deryalar bizden çıkmaktadır diyor bak Hakkâni lisanla konuşuyor. Hangi grupta bulursun bu sözü? Namazını kıl orucunu tut dirseğini işte şu benim şeyhim şöyle yaptı, benim efendim böyle dedi diyedursun buyursun tabi ne yapalım. Peygamberlerin geçmiş hayat hikayeleri sûrî manada zahir manada, işte filan şeyh şöyle uçtu falan böyle keramet gösterdi

Dinleyici:- … sonra da korkuyorum acaba çizmeyi aşıyor muyuz?

-Yok yok hiç korkma, hiçbir şey olmaz. Hep öyle korkutmuşlar zaten tokat yersin tekme yersin bilmem ne yersin. Niye yiyeyim tokadı niye atsın adam doğru dürüst kendim araştırdıktan sonra. Sonra onu da bırak tokat yemeyeceğim tekme yemeyeceğim diye, olduğumuz yerde sinip kalacak mıyız? Zaman gelecek yiyeceksin de tokat, ne olacak yani. Zaten o nefsaniyeti biz nasıl aşındıracağız, biraz öyle tabi bağıracaklar da çağıracaklar da, bizim de âlemde rastlamadığımız durum kalmadı .

-Yaşamdan pasajlar,

Hayal-Akıl

Dinleyici:- ... hayal âleminde radyodan bir şey dinliyordum arkadaşım da doktor ya. beynin sağ bir de sol tarafı varmış. Bu sağ tarafımız üretken taraf sol tarafımız da eşyayı olduğu gibi kabul eden taraf. Biz beynimizin çok cüzi bir kısmını kullanabiliyor muşuz, onlar rakamları da veriyorlar.

-Yüzde yedi sekiz. O da iyi bir ihtimalle yani bazıları beş falan da diyorlar.

Dinleyici:-Fakat diyor bu yüzdeyi arttırmak istiyorsanız beynin hani şu kadarını kullanabilmeyi istiyorsanız hayal kurun diyor. Hayal kurmak beynin o yüzdesini arttırıyor. Mesela diyor size çok saçma gelebilir diyor, tek gözlü bir insan düşünün tek gözlü başlarda saçma gelebilir işte,

üçgen şeklinde bir apartman düşünün farz edin böyle hayal kurmak beynin o yüzdesini arttırıyormuş hocam.

-Buna beyin jimnastiği diyorlar ya işte. İşte sen bu beynini zaten bu hayal içinde yaşıyoruz, bir de bireysel hayal üreterek genişletmeye çalışırsan iyice orası hayaller muamması olur, çözülemeyecek bir şey çıkar senin karşına, neticede hiç bir yere oturamaz hayal âleminde kalırsın. İşte bu tevhid ilmi dediğimiz, bu geniş ilmi almaya başlarsın da, orada kendini geliştirmeye başlarsan işte beyin kapasiten en geniş manada en sağlıklı olarak gelişmiş genişlemiş olur. Neden? Kendini bir beden olarak kabul ettiğin bu çok dar bir çerçeve içerisinde yaşadığın hayat, evden işe işten dükkâna dükkândan eve hayatın bu işte bu, varlığının özünde neler olduğunu idrak ettiğinde âleme doğru genişlemeye başladığında senin aklın en güzel şekilde faaliyete geçirilmiş demektir ve istikameti de gerçeklere doğrudur hayal içindeki hayale doğru değil. Buradaki hayal alemin, zaten aslı olmayan senin hayal alemindir.

Dinleyici:-Zahiren de doğru.

-Zahiren de doğru.

-Zahiren de doğru. Çünkü düşündüm mesela kendi kendime o lafı, insan dedim eğer bu hayalleri kurmasaydı mesela bu telefonları çamaşır makineleri arabaları uçakları,

-Maddi manada bu hayal olmasa

Dinleyici:-Yapabilir miydi? Yapamazdı. Demek ki hayal etti onu önce onun hayalini kurdu.

-Hayalle ulaşıyor oraya sonra fiille ulaşıyor.

Dinleyici:- . sonra gerçeğe dönüştürmeye geçiyor iş ve buradan da gerçeğe gelebilir yani … gelebilir.

-İşte birçok buluş böyle bulundu evvela hayali kuruldu sonra tatbik edildi. Mesela bundan 400 sene evvel o Fransız bir yazar vardı Nautilus denizaltısını bak 400 sene evvel, denizaltında 20 bin fersah diye bak şimdi aklıma gelmiyor çok meşhur bir yazar

-Jules Verne,

-Jules Verne Aya yolculuk bilmem işte Amerika'ya yolculuk gibi 80 Günde Devri Âlem o günün imkanları arasında hep bunlar hayal mahsulüdür, ama bak 400 sene sonra o hayal tahakkuk ediyor.

Dinleyici:- Babacım ben çocuktum gazete çıkardı Bay Tekin diye uzayda yolculuk yapardı o zamanlar uçağı bile bilmezdik.

-Bay Tekin diye evet bazıları tatbik edilebilirlik oluşumları var dünyada bu böyle olduğu gibi burada ürettiğimiz hayal diyelim ama ilahi ilmin suretlerini ne kadar kendimizi genişletebilirsek ahirette o genişlikte açılımlarımız olacak. İşte o zaman eğer bunu biz kullanamayacak olsaydık niye bu kapasiteyi verdi Cenâb-ı Hakk atıl bırakacak şeyi? Diyelim ki bize 30 tane el verseydi de, biz bunun ikisini kullansaydı o 30 tane eli taksaydı vücudumuza niye kullanmadığımız şeyi bize verecek?

Dinleyici:-Ağırlık olurdu.

-Ağırlık olurdu. Demek ki kullanabilme sahası var, kullanabilecek yer var tamamı değilse de geliştirme imkânı var, işte bu olmasaydı insan beyinleri dondurulmuş olacaktı. Sadece işte dükkanla iş arası anne baba kardeş evlat bu kadar küçük bir çerçevede hayatımızı sürdürmüş olacaktık. Ne Amerika'nın keşfi olurdu dediğin gibi, ne Hindistan'ın işte bu taraftan doğudan Süveyş kanalı bulunurdu, hiçbir şey olmazdı. Yani dışarıda böyle olduğu gibi bâtınen de böyle bu iş. Bu hayal gücünü çalıştırmadıkça belirli bir hedef gösterilerek, işte dervişlik demek bu yani yol ehli bu. Belirli bir hedef gösterilince sen o hedefe evvela hayal sonra onu tahakkuk ettirmeye çalışıyorsun ve ufkun bak, Müslüman'ın ufku kadar geniş bir ufuk hiçbir millette, hiçbir dinde olmaz. Çünkü efal âleminden zat âlemine kadar bir seyri var, bu dünyada ve bu dünya evveli âlemlerin varlığından bu günlere kadar geniş ilmi var içerisinde ve bu dünyadan sonra âlemin sonuna kadar gelecek bilgi var içerisinde. Bu kadar geniş kapasite olursa o kafa çalışıyor genişliyor

demek. İşte bizim sıkıntımız burada aklımızı, dinamik olarak faaliyete geçirememememiz. Biraz tasavvuf sohbeti yeni, yeni duyduğumuz zaman bak ne diyorsun kafam çatlayacak gibi oluyor diyorsun. Neden? Kireçlenmiş çünkü ondan. Tornavidayla, zımpara alıyorsun o paslı yerleri eğeyle silmeye çalışıyorsun ki açılsın rahatlasın diye, pas tutmuş bir döner sistem çalışıyor mu? Çalışmıyor. Bilyeli rulmanlı ama ne yapıyorsun aralarından evvela yavaş, yavaş biraz yağ veriyorsun ona, hafif bir kırmadan ama koparmadan, çok zorlarsan kopar.

Çünkü hareket kabiliyetini kaybetmiş, ama yağlarsan bir parça bir parça yağ ondan ona bir milim bir milim bir milim sirayet ediyor, yandakini yumuşatıyor, öteki biraz daha yandakini biraz daha yandakini o grup olarak yağlanıyor orası, yavaş, yavaş harekette başlıyor sonra sen onu hızlandırıyorsun, sonra parçalarını çıkarabiliyorsun ve ondan sonra elinde işte neyse yapacağın temizlik zımpara taşlama neyse pırıl, pırıl yapıyorsun bir de güzel yağlıyorsun o artık tıkır, tıkır çalışıyor.

Dinleyici:-Akşam eve geldik hanım içeri girdi hanım … ay diyor ne ağır sohbet bu ya diyor benim diyor felaket uykum geldi diyor girdi yatağa, daha taşıyamamış.

-Kolay değil tabi, kolay işler değil, ulûhiyet mertebesinden bahsediyoruz. İşte tabi beyin zorlanıyor ama bundan sonra bu sohbetleri dinledikten sonra diğerleri ne kadar hafifmiş sohbetler diyecek, yavan gelecek sonra öyle olur tabi.

Dinleyici:-…

-Belirtmek için söyledim işte cengâverlik işi diyorlar ya pehlivanlık işi işte bu pehlivanlık, akıl pehlivanlığı. Merd-i meydan demiş Hazreti Ali efendimiz ya, meydanının merdi ilim meydanının merdi.

Dinleyici:-Sami Efendi de bir şiir yazmış ey merd-i meydan, sizde var mı Sami Efendi'nin şiiri hani okumuştuk.

-Genelde tarikat üzerine onlar muhabbetle yazılmış.

Dinleyici:-Asa nedir Musa nedir. Âdem nedir Havva nedir şiiri, Sami Efendi Hazretleri.

-Sami Saruhâni, var bende de.

…Dinleyici:-Peygamber Efendimiz bunun için demiş herhalde.

-Tabi ferdi olarak yaşamak bir bakıma yetersiz, gerçi ondan da hoşlananlar var, ben diyor yalnız yaşamaktan hoşlanıyorum diyor, orası ayrı bir konu ama kendi kendine olursa insan ilerleme kaydedemez bir grup bir cemaat olması gerekiyor.

Dinleyici:-…

-İşte topluluktan kasıt o birlikten güç doğar, işte zahiri manada da olsa. Birlikten manevi güç de doğuyor ve teşvik oluyor. Birbirinden faydalanma oluyor, insanlar birbirinden faydalanıyor. Var mı bu arada başka sorusu olan toplanıncaya kadar.

Dinleyici:-…rüya ile şey yapan var bize geliyor bir derviş, bir ders veriyor sen "lâ ilâhe illâllah" oku, okuyoruz bir zuhuratı oluyor geliyor diyor ki ben şöyle bir zuhuratım oldu diyor tamam sen Ya Allah oku, gidiyor üç ay beş ay bir sene sonra tekrar geliyor şöyle bir zuhuratım oldu diyor tamam diyorlar şunu oku. Böyle, böyle, böyle böyle bu seyr-i sülük gidiyor bu nasıldır yani bu? Bu nasıl değerlendirilir yani kişilerin seyri. ?

-Eskilerin sağlam kıstası üzerine, diyelim hayali geçişler oluyor, yani elde bir prosedür var eskiler bunu hakkıyla kurmuşlar ama daha arkadan gelenler ilmini kaybetmişler hayaliyle geçmekteler, yani taklidiyle geçmekteler yani lafzıyla geçmekteler, hali yok üzerine kelamıyla geçmekteler. Sadece o yeterli değil de, bu bir sistem Hazreti Ali Efendimiz tarafından tespit edilen bir sistem, ayrıca hem de bu zuhurat sistemleri olsun işte tarikat-ı aliyyenin hakikatleri hep Hazreti Ali Efendimiz tarafından kuruluyor. Emsileyi de yazan o zaten, emsileyi o emsile-i muhtelifeyi yazan. Kendisi âlim aynı zamanda, dil bilginidir, Arap dil

bilginidir. Hem şecaat sahibi cengâver sahibi, mert merd-i meydan diyorlar işte, hem de ilim sahibi. "Ene ilmüşşehrin Ali babuha" diyor bak bundan daha büyük bir hadise olmaz. Ben ilim şehriyim ama Ali kapısıdır. Ali kapısına yüz sürmedikçe bu ilme ulaşmak mümkün değil. Ali kapısına yüz sürmek de öyle bizim dediğimiz gibi hemen işte, Hazreti Ali diye bir hürmetle iki hürmetle olacak iş değil. Ben "ba"nın altındaki noktayım diyor o da. O noktada "ba"yı tutuyor. O altında nokta var ya, bak o nokta o "b"yi tahterevalli gibi tutuyor altında. Öyle bir dengede tutması lazım ki iki tarafı da bir olsun. Bak tahterevalli tam ortadaysa 50 gramlık bir ağırlık fazla bir ağırlık bir tarafı aşağıya alır mutlaka öyle dengede. O "b" ile demek.

Yani Hz. Ali o ile dengesini öyle bir tutuyor ki kendi varlığını, yani hem zahiri gerçek yaşam hakkını veriyor hem de bâtınen gerçek yaşam hakikatinin hakkını veriyor. İşte oradaki nokta onun benliği orada oradaki yükü çekiyor. Ayrıca tabi "b"nin bütün şeyi de o 12 noktadan meydana geliyor. "B" de elifin kıvrımından başka bir şey değildir, yani ahadiyetin oradaki tecellisi elifin tecellisi o. Elifi kıvır iki tarafından olacak "b" işte. Eliften ahadtan daha doğrusu. Hazreti Ali efendimizin işte velayeti zahir, nübüvveti gizli, Hazreti Muhammed efendimizin nübüvveti zahir velayeti gizli. Neler yaşamış bugünlere kadar bu âlem, biz de kenarından köşesinden hep birlikte onları anlamaya çalışıyoruz gayret ediyoruz yoksa bizim iddiamız yok.

Dinleyici:-.

-İşte misalleri gördükçe insan ölçüm oluyor, ölçüler oluyor elinde, ama Mustafanın hanımı ne demiş, çok ağırdı demiş gidip yatağa atmış kendisini. Haklıdır tabi bulunduğu sohbetler tabi oldukça mana yönünden ağırdır.

Dinleyici:-Akşam bende yanı şeyi söyledim, kimse anlayamaz bunu herkesin anlayacağı bir şey olsun dedim.

-Bunlar ihtisas kitapları sayılıyor, daha tabi, ama hakikatte ihtisasla oluyor ancak sıradan birkaç satır yazıyla bu iş aktarılamıyor olmuyor.

Dinleyici:-…

25.10.2002 Cuma günü

2-Euzübillahimineşşeytanirracim Bismillahir rahmanir rahiym. Bugün 25.10.2002 Cuma günü öğleden sonra Hatay'da Nazlı Hanım'ın evindeyiz. Sorulan bir soru üzerine cevabını vermeye çalışalım. Cenâb-ı Hakk hepimize akıl fikir versin evvela, yani akıllı başlı çocuklar olalım, insanlar olalım. Ama genelde kullanıldığı gibi, dünya üzerinde işte ailesine asi olmayacak işine gücüne bakacak gibi akıllı başlı değil, onunla birlikte ahiret hakikatlerini anlayan Allah'ı anlayan peygamberini anlayan, akıllı başlı yani, başında o akıl olan gönlünde de o muhabbet olan insanlardan olalım inşallah hep birlikte.

Çünkü bu saha, ne kadar geniş olursa olsun, bu akıl, Onu mutlak olarak anlaması ihata etmesi mümkün değil, tabi, çünkü bütün semavat ve arzı gördüğümüz veya görmediğimiz bütün feza-yı namütenahi yani sonsuz fezayı kendi varlığında bulunduran ve bu kadar büyüklüğün bir kavun kadar bile yeri olmadığı, yani kendi varlığında bir ceviz tanesi kadar bile yer tutmadığı, mutlak Zat, yüce Allah'ı Rabbül Âlemin Hazretlerini anlamamız tabi pek kolay değil. Yani bu akıllarımızla anlamamız tabi kolay değil, ancak aklımızı biraz daha genişleterek mümkün olduğu kadar onu iyi şekilde idrak etme imkânımız vardır.

Bir bireyin sonsuz olan bu alemi kendi bünyesi içerisine alıp da ihata etmesi mümkün değildir. Şöyle diyelim mesela, bir büyük okyanus, atlas okyanusu var, o atlas okyanusunu bir insanın kucaklayıp sarması mümkün değildir, ama atlas okyanusundan bir kâse su alıp o su ile suyu tanıması mümkündür, analiz etmesi mümkündür. Büyüteç altına koyup içinde hangi bakteriler, hangi özellikler var bunu tanıması mümkündür. İşte o kase içindeki suyu tanıması atlas okyanusunu da tanıması demektir. Çünkü bir tas deniz suyuyla, atlas okyanusunun yapısı aynıdır. İşte, bireysel olarak bunu anlayıp ilmi olarak da onun genişliğini düşündüğü zaman ona ulaşmış demek oluyor. Ama atlas

okyanusunu hiçbir insanın kütle olarak tamamını kucaklayıp da bünyesinde kendi sırtında taşıma imkânı yoktur. Ama ilmi yönden böyle anlaması mümkün, hani ışık hızı diyorlar ay en süratli vasıta, saniyede 300 bin kilometre yol alıyor. Ama insanda ondan daha hızlı hareket eden bir vasıta vardır.

O kadar sonsuz hareket ediyor ki, o da ne akıl, bakın şu anda düşündüğümüzde âlemi 10 defa dönebiliyor, algıladığımız âlemi yani, anladığımız âlemi 10 defa döndüm diye bakın, bütün kâinatı 10 defa dönmüş oluyor. O kadar süratli. İşte ne kadar çok mantıklı bir akıl ile dengeli hayali olmayan yani, dengeli bir akıl ile bu âlemlere baktığımız zaman bu âlemlerin hali bize daha berrak daha açık seçik görünüyor. Yani daha evvelce hayali olarak gördüğümüz işte doğduk yaşadık bir müddet, büyüklerimiz gidiyor bizde neredeyse gideceğiz gibilerden, bu hayata çok kısa bir açıdan bakmak, bizdeki aklın gelişmediğini gösteriyor. Yani güncel yaşantılar içerisinde şartlanmış bağlanmış bir akıl o işte, işimiz varsa evden işe yahut çocuğumuz kızımız varsa yakınımızın evi neredeyse aklımızdaki dünyamız da orasıdır.

Dünya Bahsi (1)

Mesela burası Hataymış şimdi diyelim İzmir'in başka bir semtin de oturan bir kızımız var yahut işimiz var hep orayla gidip geliyoruz işte dünyamız o kadar. İşte bunu kırmamız gerekiyor aşmamız gerekiyor. Tabi ki o dünya da bizim ama bizim olan bir başka dünya da var ki o da sonsuz bir dünya, sonsuz bir âlem. Evvela sonsuz dünya oradan da evren var. İşte bunları böyle düşün düğümüz zaman hem ufkumuz genişlemiş oluyor hem de "elem neşrah leke sadrek" hükmüyle zaten Cenâb-ı Hakk bize bu genişliği baştan verdiğinden buraya "duhul" etme yolumuz açık imkânımız açık bu âleme, genişleme imkânımız açık. Bu sistemler bize verilmemiş olsaydı zaten idrak edecek anlayacak halimiz olmazdı bunları. Hani geçen akşam bir yerde konuşmuştuk, bu âlem bir kitap, Kur'anı Keriym'de bir kitap, insan da bir kitap. Kur'an insan ve âlemler Allahın üçlü olarak meydana getirdiği açılımları. Kur'anı Keriym olan o Mushaf-ı şerifte ilmini veriyor bu âlemlerin şifrelerini veriyor, âlemde, dış

âlemde açılımını veriyor, yani fiillerini yaşantısını veriyor, insan dünyası da bunu izah ediyor lisana getiriyor yani, birisi susan Kur'an birisi de konuşan Kuran, birisi de fiil-i Kuran yani bu gördüğümüz bütün âlemler fiil-i Kuran ve buradaki her suretler, birer sure, Kuranı Keriym'deki sure suret demek zaten, her bir o suretlerin içerisinde olan bölümleri de birer ayet. Ayet işaret demek, işte bu âlemde Cenâb-ı Hakkın efali işaretleri var yani ayetleri suretleri, esmai ayetleri suretleri var, sıfati ayetleri suretleri var, bir de zati işaretleri ayetleri var ki Kuranı Keriym yeri geldikçe bunları bize gerektiği mertebeden bildiriyor, ama biz bu efal, esma, sıfat, zat mertebeleri itibariyle bu âlemleri tanıyamazsak bunları ayırmamız mümkün olmuyor. Hepsine taş toprak hükmüyle ağaç, kuş hükmüyle bakıyoruz.

Şartlanmış olduğumuz o kısıtlı bir çerçeve içerisinde bakıyoruz ve ufkumuz çok küçük, dar bir ufuk oluyor. İşte bazen gönlümüzdeki sıkıntılar buradan kaynaklanıyor. Bu ufku açamadığımız için nefs ve hayal vehim içeride üretim yapıyor, yani sis gibi duman gibi üretim yapıyor o üretim çoğaldıkça orada tazyik ediyor sıkışıyor, sıkıştıkça sıkıntı yapıyor. Bunun sibobunu bulup bir yerden, sobaların bacası gibi açmamız gerekiyor ki rahatlayalım, huzur bulalım evvela içerisi temizlensin, ondan sonra da dışarıya pencere açalım ki daha çok ufukları seyredelim.

Şimdi Cenâb-ı Hakk "*küntü kenzen mahfiyyen*" birçok mevzulara kaynak oluyor bu söylemek zorunda kalıyoruz bazen, tekrar oluyor ama tekrarda da hayır vardır pekiştirmek gerekiyor. Yani bu âlemler var edilmezden evvel Cenâb-ı Hakk kendi A'maiyetinde kendi zatında kendisi kendisiyle kendini biliyor iken, kendindeki bu özellikleri güzellikleri belirtmek için bu âlemleri halk ediyor. Şimdi her halkiyyetin bir mahlûku var, yani her halikın bir mahlûku var. Her halikın derken, her halk edilişte bir halkiyyet gücü var bir de mahlûk gücü var, yani halk edilmişlik gücü var. Bütün âlemler böyle halk edildiği gibi, bizim dünyamız da böyle bir halkiyyet neticesinde ortaya geldi. Hani bing bang mi diyorlar ne diyorlar ilk patlama ile işte bütün bu âlemler

oluştu, onu yapan kimdir işte bing bang denilen şeyi meydana getiren kimdir? Efendim tabiat işte öyle kendiliğinden oldu diyor, bakıyoruz işte tabiat diyor, iyi kardeşim tabiat da ama o tabiat koy bakalım ortaya herhangi bir şey ortaya, kendi kendine bir şey olacak mı yani? Atom diyorsun ki işte şu, şu şu kadar atom şununla şu eşlenirse işte bir şey meydana gelir koy o atomları, koyuyorsun atomları yan yana ama olmuyor.

Neden olmuyor çünkü halk edicisi yok. Yani oraya onu bütünleyici, tutucu malzemesini yapıştırıcı malzemesini yani ruhunu koyucu yok. Şartları yerine getiriyorsun ama bağlantısı olmayınca tutmuyor, dağılıyor hiçbir hükme yaramıyor. İşte Cenâb-ı Hakk gizli hazinesinden evvela sıfat mertebesini, sonra esma, sonra efal mertebesini ortaya getirdi. Yani bu âlemleri insanın yaşayabileceği bir kıvama ulaştırdı sıcaklığını soğukluğunu, bu dünyamız kuruluyorken insan daha yokken üzerlerinde, o kadar uzun süreler geçti ki üstünden insanın istifade edebileceği, yiyip içebileceği, gıdaların oluşumu, hayvanların bitkilerin oluşumu meydana gelmesi için uzun süreler geçti bilemediğimiz zamanlar geçti, milyarlarca seneler, boş kaldı boştu dünya. Yani hep insanın yaşamasına uygun bir form alıyor.

İnsanlar yeryüzüne geldikleri zaman ne yiyecekler ne içecekler neyle barınacaklar, işte bütün ihtiyaçlarını giderecek şekilde yeryüzüne halk etti Cenâb-ı Hakk. Her bir mahlûkun dünya da bir mahlûk, nasıl insanlar bir bireyse canlı varlıksa, bizim üzerinde yaşadığımız dünya da capcanlı canı, ruhu, nuru, bedeni olan bir mahlûk, bir varlıktır yani halk edilmiştir. Programı yapılmış yani. Bir insan nasıl dünyaya geliyor yaşıyor gelişimini sağlıyor nihayet tüketiyor, müddetini eceli işte, kaza "ecel-i müsemma" diyorlar ona belirli bir, ecel müddet demek, ölüm demek değil ecel. Hep kelimeleri fiili üzere alıyoruz hâlbuki fiili değil o ismi o, ecel müddet. Müddeti gelince eceli geldi, öldü diyoruz. Müddeti geldi manasına, ölüm günü demek değil de müddeti demek. Bu dünyanın da öyle bir eceli var, müddeti var ayın da var

yıldızın da var, güneşin de var yıldızların da var. Hani güneş dürüldüğü zaman işte ay kaldırıldığı zaman,

Dinleyici :-.?

-Bir bakıma vazifesi yani insanlara yataklık yapma vazifesi, mahal ev yapma görevi onun yani barındırması görevi dünyanın ve dünya bir bakıma Şeref-i Mekân bir mekîn denildiği sistem içerisinde, insan ile şeref bulmakta. Ayın üstünde bakın insan yok dünya kadar şerefli değil, güneş dünyayı ısıttığı halde dünyaya hayat verdiği halde dünya kadar şerefli değil. Ama onun şerefi kendine ait başka şerefi var ayrı, hepsinin şeref nispetleri de başka, başka. Kimsenin yani hiçbir varlığın şerefi, bir başkasıyla kıyas edilmiyor. Netice olarak hepsinin ayrı bir şerefi var görevleri var çünkü vazifeleri var insanlara hizmeti var.

İşte Cenâb-ı Hakk yeryüzünü size döşek kıldık yeryüzünü sizin ayaklarınızın altına verdik. Yeryüzünü size ceal yani size hizmete verdik, güneşi sizin emrinize denizleri dağları emrinize verdik, diye bütün bu bizim görebildiğimiz âlemde ne varsa ne kadar yıldız gezegen ne varsa, bunların hepsi insanlara hizmet için verildi ve bunların hepsi birer varlık. Nasıl şu teyp ayrı bir varlıksa şu bardak kendine has bir karakteri yapısı varsa, mutlak bir enesi varsa benliği varsa şu kitap şu radyo diğerleri koltuklar hiçbiri birbirine benzemiyor, ama hepsinin bir şahsiyeti varsa gökyüzü cisimlerinin de gezegenlerinin de gerek yıldızların da kendine ait birer kimlikleri var. Mesela dünyanın Allah indinde bir numara kimliği var X gezegen işte 613= bilmem 540 neyse bunların tabi sonsuz sayıları var. Bunların hepsinin kimliği,

Dinleyici :-Ruhu var…

-Ruhu da var. Ruhu olmazsa hayatı olmaz tabi. Bizde ne varsa onlarda da var eşyada da var hepsi, yalnız mertebe mertebe. Şimdi dünyanın demin onu belirtelim evvela nasıl insanın doğup yaşayıp gelişmesi ve tekrar ahirete intikali var bu gezegenlerin de aynen öyle doğması nefes-i rahmaniden bir bulut halinde evvela gelmesi sonra dönmeye

başlaması sonra o bulutun yoğunlaşması gaz haline gelmesi, gaz hali daha sıkışarak madde meydana gelmesi dünyada bu evvela ateş küreydi, sonra yavaş yavaş döndükçe soğumaya başladı ve bunun ilk kabuk tutmaya soğumaya taşlaşmaya başladığı yerde Kâbe-i Muazzamanın altı, o yer işte, merkezi onun için Kâbe oraya kuruldu hakikat. Oradan soğumaya başladı dışarılara doğru. Dünyanın da kendine göre bir yaşı var, yani şimdi dünya gençlik devrini gelişmişlik devrinin sonunu yaşamakta. Çünkü zevale doğru gidiyor. Yalnız ilim adamları dünyanın yaklaşık 12 milyar kadar bir yaşı olacağını tespit etmişler, bunların yarısının geçtiğini söylemekteler. Yani yarısından sonrasını biz şimdi son devresini kullanıyoruz. Ama yine diğer ifadelere baktığımızda bilgilere baktığımızda kıyametin de yaklaştığını anlamaya çalışıyoruz yani o rüzgarlar yavaş yavaş geliyor. O zaman geriye kalan altı milyar sene kıyameti o güne beklersek, kıyamet mıyamet hiç biz beklemeyelim çok uzun. Ama yaklaştı da deniyor bunu nasıl bağdaştıracağız? Şöyle bakın, bizim şimdi dünyanın sonunun bilim adamlarının da dediği gibi altı milyar kadar daha bir yaşı olabilir dünyanın yaşının. Ama bizim neslimizin kıyameti de yaklaşmakta bu da bir gerçek.

Âdem (a.s)'ın dört türlü hilkati

Dünya üzerinde bakın burası pek bilinen bir şey değildir ama gizli bir şey de değildir. Âdem (a.s) ve Muhammed (a.s) arasında geçen süre ve işte ahir zaman ümmeti dediğimiz süre ve bir nesil, tek bir nesil. Âdem ve Muhammedi nesil biz Muhammed neslindeniz yani bu bir nesil işte bu bizim neslimizin kıyameti kopacak yeryüzünde. Yeryüzü gezegeni bitmeyecek. Ancak büyük zelzeleler büyük coğrafi değişimler olacak yeryüzünde. Üstünde yaşanmaz hale gelecek ama yeryüzü bitmeyecek. Yuvarlak küre dönmesine devam edecek. Yalnız şekli coğrafi oluşumu değişecek. Aşağı yukarı 200 milyon küsur 240 gibi işte 225 gibi milyon sene içerisinde Âdemi ve Muhamedî bir nesil dünya üstünden geçmekte. Bizden sonra dünyada daha çok insanlar yaşayacak bizden evvel de yaşadılar zaten bizim

neslimizden evvel onların kıyametleri koptu, kaç tane oldu bilmiyorum ama neyle ispatlayacaksınız bu sözleri derseniz ispatlanacak çok mevzu var. En kolayını söyleyeyim Kuranı Keriym'de Cenâb-ı Hakk Âdem (a.s)'ın dört türlü hilkatini anlatmakta. Niye bu kadar değişik hilkatini anlatıyor? Bütün mevzularda cennette var edildi yeryüzüne indirildi, tek yönlü anlatamaz mıydı? Anlatırdı.

Anlatırdı ama o zaman Cenâb-ı Hakkın yeryüzünde halifesini zuhura getirmesi tek olurdu. Hep cennette halk etti yeryüzüne indirdi. Daha sonraki nesli yine cennette halk etti yeryüzüne indirdi, daha sonraki neslin âdemini yine cennette halk etti yeryüzüne indirdi. O zaman bu tekrar olurdu yani bir tecelli iki defa olurdu. Cenâb-ı Hakk hiçbir an ve saniyede bir tecelliyi iki defa tekrar etmez. Bir varlığı da iki defa aynı varlığı da getirmez. Aynı varlık gibi gözükür ama hepsinin kendine ait özellikleri kimlikleri ruhları oluşumları vardır. İşte Cenâb-ı Hakk bu dört tane hilkat en azından yani o kadar bildiriyor, ben diyor istersem veya geçmişlerde birini cennette halk ettim yeryüzüne indirdim. Yani Âdem'in yeryüzündeki faaliyete başlangıcı. Birisi diyor ki ben kün ol dedim Âdem oluverdi.

Bu bir başka oluşumu gösteriyor. Diğerine hayat, sudan başladı diyerek silsileli Âdem (a.s)'ın oluşumunu göstermekte ve ben yeryüzünde bir halife halk edeceğim demekle de halifenin yeryüzünde var edildiğini bildirmekte yani dört değişik şekilde. Hepsi cennette var edildi yeryüzüne indirildi. Bütün ayetlerde bunu söyleyebilirdi ama bakın dört değişik Kuran'ı Keriym incelendiği Âdemi ayetler incelendiği zaman bu hakikat ortaya çıkıyor. Bunun da ifadesi bu değişik zamanlarda gelen âdemlerin değişik şekillerde zuhur ettiği meydana getirildiği açık olarak belirtiliyor. Sonra akşam da okuduk da hani efendimiz buyurdular ya Âdem daha suyla balçık arasında, çamurla balçık arasında değilken ben peygamberdim diyor. Yani benden sonraki gelecek neslin Âdemi daha ortada yok iken ben bu nesilde peygamberdim diyor. Bu da bir onun ifadesi, mesela melekler Âdem (a.s) halk edeceğim ben yeryüzünde

bir halife halk edeceğim dediği zaman yarabbi sen yeryüzünde bir halife mi halk edeceksin, yani kan dökecek bozgunculuk yapacak bir halife mi halk edeceksin dedi. Nereden bildiler? Daha program kapalı, kutu içerisinde mühendis bir proje yapmış kimse bilmiyor veya aklında, kutuda bile değil birisi çıkıyor ki sen o binayı yap canım o binanın sağ tarafı eksik olacak yıkılır diyor nereden biliyorsun kardeşim binayı nereden biliyorsun da yıkılacağını nereden biliyorsun? O zaman demek ki o mühendis daha evvel öyle bir bina yapmış o bina da yıkılmış ki oradan misal göstererek işte daha evvel yaşayan insanların yaptıkları tatbikatları görmüşler ki meleklerin ömürleri daha uzun bazılarının, bazılarının da çok kısa görmüşler ki misal olarak yine onun gibi mi olacak.

Onu bir tecrübe etmiştin ya bir sefer gibilerden, sonra (s.a.v) Efendimiz miraç gecesi miraca çıktığı zaman cenneti ve cehennemi gezdiğini ve oralarda insanların olduğunu söylemekte. Cehennemde şöyle şöyle şöyle insanlar gördüm. İşte şu şu şu şekilde vasıflandırıyor ayrıca. Peki, bunları ne zaman gördü, hangilerini gördü bizim kıyametimiz daha kopmadı. O şekle bakarsak cennette cehennemde kimsenin olmaması lazım gerekiyor. İşte tefsirler bunu izah ederken efendim geleceği de görüyordu da, geleceği bize böyle haber veriyor. Tamam, tabi o da bir gerçek ama gördüm diyor. Şeyde nasıl hani konut dualarını okurken salat-i vitirde hani, bu cehennemin halini görünce ricada bulunuyor secdeye kapanmadan tekrar ALLAHU EKBER diyor.

Dünya Bahsi (2)

Şimdi bu şekilde bütün âlemler kendilerine göre bir sistemleri var yani her bir gezegenin içinde bulunduğumuz dünya bizi ilgilendirdiği için bu dünyanın da aynı belirli aşamalarla bir yaşantısı var. İnsanın yaşantısı olduğu gibi, hani zaman zaman konu oluyor fizikçiler demişler ki tabiatçılar dünyada varlıklar iki türlü bir canlı varlıklar bir cansız varlıklar işte taş toprak gibi şeyler, cansız varlıklar nebat yani bitkiler ve hayvanlar, insanlar canlı varlıklar

kuşlar böcekler diye ikiye ayırmışlar. Ehlulllahtan birisi de buyuruyor ki ey işte tabiatçı, sen bu dünyanın cansız olduğunu söylemektesin ama bu cansız dediğin dünyadan insan gibi bir canlının var olması nasıl oluyor o zaman diyor. Eğer bu dünya canlı olmasa insan gibi canlıyı nasıl var eder ve nasıl besler hayatını sürdürür. İşte o zaman çok iyi düşünmemiz lazım geliyor ki her bastığımız o taş dediğimiz şey canlı bir varlık. Ama bizim ayağımızın altına serildiği için bizi rahat gezdirsin çamurdan sudan işte tozdan topraktan korusun diye arabalarımız giderken batmasın, sağlam zemin oluştursun diye onu Cemat olarak yani maden olarak öyle halk etmiş. Zannediyorum yanlış kalmadıysa hatırımda Şeyh Şipli veya Bişirül Hâfî, Yalınayak Bişir diyorlar onun lakabına ayakkabıyla bir gün basmamış yere ayakkabısıyla.

O zaman tabi şartlar böyle değil etraf ovalık açıklık ben diyor Allah'ın halısına ayakkabıyla basamam, yani çayırları otları o güzellikleri çiçekleri yeşillikleri Allah'ın halısı olarak görüyor, halı zaten o kadar güzel bir halı tabi, oraya ayağımla ayakkabımla basamam diyor canlı varlıklar hepsi ezemem demek istiyor. Tabi bu bir yaşam anlayış sistemidir. Bizde şimdi ipek çorapla naylon çorapla gidip sokaklarda dolaşacak otlarda dolaşacak değiliz. Ama orada belirtmek istediği bir şey var. En azından bizde yeşile basmamak üzere işte, daha sert yerlerden taşlardan yürüyebiliriz.

Çimenlere kıyılmıyor zaten, ne güzel fırça gibi çıkmışlar yemyeşil ne güzel insanın gözüne de sürur veriyor gönlüne de sürur veriyor. Hele içerisinde birkaç gül de serpiştirilmişse insan stresi de olsa sıkıntısı da olsa rahatlatıyor. Ve de yazıyorlar da ayrıca bakın, insanın bazı tarafları o kadar vahşi ki hep halimiz bunlar. Bir taraftan çok güzel yumuşak hallerimiz var bir taraftan da vahşetin ta kendisi içimizde. İnsan kadar vahşi bir mahlûk yok âlemde yeryüzünde. Yazıyorlar çimlere basmayın lütfen basmayın diye. Yine biz azıcık yol kestirme olacak diye oradan gitmiyoruz taşın üstünden yine ortasından basmayın yazıyor tabelayı okuya, okuya yine basarak gidiyoruz. Neden? İşte

bu kendimizin eğitilmemesinden yoksa hangi insan ne kadar kaba yaratılışta olursa olsun bir parça ikaz edilince onu yapar, yani yoluna koyar basmaz ona iki adım fazla gider. Şimdi fazla biz de konuşuyoruz biraz ama bu dünyanın böylece kendine ait bir şahsi yaşantısı var. Fakat bu yaşantıya insanlar sahip.

Cenâb-ı Hakk dünyaya Rezzak isminin bütün lütfunu vermiş, bütün imkanlarını vermiş, her köşesine her yerine. Toprağın her köşesine o hayat vasfını vermiş hem de ne sanatkarane aynı bir metrekare toprağa bir gül ekiyorsunuz kırmızı çıkıyor, bir gül ekiyorsunuz sarı çıkıyor, bir gül ekiyorsunuz beyaz çıkıyor bir gül ekiyorsunuz bir başka renkte çıkıyor. Onun kokusu başka onun kokusu başka onun kokusu başka, aman yarabbi ne sanat gözümüzün önünde ve bize bedava arz edildiği için onlar, ücretsiz arz edildiği için biz onlar çok sıradan şeylermiş gibi bakıp geçiyoruz. Hâlbuki o gülün oluşumunda ne kadar çok görevli var ki o gülün oluşumunda Melaike-i ikram çalışıyor ki gece gündüz hep onun dibinde çalışıyorlar kökünde çalışıyorlar yaprağında çalışıyorlar çiçeğinde çalışıyorlar.

Gece gündüz binlerle 10 binlerle görevli, onun meydana çıkması için o formunu bozmamak için. Gül ağacı değilem her geçen eğilem demiş. Şimdi gül ağacının işte dikeni de var biraz battığı zaman of diyoruz işte o diken o gülü muhafaza etmek için bir bakıma. O da katlanacak ama işte dikkat edersek diken zarar vermez ona. Dikkatsizce hoyratça yani onu koparmaya çalışırsak kopmaz kolay kolay biliyorsun ama kesilirse nazikçe o zaman kenarından tutulur o şeyleri de ayıklanabilir gerekirse, dikenleri temizlenebilir.

İşte Cenâb-ı Hakk oraya neden o gülü yapıyor insanların gözleri ve koku alma duyguları dolayısıyla kendileri rahatlasın diye huzur bulsun diye rengine bakarak işte temenni ederim ki buradaki benim Hayy esmamı düşünürler diye insanlar, orada benim kudretimi görürler de kendilerine bir irfan yolu açılır diye hepsi hibe bize. Biraz çalışmamız gerekiyor tabi ki. Buraya gelmişken

Bektaşi hikâyesi anlatayım size. Şimdi adamın birisi yolda gidiyormuş yolculukta gidiyormuş yani uzunca bir yol giderken yoruluyor tabi hararet basıyor bakıyor biraz ileride bir bahçe var meyve bahçesi var etrafı çevrilmiş çalılarla çevrilmiş bir de kapı gibi bir yer var neyse giriyor oradan içeriye sesleniyor kimse var mı? Buyurun benim ne diyorlar eski bağcılara bağban diyorlar yani bağ bakıcıları bahçıvan yani. Geliyor bahçıvan da muzip bir şeymiş, kalenderi yani alevi-meşrepmiş efendi diyor işte ben biraz yoldan geldim yoruldum hararetim var bana parasıyla birkaç meyve verir misin? Elma armut ne varsa o devrede yetişmiş, veririz efendim hay hay diyor ama diyor hangisinden istersin Allah yapısı mı kul yapısı mı istersin diyor.

Şimdi yolcu kul yapısını ne yapayım sen bana Allah yapısı getir diyor. Peki, tamam getiririm otur sen şu gölgede serinle bende sepeti alayım gideyim getireyim diyor. Şimdi adam gitmiş dolanıyor bahçenin içerisinde arka tarafta nerede varsa, nihayet bir sepet doldurmuş meyvelerden getirmiş buyur ağam diyor. İşte şimdi yolcu bakıyor Allah Allah almış bir tane yamru yumru bir tarafı sert, dala çarpa çarpa sürte, sürte yenmeyecek hale gelmiş, öteki tarafı yemyeşil işte diğer tarafı biraz kurtlanmış, yahu diyor biz Allah yapısı istedik böyle geldi.

Bir de kul yapısı isteyeyim nasıl gelecek diyor, arkadaş diyor ben bunları pek sevmedin sen diyor bana bir de kul yapısı getir bakalım gidiyor bir daha dolaşıyor sepet elinde al bunlar da kul yapısı diyor. Bakıyor ki güzel şeftaliler böyle kıpkırmızı üzeri hiç leke bere hiçbir şey yok üzerinde parlak böyle güzel şişmiş armutlar öyle ayvalar öyle yav diyor, bağcı bekçi başı ben bu işe hayret ettim Allah yapısı istedim bana yamru yumru şeyleri getirdin. Kul yapısı istedim bana bunları getirdin tabi öyle olacak diyor. Bunlar diyor Allah yapısı yani dağ başında tımar görmeden hizmet görmeden kendi kendine olan şeyler. Kul yapısı ise bunun başında meyve olmaya başladığından beri çapası yapılıyor ilacı atılıyor işte budaklanıyor kesiliyor dalları malları bakılıyor ondan sonra bu hale geliyor diyor. Ama burada bir ders

veriyor tabi insanlara yani iyi bir şey olması için biraz insanın gayret etmesi bakması gerekiyor yani, hizmet etmesi gerekiyor. Cenâb-ı Hakk dileseydi hiç hizmet gerektirmeden bütün malzemeyi en güzel şekliyle ne ilaç gerektirirdi ne herhangi bir sürme mürme gerektirirdi.

Hani hikâye derler ya efendimiz bir gün hurma aşılayanların yanından geçiyormuş, hurmaları aşılıyorlarmış. Diyor ki bunları siz aşılamasanız da yapar herhalde diyor ertesi sene işte Hazret böyle dedi efendimiz böyle dedi, ertesi sene Hz. Peygamber böyle dedi bir hikmet vardır diye hurmaları hiç aşılamamışlar, hurmalar olmamış yahut çok az vermiş. Ertesi sene baktıkları zaman nasıl yapalım efendim demişler Hz. Rasûlullah'a bu sene aşılayalım mı? Siz bu işleri benden daha iyi bilirsiniz, bildiğiniz gibi yapın demiş. Bak orada hem Hz. Rasûlullah'ın hakkında değişik bir oluşum var orada, hâlbuki Hz.

Peygamber bilmez mi çocukluğundan beri hurmaların içinde aşılanıp aşılanmadığını bilmez mi? Bilir. Ama orada bizlere arkadan gelenlere bir hikmet var orada, onun için söyletiliyor. Yoksa hurma öyle değil mi hurmanın içinde yaşayan bir insan bilmez mi hurmaların aşılanması gerektiğini, yeni bir tatbikat değil ki o sene yapılan tatbikat. Her sene ayı şey yapılıyor. Ama burada bir başka bir şey var, bütün insanlığa bir mesaj ulaştırmak için yani burada demek isteniyor ki peygamberdir onun da hatası olabilir. Hiçbir hata yapmayacak demek değildir. O kendi ilminde en yüksek zirveye ulaşmış olabilir ama ahiret ilminde dünya ilminde eksiği olabilir. Yani bir peygamber dahi olsa bir eksiği vardır. Bunun gibi bu ifade de bir hadise daha var o şekilde ama şimdi hatırımda değil o hangisi. İşte bize koruma görevi veriliyor bunları korumamız gerekiyor Cenâb-ı Hakk sonsuz olarak bunları vermiş ama üretimi arttırmak biraz da insanların elinde, işte Cenâb-ı Hakk dileseydi hiç insanların müdahalesi olmadan her sene onları aynı şekilde üretken olarak sürdürürdü. Ama o zaman biz ne yapacaktık bu dünyada, daha çok nefsanî boş vakitlerimizi nefsimize ayıracaktık. İşte ekip biçme halini görevini insanlara vermiş,

her sene çoğaltma tazeleme yenileme ki bizlere de iş düşüyor. İşte biz bu ekip biçme sırasında o dünya denen kişiden kimlikten hep yeni taleplerde bulunuyoruz. Az şey veriyoruz çok taleplerde bulunuyoruz ve çok kullanıyoruz yoruyoruz. Şimdi bir arabayı 24 saat çalıştır çalıştır çalıştır o yola vur şoförün biri bıraksın öteki alsın biri bıraksın öteki alsın, hiç durmadan çalıştırsan onun ömrü kısalıyor verimliliği azalıyor. Gerçi o yine 10 sene diyelim varlığını sürdürüyor ama beş sene faal beş sene de hurda olarak çöplükte yatarak sürdürüyor ömrünü, işte biz dünyaya böyle yapıyoruz dünya kendi ömrünü dolduracak ama çöplük olarak dolduracak Allah etmesin.

Şimdi Âdem (a.s)la birlikte dünyada yeni bir yaşam başladı. Ondan evvelki bölümü ayrı bir bölüm, şöyle diyelim dünyanın bir oluşma bölümü yani oluşum bölümü, bir kendini üretim bölümü, yani gençlik bölümü, yaşanacak hale gelme bölümü, ondan sonra da Âdem bölüm. Şimdi diğer nesilleri bırakalım bizim neslimize gelelim. Bizim neslimizin başlangıcı Âdem (a.s) la birlikte cennetten yeryüzüne indirildiği zaman ilk insan ayağı yeryüzüne değmiş oldu ve bu da kıyametin alameti oldu. Muhittin Arabî Hz. İdris (a.s)'a mana âleminde mülaki olduğunda sorduğu sorulardan bir tanesi de bu. Efendim diyor kıyametin alametlerinden haber verir misiniz? O da diyor ki Âdem'in yeryüzünde görünmesi kıyamet alametidir.

Daha o günden başlıyor kıyamet alameti. Neden? Çünkü kıyamet Âdem nesli üzere yani insanların üzerinde kopacak. Dolayısıyla insan yeryüzüne gelmeden evvel kıyamet kopmaz. Uzun uzun, uzun süreler geçsin dünyanın üstünden kıyamet kopmaz. Neden? Çünkü dünyanın dengesi bozulmaz insan dünyanın dengesini bozacak bozuyoruz ne yazık ki işte, kıyamet ondan sonra kopacak şartlar oluşacak durup dururken olmaz. İşte dünyada Âdem (a.s)'ın yeryüzüne dünyaya ayak basmasıyla dünyada yeni bir hayat başladı, yani bir tarih başladı bir başlangıç nokta oldu işaret noktası. Sonsuzluk bir hayat içerisinde başlaması olan yani bir ifade oldu. Nasıl insanlık tarihi kendi içerisinde İsâ (a.s) M.S. M.Ö.

doğuştan evvel doğuştan sonra diye tarih koydu, genel âlemde de Âdem (a.s) bir tarih başlangıcı. Tarihsiz tarih başlangıcı, hangi tarihte o zaman cetveller olmadığı için böyle, elimizdeki takvim sistemi daha oluşmadığı için oraya bir gün koyamıyor, kayıtlar tam kesin koyamıyor. Ama işte 9000-8000 sene civarında. Tahmini o saltanatları hesap ederek peygamber hayatlarını sürelerini hesap ederek belirli bir vasat bir ölçü çıkarıyorlar. Aşağı yukarı işte 8-10 bin sene belki tamamı 10 bin sene olacak işte son kıyametle birlikte. Şimdi Âdem (a.s)'la başlayan dünyadaki insanlık yaşamı o günlerden yani Miladi 1900 senelerine kadar, 1880 1870 senelerine kadar kas gücüyle hayat devam etti. Yani gerek insan kas gücü, gerek hayvan kas gücü. Yani bedensel güçle hayatını sürdürdü insanoğlu bakın çok büyük ve uzun bir süre ve bu sürenin dünya üzerindeki akışı ağır çekim gibi çok ağır seyretti. Onun için de bu kadar uzun bir süre devam etti. Bu dünyada yaşanan Efal âlemi mertebesi. Fiil mertebesiydi yani Efal Esma Sıfat Zat bu mertebeler yaşanmadıkça dünyanın kıyameti kopmaz.

Sizin sorduğunuz oydu işte biraz geniş girdik ama olsun. Onda da fayda vardır. Yani nasıl ki Cenâb-ı Hakkın bütün bu âlemleri halk edişinde meratib var, bozuluşunda da böyle bir meratib olacak. Nasıl ki bizim varlığımızda Cenâb-ı Hakkın bu mertebeleri mevcut oluyorken gidiyorken yani bozuluşumuzda da bu mertebeler var. İşte 1880'lere kadar George Stephensonun buharı icat edinceye kadar yaklaşık tabi saati saatine milimi milimine değil de 5 sene 10 sene içerisinde kadar, kara saban ve kağnı işte sonradan tekerlek bulundu o devrelerde evvelce nasıl getiriyorlardı yükleri? İneklere affedersin güçlü hayvanlara bağlıyorlardı bir de iki tane ağaç bağlıyorlardı sürükleyerek getiriyorlardı, ama o da tabi sırtta taşımaktan o da bir ileri hareketti. Sonra tekerleği buldular iki tekerlekli arabalar yaptılar.

Sonra dörde çıkardılar sonra onları daha geliştirdiler at arabaları yaptılar daha uzun seferlere geçtiler. Ama buhar icat edildiğinde, mekanik güce geçti insanlık. Ne diyorlar batının endüstriyel devrim diyorlar. İşte o buharlı makinenin

icat edilmesiyle Esma âlemi mertebesi başladı dünyada. Efal mertebesi şeyini doldurdu, müddetini doldurdu, artık ondan sonra kimse tek pulluk kullanmadı. Ancak imkânı olmayan köylüler yine kendi ufak işte üç beş dönüm arazisini sürdürmek için kullandılar ama o moda geçti o devir bitti.

Ondan sonra hayat daha hızlanmaya başladı. 1880'lerden 1950'lere kadar bu mertebe yaşandı yeryüzünde. Bakın süre ne kadar kısaldı. 7000 senelik 8000 senelik bir süre 100 senelik bir süreye karşı oldu. Yani 7000 sene 8000 senelerinde icat edilen ne kadar şey varsa o 100 senede ondan daha fazlası icat edildi. Teknoloji arttıkça icatlar fazlalaştı yani hayat süratlenmeye başladı. İşte bu Esma mertebesinin yaşantısı oldu 1950'lerden sonra işte 1990'lara kadar da sıfat mertebesi hayatı yaşandı yeryüzünde. Onu nereden anlıyoruz?

İşte peyklerin gökyüzüne çıkmaya başlaması yani dünya kutunun aşılması, bu bir güçle sultan gücüyle oldu işte, illa bir sultan gökyüzü semavatına çıkamazsın ama Sure-i Rahmanda illa bir sultan, bir ekstra güç lazım geliyor. İşte insanlar bunu akılla o gücü buldular haktan aldıkları ilimle, akılla o sultan gücüne ulaştılar. Bizim efendiler de diyorlar ki o fırlatılmaya başladığı zaman aya insan ayağı basılacağı devrelerde yok olmaz efendim geçemezler aşamazlar yapamazlar niye yapamazlar illa bir sultan şart koşuyorlar. Yapamazsınız ama sultan gücü var. Sultan gücünü kullanırsan aşarsın demek oluyor.

Genelde bu böyle olduğu gibi bizde o sultan gücüne ulaşmazsak nefsimizin dışına çıkamıyoruz. Benliğimiz bizi muhafaza ediyor, işte nasıl ki dünya kutrundan çıkmak için bir sultan güce ihtiyaç var bizde bireysel olarak kendimizi aşabilmemiz için evvela beden kutrundan çıkmamız gerekiyor. Yani bedenden kutrundan çıkmamız gerekiyor sonra nefis kutrundan çıkmak gerekiyor sonra ruh kutrundan çıkmak gerekiyor ki hürriyetimize ulaşmış olalım. İşte böylece dünya ikinci aşamasını da oluşturduktan sonra…

08-Zat

Zat

-İnsanoğlu işte dünyada bu aşamaları aştıktan sonra bugünlere kadar geldik. Yani 2000'li üçüncü 1000'e girmiş vaziyetteyiz. İşte bu içinde yaşadığımız süre Zat mertebesinin süresi. Yani efal mertebesi tek pulluk, kas gücü yaşandı. Esma mertebesi de işte mekanik bölüm yaşandı. Sıfat mertebesi de elektronik bölüm yaşandı. Şimdi bütün bunların bir araya gelerek getirmiş olduğu toplu tecrübeler ve ilimler, teknolojiyle zati mertebe yaşanmakta, zat mertebesi. İşte bu devrede batıda insanlar atomu araştırdılar biliyorsunuz, bütün varlığın atomlardan olduğunu ve nihayet bu âlemin hayali bir âlem olduğunu ilmi olarak da çözdüler ama bunu açıklayamıyorlar. Açıklasalar işlerine gelmiyor, batı Allah'ın tekliğini varlığını ilmi yönden anladı. Doğuda tasavvuf yönüyle, İslâmi yönüyle İslâmi kaynaklarla zaten bunu bildiriyor seneler evvelinden, işte bu iki kaynaktan gelen bilgiler birleşip, tevhid üzere insanlar bir gün gelecek birleşecekler, bu zâti tecelli yönünden.

Mehdi, İsâ (a.s.) bahsi,

Doğudan bunun manevi olarak daha hızlandırılması için Mehdî (a.s) zuhur edecek. Batıdan da İsâ (a.s.) zuhur edecek. Onlar birlikte tevhid ilmini genel manasıyla ortaya çıkaracaklar. Neticede gizli bir şey kalmamış olacak "feeynema tüvellu fesemme vechullah" ayeti hem ilim olarak hem tatbikat olarak bilinecek anlaşılacak. İşte bu arada, bildirildiği gibi kıyametin 10 tane büyük alametleri de zuhur etmeye başlayacak. Doğuda büyük bir ateşin görülmesi yecüc mecüc'ün çıkması, dabbetül arzın çıkması,

Dinleyici:-Batıdan güneşin doğması.

-Batıdan güneşin doğması gibi, ters doğması gibi dabbetül arzın tabi çıktığı söyleniyor da ne mahiyette çıktığı,

Dinleyici:-…

-O çok yanlış bir tespit, hatta o kişiye o kimseye hakaret olan bir tespit. Eğer o, onu ifade eden arkadaş biraz düşünse, dabbenin kendi olduğunu daha iyi bilmesi lazım. Yani oraya verilecek o hükmün kendinde tahakkukunu daha iyi görmesi lazım, çünkü karmakarışık ediyor ortalığı, düşüncede dabbe. Neyse oraya girmeyelim, yani İslâmi fikir yapısını bozucu, yani bugünlere kadar gelmiş icma ümmet olarak bütün ehlullahın ve ilim adamlarının ittifakla tatbik ve tasdik ettikleri bugüne kadar İslâmi yaşantıyı alt üst etmek demek dabbenin ta kendisi demek. Dabbe ne demek dabbe? Ayaküstü yürüyen varlık demek, yani iki ayaküstünde gezen mahluk demek.

Yeryüzünde gezen mahlûk demek yani, ayaküstü dolaşan mahlûk kim? İnsan. Bu insanlar gökte de var. Çünkü gökyüzünde de dabbeler var diyor Kuran'ı Kerim'de. Bak gökyüzünde de böyle ayaküstü gidenler var diyor. Ama bu gerçek insan, yeryüzünde ayaküstü basan yani dikey olarak yürüyen ama manasını Haktan alan insanlar bak, manası Haktan, ameli salih gibi manasını Haktan, fiili yani maddesi dünyadan. Dabbenin manası da dünyadan, maddesi de dünyadan aradaki fark o, olacak. Yani Hakla olan manevi bağlantısı olmayacak. Dolayısıyla haktan olan kopukluk üzerine beşer olarak dünyada yaşayacak insanlar, dabbe hükmüne girecek, "kelen en'amü belhüm edal" ayetinde de belirtildiği gibi "onlar sürüler gibidir hatta daha da aşağı olacaklar".

Böylece Rahmani bağlantısı kesilmiş olacak insanların Haktan. Sadece yeryüzünde işte eski insanlara, mana ile birlikte olan insanlara dış yapı yani et kemik yönünden benzerliği kalacak, ama hissi olarak tamamen o diğer mahlûkatın ahlakı içerisinde olacak. İşte dabbe bunlar, yoksa eli kolu çarpık ayağı çarpık değil fikirde çarpık olacak. Evvela o kişi kendine onu, projektörü tutması lazım ki sonradan suçlasın. Mesnetsiz öyle iddiada bulunmasın, Allah selamet versin hepimize ona da bize de. Eleştirme değilde, insanları böyle yanlış şekilde yönlendirmesi tabi… İşte dünya şimdi zati tecelli mertebesine başladı onu yaşamakta,

bilmiyorum sohbetlerde rastladınız mıydı Tekirdağ'da daha biz 1997-98 senelerinde işte sohbet aralarında böyle konuşuyorken bu gelişimleri biraz biraz söylemiştik. Bu bir keramet değil yani, harflerin rakamların verdiği özellikler. Önümüzdeki 99 senesinde hayat çok karışır diye söylemiştik vaktiyle çok kargaşa olur hayatta, yani çok büyük bir hareket olur 99 senesinde 2000 senesinde iki özellik çıkar ortaya. İki ana, şöyle misal veriyordum ben ona İstanbul'un Boğaziçi köprüleri var ya, nasıl asma köprüler iki ana ayak üzerinde duruyor işte kule gibi aynen böyle iki mühim bir şey var 2000 senesinde dedim.

İki güç ayrımı var veya iki mühim bir şey var. 2001 senesinde, rakam üçe dönüyor bakın 2,1 daha üç. Üç neydi teslis. 2001 senesinden sonra yeryüzünde Hıristiyanlığın ağır basması mukadderdir dedim, mutlaktır ve bu altı yediye kadar sürer bu ağırlık, yani 2000 iki üç dört beş altı çünkü 2001'in tesiri çift rakama yani dokuza gelinceye kadar geçerli. 2007-8 den sonra 2013'te zuhur edecek bazı gerçeklerin habercileri 2007-8 de başlar. Yani o tarihlerde Allahu Âlem inşallah öyle olur İslâmi ağırlık yeryüzünde artmaya başlar. 2012, 11, 12, 13 hep çünkü bunlar Hakikati Muhammediyye'nin ölçüleri, şifreleri. Kâbe-i Muazzama 11, 12, 13 biliyorsunuz.

Sonra Hakikat-i Muhammediyye de 11. ders Hz. Rasülullahın Muhammediyet mertebesi, 12. ders yine Hakikat-i Muhammediye mertebesi 13 de zaten belli, bütün Hz. Rasülullahın batın ve zahir şifre rakamı, işte 2013 ve ondan sonrası inşallah İslam'ın çok gelişeceği devreler olacak. İşte 99'da neden dedim kargaşa olacak çünkü 90, 91, 92 bunlar eksik rakamlar. Neye göre? 99'a göre yani ESMA'ÜL HÜSNA'YA göre eksik rakamlar. 99 senesinde bütün Esmâ-i İlâhiye istihkakının tamamını istediler Cenâb-ı Hakktan. Daha evvelce yok muydu onların tesiri? Vardı ama belirli miktarlarda daha azdı. Bu sefer istihkakının tamamını istediler tamamını kullanmaya başladılar.

Kahhar ismi de istihkakını kullandı, Rahman ismi de kullandı, Cabbar ismi de kullandı, Rahîm ismi de kullandı.

Bütün Esmâ-i İlâhiye böyle olunca tabi büyük bir kargaşa oldu yeryüzünde Kahhar esmâsı yıktı devirdi, Cabbar esmâsı işte zelzeleler şunlar bunlar ama hiç tanımayan kimseler dünyanın ucundan Rahmân esmâsıyla onlara rahmet ettiler. Merhamet ettiler Rahîm merhametlerini gösterdiler yardımda bulundular. İşte bunun gibi Rezzak ismi hiç olmayacak yerlerden rızıklar geldi.

Yani her devrede her anında dünyanın yaşantının her saatinde dakikasın da çalışmakta faaliyette, 99'da büyük bir çalışma hepsi tarafından o zaman bir kargaşa olmakta. Şimdi şu çarşı diyelim normal olarak çalışması var ama insanların bir anda ihtiyacı çoğalsa da hepsi birden bütün mağazalara gitmeye başlasalar ne oluyor? Orada normal ticaretin üstünde çok faaliyetli bir görünüş ortaya geliyor. Bunun gibi ESMA'ÜL HÜSNA çarşısı çok çalıştı. 2000 senesinde işte o iki direk dediğimiz şey Amerika'daki iki kule olarak zuhur etti bak, aynen iki boğaz köprüsünün kuleleri gibi karşılıklı iki kule.

İşte o gerçi 2001'de oldu ama projesi 2000'de yapıldı, programı 2000'de hazırlandı. Onun için o 2000'e ait. İşte böyle hadiselerden sonra işte gördüğümüz gibi gerek Afganistan'a gerek şimdi İran'a işte Irak'a görüyorsunuz dünyada Amerikanın gücü Hıristiyanların gücü ne kadar amir bir güç. Vesile arayarak İslam'ın üzerine çıkmaya çalışıyorlar, çıkıyorlar da bir bakıma zahir de olsa, işte bu devam edecek böyle, bu sistem ağırlık yedilere sekizlere kadar sonra inşallah yavaş yavaş onların tesiri azalır yeryüzünde, Allahu Âlem tabi bilemiyoruz ne olacağımızı.

İsâ (a.s.) 2000 sene diyor gelişim 2000'e rastlar gibi öyle haberler var. Bu kaynak nereden melâike'yi kirâm'a diyor ki bir bölümde Kuran'ı Kerim'in sizin senelerinizle bizim bir günümüz sizin hesap ettiğiniz senelerle 1000 senedir diyor. Biz oradan geliyoruz yani melâike'yi kirâm'a geldiği bir yer var, haber getirdiği bir yer var, yani bu fezanın bir başka zaman biriminde bölümünde orada geçen bir gün sizde 2000 senedir diyor. İşte İsâ (a.s.) gittiği o zaman birimi, gittiği bir gün geldiği iki gün, yani gidiş geliş

bu senede 2000 sene geçmiş oluyor. Ama İsâ (a.s.) bir günde gidiyor bir günde geliyor 2000 sene geçmiş oluyor. Kendisi göğe çıkarıldığı zaman 33 yaşlarında olduğu da ilave edilince yani kendisi miladi 33'te gökyüzüne çıktığına göre 2000 daha, o tarihten itibaren 2033, Yani 2035-40 seneleri İsâ (a.s.) muhtemelen gelme seneleri olabilir.

Allahu Âlem bilmiyorum ben, haberler böyle bir şeyler buldurtuyor. Birçok gruplar Mehdî (a.s) hakkında bazı buluşlar yapmışlar. Onları topluyorlar işte onun da gelişi geleceği yakınlaştı diye de kendi aralarında bazı bulguları ortaya koyuyorlar. Rüyaları manevi halleri olacaksa olacak tabi, mühim olan bütün bunlardan fazla teferruatına dalmadan birer şey çıkarmak, ibret çıkarmak. Bu yeryüzünde böyle olacağı gibi dünyanın bu şekilde bir sona ermesi var. Kıyamet kopacak deniyor işte, zelzele ayeti de 99'uncu sırada "iza zülziletül erdu" 99 bakın bunlar bağlantılı şeyler, tesadüfî değiller.

Dünya işte hallaç pamuğu gibi atılacaktır "kelihnil menfuş" pamuklar gibi atılacaktır boşluklar doldurulacaktır çukurlar dağlar yükseklikler, işte coğrafi değişiklikler olacak yeryüzünde, kıtalar değişecek ne diyorlar, o kadar düz olacak ki yumurtayı koyacaksınız yumurta yuvarlanacak kendiliğinden hiçbir şeye çarpmadan asfalt gibi, misal veriliyor işte, ondan sonra hesap kitap "livahil hamd" sancağının açılması, mahşerin başlaması ondan sonra cennet cehennem bunlar bizim neslimizle ilgili şeyler ama şu da olabilir Cenâb-ı Hakk daha evvel geçmiş nesilleri kabirde bırakmış olabilir bütün nesiller geçtikten sonra yani 10 âdem 20 âdem dünyadan geçtikten sonra hepsinin birden mahşerini kıyametini gördürebilir, o da olur ayrı bunlar tabi gelecekteki olacak işlerdir.

Kıyamet Bahsi

Şimdi bizim bilmemiz lazım gelen şey şu, bütün bu genel manada oluşacak şeylerden bireysel manada bizdeki tahakkuku nedir? Bunu anlamamız gerekmekte ve bize daha ziyade faydası olacak da bu. Efendimize sormuşlar Ya

Rasülallah kıyamet nedir demişler. Kıyamet üçtür demiş, birisi küçük kıyamet birisi orta kıyamet birisi büyük kıyamet. Peki, bunlar nedir demiş. Küçük kıyamet senin ölümündür, yani dünyadan gidişindir. Orta kıyamet dünyadaki nesillerin gidişidir, yani kavimlerin gidişidir. Yeryüzünden bir millet kalkıyor mesela işte bu orta kıyamet. Büyük kıyamet hangisi, işte dünyanın tamamen yeryüzünden geçmesi onun daha büyüğü olarak bütün âlemin yok olması diye belirtiliyor. Ancak bütün âlemin yok olmasını bizim idrak etmemiz mümkün değil, süresini.

Çünkü bütün âlem birden yok olmuş olsa Cenâb-ı Hakk esma ve sıfatları zuhur mahalli bulamayacağından, esma ve sıfatlar etkisiz kalır. Bu da söz konusu olamayacağından Cenâb-ı Hakk esma ve sıfatları her zaman var olacağından külli manada bir umumi kıyametin kopması söz konusu pek değil. Ama çok sonra hani diyor ya siz onu hesap edemezsiniz siz onun vaktini zamanını külli manada, kıyametin kıyamet-i kübranın bundan bahsediyor. Bu feza-i namütenahi içerisinde kıyametler kopuyor şimdi, yani daha evvel de koptu bugün de kopuyor yarın da kopacak.

Ama bunlar mahalli bazı gezegenlerin kıyametleri külli olarak değil işte bizim dünyamızın kıyameti de böyle olacak mahalli kıyametler olarak olacak ve bu bizim içinde bulunduğumuz Samanyolu galaksisini hiç ilgilendirmeyecek bile. Çünkü bizim Samanyolu galaksisini bilmiyorum sağ tarafında mı küçük bir yer tutuyormuşuz o gök haritasında. Dünyanın burada yok olması fezada bir kibritin çakılıp sönmesi kadar basit bir şey.

O kadar küçük bir hadise ama bize göre büyük bir hadise. Şimdi bu kıyametlerden bizim üstümüze düşen ne? Efendimiz buyurdular hani küçük kıyamet kişinin yeryüzünden kalkması, Nasreddin Hocaya da sormuşlar büyük kıyamet hangisi diye demiş ben ölürsem küçük kıyamet, hanım ölürse küçük kıyamet. Ötekileri bırak bir tarafa bize bunlar lazım. Şimdi genel âlemde, geniş âlemde bakıldığı zaman büyük gibi görünen, yani büyük kıyamet, toplu bakıldığında küçük gibi görünen bireysel kıyamet, her

birerlerimiz için kıyamet-i kübradır. Yani bizim kıyametimizin bize göre kopması kıyamet-i kübra yani büyük kıyamettir. Neden? Çünkü biz dünyadan gittikten sonra bütün âlemin kıyameti kopsa bizim için bir şey değişmez, çünkü biz yokuz ortada bizim görmediğimiz içinde olmadığımız bir hadise ne kadar büyük olursa olsun bizim için yok hükmündedir. Olsa da olmamış hükmündedir. Çünkü bizim üstümüzden geçmiyor biz bilmiyoruz, ama mutlak olarak bir şey varsa bizim dünya değiştirmemiz bizim için gerçekten büyük kıyamet.

Dinleyici:- . ya ruhumuz?

-Nasıl, öldüğümüz zaman mı?

Dinleyici:-Evet.

-İşte büyük kıyamet o, öldüğümüz zaman kıyamet o, ruhumuzla bedenimizin birbirinden ayrılmasıyla,

Dinleyici:-Ben biraz aceleci davrandım.

-Yok, tamam sordunuz iyi oldu. Ruhumuz yani ölüm esnasında bu ölüm tüm olarak ruh ve nefis olarak beden olarak birçok büyük bir hadise insan için. Bunun gibi eşdeğer büyüklükte olan şey kişinin dünyaya gelmesi. Bakın bu iki şeyden daha büyük bir şey yok yeryüzünde. İnsan için mühim bir şey yok. Biri dünyaya gelmesi biri dünyadan gitmesi. Biri doğması, biri kıyametinin kopması, yani biri var olması kendi mükevvenatı varlığıyla bu muazzam bir şey. İkincisi de dünyadan gitmesi, işte bu iki arada hangi faaliyeti sürdürebilmişse nasıl bir form almışsa kendisi ruhuyla bedeniyle birlikte idraki anlayışıyla birlikte o kıvamda, ahrete intikal edeceğiz.

Ne diyor efendimiz bir mümin veya diğer insanlar da nasıl yaşadıysa öyle ölecek. Nasıl öldüyse öyle dirilecek diyor bak başka form alması yok. Bu dünyada aldığımız bir form var hepimizin iyi kötü artı eksi diye bir değerlendirmemiz var, bir hesap cetvelimiz var. Bu cetvelle nasıl gitmişsek ahirete o cetvelle ahiret sonrası hayatımızı sürdüreceğiz. Ya cennet ehli ye cehennem ehli olarak. İşte

bu dünyadan ayrılıyorken ruh ile bedenin birbirinden ayrılmasıyla dünyadan oluşan ayrılma, bizim için kıyametin en büyüğü. Aslında kıyamet kelime manası ile de bu dünyada iken de yaşanacak bir şey.

Kelimeyi birbirinden ayırırsak kıyamet kelimesini, birbirinden ayırırsak kıyamet kelimesini ayrı olarak okursak, kıyam et manasına kıyam da ayakta durmak işte kim ki bu dünyadayken bu hakikatleri idrak ettiyse o kıyametini kopardı. Kıyam etti neden kıyam etti? Yatay vazifede olan şartlanmış aklını, durağan vaziyette olan şartlanmış aklını dirilterek yeni bir hayat kazanarak ayağa kalktı yani akılda irfanda idrakte ayağa kalktı.

Ben neyim hükmüyle şuurlanmaya başladı ve burada bir kendisinde ilahi benlik meydana geldi. Daha evvelce kişi nefsî benliğiyle yaşıyorken şartlanmışlık içerisinde yatay bir halde idi. Yani demin dediğimiz gibi işten eve evden işe dünyası o kadardır. Ama bunun dışında çok geniş bir âlem çok geniş bir dünya olduğunu idrak ettiğinde ufkunu genişlettiğinde, gerek yaygın vaziyette gerek mirâci yani şâkulî olarak yükseklere doğru genişlettiğinde ayağa kalkmış olur.

Ölüm Bahsi

Yani kendine gelmiş yani uyanmış olur işte buna da "mutü kalbe en temut" yani ölmeden evvel ölmek deniyor. Neden ölmek? Bedenden değil nefsinden ölmek yani şartlanmalarından sınırından çemberinden kurtulmak, onu aşmak ipek böceği gibi hani ipek böceği delerse kozayı uçar hürriyetine kavuşur. Delemezse ama kaynar cehenneme girer. İşte bize lazım olan bu kıyamet, bizden sonra şu olacak bu olacak olursa olur ne yapayım ben, kime ne sonra. Ama hem bu kıyameti idrak ederiz bireysel manadaki kıyameti idrak ederiz, Allah yazmışsa eğer o büyük günleri de görürsek o zaman iki kıyameti iki büyük kıyameti birlikte yaşamış oluruz. Biri kendi kıyametimizi biri de âlemin kıyameti. İşte o devrede yaşayanlar bunun ikisini birlikte görecekler ama yaşayamayanlar bizler ne yapacağız

ölüyorken kendi kıyametimiz kopmuş olacak. İşte bu Azrail gelmeden evvel bizden o emaneti almadan evvel, biz onu teslim etmeliyiz sahibine gönül rızasıyla. Ölümün iki türlü olduğunu söylüyorlar ya biri ızdırâri biri ihtiyarî ızdırâri yani zaruri ölüm imkânı yok yani bizim durdurmamız mümkün değil.

Azrail geldiği zaman ben alıyorum bunu götürüyorum diyor sormuyor da hiç. Senin arkada kalanın var mı küçüğün var mı büyüğün var mı bakmakla yükümlü olduğun kimselerin var mı? Yok, hiç dinlemiyor dur biraz daha kalayım işte şunu da yapayım okulu bitireyim yok tamam bitti bu iş. Paydos diyor. Hadi o hikâyeyi de anlatalım iyi hatırlattı, bileniniz vardır ama laf ola beri gele, torba dolsun laf olsun kaset dolsun. İnsanın bir tanesi ölüm döşeğinde yatıyormuş ü, aileden yaşlı birisi bir türlü ruh teslim edemiyor sıkıntısı var çok, yani ruh teslim edecek ama edemiyor.

Yani Azrail gelmiş dönüyor çevresinde ama zorlanıyor o da. Azrail de biraz hoş görmüş demek onu ki bakalım ne yapacak son dakikalarında diye. O da eğleniyordu belki onunla ne yapsın hoş haline bakıyor. Onun kendi elinde bazı şeyleri vardır o kadar geriye ileriye alabilir. Neyse o ayrı konu. Bir türlü ruh teslim edemiyor ve ailesi üzülüyor çevresindekiler çok üzülüyor, çevresindekiler rahmetlik olsun gitsin istemiyorlar ama ıstırap çektiğini de görünce üzülüyorlar. Yarabbi rahatlat artık bunu diye dua ediyorlar. Ama bir tülü de veremiyor kıvranıyor hani dokuz yatak dokuz yorgan paralı derler ya kıvranıp duruyor garip. Ne yapalım ne yapalım? Doktor getiriyorlar faydası yok İmam getiriyorlar okutuyorlar faydası yok.

Diyorlar bizim şu arka tarafta güngörmüş yaşlı bir zat var amcamız var şunu çağıralım belki o bir çare bulur diyorlar hemen onu çağırıyorlar efendim işte biz zor durumdayız işte şu babamız dedemiz bir türlü ruh teslim edemiyor. Bir baksanız da işte bir okusanız gibilerde belki bir çare bulursunuz. Peki diyor geliyor hastanın başında bakıyor bakıyor bakıyor bakıyor bakıyor ne yapsak ne iş

yapıyordu bu diyor, vaktiyle ne iş yapıyordu. Efendim diyorlar ustabaşıydı bu falan fabrikada. Öyle mi? Eğiliyor kulağına hemen paydoooos diyor adam işi bitiyor. Meğerse fabrikada işler bitti mi işte o ne diyorlar işler bitti mi üretim yerine geldi mi ısmarlama işler tamamlandı mı işte ustalar geldi mi kalfalar geldi mi malzeme yetti mi tedariklendi mi? Kafa hep orada bir türlü bırakmıyor ruhunu bırakmıyor akıl bırakmıyor. İşte o da öyle bir formülle rahatlatmış. İşte bize de öyle Azrail geldiği zaman Azrail paydos diyor.

Ona dememiş biraz onu bırakmış kendi haline, o son an geldiğinde hadi bakalım yeter bakalım bu kadar kime diyor hem kendisine diyor hem ev halkına diyor çevredekilere bak bu sizinle beraberdi bu kadar zaman sade giden için değil bu ihtar kalanlar için de. O zaman kimin ne zaman gideceği hiç belli olmadığından herkes birbirinin faydasını değerini bilsin. Sade gidene değil o paydos kalanlara da kalanlar için de paydos olmuş oluyor o kişi aradan gittikten sonra, kalanlar da paydos, onun hakkında. Yararlanacağı şeyler varsa yararlan.

Ne istifade etmek istiyorsan istifadeni et diyorlar. İşte bir kişi İslami hakikatleri idrak eder de Hazret-i Rasûlullah efendimizin hadisi şeriflerinde belirttiği tavsiyeleri işlerse eski hayali gafletle yaşadığı hayatından kıyam etmiş, yani ayağa kalkmış oluyor şuurlu bir hayat sürdürmek üzere hayatını devam ettiriyor. Böyle bir hayatın sonunda Azrail (a.s) geldiği zaman hiç teessür olmuyor. Gel ben seni zaten bekliyordum hazırdım sana diyor. İşte bunu bir her birerlerimiz kafamızda bir tahayyüle delim. Azrail (a.s) geldiği zaman ne yaparız nasıl davranırız. Tamam arkadaşım hazırım hadi eyvallah al ceketi çıkalım mı yoksa dur dur biraz, yoksa mıyız?

Dinleyici:-.

-Torunlar büyüsün biraz daha.

Dinleyici:-Aslında yaşadığımız günler yaşayacağımız diğer günlerden çok da farklı değil yani manevi anlamda bir şey yaşamıyorsanız sadece maddi anlamda yaşıyorsanız

hepsi birbirinin aynı, bu yaşa kadar ne yaşadıysak bundan sonra da onu yaşayacağız.

-İşte şartlanmış bir hayat içerisinde

Dinleyici:-. her dakika. her dakika

-Tabi herkes için geçerli o her dakika aklımızda hayırlısıyla Cenâb-ı Hakk hayırlısıyla inşallah. İki kişi gördüm bu hayatta ölümden çok korkuyorlardı. Ölümden ölümle ilgiliydiler, çok hassastılar, tabi herkes ölümle ilgili, iki dostumuz vardı birisi kardeşimizdi birisi ağabeyimizdi. Bunlar kadar ölümü devamlı düşünen kimseye rastlamadım yeryüzünde. Bir tanesi diyordu ki ağabey ben çok korkuyorum ölümden, bizim yarenlerden dostlardan ölümden çok korkuyorum ağabey, ne yağacağımı da bilmiyorum. Her karşılaştığımızda ölümden çok korkuyorum ölümden çok korkuyorum. Bende diyordum ki korkma Allah büyüktür korkulacak öyle bir şey değil öyle pek ölüm. Ağabey o gün şöyle hitap ediyordu gittiğim zaman ne yapacağım ondan korkuyorum. Yani hakkıyla gidebilecek miyim diye paniklemem ondan diyordu ve çok korkuyordu ölümden. İşte biz mümkün olduğu kadar korkma,

Dinleyici:-Beraber olabilecek miyiz orada.

-Ahirette birlikte olabilecek miyiz gibi hep onun tereddüdü üzüntüsü içerisindeydi ve Cenâb-ı Hakk onu hiç korkutmadan canını alıverdi. Nasıl? Kendisi elektrik işleriyle uğraşıyordu tabela yapıyordu teknik tanele ışıklı levhalar o günün haline göre modern bir çalışması vardı. Sahilde de bir evleri vardı babalarından kalma. Orasını işte evleri satıldı babası iflas etti birçok şeyler geçti başlarından. O sahildeki evi oturulacak hale getiriyordu bir lavabo alt kata lavabo yapması gerekmiş merdiven altından gelen bir yer var orası müsait diye oraya bir lavabo yerleştirmek için merdivenin altına giriyor altından bir delik delecek ki lavaboyu oturtsun o deliği delerken tık diyor ses kesiliyor. Hanımı da yukarıda ses kesiliyor.

Dinleyici:-Değil yanında kadın.

-Yanında neyse işte orada yani hanımı da orada bir ara bundan ses gelmiyor. O arkadaş orada olacak da ses gelmesin bıt bıt bıt bıt bıt bıt bıt çok hareketli ya ayak sesleri duyulacak ya çekiç sesleri duyulacak mutlaka yani ondan bir ses olacak. Ama ondan üç beş 10 dakika ses çıkmayınca merak ediyor hanımı. Erdinç Erdinç diye ismi Erdinç sesleniyor yine cevap yok telaşlanıyor buna bir şey oldu diye gibi sanki ve yahut bahçeye mi çıktı bakkala mı gitti haber vermeden arıyor arıyor bakıyor yok. Bir bakıyor ki merdiven altına yığılmış kalmış. Hiç sesi soluğu çıkmadan aniden hani ona zum oldu mu ne diyorlar bir şey diyorlar cereyan buradan girmiş elindeki matkap delerken cereyan bir orada bir iz var sadece anında yığılıp kalmış oraya. Bak Cenâb-ı Hakk ona ölüm acısını tattırmadı hiç yani. İşte nasıl gitti bilmiyoruz işte hemen bize telefon etti biz geldik aldık götürdük ama yapacak bir şey yok tabi.

Dinleyici:-Bir şey söyleyebilir miyim o kadar iyi bir insandı ki nur içinde yatsın çok çalışkan bir çocuktu Necdet'i görmeden işi rast gitmezdi kapıdan açar benim dediğim ama 15-20 sene evvelsi o zamanlar böyle bir şeyler yapmıyordu yalnız ağabeyciğim iyi misin? Oh seni gördüm şimdi artık şimdi gidebilirim. Eğer onu da göremezse muhakkak telefon açar telefon açıp da sesini duymadan yatağa yatmazdı. O kadar bir sevgisi vardı aşırı derecede.

-Sabah uğrar akşam uğrardı.

Dinleyici:-Bir gün benim kalbimi kırdı kırmış ben farkında değilim ama bir şey söylemiş ben farkında değilim.

-O hassas kırdım zannediyor.

Dinleyici:-Ben kırılmadım farkında bile değilim ertesi günü bizim oradaki salat fabrikasının tabelalarını takarken çok yüksek 15-20 metreden düşüyor Allaha çok şükür o anda ölüm olmuyor. Ertesi günü geldi inanın ki böyle bir vazifeleri fazla yok. Ayaklarıma kapanıyor yengeciğim bana yenge diyordu yengeciğim beni affet özür dilerim hakkını helal et yani. Ben senin kalbini kırdım başıma bu geldi. Erdinç yok bir şey öyle bir şey. Hayır hayır ben senin kalbini

kırdım hakkını helal et. Yani öyle de bir efendi bir insandı. Nur içinde yatsın ve onu arıyoruz. Karısı da çok samimi arkadaşımdı ama o adamı kardeşten yakındı bizim için arıyorum. Nur içinde yatsın Allah kabir rahatlığı versin.

-Diğeri de bir işte ağabeyimizdi o da bana derdi ki Necdet ölümden korkuyorum ama ölümden değil ölememekten korkuyorum diyordu. Yani ölümün süresinin uzun olmasından korkuyorum ölümün kendisinden değil, ölememekten korkuyorum diyordu ve o da biraz zorca oldu onun da ölümü korktuğu değil de yakın oldu biraz işte iç şeyleri sistemleri rahatsız oldu bir sene kadar çekti ondan sonra o da temiz pak gitti. Allah rahmet eylesin hepsi hakkında. Hepimizin sonu, böyle bir sonu var, başlangıcımız olduğu gibi sonumuz da var. Allah dünyada iken ölmeden evvel ölenlerden eylesin. Kıyamet kopmadan kıyametini koparanlardan eylesin. Bu hakikatleri idrak edenlerden eylesin inşallah.

Ruh Bahsi

Dinleyici:- . ruhun girmesi çıkması diye bir mevzu oldu. Şimdi ruhla beden çok farklı yapıda iki madde olduğuna göre, ruh nereye giriyor nereden çıkıyor?

-Şimdi bir derya düşünelim. Deryanın dışında bir varlık yok deryadan bir şey aldık dışarıya çıkardık dediğimiz zaman bu misal pek uymayacak ama çünkü bu ruh deryasın dışında bir varlık yok yani, ruh deryası bütün âlemi sarmış. Deniz deryasından yani okyanus deryasından misal vermeye çalışırsak biraz ters olacak ama yine belirtmek için söylüyorum. Şimdi bir ormanın içinde bir ağaç var yahut şöyle diyelim ormanın içinde bir ağaç var o ormanlık bir arazide her tarafı orman, orman ama o ormandaki her bir ağacın kendine göre bir yapısı var.

Ama ormanın içinde ormandan ayrı değil. Bütün bu dünyayı orman olarak görelim ormanın içinde kendine ait bir formu var o ağacın. Her ne kadar hepsi orman ve ağaç ismiyle ifadelendiriliyor ise de her tarafında bir başka özellik var. İşte ruhu Azam'da böyle bütün âlemi kuşatmış her

tarafı bu âlemin her tarafı ruh ama ama o ruhta görüntüye gelen her türlü varlığın kendine göre bir programı bir oluşumu var. Şimdi insan dünyaya geldiği zaman hani diyor ya hadis-i şerifte insan 120 günlük olunca Cenâb-ı Hakk ona bir melek gönderir ona ruhundan üfler "uktub" yaz der. O da neyi yazayım der işte ilmini rızkını ömrünü said veya şakî olacağını yani dört ana hususu yaz der o da yazar.

İşte burada genel ruhtan alınan özel bedendeki o özel ruhaniyeti form edecek yönü meydana getirilir. Ama bu ruhtan ayrı bir şey değil çünkü onun çevresi de hep ruh zaten. Yani başka bir âlemde, bu âlemden gidip de başka bir âlemde, başka bir şekilde, bir form başka bir mahalde yaşayan bu âlemden kopuk bir ruh değil. Anlatabiliyor muyum? Yine bu âlemin içinde, ruhun içinde, ama kendine ait bir formu var. Eğer böyle olmazsa şuna benzetelim şimdi okyanus hadisesinde, okyanustan bir bardak su aldık o bardağın şekline göre o su girdi ama o okyanusun suyundan ayrı değil.

Ama okyanusun suyundan ama kendine ait bir formu oldu, bir kimliği oldu yani bardak gibi oldu şekli değişti. Rengi kırmızıysa kırmızı beyazsa beyaz oldu. İşte bu ruh daha evvelce ruhu Azam'da renksiz kokusuz şekilsiz iken bedene girdi bir form aldı ve ölüyorken, o bedenden ayrıldı ama formunu bozmadı. Yine deryaya gitti denize gitti ama formunu bozmadı artık kimliğini kazandı ana ruhun içerisinde yani külli ruhun içerisinde kimliğini bozmadı. İşte ahirette yine o kimlikle birlikte gelecek tabi bu sert bir kimlik değil latif bir kimlik ve bir başka beden içerisine gireceği zaman yani oradaki hayatı meydana getireceği zaman oranın şartlarına göre bir siluet kazanacak ama akıl olarak akıl ve dimağ aynı olacak.

Dinleyici:-Yani bedenle birleşme söz konusu değil, değil mi? Orada şey yaptım ben oraya takıldım.

-Şimdi evvela ruhun ne olduğunu bilmemiz lazım, daha iyi yani mertebelerini bilmemiz lazım madeni ruh, nebati ruh, bitkisel ruh, hayvani ruh, insani ruh. Şimdi anne

rahminde faaliyete başladığında evvela onda madeni bir ruh var zaten. Yani ruh mertebelerinin madensel mertebesi var. Daha ilerlemeye başladığı zaman nebati ruh var o "ve nefahtü" dediği de hayvani ruh bir bakıma, yani kişiyi ayakta tutacak şuur verecek nefsanî bireysel manada hayatını sürdürecek idrake sahip olan bir ruh. Akıl programlı bir ruh yani ve daha sonra da dünyaya geldikten sonra "ve nefahtü" ile yani ilmi olarak kendisine verilen "ve nefahtü fi min ruhi" hadisesi var.

Bunun bir bu yönü var, bir de kendisine verilen ruhla yani melek tarafından verilen ruhla âyan-ı sâbitesi var. İşte bu ruhun şekli kokusu rengi herhangi bir hali yok. Madenler âleminden alınan madeni ruh, yani madeni ruhların âleminden madeniyat düzeyinde bir bilgi meydana geliyor. Nebatlar âleminden alınan ruh, yani alınan değil de o mertebesi nebati mertebesi, nebatları üretiyor o kapasitede yapılmış. Ama ruhu hayvani dediğimiz nefsi natıka konuşan nefis dediğimiz hayvanlarla da müşterek olduğumuz bizi gezdiren dolaştıran müstakil hareket ettiren bir ruh. Bunun şeklini kokusunu rengini, o fizik bedenin hali neyse oraya göre düzenle diyor.

Yani bizim işte kilomuz ne kadar olacaksa boyumuz ne kadar olacaksa âyan-ı sâbitesindeki bu da belli zaten, programımızda işte o ruh bütün bu hallere sirayet ederek oralara hayat veriyor. Belirli bir zaman süresi içerisinde, bedenden yani son anda hani öldü tabir ediyoruz ya işte o öldü tabir edildiğiyle Rûh-u hayvanı bizden çıkmış oluyor hayvani ruh bizden çıkmış oluyor. Ama onun üzerinde bir idrak şuur ruhumuz var. Buna akıl da diyoruz. Aslında ruh akıl nefs gönül denilen şeyler de hepsi tek şey, değişik yönleri, ayrı ayrı şeyler değil, değişik mertebelerde değişik faaliyetleri.

Akıl evvela aklını şuurunu kaybetti deniyor ya şuur kaybı oluyor. Ruh boğaza geldiği zaman tövbe kapıları kapanır deniyor ya işte şuur oradan gitmiş oluyor. Şuur gidince de o yapılan tövbenin tesiri kalmıyor. Çünkü o artık ahirete intikalini anlayınca o imân-ı ızdırâri zorunlu iman hükmüne

giriyor, ama iman ihtiyari olması gerekiyor. Bu akıl, akl-ı külle gidiyor buradaki ruh, ruhu külle gidiyor şimdi ruhlar nereye gidiyor diyorlar efendimize. Bir boynuz gibi bir yere gider beklemek için, ne diyorlar ona berzaha gider, huni gibi yukarıya doğru genişler orada hücreler yani odalar vardır her ruh gider orada kendi odasında bekler yani ahiretini kıyametini mahşerini bekler, ne zaman ahirette işte tekrar dirilecekse ruhlar o yeni oluşturulacak cesetlere hayat verirler diyor. O Rûh-u hayvani diyelim yani bize ait ruh ama bu dünya hayatında kemale erdikten sonra akıl ile birlikte ruhu insaniye dönüşmüş oluyor. Ondan sonra bedenimizde daha nebati ruh var, madeni ruh var yani kişi oraya yattığı zaman mutlak manada daha o hayatiyetini bitirmiş değil.

Doktorlar da ölümün nerede bittiği konusunda ihtilaflılar. Hangi devrede ölüm mutlak olarak bitti? Onlar öldü diye bedeni fonksiyonların sıfırlanması nefes alıp vermesi aklı şuuru melekelerin gitmesiyle öldü hükmünü veriyorlar. Ama daha o bedende ruh var, daha mutlak olarak ölmüş değil. Ne zaman mutlak olarak ölüyor? Hani cenazenin arkasından yedisi yapılıyor, kırkı yapılıyor elli ikisi yapılıyor ya bunlar hiç tesadüfî şeyler değil. Yedisi yapılıyor, yedisinde kendisinde bulunan insani ruh kalıntıların tamamı gidiyor artık hayvani ruhun da birlikte kalıntıların tamamı gidiyor. Kırkında nebati ruh çıkıyor kendisinden tamamı çıkıyor yani bitkisel ruh tamamı çıkıyor çünkü üretim yapamıyor artık. Elli ikisinde ise madeni ruhun tamamı çıkıp gidiyor. Onun hürmetine bunların hürmetine o geceler ihya ediliyor. Yani…

Şia

"Bu sohbet 08.03.2003 tarihinde yapılmıştır"

- . farzlar var yani.

Dinleyici:-Çünkü bende oluyorum… hep birden kılıyorlar.

-Onlar da böyle kılıyor sünnetleri kılmıyorlar.

Dinleyici:-Kılmıyorlar kılmıyorlar ona eminim yani kılmadıklarına.

-İşte Kâbe-i Muazzamaya da gidiyorsunuz bakıyorsunuz genellikle farzlar kılınıyor herkes gidiyor. Bazıları Hanefi olanlar kalıyorlar bazıları kalkıp gidiyorlar, kılmadan tespih falan çekmeden gidiyorlar. İşte onlar bu Hz. Rasulullah'ın şefaatinden mahrum oluyorlar, bunu yapmak suretiyle. Farkında değiller yani, sünnetin gerçek mahiyetinin ne olduğunun farkında değiller. Farzlarını kılıyorlar sadece. Onlara da bir şey demeyiz hürmet ederiz. Hiç kılmayanların yanında yine farz yapıyor gene bir kazanç sayılır.

Dinleyici:-Şeyler de kılmıyorlar hocam İranlılar,

-İşte onlar da Alevi yönü olduklarından.

Dinleyici:-Yalnız farz kılıyorlar.

-Farzlarını kılıyorlar kalkıyorlar. Hazreti Peygamberin şefaatini istemiyorlar demek ki sünneti tatbik etmiyorlar ne yapsın.

Dinleyici:-Bir de bazı İran dikkatimi çekti, şey yapıyorlar cemaate uymuyorlar kendileri kılıyorlar.

-Tamam, Hanefilere uymazlar arkalarında

Dinleyici:-Herkes kılarken onlar oturuyor sonra kendileri kılıyor

-Yani Sünnilere uymazlar Sünnilere tabi olmazlar, Sünnilere düşmandır çünkü onlar. Alevi oldukları için bu Sünnilerin arkasında namaz kılınmaz derler, onlar kendi anlayışlarına göre durmazlar Sünni imamın arkasında namaz kılmazlar Alevilerin bir kısmı.

Dinleyici:-Onlar Şii mi oluyor?

-Şii. Alevi hepsi de işte, Şia topluluk demek muhabbet eden topluluk demek Şia. Şia'dır Şiiler dedim ama Şia'dır. Üç türlü Şia var. Bugün 08.03.2003 Cumartesi günü İzmir'deyiz. Sorunuzu sorar mısınız tekrar bunun içerisine de girmiş olsun Şia diye hani.

Dinleyici:-Evet Şia mezhebinin ne olduğunu, kimler bunlar?

-Şia'nın üç türlü olduğunu söylüyorlar ki, hayat zaten öyle yaşantısı öyle. Tabi bunların da kendi aralarında bir sürü bölümleri var.

Dinleyici:-Evet işte onu.

-Nasıl tarikatlarda da kolları var, her tarikatın bir sürü kolları var, onların da aralarında birçok mezhepler var yahut grupları var diyelim. Şia yani Şii, Şia taraftar demek topluluk demek taraftarlar topluluk yani muhabbet demek, kendi anlayışlarına göre yani muhabbet eden topluluk demek kime Hazreti Ali efendimize, muhabbet eden topluluk demek. Şimdi bunların üç tanesi şöyle birisi o İran Şiileri Şiaları. Birisi bizim Türkiye'de Orta Asya'da olan alevi yönlü Şialar alevi kökenli Şialar, Türklerin içerisinde var ya alevi diyorlar, bunlar da Şia yani hep alevi kökenli.

Onlar da muhabbet ehli, Hazreti Ali efendimize muhabbet ehli. Bir de ehlisünnetin Şia'sı var yani bizlerin Şia'sı var. Yani Hazreti Ali efendimize olan muhabbetimiz var onun muhabbetinin dışında İslam dinini ifade etmek mümkün mü? Yani Hazreti Alisiz bir İslam dini kullanmak tatbik etmek mümkün mü? Değil. O halde onların düşman oldukları ehlisünnet vel cemaat, onların hepsinden daha ileri derecede Şia. Yani bizde aleviyiz bir bakıma ama hem de Muhammediyiz. Aleviyle Muhammedi bunları birbirinden ayırmak hatanın en büyüğü bir sefer. Onlar efendimize çok şey vermezler değer vermezler.

Hazreti Ali efendimizle ilgilenirler daha çok. Neden? İşte Kerbela'da Hz. Hüseyin efendimiz şehit edildi diye şehit eden de Sünniler Muaviye taraftarıdır diye biz Sünnilere düşman oldular. Bu tabi başlı başına ayır bir konu. Şimdi bunlar hep siyaset aslında bunlar parti gibi, bugün nasıl partiler var, aynen parti gibi bunlar. Yok işte Alevilik yok Rafizilik yok Şialık yok Hanefilik, Şiilik, yok Sünnilik, bunlar parti gibi İslam dininin içerisinde İslam'da böyle bölünmeler yok. Böyle anlayışlar yok. İslam dininde İslamiyet var

sadece, bakın Alevilik Şialık mialık yok. İslam dini içerisinde İslam'ın söylediği söz ne? Tevhid, "lâ ilâhe illâllah Muhammedür resulullah" ve ismi de İslam. İşte bütün bu camianın hepsinin bir tek ismi var İslam. "Kelime-i Tevhid" ve "Kelime-i Risâlet". Bunun dışında yorum, şu oldu bu oldu bunlar hep beşeri yorumlar. Yani insanın hayalinden, vehminden kaynaklanan düşmanlığından veya muhabbetinden kaynaklanan sonradan oluşan partileşmeler, bugün nasıl bir sürü parti var yani din değil onu anlatmak istiyorum.

Dinleyici:-Din değil.

-Din değil. Bunların hepsi parti hükmünde, ben saltanatı kapacağım sen saltanatı kaptın, sen şunu yaptın sen bunu yaptın, gruplaşma futbol takımı tutma gibi bir şey. Ben Galatasaraylıyım diyor ötekiler benim düşmanım diyor, kahrolsun Beşiktaş Fenerbahçe.

Dinleyici:-Fanatikleşme.

-Aynen böyle işte, burada din nerede? Peki burada futbol nerede? Antrenman nerede? Ne diyorlar ona hani sporculuk yapıyorlar da, antrenman diyelim yani onun güzelliği nerede. Jimnastik eğitim beden geliştirme,

Dinleyici:-Sportif faaliyetler,

-Sportmenlik nerede. Birbirine düşman eğer meydana getiriyorsa bu bölünmeler o zaman onu kaldır sil baştan hepsini, hiçbir işe yaramaz. Zaten de yaramıyor bu kadar parçalanmalar hep bu anlayış eksikliğinden oluyor. Bakın Hz. Allah'a inanıyorsa Hz. Muhammedi peygamber tanıyorsa, bir kişi bunun bir tek ismi var, İslam. Ne Sünni ne Alevi ne şu ne bu, ama Sünni tatbikatı yapar o ayrı Hazreti Ali'yi sever o ayrı, ama ben Sünniyim sen Alevisin diye bunu kimsenin ayırmaya hakkı yok. Böyle bir şey yok çünkü Allahın vaazında bildirmesinde öğretmesinde böyle bir şey yok. Cenâb-ı Hakk demiyor ki hadi ey kullarım siz bir kısmınız Alevi ismini alın, ben sizi Alevi yaptım bir kısmınız da Sünni yaptım ne Alevi Sünninin ne olduğunu biliyor ne de

Sünni Alevinin gerçekten ne olduğunu biliyor. Böylece düşmanlık oluyor.

Dinleyici:-Hocam daha önce var mıydı? Hazreti Muhammed'in zamanında var mıydı bunlar?

-Yoktu hilafet devrinde başladı Hazreti Ali efendimizin hilafeti devrinde başladı. Hazreti Ali'den menfaat umanlar onun çevresi biz aleviyiz dediler, işte bunun olması lazım dediler, Hazreti Ali'ye haksızlık yapıldı dediler. Hazreti Ebu Bekir olmaması lazımdı halife dediler. Yok işte Hazreti Ali efendimizin defnini yaparken defin işlemleriyle uğraşıyorken onlar kendi aralarında seçim yaptılar Hazreti Ebu Bekir'i başa geçirdiler bu olmaz diyor isyan ettiler, daha o günden başladılar gruplaşma olarak.

Yani Hazreti Ali'nin hakkı gasp edildi dediler. Böyle bir şeyi kim söyleyebilir ki, olacak iş mi bu? Allahın takdiri bu, Hz. Ali efendimiz orada işte Hz. Rasulullahın en yakını o, hem damadı işte en yakını o diye pencü Ali âbâ yani muhafazasına aldığı beş tane kişiden bir tanesi. Bunun hakkını gasp ettiler dedi bazı çıkarcılar diyelim oradan bir gruplaşma başladı zaten. İşte bu sona kaldı bunun bir hikmeti vardı. Efendimiz ne buyurdular benden sonra hilafet 30 senedir dedi bak. Efendimiz bilmiyor muydu kimin arkasından halife olacağını, ama kendisi demedi şu kişi benim arkamdan halife olsun diye. Neden? Seçime bıraktı demokrasiye bıraktı.

Neden bıraktı? Eğer deseydi ki benim arkamdan şu kişi olsun İslam'a çok büyük hizmetleri olan birçok insan vardı gönülleri kırılabilirdi. Bak bizi değil de işte akrabasını seçti damadını seçti diyebilirlerdi. Kendisi Hz. Ebu Bekir'i seçseydi işte bak en yakın arkadaşını seçti gibi, yani insanoğlu bu, yakıştırır her türlü şey bulur. Onun için seçmedi, çünkü güveniyordu kendinden sonra kalan insanlar akıllı başlı insanlar, kendileri yaşayacakları olduğu için o hayatı kendilerini idare edecek kişileri de kendileri seçsin, diye bildirmedi arkasından kalanı zahiren, ama bâtınen biliyordu kim olacağını. Biliyordu ki hasta olduğu zaman rahatsız

olduğu zaman Ebu Bekir namazı kıldırsın dedi bak, arkasına imamlık verdi işte buradan belli oluyor. Niye Hz. Ali efendimiz karşı çıkmadı? Çıkamaz mıydı hak, mutlak kendisinin olsaydı, çıkmadı, çünkü ona yakışmaz zaten böyle bir nezaketsizlik. Neden? Hz. Ebu Bekir (r.a) bütün varlığını İslam için verdi.

Neyi varsa hepsini verdi, orduları güçlendirmek için fakirlere yardım etmek için, o çileli günlerinde Hz. Rasulullah Efendimizin en yakınlarındandı ona gayret kuvvet veren ve yaşlıydı. Hz. Ali efendimiz ise çok gençti onların yanında. Hz. Ali efendimiz böyle bir şeylik yapmaz nezaketsizlik yapmaz. Kendinin büyüğü varsa hürmet ettiği Efendimizin en yakınları varken ona deselerdi de kabul etmezdi zaten ve bunun için de karşı çıkmadı hemen biat etti gitti ona ama geç gitti, neden? Defin işleriyle uğraşıyordu. Devlet de başsız kalmasın diye diğer tarafta seçim yaptılar, Hz. Ebu Bekir efendimizi seçti çoğunluk, çoğunluğa bende uyuyorum bende kabul ediyorum diye Hz. Ebu Bekir Sıddık efendimizi şey olarak biat etti kabul etti. Zaten başka bir şey de ondan beklenmezdi.

O genciydi çünkü sahabe-i kiramın içerisinde en genciydi ve tecrübesi de yok, tabi bir bakıma. Devlet yönetim tecrübesi Hz. Ebu Bekir (r.a) kadar yok o devrede. Ama ondan başka üstünlükleri var ben ilim şehriyim Ali babuha diyor bak, bu ne kadar yüksek bir şey. İşte efendimizin Hazreti Ali efendimizin de üstünlüğü oradan geliyor. Tabi bunları hiçbir zaman şu üstündü, bu orada işte ondan fazlaydı eksikti, bizim bunları söylemeye hakkımız yok, ayırt edebilme değerlendirme gücümüz yok. Hakkımız da yok zaten mümkün de değil böyle bir şeyi yapmamız, bu çok büyük edepsizlik olur.

Hani ne diyorlar Muaviye rahmetullah mı lanetullah mı diyelim? Bunun üstünde münakaşa ediyorlar. Bırakın be kardeşim be bırakın, biz onları ağzımıza alamayız "sahabe-i kiram" hangisi olursa olsun. Çünkü Cenâb-ı Peygamber efendimizin nazar-ı ilahileri var onların üstünde. İlahi nazar var. Bunlar hakkında yani "sahabe-i kiram" hakkında,

münakaşa yapmak veya akıl yürütmek fikir yürütmek hiçbir kimsenin sınırları içerisinde değil. Hakkı da yok hakkımız da yok. O aralarında bir hadise varsa, kendi aralarındaki hadiselerdir. Bakın bir hadis-i şerife rastladım.

Bazıları efendimizden işte şuna şöyle de, buna böyle de falan gibi yani kötülük yaptı size diye işte, Allahtan rahmet dileme gibi şeylerde bulunmuşlar. Bazısı kelamlar konuşmuş efendimiz. Peki demişler, vahşi hakkında ne düşünüyorsunuz? Bir şey demiyor musunuz çünkü saydığınız insanlar arasında bu yok diyor. Efendimiz diyor ki bir şey diyemeyeceğim çünkü Hamza'yla Vahşi'yi kol kola cennete giderlerken gördüm diyor. Hadi bakalım şimdi hangi ölçüye göre onları değerlendireceğiz veya eksidir diyeceğiz. Onların hepsi helalleşmiştir birbirleriyle. Hz. Muaviye Hz. Rasulullah Efendimizin sır kâtibiydi, yani çok yakınıydı. Kuranı Keriym ayetlerini surelerini tespit edenlerdi sır kâtibiydi yani. Onun aleyhinde lanetullah mı hâşâ, rahmetulllah mı diye hangi kim cüret edebilir karar vermeye? İşte kim bunları yapıyorsa ne kadar büyük bir yük altına girdiğiniz de düşünmesi lazım. İşte demin de dediğimiz gibi İslam'ın içerisinde bölümler yok aslında, yani mutlak İslam ise bir kimse, bunun İslam'dan başka bir şeyi olmaz ismi İslam'dır Müslüman'dır.

Ne Alevi'dir ne Sünni'dir ne efendim bir başka şeydir, Sünni tatbikatını yapar ayrı. Ama Sünni diye isim alması doğru olmaz, Alevi diye isim alması doğru olmaz. Neden? İslam'ın simi İslam başka bir ismi yok. Bunlar işte bak hep partiler gibi insanların belki anlayışlarından tabi biz bunları yorumlayacak şikayet edecek veya hata bulacak halimiz yok. Değerlendirme de değil tespit etmek için, yani kendi yerimizi kendi anlayışımızı anlayalım. Yani nasıl davranmamız lazım geliyor bunu anlayalım ve bunun tatbikatında olalım. Yalnış bir şeylerin peşinde ömrümüzü geçirmeyelim yazık etmeyelim.

Zaten şöyle her birerlerimizi belirli bir yaşa gelmişiz daha ne kadar vaktimiz olacak boş şeylerle daha ne kadar vakit geçireceğiz. İşin özüne vakıf olmadan bir eve gireceksiniz padişahın sarayına bahçede dolaşıp duralım, o meyve

ağacında şu var öteki meyve ağacında armut var daha tatlı, bu meyve ağacı işte turfanda daha önce oluyor diye onlarla mı uğraşalım vakit geçirelim? Yoksa kapıya dayanıp da Ya Rabbi ben senin kapına geldim al beni içeri diye onun arayışı içerisinde mi olalım? Ama ne yapalım ki bugün yaşanan gerçekte bu hayatta bu bölünmüş bölünmüş, bölünmüş parçalanmışız. Güya ismi tevhid dini, ama ne kadar kesret varsa hepsi içimizde. Hristiyanlıktan ne farkımız var, onların da içerisinde bir sürü bölünmeler var. Ama ne yapalım biz hepsini hoş görürüz hani 72 fırka diyorlar ya bunların içinde 73'üncü fırka Naciye fırkası, hangi bölüme hangi fırkaya baksanız biz Naciye fırkasıyız diyor.

Öyle olsun Naciye fırkası bence bütün bu fırkaları kendi bünyesinde toplayan tevhid fırkasıdır, Naciye fırkası bu işte. Yani kimsede hata sevap şu bu falan bulmadan hiçbirini dışlamadan ayırmadan kendi hakları üzere kendi halleri üzere terk edip hepsinin varlığını kabul edip ama yerlerini de tespit ederek 70'inci fırka yani Necat fırkası bu olsa gerek. Çünkü hiçbirisi hakkında mutlaka budur diyemiyorsunuz. Bakıyorsunuz bir tarafta bir fazlalığı var yani güzel ibadet ediyorlar ama diğer tarafta bakıyorsunuz fikir yapıları yanlış. Bir tarafta güzel zikir yapılıyor ilahi yapılıyor ama bakıyorsunuz tatbikatta zayıflık var. Nereye baksanız bir başka anlayış var. İşte bütün bunları toplayarak hepsine hoşgörüyle bakarak düşman bulmadan hiç düşman aramadan eksiklik aramadan kendi halleri üzerine terk edip kendi doğrusu …

05-Yûsuf

Tevhid

-… kendini onun içinde zannediyor. Yani bedenle birlikte zannediyor. Hani diyorlar işte ya kabre konunca başını kaldırır da pat vurur öldüm ben, ölmüşüm diye o nefsin hali işte, bedenin kalkması değil. Ve o şuuruyla da orada aynı zamanda şuuruyla da orada, çünkü nefs orada olduğundan şuuruyla da orada ve o bedene gelen her türlü zarar diyelim her türlü etki onu etkiliyor. Neden? Şartlanması öyleydi.

Buraya bir iğne battığı zaman dünyadayken nasıl acıyordu, aslında acıyan buradaki et kemik değil, acıyı duyan et kemiğin içindeki nefs duyuyor bunu. Cesediyle birlikte girdiği zaman buraya battığında aynı şartlanması o acıyı kendi yine duyuyor, azabın devam etmesi bu kabirde. Şimdi bu birinci, üç türlü hali var kabirde olanların, yani gayri müslimler ayrı, Müslümanların üç türlü hali var birisi iman ehli ama günahkâr, Hani Efendimiz ne diyor o kabir sıkıcı bir yer olur onu sıktıkça sıkar ama mümin olanlar için o kabir 70 arşın eninde boyunda bahçe olur ve de oradan bir pencere açılır cennetteki yeri gösterilir sen buraya gideceksin diye orada huzurla yaşar ama onun da nefsi orada.

Şimdi birinci nefs kendini kendi olarak kabul etmiş nefs olarak beden olarak kabul etmiş, ayrılıkları bilememiş hakikatini anlayamamış, yani kendini ceset olarak kabul etmiş ve günah işlemiş bir kimse, nefsi orada, o işte yılanların çıyanların deldiği sürece rahatsız ettiği sürece onları duymakta, işte kabir azabı dedikleri bu. Ama rahmani bir hayat yaşamış fakat kendini daha bilememiş hürriyetine kavuşamamış, onun da nefsi orada ama bu yaptığı ibadetlerle bundan kısmen kurtulmuş olduğundan, orada ona azap olmamakta rahat yaşamakta ama kabrin içinde.

İşte irfan ehli ise yani hür olanlar burada hürriyetine kavuşmuş olanlar onun da nefsi kabre girmekte ama istediği zaman da çıkabilmekte. Aralarındaki fark o. Bu anlatımla belki bazıları bunları okuduğu zaman bunlar hayali şeylerdir diyebilir ama Kuran'ı Kerim'de de Cenâb-ı Hakk biz size bunları misallerle anlatıyoruz diyor. Yani insanın karşısına bir sahne oluşturuyoruz ama bu sahne gerçeği anlatan bir sahne ve yaşanmış bir sahne şimdi sen o soruyu baştan sor da soruyu da alsın yani.

Dinleyici : Şimdi ilmi olarak yani öğrenmek için soruyorum, bu şekilde tevhid "lâ ilâhe illâllah"ı bilmeden bu işi götüren kardeşlerimiz var, işte bizim dükkana geliyorlar konuşuyoruz, adam bana diyor ki seyr-i sülük bitti diyor, ama mutmainne makamını dahi bilmiyor yani. O ne

demektir diyor konuşuyoruz o ne demek diyor bana Levvameyi bilmiyor mesela.

-Onların yaptıkları seyir bakın bu tevhid seyri Efal mertebesinden de yapılıyor, Esma mertebesinden de yapılıyor, Sıfat mertebesinden de yapılıyor, Zat mertebesinden de yapılıyor. Yani her "Kelime-i Tevhid" gerçekten mutlak bir meratiple yapılmış değil, benzeri tevhidler yapılıyor. Öyle yaptığını zanneden mutlak tevhid yaptım zannediyor, demin yaptık ya nefsi benlikle yapılıyor izafi benlikle bile değil. Nefsi benliği üstünde olduğu sürece milyar kere milyar "lâ ilâhe illâllah" dese kişi hakkıyla bir defa dememiştir diyememiştir yani.

İşte o tarikatlarda şunu geçtim bunu geçtim dedikleri nefsi benlik ile izafi benlik arasında oluşan, izafi benliğin bile gerçeğine ulaşmadan yapılıyor. Aradaki fark o oluyor işte, yani hayali bir tevhid lisanen söyleniyor müşahede olmadan, hayalen, hayal âleminde, hem de bireysel hayal âleminde gerçek ilahi hayal âleminde öpüp başımıza koyalım. Bu âlemlerin hepsi hayal âlemi ama gerçek, Allahın hayal âlemi. O derecede yapılmış yani o mertebede yapılmış olan "Kelime-i Tevhid" ler bireysel hayal âleminde yapılmış tevhidler oluyor. Yani başka ifadeyle kişinin kendi nefsinden ürettiği "Kelime-i Tevhid" ler oluyor, aslında olmayıp da var zannedilen, olmuş zannedilen "Kelime-i Tevhid" ler oluyor.

Orası da bir gerçek o da bir makam ama işte o izafi ve nefsi makamı gerçek makam zannetmek yanıltıyor insanı ve oraya aldanmak orada kalmak yanıltıyor ve orayla şartlanmak yanıltıyor işte bu yüzden oradan çıkamıyor gerçek tevhid zannediyor onu, anlaşılıyor mu arkadaşın sorduğu, sorunun cevabı. İşte tarikatların içerisindeki çıkmaz bu. Şimdi diyor ki ben 12 dersi bitirdim diyor, bende Uşşakiyim diyor. Tamam diyor Mustafa kardeşimiz de peki ama diyor bu Mutmainne mertebesi nasıl bir şey diyor, hani Safiye Mardıye geçti ya yukarılarda. Peki, bu Raziye mertebesi nasıl diyor Mutmainne mertbesinde kişi nasıl yaşar diyor nasıl, o bilmiyorum ben öyle şeyi diyor cevaben işte geçtin ya oradan. İşte bunlar zanni ve hayali yapılan

mertebe geçişleri ama yerinde bu da bir gerçek ama hayalin gerçeği, hayalin gerçeği ne kadar gerçek olsan hayalden ileri gitmez.

Ama bu kötü bir şey mi yerini bilirse kişi kötü değil ama bütün Meratibi bu tevhid içerisinde ben topladım mutlak tevhid budur dediği anda hata etmiş olur. Ama benim tevhidim bu kadar ben buna ulaştım Elhamdülillah dese hiç Tevhid çekmeyenin yanında aliyyül ala ama gerçek tevhidin yerine onu koymaya kalktığı zaman orada büyük hata işlemiş olur. İşte tarikatların genelde içinde bulunduğu hal bu, "Kelime-i Tevhid" Efal mertebesi haliyle söyleniyor seyri var. Oradaki aslını kalp ile tasdik dil ile ikrar, kalp ile tasdik işte dil ile ikrar ediyor da kalp ile tasdik yönü şüpheli. Tasdik de hangi tasdik neyi tasdik? Allahın birliğini tasdik Allahın birliğini ne kadar biliyorsa aklında beyninde Allah diye ne kadar şeyi varsa o kadarını tasdik ediyor.

Bütün âlemler mertebesinde olan her mertebesiyle sabit olan Allah'ı tasdik başka bütün âlemde zerrelerde mevcut olan Allah'ı tasdik başka, Allah'ı ayrıca müşahede edenin tasdiki başka, lisanen hayali Allah var diye kendi hayalindeki Allah'ı tasdik başka bir şey. İşte bir Şeriat mertebesinden "Kelime-i Tevhidi" söylüyor tasdik ediyor onun bir seyri var. Tarikat mertebesinden işte bazı rüyalar görme yoluyla bir "Kelime-i Tevhid"in seyri var. Hakikat mertebesinden bir "Kelime-i Tevhid" seyri var bir de Marifet mertebesinden seyri var. Şu anlattığımız sistem, bütün bu mertebeleri içine alan bir Seyr-i Sülük ve her mertebesinin de hakkını vererek yaşanan ve yaşatan bir Seyr-i Sülük.

Bunun içerisinde Şeriat mertebesi de var, yani La'nın ucuna gelip de orada kendine yer edinmeye çalıştığı yer var ya, orada bak ne diyor La'yı iman ile orada güçlü olarak söylüyor, biraz kafası çalışarak. Çünkü Nefs-i Emareye gelmiş bir şeyler bir hisler gelmiş ama orada kalırsa diğerlerini hayali olarak söylemiş, yani hayalen geçmiş oluyor. Yani oraya gelen de Kelime-i Tevhidi söylüyor sonuna kadar, ama lafzen söylüyor yani hayalen söylemiş oluyor. İşte her basamakta gelerek her bir "Kelime-i Tevhid"

in o mertebedeki basamağına gelerek yükseldiğinde bu seyri zaten seyretmiş oluyor. Yani şerait mertebesinde, hakikatinde marifetinde ve hakkıyla seyretmiş oluyor. Tabi bu herkese göre de değişen bir tevhid hali.

Bazı işte zuhuratlar dersler görülüyor belirli işte işaretlerle belirli ölçülerle o kişinin zikri değiştiriliyor ama o kişi gerçekten mutlak olarak bunu yaşadı mı? O bir ayrı konu. Cenâb-ı Hakk lütfediyor o mertebeden bir ışık ona gösteriyorlar o anda ya o günkü çok temiz bir çalışması veya yapmış olduğu bir iyilik veya bir akıl sıçraması diyorlar hani bir şimşek çakıyor oraya bir ulaşıyor, Cenâb-ı Hakk gösteriyor o aynayı orada. Hadi sen bunu işte Hakk göstermiş hadi yolunu açalım diye veriliyor o dersi. İşte bu 12 ders aslında 40 derstir ama fazla kafamızı karıştırmasın diye, şeyinden gidiyoruz yani muhtasar, kısasından gidiyoruz. Evvela bu dersler İlmel Yakîn şekliyle tahakkuk ediyor yapılıyor. İlmi, ama kelam ilmiyle değil Yakîn bir ilimle yani bilgiyle.

Ondan sonra tekrar aynı derslerin seyri var, Aynel Yakîn hükmüyle yani daha derinlemesine ondan sonra tekrar bir seyri var baştan başlayıp bu da Hakkel Yakîn şekliyle. Ondan sonra etti 36 ondan sonra dört mertebesi de var ki tecelli mertebeleri, yani geriye dönüş “lâ ilâhe illâllah” dedik, kemale erdik 12 dersi bitirdik hakta hakka gittik hakta hakka vardık ama bunların, Tecelli Zat Tecelli Sıfat Tecelli Esma Tecelli Efal mertebeleri de var ayrıca yani. Dönüş ve her mertebedeki dönüş tecellisi var. İşte oldu 40, o da kemalat işte, Efendimize peygamberlik geldiği devresi, sıfır kaldırsan, dört her mertebenin hakkıyla yaşanması. Bu kadar uzun boylu tabi işe gitmiyoruz, ama bu seyri yapanların içinden, daha güçlü daha gayreti olanları, bu seyirlerini daha güçlü daha güzel yapıyorlar.

Yine onların içinden çıkıyor. Hani ne demişler, her çalışan kazanamadı ama kazananlar çalışanların içinden çıktı. Allah selamet versin, bilmiyorum biraz yoruyoruz kafalarınızı ama ne yapalım biraz yorulmadan biraz deşmeden o kafamızdaki kireç tutmuş yerleri biraz yumuşatmadan açmadan

ısıtmadan olmuyor. Nasıl bir demir üstünde çürükler varsa ne yapıyorlar onları ya kesiyorlar ya ateşle eritiyorlar, döktürüyorlar onları yeni boya oksitlerini temizliyorlar, çünkü o oksit kaldığı sürece ne kadar üsten temizlersen yine pas yapacak.

Boya yaparken kaportaları nasıl sıfıra indiriyorlar zımparayla tamamen malzemesi öz malzemesi çıkıyor. Bak işte bir bakıma Medine demek gelecek İnşaallah o da, öz madeni demek, saf metali kişinin saf benliği medeni demek bu. Gelecek İnşallah buralar da artık yetiştirebildiğimiz kadar yapacağız, daha sonra kalan yine hep birlikte Allah nasip ederse yaparız.

Dinleyici: Allah razı olsun… ve reklamdaki çocuğun dediği gibi çok çalışmamız lazım.

-İşte o çok güzel o kadar tabi bir güzel ki o, reklam, çok büyük ışık tutuyor yani, hem de çok samimi olarak bıktım ben bu işten sanki iç bünyesinde onu der gibi, ama yenerek onu bak iç bünyedeki bıkkınlığı yenerek, gene yapacağım gene çalışacağım demek var orada, bir azmi gösteriyor. Ama işte ne yapalım ki çalışmadan olmuyor, hiçbir şey kendi kendine olmuyor. Dünya işi için nasıl koşturuyorlar ayaklarımız bellerimize vuruyor koşarken.

Dinleyici :-hocam bir şey soracaktım size.

-Sor sen sor.

Dinleyici: Allah deyince onu nasıl tasavvur etmeliyim?

Dinleyici: Görünmeden.

Dinleyici: Bilmeden göründü görmeden bilindi öyle öğretmişlerdi.

-İşte bunlar ezber kelimeler. Yani aslı var ama aslı yaşatılamadığı için lafzında kalmış sadece özü lafzında kalmış.

Dinleyici: Bana bakıp bakıp cahilliğime gülüyorlar bende ah çekiyorum.

-Estağfurullah.

-Bir şey vardı hatırımda da neydi ilk soru.

Dinleyici: Allah deyince ne anlamamız gerekiyor?

Dinleyici: Görmeden bilmeden görmek

Dinleyici: Ahirette de yazdırmıştı hatırlamıyor musun?

Dinleyici: Aynı benim dediğim gibi.

-Birileri de şöyle demişler, Allah vardır bilinir görülmez, Peygamber Efendimiz mevcuttur görünür bilinmez. Allah vardır bilinir görülmez demişler, Peygamber Efendimiz görünür bilinmez, Hz. Ali hem görünür hem bilinir demişler. Tabi bu tarikat düzeyi bir sözdür, Allah vardır görünmez sözü tarikat düzeyi bir laftır yalnız şeriat düzeyinde de geçer. Allah vardır hem görünür hem bilinir ama bilinmeyen tarafı var mı var. Bilinmeyen tarafı mutlak zatı olandır ki o da fiiller âlemiyle beşeriyet âlemiyle ilgili olmadığı için bilmemize de gerek yoktur. Anlamamız da mümkün değildir. Çünkü aklımızın var edildiği yerin üstünde var olan bir yaşamdır aklımız ancak var edildiği yerin altındaki varlığı idrak edebilir anlayabilir. Daha üstünü anlayamaz.

Dinleyici: Mutlakiyet mertebesi.

-Haddeki yeri işte, orası mutlak Zat-ı Mutlakın orasını da anlayamıyoruz, ilim olarak ancak oralarını konuşabiliyoruz. Ve tecellilerini bu âlemde görüyoruz ama kendini bilip anlamamız mümkün değil. Ehadiyeti Amaiyet onun için diyoruz işte Efendimiz hadis-i şeriflerinde Latetefekkeru Bizatillah yani, Allahın zatını tefekkür etmeyin, şeriat ehli de bu hadisi alıyor işine de geliyor biraz. Allah'ı tefekkür etmeyin diye, genel manada da yorumluyor ve yok Allah'a dokunmayın siz Allaha dokunmayın o kürsüsünde otursun biz kulluğumuzu yaparız yeterli o münezzehtir âlemlerden münezzehtir.

Bakın ne kadar acayip iş, şeriat mertebesindeki bu kurallaşmış hukuki sözleri bir araya alıp, birbirleri arkasından kendi kendimize izah etmeye çalışalım çıkamayız

işin içinden, çünkü birinde bu kural böyledir derken diğerinde böyle değildir diyor. Veya bir başka yönüyle, yan, değişik bir izah tarzı yapıyor iki mevzu birbirine bağlayıp da bir yere gelemiyorsunuz. Bir tarafta birisi bir şeyi tasdik ederken diğer tarafta hayır bu olmaz diyor. Kuranı Keriym "velevvelü vezzahiru velahiru velbatın" doğrudur diyor. Ama Allah bu âlemlerden ganidir "vallahu ganiyyül anil âlemin" hükmünü ortaya koyarak bu âlemde Allah olmaz diyor. O zaman ne oldu âlemi hakkın varlığından ayırdığı için, âleme ayrı bir vücut vermek zorunda kaldı. İsterse vermesin.

Dinleyici: Şirk oldu.

Dinleyici: Boşluk mu?

-İşte bu âlemin Allah bu âlemle ilgilisi yoktur taştan topraktan bu âlemden tenzih ederiz, o varlığın hiçbirine benzemez, yani nedir o muhalefül üns dediği anda bu âlemde Allaha benzer bir şey yok, hâşâ ama ayet ben buradayım diyor, Cenâb-ı Hakk ayette, "Şah damarından yakınım diyor" o zaman bu ayetler yok hükmünde, sadece âlemlerden ganidir ayeti, onlarca makbul olmuş oluyor. Bu surette Kuranı Keriym'in bazı bölümlerini inkâr etmiş oluyorlar farkında olmadan.

Dinleyici: Belki eksik anlıyor hocam, yani Allah hem evvel hem zahir hem batın ama âlemlerden de ganî.

- O yakıştıramıyor o zaman.

Dinleyici :- . bunlardan da üstün hani gaybı mutlak farzıyla.

-Yok, bak orada, hayali mayali değil, bak burada mutlakiyet var, mutlakiyet var, ayet öyle diyor "velevvelü velahiru velbatınü velzahir vehüve ala külli şeyin kadir" O her şeye kadirdir, her şeyi kadir olması için bu mülkün içinde olması zaten lazım.

Dinleyici: Ama gene de bu mülkünde ganî değil mi?

-Ama neresi nasıl ganî?

Dinleyici: Mutlak tarafıyla

-Ama Efal âlemi Tevhid-i Efaliyle Tevhid-i Esmasıyla Tevhid-i Sıfatıyla, hatta Tevhid-i Zatıyla da burada var, mevcut, işte bunu anlayamıyor sadece kolay tenzih mertebesine gidiyor. Hâlbuki onun o yaptığı tenzihi de tenzih etmek gerekir ki, biraz iş doğrulansın, çükü yapılan tenzih gerçekçi bir tenzih değil. Hani tövbeye de tövbe gerekli var ya, tövbe, tövbe, tövbe, yaptım mı gene işliyorum, işte o tövbenin de, tövbe etmen lazım.

Dinleyici: Şüküre de şükür gerekiyor.

-Şüküre de şükür gerekiyor tabi. İşte Cenâb-ı Hakkı ötelerde sadece var sanıp, zaman ve mekândan münezzehtir dediğin zaman bu zaman ve mekânın üstüne atmış oluyorsun, yani âlemlerin dışına atmış oluyorsun değil mi? Zamandan mekândan münezzeh dediğin zaman buradan çıkarttın onu.

Dinleyici: Zaten söylüyor. Allah'tır diyor.

-O kadar açık Dehir de burada mevcut, Ahadiyet mertebesinde Dehir zaman yok ki, Dehir burada Efal âleminde var. "Feeynema tüvellu fesemme vechullah" bak nereye baksan o Allahın veçhi oradadır. Aç tefsiri, aynı ayeti Bakara suresinin 114'üncü ayeti açalım. Onun başı "lillahilmaşrıkı velmağribi feeynema tüvellu fesemme vechullah innallahe vasiun alim" doğu da batı da Allah'ındır diyor, bir yerin mülkü sahibiyse o zaman sahibi o mülküne sahip olan içinde oturur, başka yerde oturmaz, kendisi yoksa bile vekili vardır kendi yerine, yine aynı demektir. Nereye bakarsanız hakkın veçhi oradadır ve o ilmiyle ihata etmiştir ayrıca bütün âlemi kaplamıştır. Şimdi orada Vecih kelimesini ilimle tabir ediyor.

Yani Allah izahında o ayetin "İlmiyle ihata etmiştir" diyor lütfen yani. Orada Allahın bir yüzü vardır veçhi vardır diye Allaha ne bir vecih ne bir yüz ne bir özel bir şey tenzih mertebesiyle yakıştıramadığı için ilmiyle kuşatmıştır diyor. Kardeşim İlmiyle de kuşatsa Lisanıyla da kuşatsa ilim Zatından ayrı mı? İlmi burada var da Allah'ın kafası affedersiniz başka yerde de ilmi burada olacak iş mi? Bizim

başımızın başka yerde olup da ilmimizin başka yerde olması gibi.

Dinleyici: Ya bilirsin ya bilmezsin yani.

-O kadar. Onların anladığı manada Allaha ulaşmak için zaman zaman bunu söylüyoruz Adem (a.s)'a 100 milyar yaklaşık olacak bizim neslimizin insanları öyle hesap etmişler, yaklaşık olarak 100 milyar insanın ömrünü yüzer sene baz almak üzere 100 milyar kere 100 ne kadar yapar yani o kadar sene.

Dinleyici: 10 katrilyon

-O kadar sene Âdem (a.s)'a ömür versek de 20 bin kilometre bugün ulaştığımız en süratli 50 bin kilometre, 100 bin kilometre saatte süratle giden bir vasıtaya bindirsek füzeye de bindirsek, Allah'a bizim namımıza, bırakın bütün insanları, bir tek Âdem (a.s) bütün insanlık gücünü bir araya toplayarak Allah'a ulaştırmaya yollasak haberci olarak ricacı olarak, neyse işte affettirici olarak, nerede daha bizim galaksiden dışarı çıkamaz. Samanyolunu aşamaz yani, belki güneş sistemini aşamaz o kadar yoğun yani.

Dinleyici: Miraçta…

-Ama oraya Hz. Muhammed gitti. Gitti ama o Allah, yukarılarda demedi ne dedi "Bana bakan hakkı görür" dedi bak Hakk yerde dedi yani. Ayakla bastığım yerde dedi yani, bana bakan hakkı görür Allah bende demesi benim ayaklarım da yere basıyor yerdeyim dolayısıyla Allahın varlığı burada da mevcut dedi. Onun için o göklerde aramıyor. Bizde göklerde aramıyoruz sadece göklerde aramıyoruz. Nerede bak deminki ayette dedi hani Afakta ve Enfüste olan ayetlerimizi göstereceğiz diyor, yakında elife geldiğin zaman lama geleceksin yakında diyor korkma.

Dinleyici: Bizim o anlattığımız ganiyyun olayının şeyi,

-"Vallahu ganiyyun anil âlemin" işte o zatı mutlak tarafı onlar zahir ulema bireysel akıllarıyla bu formülleri bulmaya yerine oturtmaya çalışıyorlar ama bu bireysel akılla bireysel akıl bunu alacak durumda değil, ancak Akl-ı Külden gelen bir

genişlemeyle yardımla izahla bunun anlaşılması mümkün ve de bir eğitim vesilesiyle sadece kelamla da olacak iş değil. Nefsimizi böyle arıta arıta arıta arıta hani işkembeyi tersine çeviriyoruz da temizliyoruz temizliyoruz bak, sonra yenilecek hale geliyor o haliyle mümkün mü düşünsek de onu yemek. Onun için nefsimizi temizlememiz gerekiyor ki aynada parlamaya başlasın, İlahi Hakikatler biz açılmaya başlasın. Ehlullahtan birisine sormuşlar, "bu dünyadayken Allah'ı görmek mümkün mü diye." O da cevap vermiş, "görmemek mümkün mü be kardeşim" diye.

Başka kimse yok ki aranızda küçücük demiş bak bunlar esprili şeyler ama çok büyük hakikatleri belirtiyor, "Çık aradan kalsın yaradan." Sanki çok böyle tekerlemeymiş gibi söylüyoruz basitçe söylüyoruz beşeri bir kelam gibi söylüyoruz ama içinde ne muazzam mana yatıyor. İşte biz böyle kelimelerin ağır manalarını beşeriyet anlayışıyla hafifletmişiz, yani özlerini çekmişiz içerisinden bir perde kalmış sadece, ne diyorlar tahta perde kalmış sadece, bu manalar arkası boş. Hâlbuki o manaların arkalarının dolu olması lazım kapıyı açtığın zaman manaları da içinde yani derinliği de içinde olması lazım.

-Efendimiz (s.a.v) vesselam buyurmuşlar ki, çok gülmek kalbi karartır diye. Peki, hangi gülmek kalbi karartır? Şu güldüğümüz mü, yoksa bir başka şekilde mi. Bu da onun içine girer mi?

Dinleyici: Girmemesi lazım.

-Bu gülmek o onun içine girmez. Çünkü burada bütün mevzu onun muhabbeti, tabi o muhabbet karşısında bu kadar küçücük neşe verecektir bize. Çok gülmek kalbi karartır demek nefsi manada dünyevi manada, sık sık gülmek gereksiz şeylere sık sık gülmek, kalbi karartır gaflet getirir ama bunlar gaflet getirmez deşarj eder çünkü rahatlatır hazırlar daha başka yerlere,

Dinleyici: Muhabbet coşkusu.

-Muhabbet coşkusu evet. Bugün 26.10.2002 Cumartesi günü sohbetimize kaldığımız yerden devam edelim bir soru var, başka soru var mı Yusuf (a.s)'dan başka,

-Maide suresini geçtiniz mi efendim?

-Geçtik. Ama soracağınız bir şey varsa sorun bakarız gene ona.

-Maide suresinde gökten inen o sofra.

-Sofra. Maide sofrası. Yusuf (a.s)'ın babası Yakup (a.s)'ın Yakup (a.s)'ın babası İshak (a.s) İshak (a.s)'ın babası da İbrahim (a.s). Bunlar böyle bi (a.s) babadan oğula geçiyor. Yakup (a.s) ölüm döşeğinde, İbrahim (a.s) da ölüm döşeğinde çocuklarına bir tavsiyesi var bunların. Diyorlar ki çocuklarına vasiyet ederek "velatemütünne illa ve entüm müslimun". Yani "sakın ha ölmeyesiniz" o ders kitabının bir yerinde var, sakın ha ölmeyesiniz ancak Müslüman olarak ölesiniz diye, tavsiyede bulunuyor. Şimdi bakın Yakup (a.s) ve çocukları kendilerini Musevi olarak zannederler Hıristiyan olarak zannederler halbuki onların da dinlerinin gerçek ismi İslam dinidir.

Ama onlar kendilerini milliyetçi olarak ırk yönüyle ayrı bir millet gördüklerinden ayrı bir dinmiş gibi ortalığa yayarlar bunu öyle kabule derler kendi inançları içerisinde. Bizim ilim adamlarımız da bu gerçekten böyleymiş gibi semavi dinler diye çoğaltırlar semavi dinleri işte ibrahimiyet Museviyet İseviyet Muhammediyet diye dört tane semavi din ayrı ayrı din gösterirler hâlbuki semavi dinler yok semavi din var sadece. Bir tek İslam dini var. Bu demin bahsettiğim ayet-i kerimede bunu açık olarak söylüyor (velatemütünne illa ve entüm müslimun?) Sakın ha ölmeyiniz ölürseniz de İslam olarak ölün.

Peygamber efendimize hitaben din için sana İslam'ı seçtim diyor ve (innedddine indallahil İslam?) İslam'dan başka Allahın indinde din yoktur diyor. Havariler de biz Müslümanlarız diyorlar yani Kuran-ı Keriym'de hangi peygamberin hayatından bahsediliyorsa dini manadaki

mevzularda hep İslam ismi geçer. Bunların da kaynağı her iki yönün de kaynağı İbrahim (a.s) zaman zaman da mevzu olduğu gibi İbrahim (a.s) iki dallı bir kök ağaca benziyor böyle birinden İshak (a.s)'ın torunları birinden İsmail (a.s)'ın torunları İsmail (a.s)'ın torunlarından işte Arap kavmi daha diğer Arap kavimlerle karışarak ve Arap kavminden de Hz. Rasûlu'llah dünyaya geliyor. İshak (a.s)'dan ise İshak'ın oğlu Yakup, Yakup'un 12 tane oğlu bilindiği gibi bunların en büyüğü Yahuda 11'incisi Yusuf 12'ncisi Bünyamin.

Yusuf

Şimdi Bünyamin'le Yusuf'un anneleri ayrı diğer 10 tane kardeşten, o 10 tane kardeşin de iki üç tanesi ayrı anneden, yani bu 12 kardeş değişik annelerden meydana geliyor. Şimdi bu Yakup (a.s)'ın oğullarına Benî İsrail deniyor biliyorsunuz. Yahudilere tarihi seyir içerisinde Benî İsrail ismini alıyor. Benî İsrail de gece yürüyenin çocukları manasına demek Benî İsrail ya Benî İsrail ey gece yürüyenin çocukları. İsrail dediğimiz zaman gece yürüme manasında o kelime.

Hani bizde de İsra suresinde geçiyor ya subhanellezi esra bakın orada esra gitmek demek gece yürümek demek onların lisanına göre İbrani lisanına göre. Kuranı Keriym'de Cenâb-ı Hakk onu Arap lisanına göre de söyleyerek işte hem o manayı da içine alıyor hem kendi özel manasını. Kuranı Keriym'de birçok bu hususta ayetler var. Ya Benî İsrail (ezküru nimetiyelleti enamtü aleyküm ve inni faddaltüküm alelalemin?) yani ey israiloğulları üzerinize verdiğim nimetimi hatırlayın. Sizi âlemlerin üstüne tafdil ettim o günkü Hıristiyanlara bunu söylüyor.

Şimdi Yakup (a.s)'ın bir kardeşi varmış onun kardeşiyle arasında çıkan bir anlaşmazlık yüzünden şehrini yani bulunduğu yeri terk etmesi gerekiyormuş. Ya kardeşi onu öldürecek ya o kardeşini, canına kast etmiş kardeşi. Onun için o ne kardeşini katil yapsın ne kendi de hayatını kaybetsin diye uzaklaşıyor bulunduğu şehirden geceleri yol alarak gidiyor. Karanlıkta görünmesin hem de serinlikten

istifade etsin hem de güneşte gölgede aydınlıkta gezmesin diye. Böylece gece yolculuk ettiği için isir lakabını koyuyorlar. Yakup'un lakabıdır isr. Yakup'un da 12 tane oğlu olunca Yakup oğulları manasında İsrail oğulları deniyor. Yani gece yürüyenin oğulları diye lakap alıyorlar bunların lakapları bu İsrail oğulları.

Bu 12 kardeşten 12 tane sülale meydana geliyor 12 tane sıpt diyorlar bunlara 12 grup meydana geliyor ve Benî İsrail İsrail oğulları Yakup oğulları 12 sülaleden gelişiyorlar bugünkü dünyadaki yerlerine ulaşıyorlar sayılarına ulaşıyorlar. Ama tarihte büyük kıyımlara uğruyorlar Roma'dan kovuluyorlar tekrar tekrar sürülüyorlar öldürülüyorlar birçok zorluklardan geçiyorlar. Cenâb-ı Hakk onları tarihin bazı devrelerinde taltif ediyor ama kendilerine verilen bu değerleri anlayamadıkları için koruyamadıkları için Allah'ın lanetine de uğruyorlar ve kıyımdan geçiriliyor defalarca.

Bir zamanlar Romalılar yıkıyor Kudsü şerifi ortadan kaldırıyor onları bir zamanlar Buhtan Nasır kuvvetleri bir zamanlar Amelika kavmi musallat oluyor bir zamanlar Persler yani İran orduları gelip istila ediyorlar hatta İran'a götürüyorlar esir hepsini. Kudüs işte o zamanlardan beri hep yıkılmış yakılmış bir şehir Yahudiler de dünyanın her bir tarafına dağıtılmış bir nesil. Biliyorsunuz İspanya'dan da o Yahudileri attıkları zaman ne yapıyor Osmanlı kucak açıyor ve Osmanlıya sığınıyorlar.

İşte bu 12 sülaleden meydana gelen 12 topluluk 12 grup 12 kardeş çocukları beni İsraili yani İsrail oğullarını meydana getiriyor. Şimdi oradan kısaca kendimize dönelim yani İslami yete dönelim. Bu ayet bize ne diyor ya Benî İsrail yani ey gece yürüyenin çocukları "ezkürü nimeti yelleti enamtü aleyküm" o nimeti hatırlayın o öyle bir nimet ki onu sizin üzerinize verdim "ve inni feddaltüküm alel âlemin" ve sizi âlemlerin üzerine tafdil ettim yükselttim âlemlerin üzerine yükselttim diyor. Şimdi Kuranı Keriym bize geldiğine göre yani Ümmeti Muhammed'e geldiğine göre o zaman bu ayette de bizim hissemiz var. Bütün ayette olduğu gibi bu

ayette de bizim hissemiz var. Nedir bundan hissemiz? İçindeki ifadeler manalar ya Benî İsrail diye harf-i nidayla seslenmeyle başladığında ey İsrail oğulları İsrail neydi gece yürüme yani ey gece yürüyenin oğulları manasına. Kim bunlar gece yürüyenler?

-Teheccüde kalkanlar.

-Teheccüde kalkanlar gece namazı kılanlar zikir yapanlar. Mazi itibariyle beni İsrail'den bahsederken yani Yahudi neslinden bahsederken ama hal itibariyle hem Yahudilerden bahsediyor zahirinde batınında da Müslümanlardan bahsediyor. Kim ki gece kalkıp ibadet ediyorsa mana âleminde yol alıyorsa her yaptığımız manevi manada yaptığımız her yapılan iş bir yol almak yani bir adım ileri gitmek yahut bir adım yukarı çıkmak. İşte ey gece yürüyenler Allah sizin üzerinize o kadar büyük yücelikler ihsan etti ki ve sizi âlemlerin üstüne tafdil etti diyor bakın gece yürüyenlere bu. Tabi gündüz yürüyenlere de başka manada başka ifadeler var ama bu ifade içinde Benî İsrail mevzu içerisinde gece yürüyenler öncelik almakta. İşte bir

Dinleyici:-Pardon bir şey söyleyebilir miyim? Peygamber Efendimiz olarak da düşünebilir miyiz? Yani … Peygamberimiz de miraca gece vakti gece yol aldığını düşünerek.

-İşte o da onun içerisinde Efendimizin miracı bu gece yürümenin kemalatı bak Yusuf (a.s) haliyle Yakup (a.s) haliyle bu gece yürümesi başlıyor planlanıyor. İşte dediğiniz gibi Efendimizin miracı da yani israsıyla da Müslümanlar da gece yürüyorlar ama Müslümanlar şâkûlî olarak miraç olarak helezon olarak yürüyorlar onlar düz yerde yürüyorlar ama düz yerde yürümeden tabi uçak nasıl yerde yürüyor da sonra yükseliyor yükselme irtifa kazanma olmuyor. Yani her türlü kimden bahsederse bahsetsin Kuranı Azimüşan hangi gruptan hangi kişiden hangi bireyden onda hissemiz vardır bizim hepsinden hissemiz var çünkü onlar misallerle bize anlatılmakta her misalin bir hakikat tarafı var. İşte biz o misalden hakikate geçip hissemizi oradan almak

durumundayız. Bunun üstünde biraz çalışmak gerekiyor. Yani meseleleri daha uygun bir şekilde anlayarak sadece basit manada şeri itibar ile ayetleri okumak değil özünde barındırdığı manaları hakikatleri anlayarak tatbik etmemiz gerekiyor. Böyle olduğu zaman hem biz gerçek Müslüman hem de Kuran'dan ve hadislerden en geniş manada en geniş kapasiteli olarak yararlanma imkânımız ortaya çıkıyor.

Aksi halde işte yukarıda Allah var elhamdülillah açtık elimizi ettik duamızı çektik tespihimizi bundan güzel bir şey olmaz güzel ama güzelin de güzeli olmalı ki bu dünyadan en geniş şekilde istifade edenler olarak gidelim ve burada manevi sermayemizi muhabbet sermayemizi zikir lisanımızı geliştirerek gidelim. Nasıl kurslara gidiyorlar hani İngilizce işte birinci aşama ikinci aşama üçüncü derece dördüncü derece nihayet işte en güzel şekilde diye her geçen günümüz bizi İslami form içerisinde biraz daha güzel bir form daha esnek daha güzel daha anlaşılır daha yücelere götürecek bu bilgileri üzerimizde çoğaltmamız gerekmekte.

İşte Benî İsrail Yakup oğulları demek Yakup oğullarından birisi de Yusuf (a.s) ve 11'inci oğlu. Bünyamin ile birlikte aynı annenin çocukları. Küçük olmaları dolayısıyla Yakup (a.s)'ın onlar üzerinde biraz daha muhabbeti fazla olduğunu hissediyor kardeşleri. Tabi büyükler büyüdüğü zaman hepsi sevilir çocuklar ayrılmaz birbirinden ama yeni gelen küçük çocuklar korunmaya muhtaç bakıma muhtaç olduğundan onlarla ilgi daha fazlalaşır. İşte büyük…

06-Yûsuf

-Yusuf ile Bünyamin yaşlarının küçük olması dolayısıyla, babalarının güya onlara muhabbeti fazlaymış gibi zanna kapılarak 10 tane, diğer annelerden meydana gelen kardeşler Yusuf'u yani o günkü haliyle çocuk Yusuf'u çekememeye başlıyorlar. Bu arada, bu fitne diyelim, bu arada bu özellik yavaş yavaş yavaş yavaş 10 tane çocukta gelişmeye başlıyor.

Yani kendilerinde hayal ve zan babamız artık bizleri sevmiyor, işte o iki kardeşi daha çok seviyor onlara meyli

daha fazla düşüncesi, Yusuf (a.s) büyüdükçe, genç 10 yaşına 12 yaşına geldikçe ve de ayrıca gerçekten de çok güzel yapılı çok güzel simalı bir insanmış, bu çekememe hadiseleri gün geçtikçe artıyor. Yanız bu arada Cenâb-ı Hak Yusuf (a.s)'ı o gençliğinde bir zuhurat gösteriyor. O zuhuratta biliyorsunuz Yusuf Kıssası Kuranı Keriym'de tek bir kıssa, peygamber hayatını başından alıp sonuna kadar bitiren tek bir kıssa, diğer bütün ayet surelerde zaman zaman surenin bir bölümünde bir peygamberin hayatından bir kesit verir, sonra geçer başka mevzulara.

Bir başka surede diğer o peygamberin diğer bir kesitini verir. Yani bir sure içerisinde bir hayat hikâyesinin tamamını vermez hiçbir peygamberin hayat hikâyesini vermez, bu özel bir sure. Orada öyle olması gerekiyor çünkü bir insanın toplu halde seyri sulükunu göstertiyor, o sure içerisinde. Kuran'ı Kerim'in diğer surelerinde muhtelif seyirler, seyri sülükler dağınık şekildedir. Mesela Musa (a.s)'ın hayatı baştan sona tarikat hayatını anlatır, ama bu bir yerde toplu olarak değil değişik değişik yerlerde parça parçadır, değişik değişiktir.

Bazen aynı mevzu değişik surelerde de yani aynı kesiti aynı hayat hikâyesini değişik surelerde de verir. Ama çok az farklarla fakat o az gibi görünen farklar mühim farklardır, arasında. İşte Sure-i Yusuf bize böyle bir komplike olarak bize bir şey veriyor baştan sona kadar açık ve net olarak veriyor yapılması lazım gelen şeyleri. O gördüğü rüyada 11 tane yıldız, bilinen hikayeler bunlar ama tekrar edelim. 11 tane yıldız, ay ve güneş kendisine secde ettiğini görüyor. Yakup (a.s)'a bunu anlatıyor işte sekiz 10 yaşlarında, gençliğindeyken.

Yakup (a.s) ona diyor ki, oğlum sakın bu rüyanı kardeşlerine anlatma. Çünkü onlar da peygamber evinin halkı olduğundan yani peygamberlik ilmi onlara da sirayet ettiğinden korkarım senin başına bir bunun yorumunu yaparlar senin başına bir hal gelir anlatma bunu diye tembih ediyor. İşte onların bu halleri devam ettikçe Yusuf (a.s) da geliştikçe serpildikçe kıskançlıkları daha fazla artıyor ve

aralarında bunu ortadan kaldırmak için plan kurmaya başlıyorlar nasıl yapalım da babamızın sevgisini bize tekrar çekelim diye.

Fakat bir türlü buna karar veremiyorlar. Diyorlar ki, biz babamızdan izin alalım bunu götürelim bir yerlere de sonra gittiğimiz yerde düşünürüz, yani nasıl ortadan kaldıracağımızı düşünürüz diyorlar. Bir gün babalarından izin istiyorlar, yâ baba işte bak artık Yusuf kardeşimiz de büyüdü, kendi artık koşacak oynayacak hale geldi, onu bizim yanımıza ver de bizimle beraber işte hep birlikte oyun oynayalım koşturalım ona da güzel bir zaman geçirtelim diye talepte bulunuyorlar. Yakup (a.s) diyor ki oğullarım size ben onu veririm emanet ederim ama korkarım ki onu kurtlara yedirirsiniz diyor. Öyle deyince çocukların kafasında şimşek çakıyor bulduk diyorlar. Yani nasıl bir bahane göstereceğimizi bulduk diyorlar ve ondan sonra da daha bastırıyorlar şiddetle istiyorlar ve nihayet bir gün dayanamıyor onların baskısına.

Bir gün izin veriyor, işte sabahtan birlikte çıkıyorlar hoplayarak zıplayarak oynayarak o gün oyun aletleri nelerse işte iple mi oynuyorlar koşturarak mı oynuyorlar, eskiden bu teknikler yokken çocuklar bizler nelerle oynuyorduk çelik çomak gibi belirli ufak şeylerle oynuyorduk, bez toplarla oynuyorduk. Onlar da öyle oyun oynamaya gidiyorlar, ama bu arada işte babalarından öyle izin alıyorlar. Bu arada onu elbiselerin yanında bırakıyorlar kardeşleriyle birlikte bir karara varmak istiyorlar şimdi ne yapalım babaları söyledi ya bir yol gösterdi onlara işte kurt yedi diyelim diyorlar, elbisesini bir kana bulayalım kurt yedi diyelim böyle öldü diyelim diyorlar.

Bazıları yok bu işte yanlış olur, bazıları öldürelim doğrudan doğruya öldürelim diyorlar, yani kurt yedi diyelim, bazıları daha vicdanlı işte bu da bizim kardeşimiz yapmayalım bırakalım çöle diyor yani oturduğumuz köyün çok uzaklarına kimsenin göremeyeceği bir dağ tepesine bırakalım diyorlar. En sonunda öldürme ağırlıklı karar verirlerken aralarında işte o daha vicdanlı olan kardeşleri biz

bunu gidelim bir kör kuyunun içerisine bırakalım çamaşırlarını çıkaralım üstünden ve bir kan bulaştıralım kurt yedi diyelim diyorlar ve bu karar üzerinde ittifak yapıyorlar. Nihayet Yusuf (a.s)'ı çamaşırları soyuyorlar üstünde bir kuş kanı yahut bir koyun kesiyorlar kanlı bir şey onu da sürüyorlar kan diye ispatı diye. Böylece eve gitmeye karar veriyorlar yani babalarının yanına bu mazeretle gitmeye karar veriyorlar. Yusuf (a.s) hiç onlara karşı direnmiyor bir şey yapmıyor zaten yapsa da gücü yetmiyor, onu kör kuyunun içerisine atıyorlar. Şimdi orada bir hadise oluyor. Yusuf (a.s) boynunda bir hamaylı varmış.

Yusuf (a.s) kuyuya atıldığı zaman Cebrail (a.s) geliyor o hamayliyi açıyor onun içerisinden bir gömlek çıkıyor ve o gömleği Yusuf (a.s)'a giydiriyor üstüne. Çünkü Yusuf (a.s) o kuyudaki işte kurtlardan böceklerden çok utanmış yani peygamber çocuğu olması dolayısıyla hayatının, yani kendisinde hayânın fazlalığından utanmış ve Cebrail (a.s) geliyor o elbiseyi giydiriyor üstüne. O elbise o gömlek İbrahim (a.s)'ı ateşe atılıyorken Cebrail (a.s) tarafından hediye edilen gömlek. Onu da öyle ortada bırakmışlardı utansın diye yani halka, o anda Cebrail (a.s) cennetten bir gömlek getiriyor İbrahim (a.s)'a giydiriyor, elbiselerini çıkartsalar da üstünden öyle gene muhafaza ediliyor. İşte bu gömleği İbrahim (a.s) İshak (a.s)'a verese olarak İshak (a.s) oğlu Yakup (a.s)'a, Yakup (a.s) da Yusuf (a.s)'ın boynuna asmış.

Kuranı Keriym ve İleri teknolojileri haber verme bahsi,

Şimdi bu gömlek öyle bir gömlek ince bir gömlek katlandığı zaman küçücük olabiliyormuş böyle tüy gibi küçücük olabiliyormuş açıldığı zaman genişliyor uzun boylu olana giydirildiği zaman uzun oluyor şişman birisi giydiği zaman genişliyor ve ona da uyuyor. Bakın şimdi bu bir hikâye olarak anlatılıyor ama gelecekteki tekniği gösteriyor burada. Hani şimdi likralı kumaşlar çıkıyor onun tekniği burada, yatıyor tabi sentetik ve naylon malzemenin özelliği orada naylon da bakın o jarseler jarselerin tekniği giydiğiniz

zaman açılıyor. Çektiğiniz zaman aşağıya doğru uzuyor daralıyor. İşte bu gömlekte o tekniğin sırrı yatıyor.

Dinleyici :- . bütün yaşantımıza…

-İşte Kuranı Keriym sadece dua kitabı ölülere okunan dua kitabı değil, Kuranı Keriym'de her türlü ilim var ama yeter ki biz onu şartlanmış bir kafadan dışarıya çıkartıp da geniş bir şekilde bakabilelim. O gömlek ile birlikte kuyuda beklemeye başlıyor. Kardeşleri de gidiyorlar ah vah vaveyla ağlayarak ortalığı ayağa kaldırarak vah ama Bünyamin yok orada en küçük kardeşi yok o daha küçük beş altı yaşlarında olduğu için o evde duruyor yani 10 tane kardeş. Bağırarak çağırarak ağlayarak işte kendilerini yerlere atarak, vah vah vah Yusuf ah Yusuf vah Yusuf diye güya babalarını işte kandıracaklar babaları hayrola ne oldu?

Baba sen bizim sözümüze inanmayacaksın şimdi ama bak biz hepimiz birlikte böyle söylüyoruz Yusuf'u kurt yedi. Vah Yusuf vah Yusuf diye Yakup (a.s) da üzülmeye başlıyor. İşte bunlar da ispatları diye çamaşırlarını getiriyorlar bakıyor bakıyor bakıyor Yakup (a.s) bu diyor ne merhametli kurtmuş diyor çamaşırlara bir şey yapmamış da diyor, içindeki yemiş diyor. Bak mantığa bak. Yapıyorsun bir şey git hiç olmazsa taşla maşla yırt biraz parçala onları da şaşırtacak Allah işte. Bak ne merhametli kurtmuş

Dinleyici :- . mübarek orada onun açıklamasını kendi yapıyor.

-Yani inanmadığını söylüyor ama 10 tane kardeşini de yani oğlunu da yalancı çıkarmamak için ısrar etmiyor üstünde, ama ölmediğinin delili bu bak. İşte açık delili zaten ne merhametli kurtmuş diyor elbiseleri yememiş de içindekini yemiş diyor değil mi pençe ettiğinde pençe attığında pençeyi dışarıdan atıyor. Çamaşır üstünde yırtılması lazım sonra kanlı kan çıkması için üstten tırnakların batıp ete geçmesi eti koparırken şeyi de koparması lazım. Nasıl Yusuf (a.s) işte saraya gittiği zaman yırtıldı gömleği arka tarafından, bak bir tazyik görünce yırtılıyor.

Dinleyici :…

Böylece bunlar geriye döndükten sonra işte babası ondan sonra ah Yusuf vah Yusuf diye hayatını öylece sürdürmeye devam ediyor. Şimdi bunun bu işin hakikati ne? Hikâyesi bu da yani zahiri seyri bu da yani bir peygamberin kendinden geçen belirli mutlak yaşanan bir hikâyesi yaşantısı da gerçek yaşantısı da ama bize ne veriyor? Buradaki Yusuf rolündeki mana ne? Kardeşleri kim? Değil mi. Bunların hepsinin bilinmesi gerekiyor ki biz tatbikatımızı ona göre yapalım. Şimdi bu, bilindiği gibi bizim de derslerimizde 12 ders var. İşte bu her kardeşin bir tanesi bir bakıma bir mertebeyi ifade ediyor bir yönüyle bu ama daha mühim yönüyle insanın içindeki güçleri gösteriyor.

Şimdi orada Yusuf'un mertebesi makamı bizdeki gönül, gönül bizdeki gönül. Diğer kardeşleri 10 tane kardeşi nefsi emmarenin güçleri, yani hırs, kin, tamah, işte şey hükmü amirlik, emretme hükmü, işte düşünebildiğiniz gibi. 10 tane onlar yazılıydı ama şimdi sırayla hepsi aklımda değil. Ama genelde bunlar bizi çeken güçler benlik, işte efendim kahhar esmasının zuhuru, cebbar esmasının zuhuru, nefsi emmarenin bütün şiddetli halleri üzerinde işte bu gönül mertebesinde olan Yusuf (a.s) diye ifade edilen manayı beden mülkünde katiyetle istemiyorlar. Neden yani Yusuf bu beden mülküne hâkim olursa onların hükümleri iptal ediliyor.

Yusuf ancak onları ortadan kaldırıyor. Yusuf (a.s) hakkında efendimiz şöyle buyurdular. Soruyorlar bir gün "ya Resulallah Yusuf mu güzeldi sen mi daha güzelsin?" Yusuf kardeşim güzeldi ama ben ondan emlahım yani ben ondan daha güzelim diyor. Ahlak güzelliğiyle birlikte yine suret güzelliği de (s.a.v) efendimiz o sayıya sıraya hesaba gelmez konmaz o müstesna o çünkü kaynak, onun dışında dünyadaki güzelliğin onda dokuzunun Yusuf (a.s)'a onda birinin de diğer insanlara verildiği rivayetler arasında. Mutlak böyle midir değil midir ayrı konu ama burada belirtilen şey onun çok ileri derecede çok güzel bir insan olduğu, tabi öyle olması gerekiyor neden çünkü gönlün

ifadesi. Bu âlemde de gönülden daha güzel bir şey yok. Gönül huzurundan gönül güzelliğinden başka bir şey yok. Onun da en kemali İslami idrak içerisinde, Muhammedi idrak muhabbet içerisinde gelişen bir gönül.

Oraya kütüphane de deniyor. Muhittin Arabî öyle diyor gönlüne yani kalbine yabancı güçleri doldurma orasını Allahın Kütüphanesi yap ve kapısında bekçi ol yabancı fikirler girmesin oraya diyor. İşte yabancı fikirlerden de onun belirttiği maksat nefsi emmare fikirleri, levvame fikirleri, hırs, kin, gadap gibi bir sürü yanlış fikirler girmesin oraya kapısında nöbetçi ol diyor. İşte Yusuf (a.s)'ın belirli bir süre zindana atılması yani kuyuya atılması her birerlerimizde mevcut mertebe-i Yusufiyetin bir müddet kendi iç âleminde itikâfa çekilmesi lazım geldiğini gösteriyor. Hani eskiler giriyorlardı 40 gün erbayine, itikâfa, belirli sürelerde yani dünyadan bir miktar bir müddet el etek çekmenin gerekliliğini burada ifade ediyor ki orada kendine dönsün kendini bulsun kendi kendine kendiyle olsun.

Kendindeki özellikleri gerek zikirleri ibadetleri yoluyla zuhura çıkarmaya başlasın ve bunun tatbikatını yapsın. Dışarıda olursa dışarıdaki bir sürü talep işte, gel beri gel beri, gel buraya gel gidelim gezelim edelim diye işte bir sürü tabi görevler dışarıda, bir müddet bunlardan izin alınmış gibi batına çekilmek gerekiyor.

Yusuf'un kuyudan çıkması için gönül evladının buna veled-i kalp deniyor Yusuf'a veled-i kalp. Veled-i kalbin kuyudan çıkması için bir kervana ihtiyaç var Yusuf (a.s) kendi imkânlarıyla o kuyudan çıkamıyor. Bir müddet Yusuf (a.s) orada kaldıktan sonra kardeşlerinden bir tanesi bazen akşamları sabahları gelir ona bir parça yiyecek atarmış yani vicdanlı kardeşlerden bir tanesi, böyle bir müddet hayatını sürdürüyor ve haber alıyorlarmış ondan Yusuf ne âlemde öldü mü kaldı mı gibilerden. Bir gün işte o yoldan kervan geçiyorken kervan nasılsa oraya gelmiş kervan yolu üzerinde değilmiş o kuyu, evvelce kervan yoluymuş ama suyu kesilince kuyunun artık kervanlar oraya uğramaz olmuşlar.

Dinleyici :- . Cenâb-ı Allah.

-Bitirmiş suyu kurutmuş. Bir gün belki yolu değişti belki yolu kısaltmak için oradan geçtiler veya bilmeden yabancı bir kervan olmalı ki orada kuyu görünce burada bir kuyu var diye, ip sarkıtıyorlar orasını bilen bir kervan değil o zaman bilseydi geçmezdi oradan bilirdi kuyunun kuru olduğunu. İpi kovayı sarkıtınca aşağıya, Yusuf (a.s) da bakıyor ki hiç olmayan bir hadise o güne kadar bir kova iniyor aşağıya doğru.

Hemen tutunuyor kovanın ipine o sucu saka çekiyor yukarıya aa büşra müjde diyor yani bir çocuk var burada diyor, biz su beklerken çocuk çıktı ama rastgele olacak veya işte Cenâb-ı Hakkın programıyla olacak, kardeşleri de uzaktan seyrediyorlarmış bu hadiseyi yani onu ziyarete gelmişler kervanın geçtiğini görünce saklanıyorlar. Bakalım kervan bulabilecek mi bunu diye. İşte kervan sucusu onu çıkarınca bunlar da meydana çıkıyorlar. Ooo bizim kardeşimizde yani o bizim kölemizde biz onu çöle attık buraya attık yaramazlık yaptı diye.

İslamda kölelik ve Başlık parası,

O zaman satar mısınız bize diyorlar o da satarız diyor ve oradaki değer çok enteresan oradaki ayetin ifadesi. Yani Yusuf’u çok ucuz bir pahaya sattılar, “semenen kalila" “ve ondan zahid oldular” diyor yani isteksiz oldular ona karşı çok küçük üç beş akçeye verdiler diyor “semenen kalila” semen ağırlık demek değer “kalil” de az çok az bir değere sattılar diyor. Bakın bu çok mühim bir hadisedir. İşte ehlullahın hali bu yani dünyalığa karşı “semenen kaliladır" yani hiç değeri olmayan bir şey demektir.

Dinleyici :-Doğu demek bu başlığı almayı kızı evlendirirken oradan kalmış herhalde.

-Hangisi?

Dinleyici :-Başlık alıyorlar ya kızı evlendiriyorlar ya başlık parası hemen hemen işte köle satmak gibi bir şey oluyor doğuda. Oradan kaynaklı bir şey yani.

-Tabi olabilir yalnız doğunun tabi para istemesi yokluktan bir bakıma bazıları da varlıktan istiyorlar ayrı işte, şöhret olsun diye benim kızıma şu kadar deve getirdiler bu kadar koyun bu kadar altın başlık verdiler diye, bir şöhret benlik ifadesi. Bazıları da yokluktan o parayı alıyor yine kızına çeyiz masrafında harcıyor, tabi o kişilerin kendi halleri. Eskiden köleler vardı biliyorsunuz insanlar köle olarak kullanılıyordu o günün sosyal yaşantısı içerisinde.

Hz. Peygamber bu köleliği kaldırdı, Müslümanlar ondan sonra köle kullanmadılar köle gibi yani alsalar da köle muamelesi etmediler ev halkından gibi muamele ettiler ama işte yakın 100 sene evveline kadar hep Amerikalılar, Avrupalılar şeyleri köle olarak kullandılar zencileri, Arapları tabi. İşte Yusuf (a.s)'ın kuyudan çıkarılıp satılması dünya ehlinin gönüle verdiği değeri gösteriyor, yani mana âlemine verdiği değeri alın bu sizin olsun bize dünyalık lazım diye çok ucuz bir pahaya sattılar diyor. Nihayet kervan ile birlikte Yusuf (a.s) Mısır'ın yolunu tutuyor.

Mısır demek başşehir demek o zaman sultan şehri demek. Yani hakkın huzuruna doğru yola çıkıyor. Gerçi Firavuna gidiyor ama oradaki Firavun hükümdar, hükümdar da Allahın hükümdarıdır yani onun temsilcisidir. Yola çıkıyor işte Mısır'a geldiğinde pazara geldiğinde aldıkları her mal gibi onun da satışını yapıyorlar. Nihayet işte Mısır'ın maliye nazırı firavunun yakın adamı görüyor onu alıyor evine getiriyor.

İşte böylece kervan ile birlikte bakın, yani saraya giden kervan hakka giden kervanla birlikte gönül evladı gönül sarayına yerleşmiş oluyor böylece, köle olarak da gelse ama orada bir değer veriliyor ona köle ama evin bir oğlu gibi, evin bir insanı gibi değer veriliyor.
İşte o arada bir müddet kaldıktan sonra bilinen işte evin hanımının hadisesi o da tabi ayrı bir konu. Dedikodu çıkartmaya başlıyorlar. Dedikodu çıktığı zamanlarda bu dedikoduları kim çıkarmışsa, Zeliha Hatun topluyor o dedikodu çıkaranları hepsine ziyafet çekiyor ve hepsinin önlerine tabaklarla güzel meyveler getiriyor ve de keskin

bıçaklar koyuyor. İşte o anda onlar diyorlar ki şu köleni merak ettik bir çıkar bakalım da bir görelim kimdir, nedir nasıldır diye. Yusuf (a.s)'a şeyleri vasıtasıyla getirin diyor oraya getiriyorlar onların karşısına dikiyorlar. Yusuf (a.s)'a bakıp hayranlıklarından farkında olmadan parmaklarını kesiyorlar.

Yusuf (a.s)'ın cazibesinden, güzelliğinden meyve kesiyoruz diye parmaklarını kesiyorlar acısını da duymuyorlar. Sonradan anlıyorlar sonra hak veriyorlar sen, tabi mazurmuşsun belki bir yerde bu işten. İşte biliyorsunuz bir sürü hadiseler oluyor. Sonra onu hapse atıyorlar iftiraya uğruyor. Bu ikinci hapse girişi bakın. Birinci siccin nefsi emmareden kurtulmak için, nefis mertebelerini geçmek için, ikinci siccin ise insana Hazret mertebelerini geçmek için gerekiyor, yani iç bünyede Hazret yani beş mertebeyi geçmek için, onun başında tekrar siccin hapishaneye girmek gerekiyor. Çünkü ihtar ediyorlar onu, seni hapse atarız, hapishane benim için sizin yanınızdan daha sevimlidir daha güzeldir diyor hapse girmeyi kabul ediyor. O parmaklarını kesmeleri ne demek? İşte insan, ilahi hakikat karşısında öyle bir cûş u huruşa geliyor ki, bedensel varlıklarının eksilmesinin bile farkında olmuyor. O demek yani.

Dinleyici :-Allah aşkıyla oluyor.

-Allah aşkıyla evet hepsini unutuyor.

-Dinleyici : . Rufailerin halleri gibi.

Rufailik

-Onlar daha bir başka hadise, onlar daha bir başka hadise, ayrıca onları araştırmak lazım ne derecedir doğruluğu geçerliliği, rahmani midir nefsanî midir? Bir gün Mevlana Hazretleri zamanında bu tür gösteri yapan Rufailerden veya bir başka gruptan birileri gelmişler Konya'ya ve işte bildirmişler şu gün şurada gösteriler var diye. İşte şiş batırılacak bilmem ne yapılacak diye. Mevlana Hazretlerinin hanımı da arkadaşlarıyla beraber merak etmişler gitmişler onları seyretmeye akşam geldikleri zaman

işte anlatıyor efendim şöyle yaptılar böyle yaptılar diye, Mevlana Hazretleri bir hafta konuşmuyor hanımıyla. Sizde mi bu şeye daldınız diye yani bu gösterilere bu nefsanî şeylere daldınız diye, bir hafta konuşmuyor. Eğer haberi olsaydı yollamayacaktı zaten. Bu Rufailerin bu hali nereden kalıyor? Bilindiği gibi bir gün Ahmed-er Rufai hazretleri yaşadığı devirde tabi, Medine-i Münevvere'ye geliyor hac niyetiyle belki umre niyetiyle. Neyse oraya geldiğinde eskiden Medine-i Münevvere'de Mekke-i Mükerreme'de seyitlere ait odalar varmış bölümler varmış.

Yani seyit olduğunu bildiren kimseler ispatlayan kimseler gelip o odalarda misafir olurlarmış Hz. Rasûlullah'ın torunları olarak hürmet görürler ve odalarda misafir edilirlermiş gerek Mekke'de gerek Medine'de. İşte böyle bir kalabalık devrede Ahmed-er Rufai Hazretleri de Medine'ye geliyor ben seyitlerdenim diyor ama kimseyi inandıramıyor ve oda vermiyorlar ona. Vermediklerinde ısrar ediyor ben seyitlerdenim diyor o zaman ispatla seyitlerden olduğunu diyor, elinde bir o anda silsilesi yokmuş.

İspatla diyor ispatlarsam verecek misiniz, vereceğiz diyorlar, peki falan gün Hz. Rasûlullah'ın önünde buluşalım diyorlar, yahut ertesi gün buluşalım yani kabr-i şerifin önünde buluşalım. Bakalım eğer ben gerçekleten Hz. Rasûlullah'ın gerçekten ceddiysem ceddi olduğumu soralım dedeme, dedem karar versin diyor ve bilindiği işte bildirildiği saatte gidiyorlar "esselamün aleyküm ya ceddi" diyor. Hemen Hz. Rasûlullah'ın mübarek kolu dışarıya çıkıyor ve aleykümselâm "veledî" diyor ve öptürüyor elini. Bu hali gören onun yanındakiler başlıyorlar üstlerini başlarını çırpınmaya vurmaya ne bulurlarsa hiçbir acı çekmeden işte Rufailerdeki o acı hadisesi oradan kalıyor.

Yani vücutlarına vurma kan çıkmama gibi orada vuruyorlar hiçbir şeyleri olmuyor, yani kendilerine azap ettikleri halde şişledikleri halde farkında olmadan hissetmiyorlar. İşte o gün orada bulunanlardan kim varsa kendinden sonra gelenlere bu özelliği aktarıyorlar. Nesilden nesile bunlar böyle akıp geliyor. Ama bakın şimdi arada ne

mühim işler var hadiseler var. Kimisi (s.a.v) efendimizin nuraniyetini aktarıyor, kimisi lisanını aktarıyor, kimisi zikrini aktarıyor, kimisi ruhaniyetini aktarıyor.

Bunlar da işte bunu aktarıyorlar. Bu insanı bir yere götürmez. Ne miraç yaptırır ne herhangi bir şey yaptırır, kişiye nefsî benliğini artırmaktan başka işe yaramaz. Ben şişi batırdım da mübarek şişi batırdın burdan çıktı, oradan,ne olacak ki yani ne olacak? Bu bedenine eziyet etmekten başka ne olacak yazık günah. Ama biz tabi kimsenin lehinde aleyhinde değiliz, mevzu olduğu için söylüyorum yapabiliyorsa aşk olsun ne yapayım öyle ulaştırıyorsa hakka, öyle yapsın onların bilecekleri iş, kişi herkes kendi seçimini kendisi yapıyor neticede de karşılığını o yönden buluyor.

Şimdi Yusuf (a.s) böylece ne oluyor? Bize gönül evladı, veled-i kalp ve bunun başından geçen hadiseleri böyle bir form içerisinde anlatıyor. Nihayet Mısır'a sultan oluyor yani başbakan maliye bakanı oluyor, eski onu köle olarak aldığı bakan rahmetlik oluyor. Hanımı da boşta kalıyor. Bir gün böyle saltanat devrelerinde Mısır'da dolaşıyormuş Kahire sokaklarında o günkü Kahire'de atıyla birlikte atının üstünde kamçısı da varmış elinde. Bir ara kamçısı yere düşüyor hemen orada fakir yaşlı üstü başı perişan bir hanım tutuyor kamçısını, kamçısının metali var hani tutma yeri var ucunda oraya bir huuuh yapıyor tekrar böyle ucundan tutup buyurun sultanım diye uzatıyor.

Yusuf (a.s) tabi böyle uzattığı için tabi mecburen kabzasından sapından tutacak, tuttuğu zaman tekrar düşüyor elinden ay yaktı elimi diyor. O zaman o hanım eliniz mi yandı sultanım diyor. Evet, elim yandı diyor. O ateşi ben 20 senedir ben kalbimde taşıyorum diyor bak siz bir defa dayanamadınız diyor." Ondan sonra hanım sen kimsin diyor. Ben Zeliha'yım diyor bak o hallere düşmüş. Ondan sonra alıyor onu tekrar saraya temizliyor paklıyor Cenâb-ı Hakk da ona yeni zindeliğini gençliğini veriyor onunla evleniyorlar ama resmi olarak bu sefer tabi. Gayri resmi zaten bir şeyleri olmamıştı. Böyle de anlatırlar yani onun hikâyesini. Nihayet

işte yedi sene fakirlik olacak zenginlik olacak, yedi sene de bolluk evvela bolluk olacak sonra kıtlık olacak diye rüyaları görüyor. Biliyorsunuz işte yedi tane dolu başak, yedi tane de boş başak görüyor.

Boş başaklar dolu başakları yiyorlar, arkadan yedi inek Nil nehrinden semiz inek çıkıyor, yedi tane de cılız inek çıkıyor. O yedi cılız inek baştan çıkan yedi tane dolgun genç ineği yiyorlar, firavun bunun üzerinde çok tereddüde düşmüş nedir bu nedir bu uyandığı zaman sabahleyin. Bütün hahamlar kâhinler papazlar neleri varsa bilim adamı ilim adamı müneccimler toplamış hepsini, bunun bana açıklayın manası nedir diye soruyor. Onlar da diyor ki "*adgasu ahlem* " yani bunlar tevile gerek olmayan karışık rüyalardır" hiçbir asla dayanmayan rüyalardır diye onu cevaplıyorlar ama bu tatmin olmuyor bu yok diyor bunda bir şey var. Sonra işte Yusuf (a.s)'ın zindanda iki arkadaşı vardı biliyorsunuz biri şarapçı biri ekmekçi Yusuf (a.s) onların rüyalarını tabir ediyor ve tabir ettiği gibi çıkıyor.

Bir tanesi saraya tekrar işine dönecek bir tanesi de asılacak diye söylüyor öylece de oluyor. Bu kurtulan arkadaşı aklına gelince, padişaha diyor yani firavuna zindanda benim bir arkadaşım vardı o rüya tabiri ediyordu bizimkini de yaptı doğru çıktı isterseniz ona da bir haber verelim deyince peki onu getirin diyorlar. Yalnız o zindandaki arkadaşı kurtulup da çıktığı zaman altı sene olmuş zindanda kalışı Yusuf (a.s)'ın, oradan giderken Yusuf (a.s)'ın ondan bir ricası var diyor ki beni burada unuttular, firavuna hatırlatıver yani ben burada boşuna yatıyorum suçsuz yere yatıyorum, de ona diyor. Fakat o unutturuldu diyor sonra o arkadaşı böyle bir kişiden talepte bulunduğu için peygamber namzedi bir kimsenin, ceza olarak altı sene daha zindanda unutuluyor. Kuldan istedi diye.

Dinleyici :-Kelam yanlış.

Salik'in Talepte Bulunma Halleri,

-Bir kelam yanlış beni hatırlat ben orada unutuldum diyor. Yoksa onun orada unutulması diye bir şey söz konusu

değil çıkma zamanı mühim ve bu şekilde kişinin bir talepte bulunmaması bireysel manada bulunmaması, mana âleminden haktan gönülden istemesi, isterse de ama yine onun dedesi hepimizin dedesi İbrahim (a.s)'a dört melek geliyor ateşe atılıyorken ister misin bir şey istemem. Bak ateşe giderken bile bir şey istemiyor. Dört melek hepsi büyük melekler. Azrail geliyor şunların hepsinin canını alayım söyle diyor. Mikail geliyor yağmur yağdırayım şu ateşi söndüreyim hemen, yok sizden bir şey istemem istersem rabbimden isterim, ondan da istemem çünkü o benim halimi benden daha iyi biliyor.

Bakın şuradaki anlayışa idrake güvenceye bakın, rabbine güvenmeye bakın, ama bizler aciziz tabi biraz sıkıldığımız zaman isteyeceğiz. O da bizim için normal. O onların hali bunlar da biz acizlerin hali. İstemek de bir başka güzellik. Bir mertebede istemezsen eğer, bu sefer Allahtan daha ganiymişsin sen gibi Allahtan bir şey istemiyorsun. Çünkü o kulum iste ben vereceğim sana diyor bu da ayrı bir mesele tabi. Kişi hangi mertebedeyse o mertebenin ahkâmını yerine getirecek. İstemek mutlaktır diye kayıt altına alınmış olsa bir başka mertebedeki olana mani olmuş olur. İstememek mutlaktır dersek bizler gibi acizlere kayıt konmuş olur dayanamayız onlara da. Onun için hepsi yerli yerince kişinin hali gereği.

Dinleyici :-Demek ki o hal yaşanılacak.

-Yaşanılacak.

Dinleyici :- … takdirde.

-Tabi tabi arkadan gelenlere de ibret olacak bunlar en dengeli en güzelini bulacak kişi kendine ait olan yolu. Mesela Hallacı Mansur'u hapse attıkları zaman hapishanede kaldığı birkaç gün süre içerisinde bir müddet içerisinde, gardiyan yani hapishanenin görevlisi bakıyor ki onun hali çok güzel içine dokunuyor yani bu adamı nasıl hapse atarlar ve merhamete geliyor açıyor kapıları. Efendi diyor hadi ben sizi buradan kaçıracağım dedi gecenin bir vakti, hadi çıkın ben izin verdim size kanunlar padişah vermesin isterse diyor.

Ama diyor ki Hallacı Mansur ben buradan gideceğim ama yarın gelip de beni burada bulmazlarsa seni asacaklar, assınlar beni diyor feda olsun canım size diyor. Tabi bu da bir muhabbetin yani sevginin coşkusu ona karşı, yok diyor sen korkma hemen elindeki zincirleri şöyle bir yapıyor patır patır dökülüyor zincirler, duvara şöyle bir işaret ediyor duvardan yol açılıveriyor. Şeyde gözleri patlıyor açıkta kalıyor, nasıl insan bu diye, o zaman diyor ki oğlum biz insanların tutsağı değiliz insanlar bizi tutsak yapamaz, biz onun tutsağıyız diyor. Hapishanenin dışına çıksak bütün varlık onun varlığı, onun hapishanesi hepsi nereye kaçacaksın çıkacaksın, bak ne teknik işler ne kadar irfaniyet dolu işte.

İşte Cenâb-ı Hakk ehlullahtan dünya işlerinde de misaller veriyor, gezmesinde de serbest halinde de misaller veriyor, hapishanede olmalarından da misaller veriyor. Demek ki zaman zaman serbest de olacak zaman zaman hapiste de olacak. İşte bu da kendisinde hiçbir değişiklik ortaya çıkarmayacak, hapiste de olursa olsun ne olacak? Dışarıda da olup da nefsinin hapishanesinde olmak mı daha hayırlı? Hapishanede olup da hür, ruhunun hürü mü olmak mı daha hayırlı? İnsanı kimse hapsedemez ki cesedini hapseder ama ruhunu kimse kimsenin hapsedemez ki, mümkün değil. Kabirde yatıyor ama hür kabir tutmuyor ki. Yusuf (a.s) tabi harfleri itibariyle şimdi tabi onlara bakmak lazım. Rakam değeri neler çıkıyor nereleri ifade ediyor araştırılması lazım burada vardı, onun kasetleri Mehmet'te de vardı gerekirse versin size daha uzun manalı dinlersiniz teferruatıyla var.

Dinleyici :-…

-İşte ama rahmet var sonradan, peki Yusuf (a.s)'ı kardeşleri kuyuya attılar, her iki kimselerin de akıbetleri ne oldu? Şimdi burada başlangıçla akıbet, netice mühim bak Yusuf (a.s)'ı kuyuya attılar ama neticede Mısır'a sultan oldu. Yani gönül mülküne beden mülküne âlemler mülkünün sultanı oldu ama işte o hapishaneden başlıyor o iş. Yani riyazattan başlıyor bu iş. Soyunmaktan başlıyor sabırdan geçiyor. Bir bakıma o Yusuf'un kuyusu işte bizim bedenimiz

gönül kuyusu gönül âlemimiz. Ama diğer kardeşleri ne oldu sonunda nihayet işte biliyorsunuz o buğday hadiseleri o demin zuhuratta dediğimiz gibi yedi sene bolluk yedi sene kıtlık geldi o Yusuf (a.s) o işin başına geçirildi toprağı kazdılar tohumları yani buğdayları toprak altında muhafaza ettiler bak bugün de silolarda aynı şeyler yapılıyor. Soğuk buz hava depoları

Dinleyici :-Önceden örnekleri sunduruyor, Cenâb-ı Allah yaşantılarımızda ayette.

-İşte hepsi sistem sistem, onları falan peygamberin mucizesi falan peygamberin kerameti diye ortaya konulan şeyler, sanki bunlar hiç yapılamayacakmış gibi o güne ait şeylermiş gibi zannediyoruz ama o gün Cenâb-ı Hakk kendi kudretiyle bunları kendisi ortaya çıkartıyor bugün insan aklıyla insan tarafından ortaya çıkartılıyor. O kadar çok keramet babında hadiseler var ki bunlar hep ilmi konular. Mesela mesaj veriyorlar sırrını veriyor yani buna dikkat edin böyle şey olacak diyor.

İşte Yusuf (a.s) da o gömlek hadisesi, bakın tamamen dokuma sanayinin ana kaynağını veriyor. Bunu insanlar ne zaman buldular daha şurada 15-20 senelik, hadi 40 senelik bir hadise, ama bu 1400 sene evvelden bu belirtilmiş. İşte bizim Müslümanları kafası, affedersin biraz daha çalışmış olsa 100 sene evvel bulurduk bunları. Gökyüzünden toprak altında olan madenleri daha biz bulurduk, Hüdhüd kuşuyla onu söylüyor işte. Salih'in devesi taştan çıkıyor bugün, bir gün gelecek bu insanlar bu rızık şeysini kısaltacaklar süresini daha kısa sürede büyük baş hayvan üretimi olacak taştan üretilecek bak onu gösteriyor. Biz zannediyoruz ki bu işte Salih (a.s)'ın kerameti.

Dinleyici :-…

-İşte insan neslinin Kuranı Keriym'de Cenâb-ı Hakk dört türlü zuhurunu gösteriyor, Âdem (a.s)'ın annesi babası yok. Havva validenin babası var, annesi yok. Bakın bunlar hep bugün artık yapılan şeyler o zaman mucize diye Allahın kudreti diye hiç ilgilenmediğimiz şeylerdi, ama bugün batılı

bunları ele alıyor uyguluyor. İsâ (a.s)ın annesi var babası yok, bakın işte tüp bebekler şunlar bunlar hepi orada işte. O zaman hepsi açık, hepsi açık ama bizde onu anlayacak gayret kuvvet nerede?

Dinleyici :-Hocam Zümrüdü anka…

-Yok değil. Zümrüdü Anka ismi var kendisi yok, öyle bir mana olarak yani kaf dağına konar diyorlar ya hani kudret kafına konar, ismi var kendisi yok, hayali bir kuş ama manevi bir kuş. Hani diyorlar ya üzerine kendi yiyeceğini de alır bugünkü bir bakıma nakliye uçaklarını gösteriyor Zümrüdü Anka kuşları dedikleri şey. Gak dedikçe su verirmiş üstünde giden guk dedikçe, yiyecek verirmiş diye öyle anlatırlar ama bunların tabi gerçek yönleri var misallerle anlatılıyor. Diğer kardeşleri bakın tarihte isimleri yok ama Yusuf (a.s) hakkında Kuranı Keriym'de bir uzun uzun koskocaman bir sure var, kardeşlerinden hiç haber yok olsa da işte demin onu daldırayım diyordum başka mevzular girdi. Yusuf (a.s) artık kardeşleriyle tanıştıktan sonra belirli evrelerden sonra babasını da birlikte Mısır'a davet ediyor. Zaten İsrail oğulları Yusuf (a.s)'la Mısır'a gidiyorlar. Evvela bir aile olarak sülale olarak belki 50-60-100 kişi kadar. Ondan sonra 400 bin kişiye çıkıyor orada, Musa (a.s) o 400 bin kişiyi çıkartıyor Mısır'dan bir gece içerisinde, o da ayrı bir konu tarikat konusu o işte. Şunu belirtmek istiyorum…

07-Akıl

Akıl

09-Namaz

Namaz

-Bugün 08.03.2003 Cumartesi günü kaldığımız yerden devam edelim. Buradaki mevzu, namaz hakkındaki bir soru vardı onu anlamaya çalışalım. Namazın mertebeleri diye ama onu biraz önden başlayalım namaz kitabı "Salât" kitabı 57'nci sayfa, varsa elinde olan çıkarıp bakabilir. Beş Vaktin Zamanlamaları ve Diğer Namazlar. Beş vakit namaz farz olmazdan evvel, Miraç Gecesinden evvel, Müslümanlar

sabah ve akşam olmak üzere günde iki defa yüzlerini Kudüs-ü Şerife döndürerek namaz kılıyorlardı. Vatka ki hicretten 16 ay kadar sonra Miraç hadisesi vuku buldu, o gece beş vakit namazda karar kılındı. Şimdi Müslümanlar Miraç'tan evvel Mekke'de iken namaz kılıyorlardı ama Allahın emriyle değil de içgüdü olarak veya Cenâb-ı Hakk o zaman o kadar emretmişti diyelim, sabah ve akşam namaz kılıyorlardı. Kâbe-i muazzamaya karşı şöyle ki sonra değişti bu.

Miraç Gecesi, Musa (a.s) bahsi

Cenâb-ı ALLAH c.c ümmetine 50 vakit namazı farz kılmıştı, yani Miraç Gecesinde. Bu emri ve görevi alan Efendimiz 50 vakit farz kılındı, Efendimize miraç gecesi, sonra niye beşe düşürüldü? Bunu iyi bilmemiz lazım. Bu emri ve görevi alan Efendimiz Miraç dönüşü Musa (a.s) ruhaniyeti karşılaşınca aralarında şu görüşme oldu. Musa (a.s) bana ne oldu diye sordu, yani Hakkın huzuruna gittiği zaman oralarda ne oldu, yani nasıl bir oluşum hadise oldu diye sordu.

Bende üzerime 50 vakit namaz farz kılındı dedim. Musa (a.s) ben insanları senden daha iyi tanırım beni İsrail'le çok uğraştım senin ümmetinin buna gücü yetmez, Rabbine dön bu namazları azaltmasını niyaz et dedi. Döndüm niyaz ettim Allah c.c bunları kırka indirdi, yüce Rabbim ile Musa (a.s) arasında gidip gelmeye devam ettim sonra otuza sora yirmiye sonra ona sonra da beş vakte indirdi. Allah telala Hazretleri Ya Muhammed (s.a.v) namazlar günde beş vakitten ibarettir her namaz için 10 sevap vardır, bu da 50 vakit namaz demektir diye buyurdu. Bu hadisi şerif, Taç tercümesi cilt/3 sayfa/486'dan özet alınmış. Bu daha uzun da, daha evvelleri var, bu kadarını aldım.

50 Vaktin İfadesi, Araştırıcı ve Sorgulayıcı İnsan Bahsi

Şimdi 50 vaktin ifadesi nedir? Cenâb-ı Hakk hâşâ oyun mu oynadı Hz. Rasûlullahla. Eğer beş vakit farz olacak idiyse baştan niye beş vakit demedi, 50 vakit dedi de indiler

çıktılar geldiler gittiler bir sürü mevzu oldu. Eğer 50 vakit mutlak olacak idiyse niye beş vakte indirildi? Değil mi bunlar hep soru bilmemiz gereken meseleler, niye niçin yaptığımız işi neden yapıyoruz. Ama burada bakın ifadesi ne kolay, "Ya Muhammed namazlar günde beş vakitten ibarettir her namaz için 10 sevap vardır, bu da 50 vakit namaz demektir" buyurdu, iş bitti.

Tamam, bakın değil mi anlaşılmayacak bir şey yok o kadar kolay. Bunu baştan söyleyemez miydi Cenâb-ı Hakk? Ya Muhammed senin ümmetine 50 vakit namaz farz kıldım ama yapamazlar diye bunu geriye aldım beş vakte indirdim ama her bir vakte 10 sevap vermek suretiyle gene 50 vakit yaptım namazını diyebilirdi. Bu gidip gelmeyi niye soktu araya. Şimdi bakalım neymiş, 50 vaktin ifadesi nedir? Miraç gecesi namazın ilk belirlenen 50 vaktinden kısım kısım beş vakte indirilmesinin sebebi neydi acaba? Cenâb-ı Hakk hâşâ o kadar bilgisi yok muydu da Musa (a.s) vasıtasıyla indirildi.

Kullarını bilmiyor muydu Cenâb-ı Hakk yapabilirler mi yapamazlar mıydı? Musa (a.s) hâşâ danışmanı mıydı Hz. Peygamberin veya Cenâb-ı Hakkın da onun vasıtasıyla. Niye İsâ (a.s.) olmadı da İbrahim (a.s) olmadı da Musa (a.s) oldu bu işler? Bakın bunlar hep meseledir. Niye dememiz, edepsizlik yönünden değil gerçeklerini anlama yönünden. Nedenini niçin ini bir şeyin bilmezsek, onun özünü hakikatini de anlamamız mümkün olmaz. Hep böyle taklidi olarak yat demişler yat, kalk demişler kalk, böyle rükû et demişler rükû secde et demişler secde niye? Niye? Ben secde etmeyeceğim mesela, namaz kılacağım ayakta kıyamda kılacağım hep. Yapar ümmet insanoğlu ya bu, düşünür.

Ama o insanoğluna secdenin kıyamı rukûnun hakikatinin ne olduğunu bildirilirsek o zaman ne olur? Bilerek o rukûyu yapmış olur secdeyi yapmış olur. Niye yüzünü gözümü tozların içerisine sokayım diye düşünebilir insan. Secde bakın insanın en nazik organı göz alın üstüne yapılmakta ve camideki yerler de ne kadar temiz olursa olsun gözümüzün değdiği yer mikroplu küçücük küçücük toz zerreler var bu gözümüzde bedenimizin en nazik yeri. En nazik yeri en tozlu

yere, hadi elimizi sürsek yıkarız çabuk geçer, ama gözümüz mikrop kaptığı zaman oradan çabuk geçmesi kolay iş değil onun. İsviçreli zannediyorum bir kimyager bu hususta merak etmiş İslam dinini gelmiş Müslümanlar bir namaz kılıyorlar nasıl namaz bu diye, bunu bir anlayayım bakayım göreyim yani gözümle. Gelmiş bir camide namaz kılarken insanları görmüş bakmış ki hep yere yatıyorlar yere yatıyorlar. Bu işe hayret etmiş ve araştırmaya başlamış, bakıyor ki Müslümanların hiç birisinde genellikle aşırı derecede bir göz rahatsızlığı yok.

Bu kimyager olduğu için diyor ki bu göz vücudun en hassas yeri. Secde de yere yapılıyor, yerde de tozun en çok olduğu yani mikrobik, bakteriyel ne varsa hücre varlıklar, zararlı varlıklar en çok yerdedir ve araştırma yaptıktan sonra bakıyor ki göz hastalığı olması lazım mutlaka diyor yani, Müslümanlar da göz hastalığı olması lazım. Fizik kurallarına göre mutlaka olması lazım. Bunun dışında bir şey olamaz diyor. Çünkü en hassas göz olan organ en kirli olan en tozlu olan yerle temas ediyor. Oradan kapması lazım diye mantığını yürütüyor, böyle olması lazım ama değil, böyle değil. Nasıl diğer milletlerde göz hastalıkları varsa Müslümanlarda da o kadar göz hastalığı, daha fazla bir şey yok.

O zaman bunun bir hikmeti var diye araştırma yapmaya başlıyor ve neticede o kadar büyük bir araştırma yaparak ulaştığı bir yer oluyor ki, ilim hangi dalda ne kadar ilerlerse ilerlesin İslâm'ı tasdik etmek sorunda kalıyor İslâm'ın faaliyet sahalarının ne kadar değerli ve geçerli olduğunu tasdik etmek zorunda kalıyor. Neymiş meselenin aslı, hani dua ediyoruz ya duadan sonra ellerimizi yüzümüze sürüyoruz ya, işte buymuş sebebi işin. Parmak uçlarımızdan bakın vücudumuzun yaydığı bir enerjinin çıkışı var, beynimizden de var ayakuçlarından da var. Niye toprağa basmayı tabi yeyiliyorlar şimdi, her şey naylon onun için biraz sinirli oluyoruz. Toprağa bastığımız zaman topraklama yapıyor. Vücuttaki artı zararlı olan enerjiyi çekiyor. Ruh olarak rahatlamış oluyor. Salt ruh kalıyor. Yanık içeride

kullanılmış iç enerji topraklayarak toprağa çekilmiş oluyor. İşte böyle ayaklarımızdan beynimizden çıktığı gibi uzantılarımızdan çıkıyor bu gerek faydalı radyasyon, gerek zararlı radyasyon. İşte bu parmaklarımızdan çıkan radyasyon "elhamdülillah" dediğimiz zaman buradaki mikropları öldürüyormuş, bir şoklama gibi sanki. O işte mühendis kimyager bunu buluyor.

Bakın nereden yani yaptığımız duanın sonrası hareketin bile nelere sebep olduğu, hangi mesnetle yapıldığı açık olarak ortaya çıkıyor. Elimizi yüzümüze sürmemiz bu kadar değerli bir şeyse rükû secde kıyam ne değerler veriyor acaba bize, neyi anlatmak istiyor ne büyük bir oluşumları bize belirtmek istiyor, ama biz işte yat dedi askerdeki gibi yat, kalk, emir silahla yatmazsan bir dipçik yiyorsun haydi yere yatıyorsun. Eğer Cenâb-ı Hakkın muradı gerçekten ümmet-i Muhammede sadece beş vakit namazı farz etmek olsaydı daha baştan bunu böylece bildiremez miydi? İlk geldiği emirde beş vakit kılın der bitirirdi işi. Demek ki bu hadiseden bizlere bazı ibretler çıkarmak düşüyor.

Eğer baştan belirtildiği gibi namaz 50 vakit olarak yeryüzüne inip mutlak hüküm haline gelmiş olsaydı, yani hiç geriye dönüş olmasaydı bu yaşantı bazı insanlara çok büyük bir yük getirecekti. Der der der Cenâb-ı Hakk nasıl 30 gün her gün oruç tutun diyor 50 vakit de namaz kılın derdi. Mülk onun hüküm onun, âlem onun her şey onun, kim ne diyebilecekti? Eğer namaz baştan 50 vakit bildirilmeyip sadece sonradan belirlenen beş vakit olarak hüküm haline gelmiş olsaydı, bu sefer de bazı insanlara haksızlık edilmiş olacaktı. Yani 50 vakit hükmün verilmesiyle bir takım insanlara haksızlık edilmiş, ama beş vakit hükmün verilmesiyle de diğer insanlara haksızlık edilmiş olacaktı.

Anlaşılıyor mu aradaki fark? Neden? Şundan. Cenâb-ı Hakk ise haksızlıkla değil hikmet ile faaliyet gösterir. Yeter ki biz bu hikmetleri anlayalım idrak edelim. İnsanlar aynı güç, kabiliyette olmadıklarından idrak ve ihata yani anlayış seviyeleri de değişiktir. Kabiliyeti yüksek olanı, düşük seviyede bırakmak ona haksızlık olur. Yani irade gücü

kabiliyet gücü yüksek olan bir kimseyi, düşük bırakmak onun gelişmesini sağlamamak ona haksızlık olur. Gücü az olana da fazla yük yüklemek ona haksızlık olur. “Layükellifullahi nefsen” demin dediğimiz gibi. Cenâb-ı Hakkta haksızlık yapmaz demek ki belirtilen vakitlerin ellisi azami beşi asgaridir.

İkisi de Allahın emri çünkü. Ne oluyor şimdi bakın burada? Beş vakti asgari müşterekten bütün ümmete farz. Bunu çünkü en zayıf bir ümmet dahi yapma imkânına sahip ve önünde kolaylıklar var ayakta duramıyorsan otur, oturamıyorsan yat yatamıyorsan imayla kıl diyor bakın ne kadar kolaylıklar var. Demek ki bu beş vakti, ümmetin bütün fertleri yapacak durumda. Yapabileceği kadar bir görev veriyor. Fakat mana âleminde yükselmeye istidatlı olanlara ise 50 vakte kadar çıkma imkânı verilmiştir.

Elli vakit farz kaldırıldı, beş vakte düşürüldü diye iş bitmiş olmuyor yani. Çünkü elli vakit emir, Allahın emri farz o, bizim üstümüzde ama ruhsat ve azamet var ya, ruhsat beşe kadar düşüyor, ruhsat veriyor beş vakte kadar, ama azamet de elli vakte kadar, altmış vakit istemiyor bakın elli vakit diyor. İsteseydi yüz vakit derdi bakın eyvaaah, ne yapardık. Böylece her Müslüman beş vaktin hakkını vererek tatbik ettikten sonra gayreti miktarınca çalışmaları neticesinde bir günlük namazını elli vakte çıkarma imkânını bulmuş olur. Nerede şimdi bakalım o hoca efendi demin bizim hani demin neydi ismi

Dinleyici:-Osman Ünlü Hoca.

-Osman Ünlü Hoca hadi gelsin çıksın bu işin içinden bakalım. Bak bir günde idrakiyle kılınan namaz, elli vakit namaza bedel. O üç günlük namaza bedel diyor değil mi? Biraz fakirmiş o, Rabbimiz zengin kendi diyor bak, elli vakit namaz hükmündedir diyor. Onun için biz namazın sünnetiyle farzıyla değil, ne demişlerse bize onu tatbik ama hakkını vererek tatbik etmek, kurallarını değiştirerek değil. Gerçekten Hakikati Muhammedi yolunda faaliyet gösterip, idrakini genişletmesi için kişi evvela ademiyet mertebesini

yaşayıp oradan Nuhiyyet İbrahimiyyet Museviyet İseviyet ve nihayet gerçek Muhammediyet mertebesine ulaşması gerekir. İşte bu seyir esnasında kişinin asgariden beş vakit namaz ile başladığı günlük namazı her mertebede yükselerek nihayet elli vakit hükmüne ulaştırır. Bir günde elli vakit, o zaman bir sene namaz kılmış olsa kişi elli senelik namaz kılmış sevabını kazanmakta. Ancak burada fiilen bedenen kılınan yine beş vakittir. Diğerleri manen olmaktadır fakat vakti ve gücü olan fiilen de nafile hükmünde namazını kılabilir. Yani elli vaktin oluşması, her yarım saatte bir kırk sekiz saat namaza kalkmak değil. Beş vakti fiiliyle birlikte yapmak. Bunun dışındaki kırk beş vakti de ilmiyle namaz kılmak.

Namazın Mertebeleri (1)

Şimdi bakın namaz ne demek? Ne demek namaz? Fiili bütün hukuku bir tarafa terk ederek Allahu Ekber diyerek arkaya atarak dünyalık işleri, özel olarak Allahın huzurunda durmak değil mi? Yani Allaha bir zaman tahsis etmek. Allah için yapılan bir fiili Allahın varlığını ona tahsis etmek, özel bir zaman bu. Ne diyor efendimiz, "namaz müminin miracıdır". İşte bizim aklımızda kalbimizde bir sürü şeyler varsa biz sadece bedenimizi tahsis etmiş oluyoruz ayrıca.

Aklımızı da oraya tahsis etmiş oluyoruz, düşündüğümüz şeye tahsis etmiş oluyoruz. O da ayrı konu ama ben namazda bir şey düşünmeyeceğim işte şu aklıma geliyor bu aklıma geliyor diye namazı terk etmek yok tabi. Ne gelirse gelsin ayrı konu biz namazımızı kılacağız gelenleri de azaltmaya bakacağız. Tamam, bu, çalışmalar bu olacak. İşte namazın gerçek ifadelerini idrak etmeye başladığımız zaman, mesela Ademiyet mertebesinde kılınan namazın özelliği daha başka. İdrisiyet mertebesinde kılınan namazın özelliği daha başka, İbrahimiyet mertebesinde kılınan namazın özelliği daha başka.

Museviyet mertebesinde İseviyet mertebesinde nihayet Muhammediyet mertebesinde kılınan namazın tabi getirisi

de başka, ilmi de yaşantısı da muhabbeti de başka. İşte böyle bir seyir içerisinde, mesela diyelim ki Ademiyet mertebesi itibariyle beş vakit namaz oluşuyorsa bizde, günlük beş vakit oluyorsa, İbrahimiyet mertebesine geldiğimiz zaman en az yirmi vakitlik namaz oluşturmuş oluyoruz o idrak içerisinde. İşte bu beş vaktin üstündeki fiili, fiziki namaz değil, Allahın huzurundaki vakitlerimizi arttırmak suretiyle namaz ehli olmuş oluyoruz. Yani şu demek nasıl ki namaz kılarken, mutlak olarak her varlığımızla hakkın huzurunda duruyoruz, bunun dışındaki sürelerle de yemek yapıyoruz iş yapıyoruz evi temizliyoruz, elimizde dünya işi aklımızda hakkın işi varsa, biz namazdayız.

Neden? Namaz hakkın huzuruna çıkmak onunla ilgi kurmak değil mi? O zaman biz iş yapıyorken dahi aklımızla onunla ilgi kurduğumuz zaman onu düşündüğümüz onunla hâllendiğimiz zaman, işte biz ibadet ehliyiz namaz ehliyiz. İşte kim namaz dışı vakitlerinde bu süreleri fazlalaştırırsa sıklaştırırsa, namazının sayısını o nispette arttırmış oluyor. Hakikat-i Muhammediye efendimizin mertebesine ulaştığımız zaman, bütün yirmi dört saatini uykusu dâhil, irfan idraki içerisinde hayatını sürdürdüğünden elli vakit namaz onun üzerinden geçerli olmuş oluyor.

İşler hiç öyle, basit kaba bir şeyler değil. Neticesi namazın Miraç, namaz müminin miracıdır diyor. İşte Muhammediyyül meşreb Miraçta namaz kılmak yani aklın en ileri derecesinde bir akılla Hakkın huzurunda durmak. Eğer beş vaktin üstündeki namaza yol açılmamış olsaydı, herhalde bu ümmete yükselme yolu kapanmış olurdu, yani her birerlerimiz ancak Âdem mertebesinde kalmış olurdu, beş vakitte. Yani ilkokul dersi hep okumuş olurduk okullarda, ama ilkokulla başlayıp üniversite ihtisasa kadar giden eğitim var.

Okulu bitiriyorsunuz o da yetmiyor bir de dışarıda tecrübe eğitimi yaşanması gerekiyor, iş sahibi olabilmek için. Bu ümmete yükselme yolu kapanmış olurdu, bu hal ise

ümmeti Muhammed için düşünülemez bile, yani irfan yolunun kapatılması.

Miraç Dönüşü Neden İsa (a.s) yerine, Musa (a.s) Hz.Peygamberi karşılıyor

Burada şu husus okuyucularımın hatırına gelmiş olabilir. Miraç dönüşü niçin Hazreti Muhammed (s.a.v) İsâ (a.s) karşılamadı da Musa (a.s) karşılayıp o geliş gidişleri sağladı? Neden? Çünkü İsâ (a.s)'ın mertebesi fenâfillâh olduğundan şeriatı yoktu. Kendine ait bir şeriat getirmemişti İncil'de onların Hıristiyanların şeriatı yoktur. Museviyyül meşreb yani Tevrat'taki şeriata göre amel ederler. İsevilerin şeriatı yoktur neden? Fenâfillâh mertebesi. Kendisinin olmadığı bir yerde ona ait bir hüküm olabilir mi? Olmaz, onun için İsâ (a.s) fenâfillâh yoktu zaten varlığı Hakta mahvolmuştu.

Onun için ona şeriatta lazım gelmiyordu. Onun için batılıların şeriatı yoktur, kendi kafalarından yaşam sistemlerini kurup uygulamaya çalışırlar. İşte bizim de yanlışlığımız orada. Elimizde İlahi Şeriat, İlahi Hukuk olduğu halde batılıların kendi aklı cüzlerinden ürettikleri bazı bilgileri alıp onlara tabi olmaya çalışıyoruz. Ne kadar acizlik yani, Allah etmesin, ne acizlik ağlanacak halimiz. Kendisinde olmayan bir şey için de o kişiden fikir sorulmaz. Yani İsâ (a.s) bu ibadet tatbikatını yapmadığı için ümmetine de yaptıramadığı için bu hususta tecrübesi olmadığı için ona sorulmaz.

Niye Musa (a.s) soruluyor? Çünkü diğer peygamberler içinde Efendimizden sonra en geniş şeriat hukukuna sahip olan Museviyet mertebesi, Musa (a.s). Diğer peygamberlerde onun genişliğinde bir şeriat yok, işte Efendimize benzemesi bu yüzden. Beş husus var diyor, belki daha hususlar varda, bunlardan bir tanesi de ümmetinin kesir olması. Yani Hz. Rasûlüllah efendimiz gibi ümmetinin çok olması Musa (a.s) acayip hallerinden biri. Hiçbir peygamberin onun kadar efendimizden sonra ümmeti yok. Dolayısıyla o işte tecrübesi olmayandan da o fikir sorulmaz,

akıl alınmaz. Musa (a.s) ise kendisine verilen o günün şeriatını ümmeti üzerinde tecrübe ettiğinden bu yönde bilgisi vardı. İsyan ettiler, ona da yapmadılar ve o bilgiye dayanarak yükün hafifletilmesi yolunda girişimde bulunmayı sağladı. Anlaşıldı mı buraya kadar şimdi?

Namazın Mertebeleri (2)

Şimdi namazın mertebeleri efal mertebesinin namazı, efal mertebesi bildiğiniz gibi fiiller madde mertebesinin yani namazın ilk mertebesi. Kuran'ı Kerim'de nereye dayanıyor bu "esteuzübillah, innessalate kânet alel müminie hitaben mevkuta" Nisa 4/103 ayetinde mealen namaz şüphesiz inananlara belirli vakitlerde farz kılınmıştır. Bakın bazı ilim adamı diye çıkanların dedikleri gibi, sadece namaz üç vakittir beş vakit değildir, işte şusu yoktur busu yoktur namaz üç vakittir, değil. Namaz şüphesiz inananlara belirli vakitlerde farz kılınmıştır. Tabi burada farziyyetini belirtiyor sadece, zamanlaması da başka ayetlerde belirtiliyor açık olarak. Hadislerle de takviye ediliyor.

Bu hükümle efal mertebesi itibariyle bedenimizle yaptığımız fiziksel namaz bildirilmiştir. Bu namazın yeri efal âlemidir. Yani beş vakit namaz efal âlemi itibariyle kıldığımız beş vakit namazın dayanağı burası. Kuran'ı Kerim'deki ifadesi bu ayet-i kerime. Bakın, "namaz şüphesiz inananlara belirli vakitlerde farz kılınmıştır". Efal âlemi yani madde âlemindeki yeri baş vakit namazın yeri burası. Esma mertebesinin namazı yani ikinci mertebenin namazı "hafizu salavati ve salatel vusta ve kumu lillahi kanitin". Bakara 2/238 mealen, "namazlara ve orta namaza devam edin ve Allahın divanına tam huşu ile durun". Bu hususta tabi tefsirlerde birçok ifadeler var özet olarak geçelim. "Hafizu alessalavati" bakın namazlarınızı muhafaza edin, demek suretiyle bir yukarıdaki ayetin hukukuna uyun evvela diyor.

Vusta (ara) Namazı

Namazlarınızı muhafaza edin yani beş vakit namazı muhafaza edin bunu kaçırmayın diyor. Daha sora "vesalatil vusta" ve vusta namazına da devam edin. Vusta vasat, ara

namazı. Yani ara namazına da devam edin. Bakın evvela beş vakit namazı atfediyor, perçinliyor arkadan da ara namazına ve "kumu lillahi kanitun". Allah için de onun önünde kamet edin, boyun bükerek isyan etmeden devam edin diyor. "Namazlara ve orta namaza devam edin ve Allahın divanına tam huşu ile durun".

Vusta, vasat yani ara orta demek olduğundan ayette geçen efal âlemi namazlarına devam ederken ayrıca orta namazlara da devam edin hükmüyle yavaş yavaş idraklerinizi geliştirin, yani anlayışınızı geliştirin ve efal âlemiyle sıfat âlemi arasında bulunan esma âleminin namazını oluşturmaya gayret edin, diye tavsiye edilmekte. Şimdi âlemler beş mertebe birisi efal âlemi, birisi esma âlemi, birisi sıfat âlemi, birisi zat âlemi birisi de insan-ı kâmil bütün bu mertebeleri kapsamına alan. Burada bakın şimdi orta namazı, efal âlemiyle sıfat âlemi arasında kalan esma âlemi mertebesinden bahsediyor, vasat vusta. Neden? Çünkü bu ara âlem olmazsa sıfat âlemine geçmek mümkün olmaz.

Yani efal âleminden ara âleme uğramadan sıfat âlemine geçmek mümkün olmaz. Onun için ara, hani nasıl yukarıda astronotlar için bir güzergâh yaptılar, platform yaptılar, oradan da aya gitmek için. İşte bu ara âlem gibi uçuşa çıkmak için, dışa âleme açılmak için bunu tavsiye etmekte. Şimdi esma âleminin iki yüzü var, arada olduğu için bu sıfatla efal âleminde iki yüzü var. Bir yüzü efal âlemine bir yüzü de sıfat âlemine bakmaktadır ve efal âlemi itibariyle bedensel namazı ifa eden kişi, eğer gayreti varsa belirli çalışmalarıyla efal âleminden yükselmeye başlar. Hani demin dediğimiz gibi helezon şekliyle.

Böylece esma âlemine ulaşmış olur. İşte burada kıldığı namazın ismi "salatil vusta" yani ara namazı. Gayreti elden bırakmayıp bu namaza devam eden kişinin yolu sıfat âlemine doğru yükselmeye devam eder, vusta namazının görevi efal âlemiyle sıfat âlemi arasındaki bağlantıyı sağlamaktır. Tefsirlerde "salatil vustanın" sabah veya ikindi namazı olduğu bildiriliyorsa da, tefsirleri açtığımız zaman

vusta vasat ara âlemi diye bazıları sabah namazı, gece ile gündüzün arası diye, bazıları da ikindi namazı öğlenle akşamın arası diye vasat, yani orta namaz, bunları söylüyorlar fiil mertebesi itibariyle. O da doğrudur, ama bize lazım olan Miraç yolunda bu hususlarda nasıl fayda sağlayacağımızdır. Yani Miraç yolunda hangisi doğru, bize o lazım. Zamanla kişi beş vakte, sohbetlere zikirlere iyi hal ile yaşamına devam ettikçe, epey ilerleme kaydeder.

Böylece kendisinde manevi gelişmeler olur ve nihayet esma âlemine ulaşır. İşte bu esma âleminde sürdürdüğü namazın ismi orta namazı yani ara namazdır. Anlaşılıyor mu bir şeyler? Kişilere göre bazı değişiklikler arz eden bu yaşamda, adet sayı belirtilmez nafile hükmünde değişik isimler altında birçok namaz kılınabilir. Burada mühim olan kişinin gönlünde Allah muhabbetini ne kadar süre tutabilmiş olmasıdır. Namaz esnasında veya namaz dışında muhabbetini ne kadar sürdürebilmiş olmasıdır.

Yani dünya fikirleri girip de araya perde olmadan. Nafile hükmünde değişik isimler altında birçok namaz kılınabilir. Burada mühim olan kişinin gönlünde Allah muhabbetini ne kadar süre tutabilmiş olmasıdır. Süre arttıkça, manevi ibadeti de artmış olur. Buradaki yaşamın özelliklerini ve hayata bakışını ehli bilir bu mertebenin belirli olgunluğuna erişildikten sonra sıfat âlemine doğru yükselme devam eder.

Safları sıklaştırın Bahsi

Camideki namaza gidildiğinde genelde imamların cemaate bir tavsiyesi oluyor arkaya dönüp de baktıkları zaman ne diyorlar bir şey diyorlar.

Dinleyiciye :-Safları sıklaştıralım.

-Ey işte müminler saflarınızı sık ve düzgün tutunuz Allahın rahmetine ulaşırsınız. Bizde sıkış sıkış sıkış sıkış sıkış işte kolların hırpalanıncaya sıkış sıkış, yahu bir saf var iki saf var caminin arkası boş. Sıkıştır sıkıştır ne akıl kalıyor ne gönül kalıyor, o sıkıntıyla namaz kılınır mı? Anlamıyoruz ki Efendimiz orada bize ne şifre veriyor. Sık tutun saflarınızı

deyince saf saf bizde bu insan saflarını sıkı tutacağız diyoruz, aranızdan şeytan girmesin vur onun omzuna, hay Allah, öyle bir şey oldu mu ben çıkıyorum gidiyorum en arkaya. İyi niyetinden yapıyor tabi gülüşümüz herhangi bir alay mevzu olarak değil yani, hüsnü niyetten gülüyoruz. Oradaki diyor ki Efendimiz, "saflarınızı sık tutun". Saf dendiği zaman biz insan sırası zannediyoruz o kadar açık. "Saf hallerinizi sık tutun" diyor.

Gerek namazın içinde gerek namazın dışında safiyet hayatlarınızı yani iyi hallerinizi güzel hallerinizi sıklaştırın ki aradan şeytan girmesin içinize diyor. Şimdi diyelim sabah kalktık 10'da işe başladık rabbimiz aklımızda, işte güzel güzel işimizi yapıyoruz. Küt birisi geldi kapıdan Ayşe Hanım, Fatma Hanım, neyse işte senin çocuk ne oldu benim kız ne oldu tamam namazın safı açıldı işte, safiyeti bozuldu şeytan girdi aradan. Bu süreleri biz ne kadar uzatırsak o günkü seyrimizin yani o günkü ilim idrak yaşam saatlerimizin safiyetini sık ve düzgün tutacağız. Anlaşılıyor mu? Yani o düşüncemizdeki boşlukların arasından, hayal ve vehim bize ulaşamasın mümkün olduğu kadar.

Namazın Mertebeleri (3)

İşte İslam'ın o kadar güzellikleri var ki, her tarafı güzellik zaten ama biz bunları sadece efal mertebesi yani beden düzeyinde düşündüğümüzden manasına özüne ulaşamıyoruz, namaz kıldığımız halde miracımız gecikiyor. Sıfat mertebesinin namazı nihayet sıfat mertebesine ulaşan kimse "ellezine hüm ala salatihim daimun" bakın Mearic 70/23 mealen, "işte o kimseler onlardır ki namazlarında daimdirler" hükmüyle belirtilen özelliğe ulaşmış olmaktadırlar.

Bak "salaten daimeten" diyorlar buna "salati daimun" nasıl oluyor bunlar? İşte salât hükmüyle yaşadığı hayatını yani fiziki beden ile namazını kılıyorken safiyetiyle günün diğer saatlerini de o safiyetle yaşıyor. O anlayışla o idrakle yaşıyor. İşte bunlara "salatü daimun" ehli diyorlar devamlı namaz ehli diyorlar. Gerçi bu ayet baş vakit namazlarını

aksatmadan devam ettirenler için de belirtilmiş olmakla beraber yani namazlarınızı devam ettiriniz beş vakti de devam ettiriniz, yani onu da kapsamına almakla beraber, ama esas manası bu. Gerçek manada elli vakte talip olup onları sürdürenler içindir de. Şöyle ki evvela beş vaktini çok iyi bir şekilde yerine getirmiş olan kimseler, bu mertebeye ulaşıncaya kadar edindikleri manevi güç ve tecrübelerle yaşadıkları zamanlarında hiç boşluk bırakmayıp yani yaşadıkları zamanlarında hayal ve vehme yol açacak boşluk bırakmayıp devamlı hakkı tefekkür ve zikir haline ulaşırlar.

Yirmi dört saatlik günün saatlerini iki ile çarparsak kırk sekiz eder, yani her yarım saatte bir namaz eda edilmiş olur. Bu namazı kılan kişinin gerçek kimliğini ve bir de Hakkın varlığını da bir olarak dikkate alırsak, böylece sayı elli olmuş olur. Yani düşüncemizde tefekkürümüzde yaşadığımız saatlerimizde bunu yirmi dördü ikiye bölersek veya ikiyle çarparsak yine aynı şey olur. Yani kırk sekiz vakit namaz yirmi dört saatin her yarım saatinde bir kılınmış olur. Bu uykuda uyuduğumuz halde, o da dâhil içerisinde.

Çünkü arifin uykusu ne diyor ibadettir diyor, ibadetinden üstündür diyor. Neden? Günlük yaşantısında hakla birlikte olduğundan o yaşantı eğer uyumamış olsa zaruret olarak uykusunu uyumamış olsa, uyanık olmuş olsa yine sürdüreceğinden yani iyi niyetinden uykusu da ibadet hükmüne geçer o zaman. Bir kendi varlığı var bir de Hakkın varlığı var, genel âlemdeki varlığı var, gerçi bunlar ikisi birbirinden ayrı şeyler değil ama ikisinin de bir hüviyeti var kendine göre, kulum demiş çünkü Cenâb-ı Hakk, işte bu ikiyle birlikte de elli vakit, bakın elli vakit namaz tamamlanmış olmakta. Böylece sayı elli olmuş olur artık.

Bu kimselerin uykuları dahi ibadettir çünkü gözleri uyusa da gönülleri uyumaz. Efendimiz öyle buyurdular. Bir ağaç altında azıcık böyle kendinden geçmiş gibiydiler. Kalktılar gene namaz kıldılar. Ya Rasülullah abdestiniz bozulmadı mı? Diye sorduklarında benim gözüm uyur, ama kalbim uyumaz yani ben uyanığım dedi Efendimiz uykuda olduğu halde uyanığım dedi ve abdesti bozulmamış

olduğunu ifade etti. Gerçi büyük evliyaullahtan birçok kimseler var, yatsı namazının abdestiyle sabah namazını kılmışlar ömür boyu. Hiç bütün gece uyumamışlar mesela.

Dinleyiciye :-Bir şey sorabilir miyim?

-Tabi.

Dinleyiciye :-Bazen bizde de oluyor o hal mesela uyuyor gibi oluyoruz ama kalbimizin çalıştığını hissediyoruz. O zaman.

-Yok, biz onu azimete alalım da abdestimizi alalım, işi sağlama alalım. O Efendimizin kendi halidir biz onu yaparız ama yapmamamız daha iyi. Hem uykumuz açılır abdest alırsak daha iyi olur.

Dinleyiciye :- . zor durumda olursak.

-O ayrı istisna olursa o ayrı o tamam orada olur, orada ruhsata tabi oluruz işte ruhsat var çünkü.

Dinleyiciye :-…

-Tamam, tamam o zaman olur, o belirtince o olur o, ama adet olmasın. Zaruret birçok şeyleri değiştiriyor tabi. Buranın ehli, muhabbetullah ile dolu arif zatlardır. Miraç gecesi Efendimize emredilen elli vakit namaz bu kimseler içindir. Mertebeleri daha aşağı doğru indikçe kırka otuza yirmiye ona ve nihayet beş vakte iner. İşte asgari müşterek olan bu ibadet dahi, bizlere zor gelmektedir. Hani ne demişler âbidin, bir beş vakit namaz onu da şeytanlar komaz. Nasıl bir gaflet içinde olduğumuz ne kadar aşikârdır.

"Feveylün lil musallin ellezinehüm an salatihim sahun" Maun 107/4-5 mealen, "vay o namaz kılanların haline ki onlar kıldıkları namazdan uzaklaşmışlardır" ihtarı ne ağır bir suçlamadır. Allah (c.c) bütün kullarını gafletten bizleri de kurtarsın yani. Beş vakitle namaz kılmaya başlayan kimse gayreti nispetinde yukarıda kısaca belirtildiği gibi seyrini yavaş yavaş yükselterek namaz müminin miracıdır sırrına ulaşmış olur. İşte ancak bu tür namaz sahibini miraca ulaştırır. Bu hale ulaşan kimsenin kendi nefsî varlığı kalmaz,

onda faliyette olan hakkın varlığıdır. İçinden ve dışından hak tarafında ihata edilen bu kimse Efendimizin ağzından "men reani fakat reel Hakk" hadis-i kutside "bana bakan hakkı görür" der. Çık aradan kaldın yaradan hükmü kesinleşmiş olur. Böyle olunca ona bakan başka neyi görecekti ki? Elimizden geldiği kadar bu işlerin üzerine eğilmemiz bizim menfaatimize olacaktır. Geçen günlerin geri gelmesi asla mümkün değildir. Bu kısmı da böylece anlamaya çalıştıktan sonra şimdi rekâtların grup sayılarına gelelim.

Neden dört rekât namazlar, neden üç rekât neden iki rekât? Niye beş rekât değil, yedi rekât değil, bir rekât değil? İki üç dört rekâtlı namazların özelliği. İki rekâtlı namazın birinci rekâtı fena fillah, ikincisi ise baka billâhtır. Hakka varmak için bu iki adımı atmak lazımdır. Pek uzak bir yol değilse de bu yolu aşmak kişilere göre değişir. Ama yine de onbeş yirmi seneyi alır. Yani, iki rekâtlı namaz kılmak iki adım. Bir adım sol adım fena fillah, sağ adım baka billâh. İki rekât namaz işte bir iki adım atmak onbeş yirmi seneyi alır diyor. Çok yavaş gidiyor. Üç rekâtlı namazların birinci rekâtı meseleleri ilmel yakîn, bir bilgiyle idrak etmek, ikinci rekâtı meseleleri aynel yakîn bir bilgiyle idrak etmek, üçüncü rekatte ise meseleleri hakkel yakîn bir bilgiyle idrak etmektir.

Dört rekâtlı namazların birinci rekâtı, şeriat mertebesinin hakikatini idrak etmek. İkinci rekâtı, tarikat mertebesinin hakikatini idrak etmek, üçüncü rekâtı hakikat mertebesinin hakikatini idrak etmek, dördüncü rekâtı ise marifet mertebesinin hakikatini idrak etmiş olmaktır. Marifetullah yani Allah (c.c) bilgisine çalışarak bu yollardan geçilerek ulaşmak mümkün olur. Dinimizde hiçbir şey tesadüfî değildir diyor. Üç rekâtlı namaz ilmel yakîn, aynel yakîn, hakkel yakîn olarak meselelere ilmi yönden kavramak, dört rekâtlı ise mertebeler efal mertebesi, esma mertebesi, sıfat mertebesi, zat mertebesi.

Buraya gelmişken niye sünnet namazlarında zammı sure hepsinde okunuyor da farzlarda sadece iki rekâtta okunuyor, diğerlerinde okunmuyor? Sünnet (s.a.v)

Efendimizin ilim mertebelerini yani verdiği ilmi konuları araştırma eleştirme çalışma olduğundan dört rekâtta da zammı sure var, zammı sure Fatiha işte, ana kaynak ana mezhep olduğundan zammı surelerde o ana meselelerin üzerine her zammı sure bir ilimdir.

Her ayet her sure ne okursak o surenin içerisindeki ilmi almaktır namazda onları okumak. Sevap kazanmak için değildir sadece. Sevap kazanırsınız diyor, teşvik ediyor "elem tera keyfe feale rabbüke" diye başladığımız zaman ne diyoruz? Zammı sure olarak bunu okuyoruz. İşte bunun içindeki ilmi anlayalım diye bu da sünnet-i seniye, sünnet-i seniyede de ilmi faaliyet Ashab-ı Suffa'da olduğu gibi ilmi faaliyet olduğundan sünnetlerin hepsinde ne okunuyor? Zammı sureler okunuyor. Farzda iki rekâtta zammı sure okunuyor, üç ve dörtte okunmuyor neden? Çünkü farz ilahi hakikatlerin ortaya çıktığı bir bölüm, namazın

bölümü veya oluşumu. Birinci rekâtta daha henüz şeriat mertebesi yaşandığından, şeriat mertebesinin ilmi zammı sureyle ifade ediliyor. İkinci rekât farz namazın ikinci rekâtı, tarikat mertebesinin karşılığı olduğundan yani esma mertebesi, tarikat mertebesinde de ilme ihtiyaç olduğundan tekrar zammı sure okunuyor. Ama hakikat mertebesine gelindiğinde teklik meydana çıktığından teferruata ihtiyaç kalmadığından orada soyunuyoruz. Yani terk ediliyor, marifet mertebesindeyse zaten orada zammı sureye hiç ihtiyaç yok, hakkın sadece kendi varlığı var yani Fatihası var. Anlaşılıyor mu? Vakitlerin özellikleri, sabah namaz vakti, niye bu vakitlerde bu namazlar kıldırılıyor? Tespit edilmiş kesin hatlarıyla saatiyle dakikasıyla kesin belirtilmiş, sabah namazı vakti fenâfillah hükmüdür.

Yani kişinin Hakta fani olduğu hükümdür. Yani her şeyin görülmez halidir. Bu saatlerde henüz daha etraf aydınlanmadığından eşya yok hükmündedir. Hakka giden yolda oldukça mesafe kat etmiş salik, bu anlayışla ne kendinden en âlemden habersiz kalmıştır. Gece karanlığında bir şey görünmediğinden kendini de görememiş olmak. Öğle namazı vakti baka billâh hükmüdür. Hakta baki olmak bu

vakitte etraf yavaş yavaş aydınlanmaya başlamış ve güneş kemale erişmiştir, bu durumda salikte yavaş yavaş kendine gelmeye başlar ve neticede kendi kimliğini net bir şekilde bulur. İlahi kimliğini bulur yani. Baka billâh …

10-Geçmiş-zaman

Geçmiş Zaman

… cihan değer. Tabi demin konuştuğumuz mevzuuyla ilgili değil bu. Geçmişi düşünmeyelim de vaktimizi kaybetmeyelim manasına değil. Geçmişte yaşanan bazı öyle güzel haller vardır ki insan yaşadığı halde onu kolay kolay bulamaz toplayamaz o hali. İşte bunları, düşünmeyelim demek değil, bunları düşünelim ve tekrar eğer biraz gaflette kalmışsak hız alalım o eski güzellikleri düşünerek. Ama onlardan daha güzel, güzellikler ortaya çıkaralım ki bir kemâlat olsun. Hep onları anarak yaşarsak, işte benim dedem müftüydü, ya kardeşim ne yapayım senin deden müftüyse sen nesin onu bana söyle. Böyle avunma değil gerçekten o geçmiş günleri anmak, tabi çok güzel şey ama fazla da üstünde durmadan.

Nusret Baba (r.a) Anısı

Nusret babamla Mevla rahmet eylesin her ikisine de Allah razı olsun onlardan. Öyle bir tecellileri vardı ki hayret etmemek mümkün değil. Bir gün Küçük Bebek’te oturuyorlardı ben sabahleyin beşte bindim arabaya, sekizde o, yoldan aşağıya iner erkenden, yedi buçuk sekiz civarında işe gitmek için. Şimdi yukarıdan baktım Nusret babam geliyor, bende aşağıdan yavaş yavaş geliyorum bir baktım haline kendinde değil. Öyle bir geliyor ki bir dehşet var üstünde bir azamet var. Okuyor da, Ayetel-kürsi okurdu hep gelirken Tebareke okurdu.

Yanından geçiyorum sürtünürcesine beni görmedi. Bende görmedim onu, gördüm de aaa baba nasılsın işte günaydın falan, uyandırmadım halinden yani Hakta öyle bir gardaş olmuş hali var, beni tanımadı bak yani ki ben ona geliyorum ziyaretine geliyorum sabahın beşinde yola çıkmışım sekizde

oradayım, koştur koştur koştur ve beni tanımadan geçiyor bak. Ne dehşetli bir hadise. Neden sevmediği için mi? Yok böyle bir şey söz konusu değil, fakirin söylediği bir sözü vardır çok mühim bir şey.

Oğlum dedi, bu kitapta yazıyor benim sebeb-i vücudum sensin yani benim dünyaya gelmek sebebim senmişsin dedi bak, iki tane kendi çocuğu vardı çok muhterem insanlar. Onların dünyaya gelmesine sebep oldu ama fiziki yönden, ama onların da maneviyatları çok vardı çok büyük hizmetleri vardı ayrı konu. İşte zaman zaman gider alırız, kendi oğluyla gezmeye gitmez bak bizimle gelirdi, daha rahat ediyorlardı tabi. Alırız Tekirdağ işte yakın çevresinde dolaştırırız. Hadi babacığım gel Çanakkale'den dolaşalım, işte egeyi dolaşalım Bursa'dan dönelim boğazdan, işte karşıya geçelim bırakalım sizi eve birkaç gün öyle dolaşırız.

İşte bize geldiklerinde nereye gittikse oradan dervişleri çıktı. Mesela Naip köyüne gittik ne bilirsin ne tanırsın kimseyi. Seneler sonra o kadar büyük şeyler oluyor ki seneler sonra, onun hakikatini anlıyorsunuz zuhur ediyor yani müşahede ediyor ki işte anlıyorsun ki bu işler hakikaten sağlam işler, sahih işler, hakkın takdiri ile olan işler. Hakkın tasdiki yani takdir ve tasdiki ile olan işler. Gittik orada ağaç altında oturuyoruz, Nükhet Hanım Cem mi vardı, İzzet mi vardı, çocuklardan birisi vardı da İzzet herhalde. Şimdi birçok kahveler var ağaçların altında yahut herkes tabi orada dışarılarda oturuyor. Bizde yan tarafta bir müsait yer bulduk, daha sakin kimse yok orada ağaçlık yeşillik masa kuşlar cıvıl cıvıl.

Onu diyordum demin leylek yukarıda yuva yapmış tak tak tak tak tak tak o kendi zikrinde, tabi çok güzel hava esintili. Oturuyoruz işte çay may içtik baktım karşıdan birisi geliyor yavaş yavaş geldi yanıma kulağıma diyor ki bu diyor hangi paşa bu? Aynen böyle, beyaz elbise de vardı üstünde denizci olduğu için de beyaz giyerdi yazın.

Dinleyici:-Nusret Paşa.

-Dedim Nusret Paşa. Yani, hali öyle bir asaleti vurguluyor insana, yani hiç tanımayan kimsede tesir meydana getiriyordu.

Dinleyici:-Rahmiye annem de öyleydi.

-O da öyleydi. Sanki saraylı yani, aynen saray hanımı gibiydi yani ve orada çok yakın dostlarımız oldu, seneler sonra o köyün içerisinde, köyün imamı işte çevrede köy ahalisinden birçok arkadaşlarımız oldu. İşte bir tanesi orada, o köyden,

Dinleyici:-Oradan çıktı yazı yazan, Necdet'in hayatını yazan.

-Bizim kitabı yazan da oradaki arkadaş işte. Yine böyle bir gün şeye gittik işte, Marmara'yı dolaşıyoruz Çanakkale'den gittik. Erdek Erdek Erdek diyorlar nasıl yer burası, işte çok meşhur falan. Hadi bir de Erdek'e gidelim dediler geçerken yakın Bandırma'nın orada. Erdek'e gittik Bandırma'ya gittik bak seneler sonra Erdek'ten Bandırma'dan bir sürü ahbabımız dostumuz oldu.

Hayret edilecek işler. Bursa'ya uğradık imkânımız olsa daha çok işler var ama yetişemiyoruz tabi Bursa'dan gıyabi de olsa bir sürü dostumuz oldu, birisi umreye gittiğimiz zaman orada görevliydi, ben dedi Bursa'dayım ne olur dedi bana kitaplarınızdan verin, işte olanları verdim orada. Daha sonra Mudanya'dan çıktı o yol üstünden geçtik bir sürü arkadaş. Daha sonra Yalova'dan, Yalova'ya gittik Yalova'dan bir sürü mektup işte Yalova'dan tanımıyoruz da ahbaplığımız oluyor. Gıyaben de olsa gelenlerde oluyor. Yani nereye dolaştıysak onunla beraber oradan mutlak bir muhabbet ehli çıktı.

Demek ki orada yaydığı bıraktığı bir radyasyon var, daha sonralarda o bir yerlerden zuhura geliyor yani bir alıcısı oluyor. Allah selamet versin. Ve bir gün dönüyoruz oradan geldik Üsküdar iskelesine, araba vapuru o zaman köprü yok. Araba vapuruna bineceğiz de Kabataş'a geçeceğiz karşıya. Şimdi girdik sıraya, sıra dolu. Geldik geldik önümüzde bir

araba mı ne kaldı iki araba mı vapur doldu. Nusret Babam da prostatı vardı işte sık sık ihtiyaç gidermesi gerekiyordu. Biz orada beklerken dedi dur ben şuraya gidivereyim. Denizci olduğu için biliyor oraların yerlerini. Gitti gitti ama sıra bize geldi o dönmeden. Ceketi de arabada sıcak üstünde de hiçbir şey yok beş parası yok üstünde yokmuş. Durmamız mümkün değil.

Dinleyici:-Kuyruk var.

-Tabi düdük çaldı trafik polisi yallah yallah, dur anne ne yapalım gidelim mi geri mi dönelim yok oğlum yürü sen gelir o dedi. Ne yapalım o deyince bastık gaza girdik. Girdik ama kafamız orada kaldı tabi. Neyse biz eve geldik baktık yarım saat kadar sonra bir saat falan kırk beş dakika sonra, yelek üstünde garibim ceket yok hüvviyet yok üstünde, hepsi ceketinde hiçbir şeyi yok. İşte bereket tanıyorlar gişelerden de o gün çok kalabalık da değil yani insan camiası deniz yolları camiası, tanıdıklar geçmiş. Sonradan ama onun hikmetini anladık, o da boşuna değilmiş. Ben dedim bu işte mutlaka bir iş var, biz bunu karşı tarafta bıraktık yani aramızda deniz var dedim yani, bıraktık Efendibabamı orada. Bunda bir hikmet var boşuna değil bu dedim ve seneler sonra ne diyorlar ona benden sonra şöyle yapın böyle yapın diye, Dinleyici: vasiyet,

-Vasiyetiyle onu karşıya götürdük karşıda Dolayoba soğancı mevki var Pendik'te Dolayoba'da kabrini orada istemiş o gün anladım ben dedim burada bir iş var mutlaka ve seneler sonra o işin hakikati çıktı. Bize bir şey dikkat çektirdiler. Yoksa iki araba daha önde giderdik binerdik vapura giderdik. Ne olurdu veya polisler çek kardeşim şu yanda bekle, senin yolcun var diye, bizi bekletirdi geldikten sonra sıraya alabilirdi yani her şey olurdu ama oradaki tahakkuk kesin olarak kalmasıydı. Ne tür hüküm olursa olsun yani orada kalmasıydı onu geçiremezdin başka türlü.

Dinleyici:-Kabrini zaten almış. İkisi yan yana yatıyor.

-Bir gün oraya gitmişler orada da gelinlerinin memleketiymiş orası Vec.. ağabeyin hanımının ailesi oradan

gelmişler İstanbul'a, orada akrabaları var ziyarete gitmişler. İstanbul'da da kabir yeri bulmak zor bak demiş ne güzel Rahmiye işte bizi buraya defnediversinler demiş. Hemen öyle yeşillik ağaçlık sakin, olur mu falan hadi öyle olsun demiş Rahmiye annemde o işte ağzından çıkıyor bir sefer, onun vasiyeti oluyor ve ondan sonra evvela Nusret babam rahmetlik oldu, onu götürdük ama cümbüş cenaze alayı değil sanki düğün alayı. İlahiler işte tabi ki bir taraftan üzüntü var, ama böyle bir kahrolurcasına bir üzüntü değil neşeyle hüzün arası bir üzüntü. Neyse onu işte defnettik yerine rahat rahat üç tane yer almıştı bir tanesi boş, desem ki ben alayım orasını…Hadi dedim bırak sen şimdi,

Dinleyici:-.

-Neyse aradan iki sene geçti, ama Rahmiye annenin bir sözü vardı. Oğlum diyordu Cenâb-ı Hakk'tan bir isteğim var babandan sonra diyordu, biraz da hastalanmaya başlamıştı, bana iki senelik ömür verse de dinlensem diyordu.

Dinleyici:-Çok az istemiş be Necdetçiğim.

-Onsuz ne yapsın hayatı işte o kadar yeter demiş sonra kanaat ehli onlar bilmiyor musun?

Dinleyici:-Ben istemem az.

-200 sene isteyecek hali yok ya.

Dinleyici:- hiç olmazsa 10-15 sene .

-Tamam olsun.

Dinleyici:-Ama ben erken gidersem sen çabuk gel.

-Tamam, ben iki sene beklemem bir sene beklerim.

Dinleyici:-Ben yalnız kalmayayım orada.

-Hakikaten de öyle oldu, iki sene bak iki senecik o kadar ömür boyu hep çalışmakla hep hizmet hizmet hizmet hizmet ve öyle derdi. Oğlum şükrediyorum ki bir Hakk erine hizmet ettim, bir ömür boyu rabbime şükrediyorum. Yani hakka hizmet ettim bir ömür boyu diye, böyle biz çok özel konuşurduk onunla annemizdi zaten. Kendi çocuklarından

daha çok severdi ayırmazdı gerçi de, onlardan ayırmazdı bizi öyle diyelim. Giderdik oh oğlum ne iyi ettin geldin yine neşelendirdin bizi derdi. Her neyse biraz değişik konular olunca tabi orada hep aynı kişileri görüyorlar aynı bir hava içerisinde elhamdülillah güzel günlerimizdi işte.

Dinleyici:- . görmediler… gördü ama çok az gördü.

-Uzaktı onlar tabi.

Dinleyici:-Gönül yapmazdı, Necdet bir gece gider kalırdı hep bizde kalırdı.

-Gönül ehli değil ki kafa uymaz, hal uymaz yapı da uymaz.

Hacı Bekir Visali Hz.Anısı

Dinleyici:- … hacı annemizin talebeleriyle karşılaşmanız Bandırma tarafında mı bir yerde hatta hacı annenin yazdığı bir şey not elinize geçti. öyle bir şeyi merak etmiş de.

-Bandırma'da karşılaştık, Bandırma'da hani yaşlı bir terziye gitmiştik neydi ama hanımı âmâ idi.

Dinleyici:-Adamcağızın ismini bilmiyorum ki.

Dinleyici:-Onlar da hacı baba diye hitap ediyorlar bilmiyorum.

-Onlar da hacı baba diyorlar Nakşî şeyhlerinden bir zattı götürdüler onu ziyaret ettik de nereden falan nasıl nereye gideceksiniz işte, İzmir'e gideceğiz gibilerden mevzu olunca dedi İzmirli işte Visali neydi,

Dinleyici:-Hacı Bekir

-Hacı Bekir Visali hazretlerini biliyor musun? Biliyorum dedim resmi de var görüşemedim ama dedim tanıyorum dedim. Bizde dedi giderdik dedi onda daha çok hanımlardı dervişleri dedi. Hatta İzmir'den işte bizde o hanım arkadaşlara gidiyoruz dedim. Sağ olsun buralılar için orada bir Zekiye anne olacaktı rahmetlik oldu dedi. Tamam, zaten bizde oraya gidiyoruz dedim. Hatta bana mektubu vardır

onun dedi, Zekiye Hanımın bana mektubu vardır dedi. Mümkünse bir kopyasını alalım onun.

Dinleyici:-Aldın mı sonra?

-Almıştım. Ze…… sonradan göndermişti. Nereden nereye işte bakın Bandırma'ya Nusret babamla gitmiştik orasıyla da bağlantısı çıkıyor işte.

Dinleyici:-Bu yolda samimi olanı yolda bırakmıyor yani.

-Bırakmaz. Tabi bırakmaz.

Dinleyici:-Bir kervan gelip götürüyor işte.

-Yusuf (a.s) gibi kuyuya düşmek lazım yalnız ki oradan bir kervan çıkarsın götürsün. Kardeşlerinin "semenen derahime" yani çok küçük bir paraya satmaları lazım. Yani beş paralık olması lazım değerinin. Ne kadar değersiz olursak, hani ne kadar tevazu edersin o kadar yükselirsin diyorlar ya. Benim değerim şu kadar bu kadar dedin mi, tamam işin bitti satın almaz kimse. Ama ben ucuzum dersen müşteri çıkar.

Dinleyici:-.

Dinleyici:-Allah razı olsun.

Dinleyici:-Çok sürüyorlar abla.

-Ortasını bulamadık bir türlü, bırakırlarsa tam bırakıyorlar, çekerlerse de tam yapıştırıyorlar, zamk gibi çıkıyorsun bir de etiket gibi.

Dergâh Anıları

Gideriz gece işte sohbet yaparız biraz otururuz sabah, bir bakarız orta katta kalıyoruz, üç katlıydı evleri onların. Eski ahşap konak gibi üç katlı içeriden merdivenli, üç ailenin oturuşuna göre düzenlenmiş yani bir baba iki çocukların oturacağı gibi alt katta oğlu oturuyordu, orta katta kızı oturuyordu üst katta kendileri oturuyordu yukarıda yenir herkes peder ile birlikte evin düzeni öyle yani eski düzene göre kurulmuş. Yukarıda bir balkon var deniz derya kendi önünde ayağının altında görüyorsun. Rahmiye annemin

astımı vardı biraz nefes darlığı, astımı. Doktor demiş deniz havası denize yakın bir yere gidin diye. Onlar dergâha yakın oturuyorlardı taksimden aşağıya inerken orada Kasımpaşa'da. Kasımpaşa'da daha aşağıda hastanenin o taraflarda. Onun için dergâhı biliyorlar şimdi yani. Nusret babamın babası Mustafa Safi babaya getirmiş onu daha küçük 18-17 yaşlarında. Alın efendim size bir Uşşâki gülü getirdim. Kendisi Nakşî'ymiş ama kalış o kalış işte. Sabahleyin kalkar mübarek, bir ezan okur yukarıda

Dinleyici:-…

-Uyandırmak için yani kasıtlı, kasıtlı derken haber vermek için.

Dinleyici:- . Allahuekber Allahuekber.

-Hemen abdest alırım pıtır pıtır sessizce yukarıya.

Dinleyici:-Ben de öyle hiçbir şey…

-Kılarız namazı beraber işte bir zikir mikir varsa arkadan, bir de o bebek aşiyan sırtlarında o bülbüller bir başlar cıt cıt cıt amaaan cennet bahçesi sabah sabah. Öyle güzellikler, sahile çıkarız dolaşmaya. O zaman kalabalık değil oraları tam İstanbul'un İstanbul olduğu son devreleriydi. Boğazda büyüdük onların sayesinde çok şükür. Oralara girilecek gibi değil şimdi tabi.

Dinleyici:-Son halini gördün mü evin?

-Gördüm bir defa işte Tarık Bey'le gitmiştik. Sonra evi sattılar ama yıkılmak üzereydi. Son dergahtaki sohbetimizde bir yangınla bitti. Yangının başlamasıyla bitti. Şimdi evin yanına sarmaşık ekmişler. Köşeye o uzayan evin camları saran sarmaşıktan ekmişler. Sarmaşık epey kalınlaşmış, üçüncü kat çatıya kadar sarmış oraları. Ağırlık da yapıyor, rahmetli enişte ağacı kökünden kesmiş kurusun diye yani. Çünkü yaş olduğu halde koparıp almaları mümkün değil. Çekseler kaplamaları sökecek indirecek aşağıya, öyle yapışmış. Fakat ihmal etmişler bırakmışlar o olmuş çıtır çıtır. Tam onun altında da çocuklar çatapat oynamaya başlamışlar biz yukarıda sohbet yapıyoruz kalabalık, ev dolu. Birileri

başladı yangın var yangın yanıyor falan, bizde dışarıdan birisi diye sohbet, Allah nedir, neredədir ne yapmıştır, devam bizim haberimiz yok. Baktık sohbet ettiğimiz camdan, şeyler gelmeye başladı, yalazlar, sarmış bütün köşeyi olduğu gibi ev de çıtır çıtır bir kibrit çaksan koy bir tarafa kibriti gitti mum gibi aynen. Hemen ben çıktım bir battaniye geçti elime açtırmaya başladım şeyi, vurmaya başladım battaniyeyle, çıtır çıtır yanıyor ya çok büyük meğerse çocuklar işte çatapat yaparken o çatapat bir zıplıyor kıvılcım bir kuru dala yaprağa yapışıyor sarıveriyor yukarıya.

Orta katta da torunu oturuyordu o zaman başladılar çığlıklar. Tabi bizim sohbet oldu yangın sohbeti, baktım çatı tutuştu yukarıda. Aşağıdakilere tabi insanlar gelmeye başladılar, aşağıdakilere sesleniyorum kökü geriye çekin diye böyle. Bir iki kişi hemen anladılar kökü uzaklaştırdılar binadan. Şimdi yapraklar yandıktan sonra dallar yanmaya başladı. Daha koyulaşmaya başladı alevler. Çektiler boşta kaldı hiç olmazsa evin tahtaları kurtuldu, ama çatı yanıyor. Hemen çatıya çıktım o banyodan bir çatıya çıkış vardı.

O şeyde dört köşe, oradan çatıya çıktım çatıdan söndürmeye çalıştım Vecdi ağabey bağırıyor. Necdet in aşağıya oradan diyor, korkuyor ben düşeceğim çatıdan diye can derdinde. O evden geçti yansın yanarsa yansın, sana bir şey olmasın diyor. Bende, o biraz da sönmüştü zaten karşıdan komşudan şey almaya çalıştık hortum vardı, bahçe suluyordu hortumu ancak uzattık su geliyor bu kadar. Eski su İstanbul'un tazyiksiz, haydi alıyorsun elinle şap şap şap atmaya çalışıyorsun neyse işte söndürdük biraz da harabe oldu, tabi ev o da orada son sohbetimiz oldu. Sonra korktu Vecdi… ağabey dedi Necdet kardeşim ben korkuyorum bunun mesuliyetinden,

-Ama Rahmiye annemle babam ölmüştü.

-Ondan sonra tabi canım iki sene daha öyle devam ettik, orada Ali enişte vardı işte hayattaydı damadı kızı onlar hazırlıyorlardı. İstanbul'dan da gelen dostlar vardı yardım

ediyorlardı. Evi öyle kaldı hiç bozulmadı yani olduğu gibi dergah haliyle aynen devam etti iki sene daha. İşte bu yangın hadisesi olunca da eski bina tabi 80-100 senelik bina. Arka yangın isnat duvarında da büyük çatlamalar oldu, oturmalar oldu korktu Vecdi… ağabey bu kadar kişi zikir yapıyor sallanıyor ev diyor, güm diye bir giderse o kadar insanın, biraz da, çok hassas bir insandı rahmetli. Sonra işte orada kestik.

O muhitte olanlara dedim hanginiz evinizi açacaksınız bu işe? Yani devamını istiyorsanız ben gelmeye çalışırım, ama bir mekân lazım hanginiz bu işi alacaksınız? Kimseden ses çıkmadı. O işte iki kardeşimiz vardı Seferin annesiyle, onun bir arkadaşı dediler biz alırız Fındık zade'de oturuyoruz biz alırız. Baktım Fındık zade şeye de uygun merkezi bir yer, yani vasıta bulmaya gidip gelmeye de uygun. Dedim bak, siz bunu evvela evde eşiniz mi var çocuğunuz mu var, büyük söz sahibi onlarla danışın, çünkü bu bir günlük beş günlük iş değil, uzun süreli bir iş. Onların reyini alın, ondan sonra dedim, siz haber verirsiniz ona göre yaparız. Yok, yok dediler onlar bize karışmaz dediler bu hususta biz serbestiz dediler o kadar salahiyetimiz var.

Yok dedim ben, siz gideceksiniz evde konuşacaksınız açık olarak. Sonradan ben yaparım der iyi niyetiyle yüzümüze karşı yaparım der de, beyi de işte üç sefer oldu beş sefer oldu, aman hanım ne yapıyorsunuz yani bu ev hucular evi mi? Her işte haftada geliyorlar sık sık, bu evde ne oluyor diye sorarlarsa, ben ne cevap veririm, derse bir müddet sonra, tabi diyebilir de haklı olarak da diyebilir. Sonra konuşuyorlar sen bilirsin diyor. Hizmetini yapabileceksen yap ben sana karışmam diyor.

O da gönül rahatlığıyla biz de tabi gönül rahatlığıyla, Allah razı olsun onlardan da işte sizler gibi böyle evlerini açmazlarsa, hani diyor ya cihan dergahtır bir yerlerden Cenâb-ı Hakk bir şeyler çıkartıyor işte. Kaç sene 17-18 sene orada devam ettik. Orada doldurmaya başladığımız bir kaset varmış, Yasin kasetine orada başlamışız. Bir tane kaset doldurmuşuz ne hikmetse kalmış orada, kaç sene sonra

inşallah burada devam ederiz. Evvela onu dinleriz sonra ikinciyi devam ederiz. 90 senesinde zannediyorum, üstünde tarihi var yazıyor.

Dinleyici:-13'üncü sene o zaman hocam bu sene.

-Böyle işte dünya hali…

Namaz Vakitlerinin Hakikatleri

-Evet devam edelim namaz mevzuuna öğle namazı vakti baka billâh hükmüdür. Bu vakitte etraf yavaş yavaş aydınlanmaya başlamış ve güneş kemale erişmiştir. Bu durumda salik de yavaş, yavaş kendine gelmeye başlar ve neticede kendi kimliğini net bir şekilde bulur. Baka billâh hakta baki olmak sözüyle ifadelendirilen bu yaşamda artık her şey gerçek kimlikleriyle ortaya çıkmış bulunmaktadır. Nasıl öğlenin aydınlığında her şey ortaya çıkmışsa bu yaşamda da kişide kendi varlığındaki hakikatler âlemin varlığında ki hakikatleri anlamış olur.

Yani ağaç, kuş dere taş gibi manada değil, onların hakikatleri, eşyanın hakikati, "yarabbi bana eşyanın hakikatini göster" dediği gibi efendimizin şu eşyanın hakikati nedir, bunun aydınlığından murat, o yoksa güneş aydınlığı değil sadece. İkindi namazı vakti, beşeriyet gölgesi, öğle vakti güneş tam tepede olduğundan ışıkları yeryüzüne dikey düşmektedir. Hal böyle olunca eşyanın da gölgesi olmamaktadır. Bu durum saflığın ve salt karışıksız kimliğin ifadesidir, gölgesiz olmak. Fakat zaman denilen izafi oluşum, dünya üzerinde hükmünü sürdürdüğünden, güneş de yoluna devem etme zorunda bulunduğundan yavaş varlıkların gölgesi oluşmaya başlar.

Güneş böyle yan gelmeye başladığı zaman gölgeler oluşur. İşte bu gölgeler, ikindi namazı vakti iki katına çıkmaktadır. Bu da varlıkların tekrar nefsaniyetlerinin oluşmaya başlaması hükmüdür. Öğlen namazında baka billâh kişinin üzerinde hâkim oldu. Yani kendindeki venefahtü fi min ruhi hakikati ortaya çıktı. Güneş tepeden vurduğu için kendi kalmadı, aydınlandı her tarafı artık bir

gölgesi mölgesi bir tesiratı yok, etrafında. Ama ne zaman baka billâh güneşi kaymaya başladı akşamüzerine doğru, o zaman o kişide yandan vurduğundan gölgesi yani beşeriyeti tekrar oluşmaya başladı. Gün ilerledikçe bu gölgeler daha çok uzar, yani beşeriyet hali daha belirginleşir. Bir müddet beşeriyet ve nefsaniyetiyle yaşamaya çalışan kimse, nihayet akşam namazına doğru havanın kararmasıyla gölgelerin tekrar yok olması ile nefis ve beşeriyet gölgesinden kurtulma imkânına kavuşur tekrar.

Tekrar ne yapıyor? Fenafillâha geçiş. Akşam namazı vakti fenafillâha geçiştir. Sabah namazı vakti fenafillâhtan çıkış, akşam namazı da fenafillâha giriş. Bunlar biraz tasavvuf terimleri ama ne yapalım bunarlı öğreneceğiz. Bunlar anlaşılmazsa mevzuu anlayamıyoruz. Güneş ışıklarını çektikten sonra tekrar kararmaya başlayan çevrede git gide eşyada görünmemeye başlar, hal böyle olunca ne gölge ne asıl ortada kalır. Yani ne kişinin kendisi ne de gölgesi ortada kalır. İşte kendinden geçiş fena, yani yok olmaktır. Fenafillâh yani Hakta fani olmak. Yatsı namazı vakti ise fenafillâhın kemalidir. Şimdi akşam namazı alacakaranlık olduğundan fenafillâha giriş. Yatsı namazı da gecenin en koyu olduğu ondan sonrası artık onun devamı.

Gece yatsıya ulaştığında karanlık kemale ermiş, eşya hiç görünmez hale gelmiştir. Bu da kimliklerin tamamen ortadan kalkmasıdır. Her şeyin hakta yok olmasıdır. Sabaha kadar süren bu yaşam kişinin hayata bakışında büyük değişiklikler meydana getirir. Genel anlamda gece fenafillâh gündüz de baka billâhtır. Kısaca izahına çalıştığımız bu hususlarda namaz vakitlerinin bazı özelliklerindendir. Bir başka yönde baktığımızda sabah namazı doğuş, öğle gençlik, ikindi olgunluk, akşam ihtiyarlık yatsı ise dünyadan ayrılmaktır. Bir daha okuyalım mı? Sabah namazı doğuş, öğle gençlik, ikindi olgunluk, akşam ihtiyarlık, yatsı ise dünyadan ayrılmaktır.

Dinleyici:-Bizimki yatsı oldu.

-Yok, insanın gönlü genç olduğunda, ilmini de idrak ettiğinde her zaman aydınlık zamandır. Gece de olsa baka billahda olan kimse için o iç aydınlığıdır. Bunlar genel olarak bir şeye bakış, yani ilmi yön. Vakitlerin oluşması. Şimdi sabah namazı, neye dayanarak o vakit tasarlandı, öğlen namazı neye dayanarak o vakte, niye saat birde namaz kıldırmıyorlar da güneş tam tepedeyken. İkindi namazı niye o saatte yatsı namazı, akşam namazı niye o saatlerde? Bakalım neymiş. Sabah namazının vaktine ve farzının iki rekat olmasına sebep budur ki; Âdem (a.s) cennetten çıktığında vakit geceydi.

Bir rekat namaz kıldı çevreyi karanlık bulduğu için ve bir rekat da sabaha dâhil olup aydınlığa eriştiği için kıldı. Dergâh-ı izzette kabul olup sabah namazının iki rekat olmasının sebebi hikmeti ve vaktinin sebebi budur. Âdem (a.s) sünnetini biz tekrar ediyoruz sabah namazıyla. Bakın Kuran'ı Kerim ve İslam dini bütün peygamberleri tanıdığı gibi onlara da birer şahsiyet kazandırıyor ve hepsinden bizim alacaklarımız var.

Çünkü Kuran'ı Kerim'de öyle diyor, her peygamberin hayatından sizler için hisseler vardır Ayet-i kerimede, çünkü onlar hepsi bizim peygamberimiz, İslam peygamberleri Hıristiyan desinler Musevi desinler onlar öyle desinler fark ehli, fırka ehli, onların başka peygamber olduğunu söyler ama tevhid ehli ki aslı bu zaten Allah bir olduğuna göre peygamberleri de birdir. Yani aynı sistemin peygamberleridir. Âdem (a.s) başlayan s.a.v Efendimizle sona eren, o silsile-i mübareke, bir din getirdiler o dinin de ismi İslam dini. Hıristiyanlık diye bir din yok yeryüzünde Musevilik diye de bir din yok, asılda yok.

İnsanlar bunları gruplaşma neticesinde ortaya çıkardılar. Bir sonraki geleni bir evvelki kabul etmediği için yani Museviyetten sonra gelen İseviyeti Yahudiler kabul etmediği için kendilerini ayrı gördüler. Sonradan bazıları İsevi oldu. Muhammed (a.s) gedikten sonra da İseviler Muhammediyeti kabul etmediklerinden kendilerine ayrıymış süsünü ve hükmünü verdiler. Aslında "inneddine indallahil İslam"

“*Allahın indinde din tek dindir*” Kim ki ona razı olmazsa bizden değildir diyor yani kim İslam dininde razı olmazsa bizden değildir. Öğlen namazı nasıl olmuş bakalım. Öğlen namazının vaktine ve farzının dört rekât olmasına sebep budur ki; bir, Hazreti Allah (c.c) İbrahim (a.s) koçu göndererek oğlu İsmail’i kurban etmekten kurtardığı bir öğle vakti idi.

Hani taş atmaya gidiliyor ya öğleden sonra öğlen vaktinde oluyor. Bir zorluktan kurtarmış oluyor, dört rekat olmasının sebebi bu. Bir rekâtı koçun indirilmesi yönüyle, yani İsmail (a.s) kesilmeden kurtulması için, dört rekat namazın bir rekatı. Yani İbrahim (a.s) dört zorlu hadise karşısında imtihan edildiği için dört rekat namaz onun hükmü ile yani onun sünneti olarak bize verese olarak geliyor. İki, kâfirlerin puthanelerinin haline ne oldu, bütün putları kırp baltayı büyük putu boynuna kim astı dediler? Bunu yapsa, yapsa Azer oğlu İbrahim yapmıştır dediler ve ona çok eziyet eylediler. İkinci rekatta bu putları kırdığı için, yani tevhid ehli olduğu için. Üç, Nemrut İbrahim (a.s) ateşe attı Hakk Teâlâ ateşi gülistan eyleyip onu kurtardı. Üçüncü rekat namaz da ateşten salah olduğu için. Öğlen namazının üçüncü rekatı. Demek ki bizde bunu güzel kılarsak nefis ateşinden kurtulmuş olacağız. Ne varsa burada.

Dinleyici:-Aklımıza o gelsin bundan sonra.

-Ve dört rekatın hepsi, yani birincisi koçun kurban edilmesi, ikinci rekat putların kırılması, Koçun kurban edilmesi nefs-i emmarenin kesilmesi, putların kırılması levvamenin ortadan kalkması, ateşten atılması mülhimenin ortadan kalkması, Mısır’a hicret ettiğinde İbrahim (a.s) hane-i saadetlerine kâfirler çok cefa ve eziyet ettiler. Firavun’un orada çok eziyetleri oldu. Hatta Sare valideye takıldılar, işte zorladılar. Hakk Teâlâ onları koruyup cefa ve eziyet edenlerin ellerini kuruttu. Nemrut’un eli kurumuş böyle kaldırdığı zaman. Bu dört türlü imtihandı, zorluktan kurtulduğu için dört rekat namaz kıldı, dergâh-ı izzette kabul oldu, Sebeb-i hikmeti budur, öğle namazını kılmamızın sebebi, farzları tabi, bunlar sünnetleri de Efendimizin

tavsiyesi yönüyle. İkindi namazı; ikindi namazının vaktinin ve farzının dört rekat olmasının sebebi budur ki Yunus (a.s) kavmine incinip kendine iman eden kimselerle bir gemiye binip giderken bir balık zuhur edip hikmet-i hüdâ emri ile o gemiye yol vermedi. Hazreti Yunus (a.s) "beni deryaya bırakın size selamet olsun" dedi, inilti ve figan ile Hazreti Yunus (a.s) deryaya attılar o zaman balık yuttu ve gemi selamet buldu.

Hazreti Yunus (a.s) balığın karnında epey zaman durup bir ikindi vaktinde balık onu karaya çıkardı. Bu halden kurtulup kendine gelince dört rekat namaz kıldı dergah-ı izzette kabul olup bu ümmete farz oldu sebeb-i hikmeti de budur. Ne oldu ikindi namazı Yunus (a.s) bize sünneti oldu, onun sünneti bize farz oldu. Tabi bir peygamber sünnet olarak bir şey yaparsa ümmeti onu farz olarak kabul eder, o hükme girer. Akşam namazı; akşam namazının vaktine ve farzının üç rekat olmasına sebep budur ki Hazreti İsa (a.s) bazı kimseler tanrının oğlusun dediler ve Hazreti İsa (a.s) dedi ki horoz ötmeden sabah olmadan beni pek az paraya öldürmeye bakarsınız.

Bak o da garibim çok ucuza gitmiş. Şikâyet ettiler ya onu. Cenâb-ı Hakkın emriyle Hazreti İsa (a.s) oradan çıkıp gitti. Akşam namazının vakti idi. Cenâb-ı Hakka şükretti üç rekat namaz kıldı, bu ümmete farz oldu sebeb-i hikmeti budur. Yeri gelmişken iki küçük özelliğe dikkat çekelim. Bir, diğer namazların farz ve sünnetleri vitir hariç çiftli iken, akşam namazının farzı neden tektir? Üçtür değil mi farz namazlarının hepsi çifttir iki ve dört ama akşam namazı üç. Vitir namazı da üç ama o ayrı bir namaz. İki, diğer namazlara sünnetle başlanırken niçin bu namaza farzla başlanıyor? Değil mi diğer namazların hepsine sünnetle başlanır.

El cevap bir, Hazreti İsa (a.s) mertebesi teşbih, benzetme mertebesi olduğundan İseviyet hakikati üçlü bir sistemle anlatılmaya çalışılmıştır. Eba ebi ve ruhul kudüs, yani baba oğul ve ruhul kudüstür. İşte bu üçlü sistemin hakikati üç rekat ile belirtilmiştir. Fakat ne yazık ki teşbihten

tevhide geçemeyen kimseler, teşbih yani benzetmeli misallerle anlatılan gerçek tevhide, tekliğe birliğe geçemeyen kimseler, bu oluşumların suretinde kalıp bir sürü yanlış yollara girmişlerdir. İki, bu namaza farzla başlamasının sebebi ise Hazreti İsa (a.s) yaşam mertebesi fena fillah olduğundan onun yapabileceği ilk şey, sadece farzı yerine getirebilmektir. Yani fena fillah mertebesine girdiğinden vakti kalmadığından sünnete vakit kalmıyor önde. Ne yapıyor evvela farz, sadece farz Allahın emrini yerine getirmiş oluyor.

Vakti kalırsa sonradan şuuru da yerindeyse sünnetini iade ediyor. Fena fillah olduğundan onun yapabileceği ilk şey sadece farzı yerine getirebilmektir. Ayrıca kıyametin bir akşam vakti kopacağı bildirildiğinden ve de hangi akşam kopacağı bilinmediğinden, her akşam kıyamet kopacakmış gibi belki vakit bulamayız diye evvela farzın kılınması ön görülmüştür. Yani kıyamet koparken sünneti kılamazsak hemen farzını kılalım o acele içerisinde farzı ihmal etmeyelim diye evvela farzı kılınmaktadır. Fena fillah mertebesine ulaşan kimsenin kıyameti zaten daha dünyada iken kopmuştur.

Allah (c.c) bu hakikatleri bizlere beden elbiseleri sırtımızdan çıkartmadan idrak ettirsin. Biz yine yolumuza devem edelim yatsı namazı; yatsı namazının vaktinin ve farzının dört rekat olmasına sebep budur ki Hazreti Musa (a.s) Mısır'dan çıkıp giderken -yatsı namazı Musa (a.s) geldi bak, kendisini dört türlü hüzün kapladı. Nerede? Mısır'dan çıkıp Turi Sina'ya giderken yani ümmetini Mısır'dan çıkarıp Beni İsrail'i kendi memleketlerine giderken. Turi Sina'ya Tur dağı geldiklerinde kardeşi Harun (a.s) birlikte hüznü dağıldı yani oraya ulaştılar Mısır'dan çıktılar birçok zorluklardan geçtiler, Tur dağına geldiler Firavunun zorlamasından kurtuldular.

Kardeşi Harun (a.s) birlikte hüznü dağıldı yani üzüntüsü geçti, bu vakit yatsı vakti idi Hz. Musa (a.s) dört rekat namaz kıldı dergah-ı izzette kabul olup bu ümmete farz oldu sebeb-i hikmeti budur. Vitir namazı; vitir namazının üç rekat

olmasına sebep budur ki Hazreti Rasul (a.s) Miraca teşrif buyurduklarında Ebu Bekir Sıddık (r.a) dergâhı izzette benim için yani Hakkın huzurunda benim için bir rekat namaz kıl diye emanet eyledi, rica etti yani. Hazreti Rasul (a.s) vâsîyet sonsuzluk âlemini müşahede ettiğinde, yani Miraca çıktığında kendi nefsi için bir rekat namaz kıldı.

Yani (a.s) Efendimiz Cenâb-ı Hakk ona farz namazları emrettikten sonra kendisi için de bir rekat namaz kıldı. Cebrail (a.s) Hazreti Ebu Bekir'in emanetini eda eyle diye hatırına getirdi. Yine kıyam edip bir rekat namaz daha kıldı, Cenâb-ı Hakk Teâlâ ya Muhammed benim için de bir rekat namaz kıl dedi.

Kıyam edip bir rekat namaz dahi Allahu Teâlâ için kılıp Fatiha ve zammı sure okuyup tam rukuya varacak mahalde, cehennem ehlinin azaplarını gördüğünde ümmetine merhameten vücud-ı şeriflerine bir hüzünlü hal geldi. Cebrail (a.s) Kevserken vechi saadetlerine saçıp, mübarek varlıklarını yani yüzüne saçıp Kevserken kendilerine hayat ve safa geldiğinde ellerini kaldırıp ALLAHU EKBER deyip Kunut duasını okudu, rükû ve sücudu tamamlayıp namazı bitirdiler. Kendi için kıldıkları bir rekat sünnet oldu Hazreti Ebu Bekir için kıldıkları vâcib oldu, Hakk Teâlânın emriyle kıldıkları farz eyledi. Salât-i vitrin sebebi hikmeti de budur. Bunları "İnaye" adlı bir kitapta yazıyormuş kaynaklarda orasıymış. "Mesabih"te de varmış bunlar. …

11-Kelime-i-tevhîd

"Bu Sohbet 09.03.2003 tarihinde yapılmıştır"

Kelime-i-tevhîd

Dinleyici:-Anlattığınız konularda ve kitabınızda "lâ ilâhe illallah" la İbrahim (a.s) şuhûden diğerlerini de lisânen söylemiş, söylüyor dediniz.

-Yani İbrahim (a.s) mertebesi lâ'dan başlıyor ve devam ediyor.

Dinleyici:-Musa (a.s) lâ ilâhe şuhûdan, diğerlerini lisan olarak söyledi dediniz, İsâ (a.s.)

da lâ ilâhe ye kadar, kelam olarak lisan olarak söyledi dediniz.

-Hazreti Peygamber de tamamını şuhûdan,

Dinleyici:-Peygamberimiz tamamını evet. Yalnız seyr-i sülük yolcusu,

-Kitabın bir başka mertebesinde,

Dinleyici:-Kitabın bir başka mertebesinde, 12'nci mertebede Allah lafzının elifinde İbrahim (a.s.) karşılar orada sizi, musavere eder ve lam Allah kelamının birinci lamına Musa (a.s.) makamını hazırlar demiştiniz.

-Diye ifade ediyor,

Dinleyici:-Şimdi İbrahim (a.s.) lâ'yı öbürlerini kelam olarak söylediği halde Allah lafzının elifinde neden söylüyor.

İlmel ve Aynel Yakiyn, 40 ders Bahsi

-Tabi çok güzel bir soru bu. Şimdi "Kelime-i Tevhid" içerisinde seyir iki ana mertebeli. Birisi "lâ ilâhe illallah" mertebesinde birisi de sadece Allah mertebesinde. İşte o Allah mertebesinde seyredenler "Seyr-i fillah" Allah'da seyredenler yani özel bir mertebede seyredenler. Diğerleri ehl-i tarik, turuk ehli, yani baştan başlayarak ilk mertebelerden daha başlayarak, oraya çıkmaları.

Dinleyici:-12'nci basamağa kadar çıkmaları.

-12'ye kadar çıkmaları şimdi, yani birisi genel bir seyir, birisi özel bir seyir ki bizim derslerimiz kitapta 12 ders olmakla birlikte, asıl temel olarak, kırk derstir bizim derslerimiz. Şimdi bununla ilgili orası da. Nasıl kırk ders? Çünkü her dersin ilmel yakiyn, aynel yakiyn, hakkel yakiyn, mertebeleri var içinde. Üçten otuz altı etti. Dört mertebede efal esma sıfat zat tecelli mertebeleri var, dönüş mertebeleri var ayrıca. Onlarla birlikte kırk ders yaptı. İşte bu "Kelime-i Tevhid" in başından başlayan bir ilmel yakiyn olarak genel bir seyir ama Allahın elifinden başlayan hakkel yakiyn olan özel bir seyir. Yani "lübbüllüb" özün özü dediği gibi bir eğitim. O herkese nasip olan bir eğitim de değil zaten. Genel

yapılan eğitim ilmel yakiyn olarak yaşanan bir eğitimdir aslında yaptığımız bu eğitim. Şimdi diğerlerine çok dayanacak kimseyi bulmak zor tabi. Ama bu dahi, çok büyük bir hadisedir yani ilmel yakiyn seyri dahi çok büyük bir hadisedir. Bu şeyi alan bir kimse, kıstasları ölçüleri alan bir kimse, kendi kendi ayakları üstünde durabilir, kendi kendini geliştirebilir daha sonra. Anlatabiliyor muyum?

Dinleyici:-İstenilen kişiye ulaşabilir öyle mi?

-Kendini daha üst mertebelere götürebilir. Çünkü Hakla irtibat kurmuştur, eğitimini direk oradan alabilir Şeyhi olmasa da önünde, herhangi bir şekilde vefat etse gitse. Çünkü oraya kadar sağlam ölçülerle geldi. Metreyse metre, ölçüsü sağlam. Santim, on milimse on milim, onbeş milim, yirmi milim mi beş milim mi, ölçüleri yanlış değil, onu anlatıyorum. Hangi, siz bölümü ölçerseniz ölçünüz, elinizdeki ölçü elli santimse nereye gitseniz o elli santim sizi yanıltmaz bir daha. Anlatabildim mi? ama ölçülerimiz elli zannederek kırk ölçüyorsa, hep işimizin sonu yanlış çıkar kestiğimiz parçaların hepsi işe yaramaz, yerine oturmaz. Ana hatlarıyla bu seyri ilmel yakiyn dahi yapmış olsa bir kimse, bu diğer yapılan seyirler hayali ve vehmi bir seyir olduğundan bu ilmel yakiyn onların çok üstünde bir seyir olur, ki zaten ortada hadise görünüyor.

Dinleyici:-Bunu söylememiz ilmel yakiyn. Kelimeleri telaffuz ederek yapmamız aynel yakiyn mi oluyor?

-Biraz daha düşüncede de oluşturarak bu yaşantıları aynel yakiyne, yani daha içine girilmiş olarak mevzuların kendini içinde bularak.

Dinleyici:-Yani ruhumuzla da birlikte.

-Birlikte. İç bünyeyle birlikte muhabbetle de birlikte yapılması aynel yakıyn. Hakkel yakıyn onun biraz daha üstü daha ciddi meseleler çıkıyor ortaya. Tabi orada iş şiddetlendikçe ciddileştikçe tabi zuhuratları da daha başka oluyor. Zuhuratları dediğim, buruntuları tabi yaşamdaki safahatları.

Bir derviş, rüyasında efendisini görmüş ki Cenâb-ı Hakk onu günahkarlar listesinde ona bildirmiş. Ona işte bir, feraseti açılmaya başlamış çocuğun nasıl olduysa Cenâb-ı Hakk bir liste vermiş. Sırayla bakıyor bakıyor, bakıyor, efendisinin de ismi orada günahkarlar sırasında. Eyvah diyor bizim efendimiz böyleyse biz ne hallerdeyiz diye. Çok büyük bir üzüntü içerisinde oluyor. Ertesi gün kalktığı zaman tabi büyük bir üzüntü içerisinde, hazretin önüne gittikleri zaman günlük virdler dersler bakıyor ki, çocuğun halinde bir değişiklik var yani biraz sıkıntı var üzüntü var çekiyor işte bitince gel bakalım hayrola senin bir sıkıntın mı var? Yok, efendim bir şeyim yok diye söylemek istemiyor.

Sıkıştırınca söylüyor oğlum, neyse bilelim bizde tedbirini alalım. Efendim diyor dün akşam manadan bize bir liste verdiler, bu listede günahkarlar listesiymiş, sizin isminizi de söylemek istemiyorum ama kusura bakmayın o liste içinde gördüm ve üzüntüm bu diyor. Şeyh efendi, ah oğlum ona mı üzüldün diyor, biz kırk senedir onu orada görüyoruz diyor. Tabi muhabbet başka şey, ama idrak de başka şey. Bak biri muhabbetle söylüyor, biri ama yaşayarak işte aynel yakıyn bu.

Hadiselerin tesiri altında kalmamak irfaniyetle meseleleri değerlendirmek ve bu hadise karşısında çocuğun da iyi niyeti karşısında, gece bir rüya daha görüyor. Bu sefer eline salihlerin listesini veriyorlar, bakıyor ki efendisi salihlerin listesine geçmiş. O iyi niyeti karşısında ve ya imtihan ediliyor o şekilde. Böylesi var, bir de şunu anlatırlar tarikat hikâyeleridir ama misaldir yani faydalı olur. Hikâyeden teşbih yaparak asla rucû etmek, hikâyenin a nesinde, aa ne güzel şey, deyip de havasında kalmak değil özüne ders almak, yaşantıya intikal etmek faaliyet sahasına sokmak.

Yine böyle dervişlerden birisi kendi şeyhini çok büyük çok büyük diye biliyor. Hakkı sevenlerin listesini talep ediyor. Yine bakıyor bakıyor bakıyor sıradan, tekrar bakıyor ki şeyhinin ismi yok orada. Eyvah diyor benim şeyhim rabbime sevdirememiş kendini, sevenlerin içerisinde listesi yok diyor. Üzülüyor sabah kalktığı zaman. Üzüntüsü öyle

gün boyu sürüyor. Ertesi akşam yine yattığında bir liste daha gösteriyorlar, bakıyor ki o listenin içerisinde şeyhinin ismi var. Yarabbi nasıl oldu bu? Cenâb-ı Hakk nida ediyor buyuruyor ki "ey kulum o sana gösterdiğim birinci listede beni sevenlerin ismi vardı", yani beni sevenlerin ismi vardı, peki ikinci liste "benim sevdiklerimin ismi var" diyor. "İşte senin efendin onların içinde", bak demin ki işte meseleyle ilgili bu. Özel yaşantı içerisinde olan Allah esmasındaki yapılan seyrin neticesi o.

Bugün tarihini koyalım. 09.03.2003 Pazar akşamı evet sohbetteyiz. Buyurun.

Peygamber (s.a.v) Efendimizin Korunması

Dinleyici:-Şimdi efendim bunları sayarken Peygamberimiz (s.a.v) koruyuculuğunu yapan koruyucusu kim, oradaki koruyucuların halk arasında bodygourd dediğimiz şeylerin Peygamberimizin hem dışını hem içini koruduğunu söylediniz. Peygamberimiz tamam dış olarak, beden olarak veya dünya düşüncesiyle daha güçlü olabilirler, koruyabilirler de Peygamberimizin içini nasıl korurlar. Çünkü Hakikati Muhammediyye'nin nüvesi Peygamberimiz, kendisi, onu koruması için ondan daha yüksek olması gerekmez mi koruyanların?

-Yüksekmiş demek ki koruyucu olmuş, hâşâ şimdi meseleye başka yönden bakıyorsun sen.

Dinleyici:--Dışı koruyunca içi otomatikman korunuyor.

-Dışı korunmazsa, içi de korunmamış oluyor, yani içindeki manadan o koruyucular yüksek değil ama güç bakımından iki üç kişi olduklarında ve bu dediğiniz çok doğru zahire karşı bir gösteri mahiyetinde bir koruma. Çünkü efendimizin aslında, bütün peygamberlerin diyorlar kırk insan gücü, gücü vardır. Normal olarak bir peygamberde kırk insan gücü. Efendimizde ise kırk peygamber gücü vardır denmekte. Yani dört kere dört onaltı, bin altı yüz insan gücü kendisinde mevcuttur. Ama bu gücünü tabii oluşumlar içerisinde kullanmaz Efendimiz.

Kullanmış olsa eğer, diğer insanlar işte efendim onun gücü çok da, onun için o her şeyi yapabiliyor da biz aciziz gücümüz yok yapamayız hükmünü ortadan kaldırmak için, o gücü gerektiğinde kullanmakta ve bunu da kendisi aslında kullanmış da değil, bu gücünü. Kullanmış olsaydı çünkü hayatında böyle kaldırdı, hoplattı tuttu gibi hadiseler görürdük.

Dinleyici:-Tabi savaşlarda hiç olmazsa

-Hiç olmazsa dişi kırılmaz bilmem ne olmazdı. Bir kılıç çekerdi elli tanesi birden giderdi. İşte bu tür şeylere meydan vermemek için olağanüstü hadiseler Hazreti Peygamberin üzerinde ulaşılmaz bir varlık gibi belirtilmiş olması için kendisinde olağanüstü şeyler gözükmedi. Ama bunu çevresi dahi fark ettirmeden, çevresindeki kişilere veriyordu. Mesela Hazreti Ali Efendimizin Hayber kapılarını sökmesi gibi. İşte o kendi gücü değildi, okudu onu başı da çok ağrıyordu o gün, Hayber fethinde, bir türlü o kapıyı açamadılar kimse açamadı. Yahudilerin Hayber kalesini fethetmeye gittikleri zaman.

Hz. Peygamberin (s.a.v) İlmi, Keramettir

Dinleyici:-Şeyde de öyle oldu hocam, Hendek savaşında taşı kıramadılar.

-İşte öyle, olağanüstü hadiselerde yavaş yavaş bazı yerlerde gösterdi yani tabi hali değil gibi, gösterildi. Hazreti Ali Efendimizi okumasıyla kendindeki gücü ona intikal ettirdi. Başının ağrısı da geçti ve o kapıları tuttuğu zaman ki hiçbir şekilde açılamayan kapılar, paldır paldır hepsi patır patır karton kapı gibi açıldılar. İşte orada Efendimizin ona yöneltmesiyle kendi gücünü yöneltmesiyle oluştu bu hadise. O koruyucular müşrikler tarafından da, işte çünkü olağanüstü hadise gösterildiği zaman hemen damga vuruluyordu cinnîdir bu diye. Cinler yapıyor bunu melekler yapıyor yani doğa dışı varlıklar bunun emrinde diye, böyle bir hüküm meydana geliyordu. İşte fiziken bazı zorlanmalarının sebebi bu. O da bizim gibi bir insan işte yapsa daha çok şeyler yapacak. Neydi gösterdiği ilmi

kerametti daha çok. Gerçi ömründe bütün peygamberlerden fazla çok keramet gösterdi ama bu kerametler üstünde durulmadı fazla, yani İslamiyet'te kerametlere fazla yer olmadığından durulmadı. Yani İsâ (a.s) yapmış olduğu birkaç tane keramet o kadar çok reklam yapıldı, yapılıyor ki işte insanı yaşattı abraşların işte ellerini düzeltti hastalıklarını geçirdi. İşte çamurdan bir kuş yaptı hu dedi uçurttu, bunlar hep reklam yapılıyor onun üstünlüğünü belirtmek için ama İslami yetin böyle fiziki şeylerle kendisini korumasına ihtiyacı yok, bir bakıma. Tarihi hadise diye bazı kitaplarda oluştuğu gibi belirtilmekte, yani tabi şekliyle belirtilmekte abartılmadan. Geri toplamışlar kitap dolusu Efendimizin mucizeleri var ayrı konu ama reklam mevzu yapılmamış. O yönü tevessül edilmemiş.

Hz. Peygamberin "ene müsliküm beşer" sözü, Yahudi ve Hıristiyanların isnatları

Dinleyici:-Müşriklerin kabul edemediği de oydu değil mi efendim, bizim gibi bir insan.

-İnsan diyorlardı bir meleğe gelse olmaz mıydı diyorlar veyahut bahçeleri parkları efendim işte zenginlikleri olan bir kimseye gelseydi bu daha…

Dinleyici:-Yakıştıramadılar.

-Yakıştıramadılar daha güzel olmaz mıydı dediler, bir öksüze bir fakire geldi dediler gururlarına yediremediler zaten. Efendimiz buyuruyor ya, bende sizler gibi ene müsliküm beşer, bir ayette de belirtiliyor. Zaman gelir bende sizler gibi günde yetmiş defa veya yüz defa istiğfar ederim diyor. Bu istiğfar etmesi acaba mutlak olarak günahlarından ötürü mü yapmış olduğu istiğfar. Yoksa bizlere numune olsun diye teşvik yönünde mi olan istiğfar.

Dinleyici:-Onlar da ismet sıfatı olduğuna göre bize numune olsun diye.

-Bize numune olsun diye, her şey zaten bizim için onun kendisinin bir şeye ihtiyacı yok ki. Ama Yahudiler Hıristiyanlar böyle kabul etmiyorlar. Tevrat'ta o kadar çok

isnat var ki peygamberlerin günahkar olduğuna dair, hem de hiç İslam'ın veya basit bir insanın dahi havsalasının alamayacağı şekilde suç isnadı var Tevrat'ta, peygamberler hakkında ama onların oradaki taktikleri başka. Diyorlar ki bütün insanlar Âdem (a.s) gelen bir verese ile suçludurlar günahlıdırlar. Âdem baba işte yeme dedi meyveyi yedi. Günah işledi Âdem'in çocukları da bu yüzden varistirler onun günahına. Yani onun günahını çekmek zorundadırlar. Babadan oğula intikal eden veraset gibi. Kendi yorumları. Ancak Allahın oğlu olan İsâ günahsızdır. İşte bu günahsız, masum olan Allah oğlunu, insanların günahının kefareti olarak çarmıha gerdi. Kefaret olarak, nasıl İbrahim'in kefareti İsmail'in kefareti koç mesela verildi, misal yani onun gibi. İnsanların günahlarının kefareti için o Allah biricik oğlunu feda etti diyor. Hıristiyan inancına baksınlar, Allahın oğlu ya Allah da bizim gibi işte bir insan veya benzeri ve oğlunu feda etti.

Dinleyici:-Bu kadar niye bekliyormuş o zaman hocam.

-Sabırlı ya Cenâb-ı Hakk. İşte bu düşündükleri kurgunun delili olarak bütün peygamberlerin günahlı olduğunu, peygamberler günahlı olduktan sonra insanların hayli hayli günahlı olacağını belirtmek için yola giriyorlar ve İslâmiyet'i de araştırdıklarından bu hadisi de buluyorlar hatta diyorlar Muhammed onlar için onların lisanıyla (s.a.v) o dahi günahlıdır diyor. Eğer günahlı olmasaydı bende sizi gibi günde yetmiş veya yüz defa istiğfar ederim demezdi diyor. Bakın nereden nereyi tutup yakalayıp bize silah olarak kullanıyorlar. Ama bilmiyorlar ki Sure-i Fetihte ey Habibim senin gelmiş gelecek bütün günahların bağışlandı affedildi ayetini bilmiyorlar veya bilseler de işlerine gelmediğinden kaydetmiyorlar. Mesela Davut (a.s) bir sürü iftirada bulunuyorlar. Başka başka işle peygamberlere bir sürü iftirada bulunuyorlar. Kuran'ı Kerim'de de bazı peygamberlerin hataları belirtiliyor ama çok nazik şekilde kırmayacak şekilde belirtiyorlar.

Dinleyici:--O zaten (zenne?) diye geçiyorlar.

-Ayak kayması diye işte. Mesela Yunus (a.s) kavminden uzaklaşması gibi. Ama şeyini de belirtiyor biraz sebebini de belirtiyor çünkü diyor, bu kadar sene davet etti etti etti gelmediler ümidini kesti, diyor yani bu şekilde kavminden uzaklaştı ama bunun başkalarına zararı yoktu. Kendi bünyesindeydi yapılan suçlama hareket. Allah selamet versin ne yapalım işte bunları bilmemiz lazım ama mümkün olduğu kadar geniş manada.

Tevbe-Kıtel Suresi neden Besmele ile başlamaz

Dinleyici:-Çay molası bitmediğine göre aklıma bir şey daha takıldı. Onu sorabilir miyim?

-Tabi buyurun.

Dinleyici:-Biraz evvel konularda 113 ayet besmeleyle başlıyor, Tevbe suresi besmele başında başlamıyor. Bu 113'ün düzeninden dediniz, peki niye Tevbe suresi de başka sure değil?

-O, Kıtel suresi de diyorlar ona içinde savaşla ilgili hadiseler olduğu için savaş orada ilan ediliyor artık savaşınız, Kıtal suresi de diyorlar ona. İşte vurma kırma olduğundan Rahmân ve Rahîm yani merhametli ve faydalı olan merhameti olan Allah diye başlayamıyorsunuz.

-Bismillahir rahmanir rahiym diyemiyorsunuz.

-İçinde olduğu için denmiyor. Nasıl kurban keserken Bismaillahi allahuekber diyoruz. Bismillahir rahmanir rahiym diyemeyiz kurban keserken. Çünkü bir taraftan Allah merhametlidir Rahmandır Rahimdir de vur bıçağı. Olur mu? Olmaz. İşte o da Kıtel suresi ilk savaş emredildiği için orada onun için onun başında besmele çekilmiyor ama işin acayibi şu. Birinci ayeti okuyorken besmele çekemiyorsunuz euzübesmele, euzü çekiliyor besmele çekemiyorsunuz. İkinci ayetten başlarsanız çekiyorsunuz. Başından çekilmiyor yani. Devam edip geliyorsunuz mesela bir öndeki surenin sonunu bitirdiniz, hiç kesmeden devam ediyorsunuz tamam mı besmeleye gerek kalmıyor, ama başından başlıyorsanız gene

besmeleye gerek kalmıyor ama bir iki ayet aşağıdan başladığınız zaman besmeleyi de çekmek zorundasınız.

Tevbe-Kıtel Suresi ve 13

Aslında o zahiri örtüsü yani Kıtal suresi Tevbe suresi, esas mesele 113 yani 13'ün oradaki tatbikatını belirtmek. 14 başında olmuş olsa, mesela o ayeti diğer surenin sonuna ekleyebilir. Besmele çekilmesine mani olmaz o zaman. Yani kıtel ayetini bir öndeki surenin sonuna ekleyebilir kim ne diyecek ki? Ama baş taraflarına koyuyor neden? İşte besmele başka yere nakil olsun diye. O da Neml suresinin 30'uncu ayeti, 15'inci ayeti olurdu 25'inci ayeti olurdu. 30'uncu ayet. O 113'ün başındaki biri, otuzun önüne koyduğumuz zaman zaten direk olarak 13 normalde. Arkasına koyduğumuz zaman 31 olmakta, çevirdiğimiz zaman yine 13 olmakta.

Yani önüne de koysan 13 arkasına da koysan 13. Kaydıramıyorsun bir tarafa şüpheye yer bırakmıyor yani. 113'ün izah etti ya, zaten daha evvelde biri ayırdığımız zaman o biri ahadiyet. Ahadiyetin tatbikatı görülmesi 13'te. Ayna oluyor yani 13 ahadiyete ayna oluyor. Bu 113 ve diğeriyle 114 ama aslı 113 ne yapıyor Kuranı Keriym'in bütün muhtevasını bünyesinde toplamış oluyor. Yani 13, yani bütün bu alemler ahadiyetin zuhur hadisesi hali. Onun simgesi de 13 (s.a.v) Efendimiz bakın 113, bütün kucaklamış oluyor 114 sureyle birlikte, ikiz kardeş de olduklarına göre tabi onun en güzel açıcı yeri fettahı o…

Rüya-Zuhurat Hakikatleri

Budur rüyada bir şey gördüm de bu mutlak budur diye olacak bir şeyi yok. Ama bazen ibre-i ayarlama yapılabilir onunla. Hassas ayarlar diyorlar motor ayarları faydalıdır o yönden ama her görülen şey mutlaka tahakkuk edecektir diye ayy işte oğlum düştü, eyvah kahırlar içerisine girer rüyada oğlunun düştüğünü gördü veya öldüğünü gördü muhakkak kara şeylere yaslara bürünür. Veyahut başına bir yerde iyi bir şey geldi bekle dur bakalım şimdi. Bunlar rüyaya hiç tesir altında kalınmayacak. Bunlar sadece bilgi

mahiyetinde demin dediğimiz gibi kontrol gerektirdiği şeylerdir yani. Kişinin kontrolünü sağladığı şeylerdir ama hiç birisi mutlaka çıkacak diye bir kaygı yoktur. Rüyalar tabi bir sürü yönleri var evvela iki ana hale bölünüyor. Birisi Rahmani birisi Nefsanî diye. Rahmani olan rüyalar, onlar da ikiye bölünüyor. Keşfi muhayyel, keşfi mücerred. Keşfi mücerred keşfi muhayyel yani keşfi mücerred olan açık seçik rüyalar, tecrid edilmiş yani hayalden vehimden tecrid edilmiş.

Bu rüyalar olduğu gibi çıkıyor. Yani rüyada ne gördünüzse ne haber gelecekse gelecekten verdiği haber olduğu gibi çıkıyor. Bu Peygamberlerde işte bazen velilerde olduğu gibi, yani rüya değil bu ayniyle vâkî. Diyor ya o her yer karanlıkta mı nerede diyor, bir de keşfi muhayyel hayali olan rüyalar ama bunlar Rahmani hayal nefsanî beşeri hayal rüyalar değil. O ayrı bir bölüm. Bunları tabi bulmak biraz zor tevillerini yapmak için de mana âleminden gösterilen o görüntülerin his ve duygu âleminde neyi ifade ediyorsa öyle yorumlamak gerekiyor. Yani mana âleminde gördüğümüz herhangi bir görüntü bir ev gördük bir ağaç gördük bir kuş gördük o değil işte bizim âlemimizde onun ifadesi başka.

O diye biz eğer onu gerçek olarak kabul eder de o diye düşünürsek onun üzüntüsü içine girmiş oluyoruz işte veya sevinci içine girmiş oluyoruz ki bu bizde yanlış bir yönetilme meydana getiriyor. Kötü bir şeyse bizi zorluyor üzüntüye sokuyor ki hiç olmayacak bir şey yani üzülmenize gerek olmayacak bir hadise, iyiyse gereksiz sevinmeye sevk ediyor. Onun için o dediğin doğru, rüya görüldüğü zaman sadece görülmüş olacak. Onun ne üzüntüsü ne sevinci içine girilmeyecek. Eğer bilebiliyorsak onun ifadesini alacağız ve ona göre tatbikatını yapacağız.

Çünkü bu bir eğitim meselesi rüya tevili, tabiri kolay olacak bir şey değil. Biraz da Allah vergisi olması lazım Allah durup dururken de vermiyor bir şey. Bizler çalışacağız, çalışacağız belirli kıstasları yerine koyacağız ondan sonra verecek Cenâb-ı Hakk ama o kıstasların diye, işaretleriyle verdiği tecrübelerle yeni gelen rüyaların yorumları yapılacak.

Allah verdiği dediğim o. Tabi Allah vermezse mabud neylesin Mahmut demiş. Mesela rüyada gördük demin işte hanım kardeşimizin rüyasında var, yarasa gördüm diyor işte korktum diyor taş attım diyor, aldı taşları o da bize attı diyor. Çocuğumla korktuk diyor mesela, ama ben bunu yeneceğim dedim diyor besmeleyle yeneceğim diyor şahadet getirip yeneceğim diyor çalışmasını gösteriyor ama sistemli bir çalışma olmadığı için bak ne kadar temiz iyi yürekle yansıması var. Ama onu öldürmeye muvaffak olamıyor neden? Çünkü ebabil kuşu yok elinde. Ebabil kuşu olsa o kuşun taşıdığı mermilerle pat pat pat kafasına atacak onu öldürecek. Sistem yok işte bunları belirtiyor bu şekilde ama yorum gerekiyor işte.

Dinleyici:-Hocam bir de herkeste farklı oluyor bu da var değil mi?

-Ayrıca o da başka bir konu tabi.

Dinleyici:-Ya da gören bir kişi mesela bir rüya görüyor bir kardeşini veya bir arkadaşını çok güzel bir halde veya çok kötü halde görüyor onu gerçeğe isnat ediyor.

-Tabi işte karşıya da isnat etmek mümkün az bir ihtimal de olsa ama çoğunlukla kendinde bulması kendi hakikatinde, kendi ahlakında kendi yapısında onu bulması gerekiyor isimlerin manaları mühim rüyada. Mesela bir kişi erkek bir iki insanı görsün. O erkek iki insanın birisi Celal olsun birisi Cemal olsun.

Dinleyici:-Çık işin içinden.

-Hadi çık bakalım. İkisi de insan erkek, ama birisi Celal birisi Cemal hadi bakalım.

Dinleyici:-Celal ismiyle bir isim mi burada.

-Tabi ismin manası var orada. Celal tecellisiyle bir kişi rüyanızda gördüğünüz Celal ismiyle yani bir kişi gördüğünüzde, orada ya sizin nefsinizde celali bir ağırlık var veya dışarıdan bir celal tecellisi gelecek size. O Cemal Celal isminin rüyadaki hareketleri davranışları mühim. Size karşı hangi pozisyonda davrandı. Mesela diyelim ki siz üst yoldan

gidiyorsunuz Celal Efendi alt yoldan gidiyor, Ahmet gel buraya ulan, affedersiniz, gel buraya bakıyım diyor. İşte tamam onda bir zorluk beklenir. Çünkü aşağıya çekiyor sizi celale çekiyor.

Dinleyici:-Cemal Efendi yukarıda yürürse.

-İşte o zaman da size miraca çıkarır.

Dinleyici:-. Ben nereye gideceğim,

-İkisi ayrı adam ama o zaman sen Celal'i bekle Cemal'e doğru git.

Celal ve Cemal ismi şerifleri,

Dinleyici:-Nusret babamın şeyde söylediği gibi. Yorulma gitme Celale doğru.

-Nasıl demiş bak ne kadar güzel söylemiş yeri gelince bunlar daha iyi anlaşılıyor. Öyle demiş Babam Rahmetullahi aleyh bir uzun şiirinde,

İnsan isen gel maşuku seyret,

fani vücudu bâkîye devret,

-bak söze bak,

Mahbubu haksın ilminde zevk et,

diyor bak hakkın sen sevgilisisin bunu zevk et bunu böyle bil kendi ilminde,

Yorulma gitme Celale doğru.

Çünkü Celal tecellisine karşı çıktığın zaman o seni devirir hiç dinlemez yok. Benim şu kadar zikrim var bu kadar mertebem var bu kadar şeyhim var ben ona yakınım. Yok, hiç dinlemez.

Dinleyici:-Mekke'de çok fazla Celal felaket orası.

-Mekke tabi Celal tecellisi, Mekke-i Mükerreme Zat tecellisi o. Esnaflar bile o tecellinin kapsamında ağabey bir git diyor hiç dinlemiyor yani.

Dinleyici:-Medine öyle değil orada Cemal tecellisi

-Medine öyle değil tabi Cemal sıfatı var tecellisi var Hazreti Rasulullahın merhameti rahmeti var orada. Esnaf bile bambaşka ona dahi sirayet ediyor, mahallin manevi yaşantısı.

Dinleyici:-Demek ki işte celalliyse daha çok celalleniyor.

Dinleyici:-Şimdi bir şey… mantık olarak doğru mu olur yanlış mı olur zati tecelliye mazhar olan bir insan celalli mi olur?

-Zati tecellinin mertebesine bağlı.

Dinleyici:-Bir de karşındaki kişiye de bağlı…

Dinleyici:-Ben lafımı geri aldım.

Celal tecellisini dışarıdan bürünerek kullanma

-Gerçek bir "insanı kamil" kolay kolay Celal tecellisini kullanmaz, çok ender kullanır. Bakın çok mühim bir kıstastır. Nusret babamın bize tavsiyesi vardır hani o yolda gelirken dedim ya bir arkadaşım kardeşimiz vardı. Onunla beraber gittiğimizde bir gün bak oğlum, çocuklar dedi, sakın ha kimseye gazap nazarıyla bakmayın dedi. Bize sıkı bir tembihi vardır. Kimseye gazap nazarıyla bakmayın derdi, çünkü üzerinizde ilahi tecelli var yakar karşı tarafı ona zarar verirsiniz derdi, bunu kullanmayın derdi. Hep rahmet. Bir yerde Celal tecellisi ağır basıyorsa orada denge yerinde değildir. Yani tam bir kemalat yoktur orada.

Çünkü (s.a.v) Efendimiz "rahmeten lil alemiyne" ne diyor ayırıcı bozguncu olmayın, müjdeleyici olun zorlaştırmayın kolaylaştırıcı olun diyor. Ama hiçbir şekilde Celal tecellisinde bulunmaz mı bulunur. Nasıl bulunur içinden değil dışından bürünerek bulunur. Şimdi bir meseleyi yaşarken bürünerek yaşamak başka, yani dışından öyle görünerek yaşamak başka bir de içinden hakikatiyle birlikte aynı hadiseyi yaşamak başka. Şimdi çocuklarımız var Allah hepsine sağlık sıhhat versin. Bunların terbiyeleri var. Bunların terbiyeleri sırasında biz çocuklarımıza hep Cemal tecellisiyle

davranamayız neden? Onların menfaati için zarar vermek için değil. Bürünerek bak yaparım ederim kırarım harçlığını keserim filan, ama içeriden değil. Onun görüntüsünü öyle vererek.

Dinleyici:-Ben bir şey soracağım. Yani Celal tecellisi, kişilerin mertebelerine göre mi değerlendirilmesi gerek. Ben mesela öğretmenim. Talebelere onların menfaat biraz evvel buyurduğunuz gibi onların menfaatleri için hani celalleymişim gibi görünmek, ama aslında Celal değil bu sevginin başka bir şekli bu da Celal olarak mı değerlendireceğiz?

-Bakın eğitim eğitimci olmak çok değişik bir özellik isteyen bir hadise. Karşınıza kırk tane çocuk, kırkı da değişik bir yapıya sahip. Şimdi bunlara sert değil, hani bir film vardı bir zamanlar tatlı sert diye, iki kişi oynuyordu da işte biri yumuşak biri sert. Burada kişi bağırma çağırma kırma şekliyle değil de o terbiye, asaleti yönünden ağırlığı yönünden o çocuklara muamele etmesi lazım. Yani korkulu bir saygı, değiştirerek söyleyelim hürmetli bir saygı duymaları lazım, siz söylemeden. Kırarım ederim yaparım notunu kırarım diye, onlara Celal tecellisiyle karşı çıktığımız zaman o çocuklar korkarlar bizden. Yani zordan gelirler severek gelmezler. O çocuklara okulu sevdirerek dersleri sevdirerek öğretmenleri sevdirerek ama lakaydiye düşürmeden yani iradeli bir Cemal göstermek gerekiyor.

Dinleyici:-Çocuklarımızın da biraz karşılarında böyle bir davranış…

-O sizin haklılık durumunuza bağlı. Mesela çocuk yüz gramlık günah işledi, biz iki yüz gramla cevap verirsek ona haksızlık etmiş oluruz. Ama yüz gramlık misal veriyoruz kahve istediysek, elli gram kahve veriyorsak tabi yazık ediyoruz çocuğumuza. Yani şunu belirtiyorum yüz gramlık bir hata yaptıysa, elli gramla onu karşılamamız yine yanlış oluyor. Bu sefer az hoş gördüler diye çocuk daha fazlasını yapmaya gidiyor, yani kısasa kısas hükmü geçerli.

Dinleyici:-Kısasa kısas dediniz de hanım işaret ediyor ondan soruyorum. Şimdi benim büyük oğlan küçük oğlanın canını yakıyor. Bende o anda enişteyle öbür odadayız, küçük oğlanın burasını şişik görünce benim tepe attı, gittim sen nasıl canını acıtırsın diye one two there üç tane patlattım.

Dinleyici:-Ama hiç sormadan.

Dinleyici:-Ben sormam görmeyeceğim onları o şekilde. Kendin büyüksün diye küçüğünü ağlatırsan kısasa kısas, işte ben sana böyle yaparım dedim vurdum. Tabi sonradan içimden tuttu üzüldüm. Baktım yarım saat sonra almış şapkasını namaz kılıyor. kızdı ona ben ne yapayım dedim ben sinirlendim mi vururum ezmeyecekti şişirmeyecekti,

Dinleyici:- . başka misafirin çocuğu oyuncak vurdu ondan morardı orası.

Dinleyici:--Ben nereden bileyim.

Dinleyici:-Sormadan yapılmaz ama

Dinleyici:- . vurduk tabi bize pahalıya patladı. Gönlünü almak için hediye almak zorunda kaldık neyse. Yani bu tamam tutsaydık kendimizi vurmasaydık iyiydi ama ne yapalım ben küçük öyle görünce ağlayınca şiş görünce dayanamadım.

Dinleyici:-Ama bak işte bu davranışta biraz erkencilik var yani acelecilik var. Çocuğu karşına alacaksın, adam gibi otur bakalım buraya, iradeli ama ağlayıp korkmayacak fazla o anda korktuğu anda bir şey söyleyemez sana anlatamaz hakkını koruyamaz arayamaz yani. Gel oğlum otur buraya gel korkma nedir bu hadise anlat bakalım. İkisini de dinlemen lazımdı yani, küçüğünü de büyüğünü de yani senin orada Hakîm ismiyle muhakemem etmen lazımdı. Bak Hakîm ismini kullanmadığından sen bu sefer mahkeme edildin.

Dinleyici:-Sonra beni sevmiyor babam onu daha çok seviyor deyip

Dinleyici:-Sonra beni sevmiyor babam onu sevmiyor diye üzüntü duyar,

-Diye de üzüntü duyar.

Nasıl Yaşarsanız Öyle Ölürsünüz

Dinleyici:-Necdet hocam nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz diye bir hadis-i şerif var tabi bunun bir de zahiri var batını var, zahirde böyle şiddetli yaşayan insanlardan bu ölümde bir şiddet olur mu?

-Haliyle tabi haliyle olur tabi gerçi orada hangi mertebede yaşarsanız o mertebede ölürsünüz hükmü var. Ama zahiren de tabi nasıl muamele ettinizse meleklerde size öyle muamele eder. Yani kabz melekleri geldiği zaman, zorlukla alırlar. Hani diyorlar ya sırtına vururlar içinden sanki dikenli şey çıkar gibi çekerler ruhunu diye ve de nasıl öldüyse öyle haşr olunur ayrıca kıyamette kalktığında.

Dinleyici:-Bir kimse ne kadar çok etrafına acırsa değil mi yani Allahu Teâlâ der ki yani sen benden merhametli misin ki yani bu kadar şefkatlisin, o zaman Allahın da sana şeyi olması lazım.

-Tabi ben senden daha merhametliyim diye misliyle onu iade eder tabi.

Dinleyici:- . Ama… Vurmaktan şey yanlış telaffuz da olmasın çok özür diliyorum ama şimdi o günkü yaşamış olduğu depresyon bazen işyerindeki bir sıkıntı vardır, bunun üzerine çocuğu gördüğü zaman yani o anda bu da babanın haklı yani konumuna düşmüyor mu bence yani.

Yok düşmez. Başkasına kızıp da başkasından öfke almak o yiğitliğe de sığmaz.

Dinleyici:-Ama daha düzenli yaşamak isterken daha güzel bir ortamları yaşatmak isterken onun çabasını savaşını verirken eve gelmiş küçük çocuğunun…

Dinleyici:- . mantığıyla düşünüyorsun bak şimdi farz et ki burası bir Almanya olsun Türkiye olmasın sen çocuğuna

şiddet gösterdin ve haksız şiddet gösterdin, devlet senin elinden çocuğunu alıyor.

Dinleyici:-Ama şimdi Almanya'yla bizim Türkiye.

Dinleyici:-Ama bak teknik olarak anlamıyorsun sen benim ne demek istediğimi bir anla.

-Almanya Türkiye meselesi değil yani diyor bir yerde

Dinleyici:-- . alıyor elinden ona kendini koruyamadığı için tacizde bulunmuş oluyorsun yani…

12-Muhtelif

Eğitim

- … İslamiyet'in getirdiği hürriyet bu zaten ama bu çok tabi yanlış.

Dinleyici:-Ama kişiye göre de değişmesi gerekmiyor mu?

-Yok, kanun değişmez kişiye göre kişilere göre bir şey uygulanmaz.

Dinleyici:-.

-Bekle bakalım şimdi bir çocuk var 10 alıyor bir çocuk var aynı koşullarda beş alıyor. Ona da aynı merhamet aynı sevgi gösteriyorsun ona da aynı merhamet sevgi gösterildiği bu hak mı oluyor şimdi?

Dinleyici:-Yok.

-O notunu almakla cezasını alıyor zaten biz ona başka türlü ceza veremeyiz. Bizim yönelmemiz ikisine de aynı yakınlıkta olması gerekiyor. İkisine de aynı şeyi, nasıl diyor Efendimiz de Cenâb-ı Hakk ey Habibim sen tebliğcisin sadece tebliğini yap, ceza vermek veya mükâfat vermek bana ait diyor ve de üzülme diyor sen, bunlar seni dinliyorlar dinlemiyorlar diye. Aynı eğitim sistemi bu.

Dinleyici:-Amcasını bir türlü Müslüman yapamadı Müslüman yapamadı kızsa, kahret dese hepsini kahreder ama öyle bir şey yapmadı.

-Yapmadı hepsinin kendi haline bıraktı. Ama onlar kendi cezalarını yaptıklarını gördüler kimisi cennet ehli kimisi cehennem ehli oldu. Hâkim Allah'tır yani biz hâkimlik yapamayız. Tabi bu yanlış anlaşılmasın, kimseyi koruma veya çocukların büyüğünü koru küçüğünü korumama arasında değil. Yani hepsine kız da olsa erkek de olsa aynı şekilde yaklaşmamız gerekiyor.

Dinleyici:-O zaman şimdi şu hocam hani Üsküdar'da Yusuf Efendi Hazretlerinin olduğu yerdeki… aynı şekilde konuşma muhabbet oldu. Orada da ben kendim, orada bir vatandaşımız bir ağabeyimiz daha doğrusu söyleyeyim o da Almanya'dan İtalya'dan bilmem ne bahsetti. Oraya bir böyle şey çıktı. Ben Almanya değilim ben Türküm Müslüman'ım

-Tamam, ayrı konu.

Dinleyici:-Benim kurallarım benim çevrem daha bir farklıdır diye ben bunu çıkıştım. Müslümanlığın getirdiği olgular vardır, faziletler vardır bunların hepsi, ama ben Almanya böyle yapıyor İtalya böyle yapıyor

Dinleyici:-Almanya'dan değil yani bu. Devlet koruyuculuğa geçiyor anladın mı yani. Mesela bizim gibi ileri bir toplum, biz geri kalmış bir toplumuz yani.

Dinleyici:- . Evladına şefkatli davranacaksın bir yerde.

Dinleyici:-Ama yine . Allah korkusu da var onlar da bak evladı nasıl koruyor.

-Allah korkusu değil onlardaki de doğru mantığın tatbikatı var orada. Onlar Allah'la değil ama kendileri düşünerek oraya ulaşmışlar. Bunu bulabilmişler ve bunu açık olarak da tatbik ediyorlar. Bizde töreler ağır basıyor. Tabi ayrı, pederşahi aile vurdum mu diyor ben dinlemem başka şey. Yani baba nasıl bir yönetim istiyorsa kendi içinden nasıl bir yönetim gelirse o yönetim hâkim oluyor aile içerisinde bu yanlış işte.

Dinleyici:-Ondan sonra nasıl yapıyor o da onun evladına yapıyor ben babamdan öyle gördüm o da intikam alıyor kendi evladından.

-Neticede o da kendi ailesine işte gelen yaşam bu zaten işte.

Dinleyici:- . korkular oluşmadı mı hocam bu yüzden de korkular oluşmadı mı? Eskiden mesela insanlar kişiler ayrı baba neredeyse evlat onun yanında, ama şu anda evlenen, uzak kalmak aman uzak olsun aman uzak olsun ama bazı töreleri de aşmış olduk ve bu toplumumuzu baya bir parçaladı.

-Zamanın getirdiği icaplar bunlar. Bunları durdurmak mümkün değil.

-Dinleyici:-Allah mecburiyet verdi ama şimdi herkes başına buyruk.

-Hani yaşamın getirdiği oluşum bunlar.

Dinleyici:-Benim anlamadığım bir şey var. Evladımız var benim de var iki tane evlat.

-Allah bağışlasın.

Dinleyici:--Şimdi benim evladım diyorsun peki Allah Teâlâ enestü birabbiküm dediği zaman senin evladın mı oluyor o. O ayrı bir varlık olmuyor mu?

-İşte sahiplenmek ağır basıyor bizde bizim malımız zannediyoruz. Eşimizi çocuğumuzu mal zannediyoruz. Böyle bir şey yok.

Dinleyici:-Mal gibi görüyoruz bu mantaliteyi yıkamadık.

-Demin ben bahsettiğim o herkes bir birey.

Dinleyici:-Ona zaten karşı değilim

Dinleyici:-Ama bak yanlış o zaman İslam açısından düşünüyorsun da İslam'la düşün bak "elestü birabbiküm" dediği zaman bu benim babam bu benim anam bu benim oğlum bu benim karım diyebildin mi orada. Yoktu ki öyle bir şey, ee neye sahip çıkıyorsun şimdi. Sahip çıkıyorsun derken her şeyin adına nasıl hak sahibi oluyorsun ki?

Dinleyici:-Mustafa ağabey şimdi ahirete gideceğiz diye tamam çalışmayalım.

Dinleyici:-- . çocuk verdi imtihanını vermedi şunu yaptı bunu yaptı diye neye uğraşıyoruz o zaman bırak kendi haline.

Dinleyici:-Hayır.

-O görev görev.

Dinleyici:--Sahiplenmek görev değil mi hocam?

Sahiplenme, Kişilik, Şahsiyet

-Maddi benim diye sahiplenmek başka koruyucu olarak sahiplenmek başka yani mallığına sahiplenmek başka,

Dinleyici:-- . bir birey bir insan olarak görebiliyorsan

-Şahsiyetini tanıyacağız çocuklarımızın.

Dinleyici:-Tanıyorsan eşini de çocuğunu da o ayrı bir bakış açısı. Ama benim diye görüyorsa

-Her şeyi yaparım hakkını buluyorsa kendinde o yanlış işte.

Dinleyici:-Ona şey değilim ben sadece o taraflı bu taraflı.

Dinleyici:-Ne gibi çok şey var arada çocuğuna bir şey veriyorsun hiçbir şey beklemiyor musun yani ondan?

Dinleyici:-Ben kendi payıma hiçbir şey beklemiyorum ben vazifemi yaparım o kadar. Yani bana bağlı yaşamasını beklemem çocuğumdan. Yani bana bağlı olsun hep benim yanımda olsun benim gözümde olsun.

Dinleyici:-Olur mu?

Dinleyici:-Neden o çocuk o zaman benim esirim gibi olur yani, kendi kişiliğini bulamaz yaşayamaz yani.

-Kendi kimliğini bulamaz.

Dinleyici:-Burada koruyuculuk kalkanı kalkıyor Mustafa ağabey, bu sefer sen ona alternatif şanslar tanıman lazım.

Şimdi Süleyman amcanın oğlu var yanında çalışıyor, doğru mu Süleyman amca. Bunun karşılığında onu kollamakla korumakla mükellef değil misin?

-Ama haksızlık yapmamakla mükellef, o çocuğa gereksiz baskı yapmamakla mükellef, ikaz etmekle mükellef,

Dinleyici:-Dükkanı bırakıyor gidiyor kendisi.

Dinleyici:-Ev aldım araba aldım sana iş verdim diyerek onu kendine esir edemezsin yani ama vazife yapabilirsin, bir yardım yapabilirsin varsa maliyetin cebinde bir paran varsa destek yaptın, ama ben sana ev aldım araba aldım sen bana bağımlısın bağıntıyı kuramazsın.

-Benim kulumsun tabi benim kulumsun.

Dinleyici:-Bu olayı farklı boyutlara ulaştırdınız Mustafa ağabey şimdi farklı konumlardan.

Dinleyici:-Şimdi benim anlatmak istediğim ayrı

Dinleyici:-Tamam belki aynı şeyi söylüyorsunuz da anlatma olarak ayrı bir yerden durumlardan giriyorsunuz.

Dinleyici:-Sen anneni sevmiyor musun?

Dinleyici:-Sevmem mi?

Dinleyici:-Doğal olarak seviyorsun değil mi? Tamam bu kadar o da seni seviyor.

Dinleyici:-Ama benim annemi görmemem gibi ya da annemin yanına gitmemem gibi bir şey söz konusu değil.

Dinleyici:-O açıdan yani gel git sana kimse gelsin demiyor ki bağımlı değilsin hani. Ama özerk bir kişiliğin var şahsiyetin var.

Dinleyici:-Şimdi olay evlatlar anne baba şu meselesi değil olay kendi derecen, merteben yerin yurdun nedir? Kafa yapın nedir gönül yapın nedir neysen etrafına onu verirsin.

-Onu bilmeden dışarıda yaşar zaten.

Dinleyici:-Bak ben sana bir şey söyleyeyim İslam'a bakalım baştan İslamiyet'e bakalım dönelim İslamiyet'e. Eğer herkes kendi kişiliğini ve bireyliğini kurmuş olmasaydı kimse Muhammed'e iman eder miydi?

-Bak şimdi, Bak dur ama bir dakika.

-Eğer bir insanın bir özerkliği bir kişiliği bir şahsiyeti olmasa, benim annem de benim babam da karşı dese, hiç kimse Muhammed (a.s) peygamber olarak kabul eder miydi? Mantıken bir düşünelim o kavmiyetçiliğin içerisinde, kimse etmezdi, ama sen bir bireysen bir kişiliğin varsa kendi kişiliğini yapabilmesi, yani bir yol çizebilirsin. Çizenler çizdi çizmeyenler gene şey yapıyor yani. Eğer böyle düşünürsen şey olur ama herkes annem karşı çıkıyor babam karşı çıkıyor, mesela Musab bin Umeyr gibi büyük bir sahabi vardı bu Mekke'nin en zengin ailelerinden birinin çocuğuydu. Bu Bedir savaşında öldüğü zaman üstüne örtecek bir bez parçası dahi bulamadılar.

Anne ve babasından koptu bu çocuk. Yani şimdi anneye babaya bağlı mı kalsaydı? Bakalım cevap ver bana, annesine babasına saygılı sevgili bir evlat olup da anasının babasının dizinde mi dursaydı? Yoksa o zamanki örfe göre bak şimdi Mekkelilerin düşüncesine bak, anarşist görüyorlar Hazreti Peygamberi anarşist ikilik yaptın aileleri böldün diyorlar, Peygamber Efendim iz'e sen aileleri böldün diyorlar, insanları birbirine düşürdün diyorlar bak suçlama var burada. Peygamberin yanına mı gitmesi şey olur, bir kişiliği olmasa insanın hiçbir şey olamaz. Anladın mı? Yani kimse annesine babasına kopsun demiyoruz ama bir özerk kişiliğin olması gerekiyor.

-Orada anne babayla Allah arasında bir seçim yapması gerekiyor sahabe. Anne baba yerine Allah'ı seçmesi gerekiyor sahabe.

Dinleyici:-Ama şimdi sen olayı farklı boyutlara getirdin.

Dinleyici:-Hayır, getirmedim yani hep anneyle babayla düşünmemek özerk bir şahıstır özel bir kişiliği vardır yani.

Dinleyici:-Özel bir kişi de ben aileden kopmaları açısından

Dinleyici:-Şimdi aynı şeyi söylüyorsunuz da anlaşamıyorsunuz bakın.

Dinleyici:-Ama bak biraz önce Süleyman amcanın söylediği bir kelime vardı ben çocuğumun yanına gittim değil mi, tesadüfîyle şimdiki nesillerin, ben dışarı çıkmak istemiyorum.

Dinleyici:-Şimdi güzelim aynı şeyi söylüyorsunuz bak ben size şöyle izah edeyim kısaca. Şimdi sen çocuğunu iyiliğini istiyorsun terbiye ediyorsun okşuyorsun bende çocuğumun iyiliğini istiyorum tokat vuruyorum, aramızdaki fark bu. Başka hiçbir şey yok. Kişiliğimizden kaynaklanan farklılık yapımız derecemiz neyse odur, olay buradan kaynaklanıyor başka hiçbir şey yok.

Dinleyici:-Hocam bu arada çocuklara. Tabi burada olmayabilir yanlış anlamayın da, eşine ev halkına eziyet eden insanlar,

-Biz onu diyoruz işte bu hak kimseye verilmiş değil.

Dinleyici:- . Siz çocukları öne sürdünüz

-İşte bak demin söyledim ben onu eşler ana baba çocuklar hepsi söyledim.

Dinleyici:-Eş olsun anne olsun baba olsun hepsi aynı. Eş de geliyorsa yuva kurmaya geliyor o da hırpalanmaması lazım.

Dinleyici:-Şimdi aynaya bakarsan insan kendini görür o çocukların mutlaka geçmişinde yaşadığı olaylar var ki o zaman zarfında ilerleyen zamanda anne baba olmuş babasından gördüğünü yapıyor, ya da dedesinden gördüğünü yapıyor.

Dinleyici:-Hocam bir şey sorabilir miyim?

-Tabi buyurun.

Dinleyici:-Beddua etmek.

Dinleyici:-Döner dolaşır başına gelir.

-Hiç yapılmayacak şeydir. Kime beddua ediyorsun ki yani.

Dinleyici:-Allaha beddua ediyorsun.

Dinleyici:--.

Dinleyici:--Kim olursa yani.

Dinleyici:-Emine ablaya beddua ettim o zaman Allaha mı ediyorum.

-Kime edeceksin başka. Yapacağın en uygun şey Allah layığını versin dersin o kadar. Eğer o cennete layıksa onu verir cehenneme layıksa onu verir. Allah layık olduğunu versin dersin yorum yapmadan. Çünkü her fiilde hakkın zuhurunu müşahede edebiliyorsak kime lanet edeceksin ki. Lanet etmeyiniz rahmet ediniz diyor Efendimiz.

Dinleyici:-Allaha havale etmek en güzeli.

Dinleyici:-Allaha havale ediyoruz.

Dinleyici:-Bizim beddua etmemizle hiçbir şey olmaz.

-İşte layınını versin demek bu.

Anne ve Baba Hakkı

-Bir evladın anneye babaya olan şükranını borcunu ödemesi mümkün değil. Yani evladın annesine babasına o borcunu ödemesi mümkün değil. Şimdi diyelim ki bizim çocuklarımızı bizler yetiştirdik, onların bize paralar verseler saraylar dolusu paralar verseler, saraylar yaptırsalar bir anne babanın hizmetinin karşılığını ödemeleri mümkün değil. Onlar kendi çocuklarını yetiştirdikleri zaman onarlın çocuklarının da bizim çocuklarımıza haklarını ödemeleri mümkün değil. Peki, bu nasıl ödenecek. Geriye dönüşlü bir ödeme değil ileriye dönüşlü ödeme yapıyoruz. Babamızın bize hizmetini annemizin hizmetinin karşılığını biz çocuklarımıza ödeyerek çocuklarımıza vererek onlara ödemiş oluyoruz. Çünkü aynı silsileyi onlar da kendi anne babalarından görüyorlar. İleriye veriyoruz o hizmeti.

Dinleyici:-Peki arkaya kalan ne oluyor hocam.

-Nasıl arkaya kalan? Arkaya kalan kimse yok.

Dinleyici:--Bir de sen bir iyilik yapıyorsan evladından da iyilik görüyorsun devam ettiriyor yani. İyilik yap iyilik bul derler ya hakikaten çok doğru.

Dinleyici:-- . kalıyor geride

-Ama şimdi benim anlatmaya çalıştığım ücretin tamamının ödenmesi mümkün değil, tabi o çocuk anneye babaya bakacak baktığı halde aldığı hizmetin karşılığını ödeyemez. Onu belirtmek istiyorum ben.

Dinleyici:-Ev de alsa bark da alsa arabada alsa yine ödeyemez demek istiyor anladın mı?

-Şimdi diyelim ki 25 sene hizmet etti annemiz babamız biz çocuğumuza işte hayata atılıncaya kadar 25 sene hizmet verdik maddi manevi geceli gündüzlü paralı parasız her şeyle birlikte. Biz yaşlandık, onlar bize 10 sene hizmet ettiler baktılar diyelim, yani o bize yaptıkları hizmetle bizim onlara yaptığımız hizmetin karşılanması mümkün değil. Onu anlatmak istiyorum. Peki, bu haksızlık yahut yersiz olan nasıl kapanacak bu iş? O da kendi çocuklarına hizmet etmekle onu ödemiş oluyor. Yani biz çocuklarımızdan alacaklı değiliz. Onu ben belirtmek istiyorum ve bu yüzden de onlara sahip olma hakkımız yok. Neden? Çünkü biz babamızdan aldığımız mirası onlara iade ediyoruz o da çocuklarına iade edecek onlar da çocuklarına. Yani silsileli olarak bu haklar ödenmiş oluyor

Dinleyici:-Zincirleme gidiyor.

Cenâb-ı Hakka Rica "Rabbena Atina"

-Zincirleme ödenmiş oluyor. İşte onun için tahiyyatlarda selam verileceği zaman selam verileceği rekatlarda, gerçi her tahıyyatta okunur da ilave ayetler var.

Dinleyici:-Rabbena atina.

-Neden bunları okutuyorlar bize? Bu aile birliğini tutmak için “Rabbena Atina fiddünya haseneten ve fil ahreti haseneten ve kına azabennar” bu müminlere olan genel bir rica, yani Cenâb-ı Hakk rica ediyoruz böyle ve devam ediyoruz. “Rabbicalni mukimessalati ve min zürriyyeti rabbena ve tekabbel dua” Rabbicalni, ceal et kıl mukimessalati yani beni salât üzere devamlılık halinde kıl yani o muhabbeti o sevgiyi o gayreti ver ve min zürriyetî bakın şimdi nasıl bağladı işi, bir taraftan zürriyetime de aynı şeyi ver. İbrahim (a.s) da bir duasında yine zaten onun duaları bunlar benim zürriyetimden de nebiler getir yarabbi diyor, müminler getir nebiler getir diye dua ediyor. İşte burada da zürriyetime de bu özelliği bu muhabbeti ver. Yani mümin olarak hayatını sürdüren bir nesil ver diye.

“rabbenağfirlî velivalideyye ve lilmüminine yevme yekumul hisab” işte biz bunları söylediğimi zaman evlatlarımızda bunları söylediği zaman bu ailelerde ihtilafın olması mümkün değil. Neden? Bakın kendinize dua ediyorsunuz çevreye dua ediyorsunuz evlatlarınıza dua ediyorsunuz, ediyoruz etmeye çalışıyoruz ve validemize yani anamıza babamıza bak, üç nesil duan içinde bağlanıyor böyle. Bizden sonraki nesil de aynı duayı yapıyor bizden evvelkiler de aynı duayı yaptılar, daha sonrakiler de bakın nasıl bir zincir, nasıl bir muhabbet bağlantısı kuruyor Cenâb-ı Hakk. Böyle bir yaşam içerisinde kimse kimseden bir hak talebinde bulunmaz, bulunamaz zaten çünkü haklarını herkes almış oluyor.

Adalet tabi olarak yerine gelmiş oluyor. Ama demin dediğiniz gibi beşeri hale dönüştüğü zaman, bireysellik benlik başladığı zaman ve töreler devreye girdiği zaman Allahın hukuku kanunları değil, beşeri hukuk kanunları ortaya girdiği zaman, tabi ki orada düşünceler de biraz farklılaşıyor. Tatbikatta farklılaşıyor anlayışta farklılaşıyor. Bizim anlatmaya çalıştığımız şey evvela oğlumuz kızımız anamız babamız eşimiz hangi cinsten olursa olsun, bunun bir varlık olduğunu kabul etmemiz gerekiyor. Yani Allah’ın verdiği bir kimlik, bir hürriyet bir cisim, bir varlık olduğunu

kabul etmemiz gerekiyor. Yani bizim gözlüğümüz gibi, efendim ayakkabımız gibi, bir eşyamız değil, ruh taşıyan kimlik taşıyan varlıklar. Çocuklarımız eşlerimiz, gerek bayanlar tarafından olsun, gerek erkekler tarafından olsun, bazı bayanlar da var erkeğine sahip çıkmaya çalışıyor, benim kocam diyor ben sahibiyim onun. Tamam, doğru, bazı beyler de aynı şekilde bu benim eşimdir ben buna istediğimi yaptırırım yok öyle şey ki Allahın kitabında böyle şey yok. Sahiplik yok. Ama karşılıklı adalet var. Cenâb-ı Hakkın verdiği sınırlar içerisinde ne diyor bak, evinizi koruyan hanımlarla evlenin diyor bak. Sizin her şeyinizi korusun. Malınızı mülkünüzü, ama diğer taraftan erkeklere de çocuklarınızın ve hanımlarınız üzerine kanat gererek koruyun onları diyor.

Bir rol vermiş, işte hanımlar evde ev işlerini düzenleyecekler, erkekler de çıkacaklar dışarıda rızık temininde uğraşacaklar. Yapı fizik yapıları da ona göre uyarlanmış, erkek dışarıya çıktığı zaman o dışarıdaki tabiat şartlarına uyum sağlayabilecek güçte olması lazım, başka türlü başarılı olamaz. İşte bu arada çocuklar da aynı denge üzere, onun için çocuklar bizim öz malımız değil. Hanımlar beyler de kimsenin öz malı değil, anneler babalar da kimsenin öz malı değil, ama hepsinin kendileri sınırlar içerisinde belirtilmiş yeri var, hukuku var bunu aşamayız aşamaz, kimse aşamaz hakkı da yok zaten.

Çocuklarımız bizim malımız değil, ama işte bizim korumamıza verilmiş Allahın emanetleri bunlar, hepsi, hanımlar beylere emanet, beyler hanımlara emanet. Anne baba çocuklara emanet yaşlandığı zaman, küçüklüğünde de çocuklar ebeveyne emanet, Allahın emanetleri bunlar.

Dinleyici:-Biz hasta olmuş olsak evlatlarımız bize bakmak zorunda.

-Tabi ki kim bakacak başka. Kim bakacak emanetiz çünkü onlara.

Dinleyici:-Peki hocam şöyle bir soru sorsam.

-Tabi buyurun.

Dinleyici:- . Genelde anne babalarımız, ben yaşadım bu olayı, anne baba evladının bir şey yapmasını istemiyor. Atıyorum mesela sigara içme hakkımı helal etmem. Buna anne babanın ne kadar hakkı var veya ne kadar doğru. ?

-İşte böyle baskı yapması doğru değil. O neden kaynaklanıyor hep sahiplik hükmünden benim malımsın ben istediğim gibi kullanırım. Ben hayata nasıl bakıyorsam sen de öyle bakacaksın yok bu olmaz.

Dinleyici:-Yani belirli bir sınır var yani.

-Ne yönde, yani neyin sınırı?

Dinleyici:-Her istediğini yaptıramaz yani evladına.

-Baskı olarak yaptıramaz, ama o evin özel halidir, işte amir bir babadır kocadır vurdum mu vururum der, o da ailesi bozulmasın diye başını eğer kabullenir, bu konu ayrı, biz bundan bahsetmiyoruz. Ama o gereksiz bir şeydir yani haksız yapılmış bir hadisedir. Mesela evde hanım yemeği pişirirken yaktı, geldi akşamüstü bey ya sen ne biçim kadınsın, kusura bakmayın yani, bir yemeği daha baş edemedin falan bağırıp çağırırsa bu onun hakkı değil, ama ikaz eder bak işte hanım biraz daha dikkat etsen de yazık oldu bu kadar masraf yaptık. Ama onu da söylemeye gerek yok zaten o

Dinleyici:- . O üzülmüş bir tabak yemek koymadım diye üzülmüş, o zaten eriyip bitmiştir o üzüntüden.

Dinleyici:-yapacağı şey ikisi beraber girecek mutfağa yapacaklar.

-Güzel, güzel onu. Zaten o yetmiş onun canına yetmiş canına bir daha üstüne gitmeye gerek var mı? Yok.

Dinleyici:-Herkes güzel düşünse nerede hiç öyle şey olmaz kötülük olmaz.

-Bak ne derler bir de affetmek en büyük cezadır derler. Affetmek güzel bir şeydir ama erkek veya kadın, tabi erkek

de suçlu olur, kadın da suçlu olur, erkek suçlu olmaz mı? Kadının yanında küçük düşer suçlu durumuna düşer. İşte her iki kişi, her iki cinsten affettiği zaman eğer o onurlu bir kimseyse gerçekten affedilmek ceza olur, onun için. Ama kıstas acıtma cezası değil, yani can yakma cezası değil. Manevi ceza olur, eziklik cezası olur. Vurursun kırarsın bu artık şey haline gelir nasıl derler ona,

Dinleyici:-Alışkanlık. Bağışıklık kazanır.

- Alışkanlık haline gelir yüz göz,

Dinleyici:-Kırıp dökülmesi bir şey değil, keşke her şey kırılsın dökülsün ama kalp kırmak daha zor onu tamir etmek zor kırmak kolay da tamiri zor.

-İşte o ailede bir daha muhabbetten bahsedilir mi o ailede?

Dinleyici:- . Kırıyorum ben.

Dinleyici:-Tabak mı kırıyorsun kalp mi kırıyorsun?

Dinleyici:-Ne rast gelirse hani şey yapmıyorum dayak mayak yok.

Dinleyici:-Celal sıfatı var galiba sizde.

-Tabi biraz hayatın getirdiği biriktirdiği üst üste üst üste üst üste getirdiği zorluklar var, sıkıntılar var, daha kolay patlıyor damla dolu dolu, dolu taşıyor yani.

Dinleyici:-Hocam orada da zaten. Söylememdeki açı da o yüzdendi yani, şimdi hayat şartlarının getirmiş olduğu bir olgu var. Şu anda zaten savaş veriyorsunuz bunun karşılığında bir de ekmiş olduğunuz, şimdi hata yüzünden, Nasreddin hocanın, şimdi kayınpederimin çok güzel bir şeyi var ya hadisleri oku ya da atasözlerini oku. Onlara hadisleri okuyamıyorsan atasözünü oku hadisler her şeyi anlatır diyor. Şimdi Nasreddin hocanın atasözünden geleyim Nasreddin hoca testiyi vermiş çocuğun eline ama ilk önce tokadı vurmuş şimdi kırdıktan sonra onun bir anlamı yok.

-Ama şimdi her suya gidişte bir tokat yerse o çocuk şimdi Nasreddin hoca bazı şeylere dikkatini çekiyor, sert olarak söylüyor ama. ikaz ederek söylemesi lazım. Oğlum bak gezmeye gidiyorsun buradan arabalar geçiyor işte şuradan insanlar geçiyor üst geçit yapmışlar üst geçitten geçerek git diye yol göstermek gerekiyor. Nasreddin hoca tabi bazı dikkat çekmek için sivriltilmiş bazı şeyler ortaya koyuyor. Dikkat çekmek için koyuyor.

Dinleyici:-Ama hocam şimdi kabullenmek gerekiyor bizim kanımızda

Dinleyici:- . Su testisi suyolunda kırılır demiş yani.

Dinleyici:-Ama yani şimdi bizim kanımız belli, biz bu dinimize yüzyıllar değil asırlardır hizmet ediyoruz. Biz bunun içinden yoğrulduk geldik, ama bunun yanında şu zamanda başlamış artık yani, yoksa… Şöyle vardır ama bizim geleneğimiz belli, biz Türk'üz Türk de birlikte yaşamak demek.

-Belli bir şeyimiz var ama bugünkü şartlar.

Dinleyici:- . Yapamayız Kurban Bayramımız var Ramazan bayramımız var özel günlerimiz var cumamız var.

Dinleyici:-Biliyor musun ağabey çağ değişti.

-İşte tamam da bu zamanda birlikte yaşamak mümkün değil. Kişilerin burada suçu yok. Hayatın getirdiği yol ayrımı burası, yol sahası veyahut yaşam sahası, hadi şimdi bakalım bir aile bir daire içerisinde iki aile üç aile yaşasın mümkün mü? Değil.

Dinleyici:-Ama çok daha güzel böyle herkes evinde otursun, saygılı hürmetli kayınvalideler de rahat gelinler de çok rahat daha güzel.

-Bugün bireylerde, bütün bireylerde nefsî benlik daha çok sivrildi. Yani bireysel yaşam isteği bireysel zevk… Şahsi zevk istek ön plana çıktı. Yani fedakârlık geri planda kaldı. Eski yaşayan bizim dedelerimizde bu birey anlayışı, ben anlayışı yoktu, cem anlayışı vardı topluluk anlayışı vardı.

Dinleyici:- . Güzel değil miydi hocam?

-Güzeldi tabi biz onu reddetmiyoruz onu kabul ediyoruz bunu da kabul etmiyoruz, ama ben istemiyorum siz istemiyorsunuz diye hayat durmuyor. Hayat devam ediyor, o zaman yaşanan bir gerçek var aktüalite diyorlar buna, bir gerçek var bunu da kabullenmek zorundayız. Aksi halde intibak edemiyoruz gerilerde kalıyoruz hayata uyamıyoruz. Tabi ki bu ne kadar güzel bir şey, anne olacak baba olacak babaanne olacak anneanne olacak o torunlar gelecek sarılacaklar babaanneciğim anneanneciğim aynı ev içinde.

Dinleyici:-Şimdi kopukluk zaten orada başlıyor. Mesela benim kardeşimin bir oğlu var benim bir oğlum var.

-Allah bağışlasın.

Dinleyici:-Bir ailede olmuş olsak birisi yedi aylık birisi beş aylık o aynı evin içerisinde ya da aynı avluda, oynamış olsa onlar kardeşlik benimsemesini daha bir kavrayacak.

-İşte yok bak, zaman ve mekân bugün müsait değil. Bahçeli evler müstakil evler var, iki katlı en fazla alt katta anne baba, üst katta gelinler oturur veya bahçenin yanına bir oda bir sarkıtma bir oda bir sarkıtma yaparlar, mutfak müşterek, hatta bırak torun çocuk teyzeler halalar amcalar dayılar bir yerde yaşar. Ne kadar güzel, biz onun hep hayalindeyiz onun hasretindeyiz ama bugünün gerçeği de bu.

Dinleyici:-Misafir gelinsin güler yüz tatlı dil olsun, o yeter bize kayınvalide olarak.

-Bugün işte aranacak şey o tek bir hürmet göstersinler o.

Dinleyici:-Başka bir şey beklemiyoruz. Güler yüz tatlı dile razısın.

Dinleyici:-Elimiz ayağımız tutuyor zaten

Dinleyici:-Çok şükür.

Dinleyici:-Mustafa’nın dediğine göre zaten onu da mecbur değil der göstermese de olur der. Mustafa’nın dediğine göre hocam öyle değil mi?

-Şimdi bak göstermiyorsa da, göstermiyordur zorla gösterttiremeyiz yani onu da kabullenmemiz lazım, kahretmemememiz lazım kendimize. Niye işte,

Dinleyici:-Çünkü içinde olmalı.

-O kadar. İşte bu aile terbiyesiyle ilgili, en geniş manada aile terbiyesi ama istisnaları yok mu? Demin söylenildi o güzel, yani çok güzel bir aile dedelerini de yukarılarda hiç böyle bir aksilik görülmemiş, gidiyor çocuğu eroinci oluyor çıkıyor. Olur, o da ayan-ı sabiteyle ilgili bir hadise işte, yani programı öyle çocuğun kurgusu öyle, değiştiremezsin mümkün değil.

Dinleyici:-O zaman onun hemen geçmişine geçmişte yapılmış bir hareket varsa,

-O da olabilir o da olabilir daha gerilerde bir hadise olmuştur, o da zuhura çıkmıştır ona rastlamıştır o da. O aileye rastlamıştır.

Dinleyici:-Gidiyorsun yolsa yürüyorsun çocuk gidiyor bali çekerek gidiyor, şimdi bakıyorsun diyorsun bunu annesi babası yok mu ama olsa ne yapacak yani.

-Ne yapacak ki.

Dinleyici:-Yetişemiyor ki yani söylese lafını dinletemiyor şey yapamıyor.

Dinleyici:-Yalnız bilemiyorum ama Mustafa’nın konuştuğu da yanlış bence bilmiyorum da bence yanlış.

Batılı yaşam tarzının etkileri

Dinleyici:-Bir yerden bir yere götüremezsin, meyveyi derenin kenarından alıyor 10 yıl kölelik yapıyor.

-İbrahim İbni Ethem.

Dinleyici:- . Sahibini arıyor buluyor ve buna karşılık helallik almak için bekliyor. Helalliği de 10 yıl. Affedileceği zaman kızımla evleneceksin diyor.

Dinleyici:-Ama işte o anlayışta hayat yok artık, onları bulmak zor, güya işte batı anlayışına modern yaşayan,

Dinleyici:-Ben kabullenemiyorum onu modernlik ne.

-Tamam, biz de kabullenmiyoruz

Dinleyici:-Bizi tembelliği alıştırdılar. Televizyon verdiler

-Televizyonla kafalarımızı uyuşturdular.

Dinleyici:-Biz sabah namazına kalkardık dedelerimiz sabah namazına kalkardı bereketimiz vardı.

-Erkenden yatar erkenden kalkardık şimdi nerede ışık var televizyon var yat yatabilirsen erkenden sen yatsan yanındaki yatmıyor.

Dinleyici:-Yatmıyor ama Hıristiyan âlemi ne yapıyor? Adam diyor ki kural koydum diyor sen saat altıda iş yerinde olacakın diyor. Dörtte kalkıyor altıda iş yerinde oluyor ve 12 saat çalışıyor.

-O yaşamasını bildiği gibi çalışmasını da biliyor. Biz onların yaşamasını aldık sadece. Evet, suç bizde, yani başkasında değil. Onlarla işbirliği yapan bizim başımızdaki insanların hatası bunlar, onların getirdikleri ithal ettikleri yanlış yaşam anlayışı. Biz size veririz ucuz veririz sizin yapmanıza gerek yok diyor veriyor da ucuz ucuz baştan, sonra onun parçasını bindiriyor yüzde beş yüz ötekinin bindiriyor, bizi hop böyle emiyorlar kanımızı.

Dinleyici:-Ondan sonra Müslümanlığımızı bize şeylik yapıyorlar,

-Ve siz teröristsiniz diyorlar sonra da bize ayrıca, ama bu bizim hatamız, komşunun hatası değil. Niye bilemememizden hep bu iradeyi oluşturamamışlar. Bu da eğitimle ilgili bir hadise, yani Müslüman'ın kimlik kaybı var, Türk Müslüman'ın bugün kimlik kaybı var.

Dinleyici:-Şimdi ben şöyle söyleyeyim şimdi mesela çoğu insanlar biz Atatürkçüyüz biz şeyciyiz biz böyleyiz tamam Atatürk bu devlete çok büyük şeyler yaptı.

-Tamam, onu inkâr eden kimse yok ki zaten.

Dinleyici:-Ama alfabemizi değiştirdi Ademliğimiz bitti.

-Bitirdi işimizi. Hayatlarımızı kesti.

Dinleyici:-Çünkü bir Eyüp Sultan'a gidiyoruz bir Edirnekapı'ya gidiyoruz bir Beyazıt tarafına geçtiğimizde bütün orada şehit olanların, şeyleri var mezar başlarındaki

-Okuyamıyoruz kitabeleri var.

Dinleyici:-Okuyamıyoruz kitabeleri var ve oradaki ben bir Arapça okuyana kişinin adı soyadı babasının adı anasının adı ne işle uğraştığı ve ne kadar çalıştığını ne kadar hizmet verdiğini yazıyor.

-Tarihi vesika onların hepsi.

Dinleyici:-Ama şimdikine bakıyorsun ruhuna Fatiha, Fa… şe…. 1973-2003 tamam bitti. Oradaki böyle bir evveliyat yazıyor. Yararlı mı zararlı mı yani bir de bu var.

-Unutturmuyor işte geçmişini hatırlatıyor sana.

Dinleyici:-Şimdi okuyamıyorsun.

-Şimdi köklerimizi kestiler dallarımızı kestiler, buduk buduk, gucuk gucuk insanlar kaldık yani hem düşüncede hem yaşantıda tatbikatta.

-İnşallah o 13'lü rakamlardan bir tanesi, Türk toplumuna vurur da devamlı ileri gideriz artık bir 100 yıl 200 yıl.

Cenâb-ı Hakkın Kavimlere çizdiği yaşam tarzı

-Şimdi Cenâb-ı Hakkın bütün kavimlere, bütün milletlere çizdiği bir yaşam standardı var, yaşam süresi var. Bunun içerisinde bireyin yaşam süresi içerisinde nasıl düştüğü kalktığı ilerlediği geriye kaldığı ilerlediği haller olduğu gibi, tüm olarak milletlerin de böyle bazen ileri gittiği bazen geri kaldığı devreler oluyor. Biz şimdi fetret devresini yaşıyoruz

bu arada geri kalmışlık devresini yaşıyoruz veya 634 sene hamleli yaşadık, üç kıtaya hâkim olduk. Neden? Kendi irademizi bulmuş olduğumuz insanlarla yaşadık. Ve hep ürettik bir şeyler üretici olduk, ama ne zaman bu üretici ruh durgunlaşmaya başladı onlar üretmeye başladılar gördüler ki yükselme çalışmakla oluyor, üretmekle oluyor. Onlar üretmeye başladılar, biz de kendimizi hep o eski Osmanlı haliyle biz en büyük biziz, en büyük biziz Beşiktaş en büyük Fenerbahçe. Büyüklük devresinde büyük ama farkında olmadan Fenerbahçe'nin misal veriyorum elinden bir elemanı gitti, bir tane gitsin 15 tane daha var geride zarar etmez.

Arkadan biri daha gitti o da zarar etmez. Baktık, baktık baktık kaliteli oyuncular elden gitti, biz uyuduk idareciler uyudu farkında olmadan çıkardılar amatör takımları futbolcuları oyuncuları, bitti takım bitti. Biz de o durumdayız şimdi. Amatör idarecilerle çalışmaktayız. Batıda profesyonel ordinaryüs profesör idareciler var. Öyle bir oyunlar yapıyorlar ki sana imzayı bastırıyor. Yok, yok yok bir şey olmaz, bizde saf temiz düşünce var ya karşımızdakine de güveniyoruz. İttifak da ediyoruz dostlarımız bunlar, öyle kanunlar koyuyor ki elin kolunu bağlamışlar senin zaten.

Bir şey yapamıyorsun. Bak elli sene sonra tahakkuk ettirecekleri hukukları şimdiden koyuyorlar kanunlarına. Bugün sanki hiçbir şey yokmuş gibi hak bayrammış gibi imza atıyoruz. Ama o suyun rutubeti duvara yaydığı gibi ne olacak bir damla akıyor oradan ama zararı yok o damlanın, ama biz o damlayı ihmal ettiğimizden o damla giriyor giriyor, giriyor öyle bir rutubet haline getiriyor ki o taş duvar yumuşacık bir harç haline geliyor çöküveriyor onu da aşıveriyorlar. Topla tüfekle yıkmasına gerek kalmıyor kendiliğinden aşılıyor zaten.

Dinleyici:-O IMF'e imzaladığın hukukların içerisine mesela çok yakın bir tarihte artık sanat okulları da bitiyor. Orada bir şeyler yetiştiriyorduk, esnaf yetiştiriyorduk şimdi sadece liseyi bitirecek çocuk hiçbir şey bilmeden yani ilköğretim liseye kadar salacaksın bu insanları sonra gene

ayakta tutarsak bu çocukları, esnaf tutacak piyasadaki, yani bu böyle imza atmıştık bundan 10 sene evvel bak daha işlemeye geçecek bunlar.

Dinleyici:-Esnafın yanına kimse girmiyor ki çocuk zaten ilköğretim. Bitiren çocuk iki sene sonra askere gidiyor.

-Zamanı kalmıyor ki tabi hiçbir şey öğrenemiyor ki zaten

Dinleyici:-Yani o zaten faydasız.

-İmam hatipleri kapattılar ne kaldı? İmanlı kimse kalmadı ortada. Yani o eğitimi alacak kimse kalmadı.

Dinleyici:-Dolmabahçe sarayında defterine imzalanmış Lozan antlaşmasının içerisinde Türkiye sınırlarında yani Lozan antlaşmasında 1916'da kesinlikle maden arama 100 yıl yapılmayacakmış. 100 yıl. Yani 2023'e kadar biz o madenleri çıkartamıyoruz. Şu anda yapmış olduğu 2023'inde kendi rezervleri bittiği için ıraktaki petrolü almak istiyor, bunları yaklaşık yaklaşık oluyor.

-Oyun hep oyun yani. İşte bizde o oyunlara alet oluyoruz, dediğiniz çok doğru. Ama yine bizden kaynaklanıyor yani.

Dinleyici:-Şimdi hocam daha iyi bilirsiniz,

-Estağfurullah,

Dinleyici:-Unkapanı'nda hacı amca esnafmış Atatürk zamanında. Babası yani çok da yaşlı bir amcaydı bastonla gelmişti, o zaman bundan beş altı sene önce öldüyse de Allah rahmet eylesin o söylemişti. Bizim zamanımızda esnaflık olmak ticaretle uğraşmak günahtır diye kandırmışlar onları.

-Berber nalbant yapmışlar sadece işte.

Dinleyici:-Alışveriş yani ticareti kesinlikle yaptırmıyorlar yani.

Dinleyici:-O dokunma günahtır buna dokunma günahtır.

Dinleyici:-Ticaret yapamıyor un getirtemiyor un yapamıyor. İstiyorlar Yahudiler gidiyormuş alıyorlarmış Konya'dan getiriyorlarmış İstanbul'a

-Bir zaman pazarda sırf Yahudiler,

- . İşte bu meslekten fırıncı ticareti değil onda pişirmesi yani hizmetinde bulunuyor o da zor bir meslek olduğu için bırakıyorlar, gece kalkacaksın ateş başında bütün gün. Aileyle ilgili küçük bir şey da anlatalım da demin o geldiydi aklıma kaydı. Bir işte ailenim içerisinde annesi rahmetlik olmuş, oğlunun yanında bir baba yaşamaya başlamış. Baba nereye gidecek oğlunun yanına gitmiş, ama bunlar evlat o evde hanımıyla çekişe, çekişe, adamın da içine tak etmiş ben senin babana işte bakamayacağım şunu edemeyeceğim bunu edemeyeceğim gibi, babasını evden uzaklaştırmışlar.

Yani evlat da çaresiz olarak belki o babada biraz sertlik yaptı mı yapmadı mı bilmiyorum, hikâyenin o tarafı yazılmıyor, tabi tek taraflı olmaz o işler, ama hadise şöyle seyrediyor baba kapının önüne konuyor ve kapıyı kapatıyorlar merdivene, yani git artık bak başının çaresine diyorlar babalarına. Babası peki oğlum giderim diyor, gidiyor kapının işte merdivenlerin eşiğine oturuyor ve oradan ayrılmıyor hiçbir tarafa gitmiyor. Şimdi çocuk yatmış evde düşün düşün, düşün düşün nasıl yaptık biz bu işi diye hani şeyin parladığı çocuğa bir tokat attığı gibi gereksiz, nasıl yaptık bu işi diye gecenin bir vakti kalkıyor babasını aramaya gidecek.

Diyor biz yanlış yaptık ne yapalım babamızdır bize biraz eziyet etmişse de olsun biz de ona çok eziyet etmişizdir, vaktinde farkında olmadan. Kapıyı açıyor çocuk bakıyor ki babası merdivende oturuyor. Tabi bir taraftan seviniyor bir taraftan da hayret ediyor bu işe nasıl gitmedi diye. Geliyor yanına oturuyor baba diyor iyi olmuş gitmemişsin kusura bakma biz yanlış yaptık diyor. Oğlum diyor sen beni kovsan da bu kovman geçicidir diyor, neden dersen ben diyor babama böyle bir şey yapmadım sende bana yapamazsın diyor. Bak nereden nereye geliyor iş.

Tamam diyor geçici olarak sen bana kızdın belki ama gönlünden yani mutlak gönlünden içinden bunu yapamazsın. Ben bunun böyle olduğunu biliyorum onun için oturdun burada bekliyorum diyor sen mutlaka beni içeriye alacak benim oğlum diye. Çünkü ben babamı kapının önüne koymadım, Allah da bu şeyi bana yazmaz yapmaz böyle adaletsizlik yapmaz diyor. Bunu bildiğim için bekledim diyor senin sinirin geçsin diye, kapının önünde. Bu belki bir düzenlenmiş bir hikâyedir, belki gerçek yaşanmıştır ama hakikat budur ama istisnaları olmaz mı arada olur, o ayrı konu, ama genelde ne yapmışsak onun karşılığını görürüz. Eksi veya artı ne yapmışsak başımıza gelir, hem de hiç beklemediğimiz bir zamanda. Hani bazen kul sıkışmayınca Hızır yetişmez derler o mutlaka bizim geride yaptığımız bir şey vardır da, o sıkıştığımız anda o bizim karşımıza çıkar.

Dinleyici:-Ben hocam hep yaşıyorum onu.

-Yaşanır tabi. Onun için Allah cümlemize kolaylık versin, evlatlarımıza merhamet versin. Akıl fikir dengeli düşünce versin.

Dinleyici:-Allah kat, kat razı olsun sizden.

-Cümlemizden İnşallah, büyüklerimize hürmetten saygıdan bizi geri bırakmasın. İşte Cenâb-ı Hakkın bize tavsiyede bulunduğu gibi Kuranı Keriym'de biz çocuklarımıza hayır dua edelim çocuklarımız bize hayır dua etsinler, babalarımız bize hayır dua etsinler ve böyle kötülükten ne çıkacak güzel bir hayatla dünyadaki süremizi tamamlayalım. Burada hepimiz misafiriz, kimsenin burada bir malı yok, kalacak hali de yok, buraya kanca atacak halimiz yok. İşte evvelkileri görüyoruz evvel giden ahbaba selam olsun erenler diyor. Bizim arkamızdan gelenler de inşallah bizlere hayır dua ederler, bizde hayır dua edelim büyüklerimize.

Dinleyici: Dua edelim…

-"Salli ve sellim ve barik ala eşrefi nuri cemiil enbiya-i velmürselin velhamdülillahi rabbil alemin" cümle geçmişlerimizi ruhu için, Allah rızası için, dertlerimize deva

borçlarımızın edası sıhhatlerimizin şifa olması için, her türlü muradatlarımızın zorluklarımızın ortadan kalkması muratlarımızın hasıl olması için, aşkullah şevkullah muhabbetullah muhabbet-i Rasulullah muhabbet-i piran ve marifetullahın gönüllerimize ebediyen parlaması için, bilhassa evinde misafir olduğumuz kardeşimizin de bütün zorluklarının asan olması için geçmişlerinin ruhları için el fatiha…

Rabb-ımıza şükrederiz bu kitabımızda böylece neticelenmiş oldu.

Okuma fırsatını bulanların azmi derece de faydalanmalarını niyaz ederim Cenâb-ı Hakk hepimizin feyzlerini arttırsın inşeallah.

Allah Hakk söyler Hakk-ı söyler çalışmak bizden muvaffakiyet Haktandır.

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:
----
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADÎS :
2. VEHB : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:

12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:

49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşehatt'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi'nin çıkmaz sokakları:
82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.

87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.
121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.

160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.

Altı peygamber serisi:
1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
18-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:

3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.
6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-

Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)
3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.

8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün= (162+100=262)

GÖNÜLDEN
ESİNTİLER
NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA
MUHTELİF SOHBET
ARASI SOHBETLER
(KİTAP - 144-12)
İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (144-12)
NECDET ARDIÇ - TERZİ BABA - MUHTELİF SOHBETLER (144-12)
Sallanır üstümde el, ayak, baş, kol
Dünyaya gelmeye maddedir yol
Aklın var ise sen de biraz ol
Geriye benden nedir kalacak.